- ಓಂ -

- ಶ್ರೀಮತೇ ನಮಃ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

।

ನಾನ್ಗಾಯಿರಂ

।

ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿ

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್

(ತಿರುಕ್ಕುರುಗೂರ್ ಶಠಕೋಪನ್ ವಿರಚಿತ)

।

ನಾಲ್ಕನೆಯ ನಾವಿರ

ತಮಿಳು ಮೂಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮತ್ತು

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ - 16

ಭಾಗ - 1

Garani Srinivasan

విషయసూచిక

సం.	వివరణ	వాచుర	పేజ
1	శనిగళు	6 —	1
2.	మొదల తిరువాయ్ మొళి - ఉయర్వఅది -	11 —	13
3.	ఎరడనేయ " - " — విడుమిన్ -	11 —	38
4	మూరనేయ - " - — వీట్టుట్పాయదిగళ్వర్	11 —	49
5.	నాల్కనేయ - " - — అంజిలొళియ	11 —	72
6.	ఐదనేయ - " - — వళ్వమేలులగు -	11 —	93
7.	ఆరనేయ - " - — వీంవదిలీళనే -	11 —	118
8.	ఏళనేయ - " - — పిఱవివిట్టుయర్వఅది -	11 —	131
9.	ఎంటనేయ - " - — ఓడుమాప్పుళ్ళైయి -	11 —	147
10.	ఒంబత్తనేయ - " - — ఇవ్వైయుమున్నైయు -	11 —	158
11.	పత్తనేయ - " - — పోరుమాసిలొళ్వీట్టై -	11 —	181 — 196

ఒట్టు వాచురగళు 110.

Garani Srinivasan

12.8.79

తిరు వాయ్ మొ ళి - క్రోధవత్సర మాళ్వి

శనిగళు : క్రోధివత్సర

1. భక్తామృతం విశ్వజనానుమోదనం
నిఖండ్రదం శ్రీశఠగోపవాఙ్మయం।
నిఖండ్రశాఖోపనిషత్సమూగమం
నమామ్యహం ద్రావిడవేదసాగరమ్॥

భక్త అమృతం = భక్తుర అమృతవన్ను, విశ్వజన = జగత్తిన ఎల్ల జనరు, అనుమోదనం = ఒప్పువంథాద్దన్ను, నిఖండ్ర = ఎల్లవన్నూ అథ్ధ = అభిలాషెగళన్ను (కోరికెగళన్ను), దం = నీడుతిరుక్కుద్దన్ను, శ్రీ శఠగోపవ = శ్రీ శఠగోపవర శ్రీసూక్తిగళన్ను, నిఖండ్ర శాఖా = నిజవిర శాఖెగళుళ్ళ, ఉపనిషత్ = ఉపనిషత్తిన, గమ = సంకలనవన్ను (కూడికెయన్ను), ద్రావిడ వేద సాగరమ = వేద వెంబ సాగరవన్ను, అహమ = (వాదవేవకానాద) నాను, నమామి = నమస్కరిసుత్తేనే.

భక్తర అమృతవన్ను, జగత్తిన ఎల్ల జనరు ఒప్పువుదన్ను, ఎల్ల బగెయ అభిలాషెగళన్ను (కోరికెగళన్ను) నీడుతిరుక్కుద్దన్ను, శ్రీ శఠగోపవర శ్రీసూక్తిగళన్ను, నిజవిర శాఖెగళుళ్ళ ఉపనిషత్తిన సంకలన (సంగ్రహ)వన్ను, తమిళు వేద వెంబ సాగరవన్ను (వాదవేవకానాద) నాను నమస్కరిసుత్తేనే. (1)

"తిరు వాయ్ మొ ళి"యన్ను స్తుతిసి, అదర ఒళిత్తు యన్ను కేళిద్దు, అదక్కే భక్తి పూర్వకవాగి ఎరగి, వివరనక్కే అదన్ను తిళిదుకొళ్ళ బేకెందు ఈ కృతియన్ను రచిసుత్తిద్దే. ఈ గ్రంథక్కే ఇప్పుట్ట కారణవన్ను అవిచ్ఛిన్నవాగిరువుదక్కే కారణవన్నూ ఇదు తిళిసుత్తదే.

"భక్తామృతం" — భక్తియింద బరెయల్పట్ట దేవరనామగళే దానవరింద కిరుకుళవన్ను కప్పిసువుదక్కాగి, షీరసాగరవన్ను ఆదేవదానవర గదాఘాతదిందలే మంథనమాడిసి, అమృతవన్ను పడెదు, అదన్ను దేవరిగళు మాత్రవే కుంబకొట్టు, అవరన్ను అమరరన్నాగి సదనగొళిసిదంతే,

Garani Srinivasan

భగవంతనన్ను ఆశ్రయించిన మానవ భక్తులకే, శిరువాయ్ మొళియు అవర జనన-మరణాద బంధనద శిశుశుళ్వవన్ను బిడిసిం చ్రదక్కాగి బిదగి, శాశ్వతానంద వన్నూ అమరత్వవన్నూ కొడుత్తదు.

'విశ్వజనానుమోదనం" — శిరు వాయ్ మొళి యల్లి బరువ విషయ భగవంతనన్ను జులపిసువ్రుదక్కే సులభోపాయ వేనేంబుదు. ఇదు వీరమ శ్రేష్ఠవాద మూగ్గే వొందూ, ఇదరల్లి సులభవూ దుర్లభవూ ఆదదు చూరే యూ వ్రుదూ ఇల్లవేందూ, జాతి మత ముంతాదవ్రుగళ్ళ శట్టు రీతిగే ఒళ్ళవిడదే ఎల్లరూ ఈ మూగ్గ వన్ను అనుసరిసబహ్రుదేందూ, ఈ మూలక నిరతిశయానందద వీరమ విధవన్ను పడేదు కొళ్ళబహ్రుదేందూ జగత్తిన ఎల్ల జనరూ కలసువ్రుదక్కాగి ఒప్పబహ్రుదాగిదే. ఇదన్ను కండరిసిదుకొళ్ళువ్రుదరింద ఎల్లరిగూ ఆనందవిరబహ్రుదాగిదే.

'పవార్థద" — మనుష్యన ఎల్ల బగెయ అభిలాషెగళన్ను, ఆశే ఆకాంక్షెగళన్ను, ఓడిరోగళన్ను నాల్కు విధవాగి వింగడిసలాగిదే. అవన్ను ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్ష ఎందు కరెయలాగిదే. ఇవుగళిగే పురుషార్థగళెంబుదు ఇవే. ఈ ఎల్ల బగెయ పురుషార్థగళన్ను శిరువాయ్ మొళియ మూలక పడెయబహ్రుదాగిదే.

'శ్రీ శఠగోప వాఙ్మయమూ' — శఠగోప ఎంబ మహా మునియ హాయిందా, వీరమోక్షన శ్రీవైష్ణవ అవనల్లి వీరమోక్షనన్ను పడెదుకొళ్ళువ బగె, హేగిందు నూడువ విషయవల్ల శిరువాయ్ మొళియ రూపదల్లి ప్రకటగొండిరువు. మూరు వేల శిరువాయ్ మొళియ రూపదల్లి ప్రకటగొండిరువ గళ్ళ జోడణెయల్లి, విషయద వివరణెయల్లి, బళసరువ లక్షణద రీతిగళల్లి నడెదాటి ఎంబుదు మనక్కొందిల్లవాగి ఇదన్ను శఠగోప వీరశ్రేష్ఠోక్తిగళు అథవా శఠగోప వాఙ్మయవూ ఎన్నుత్తారే.

ఆళ్వారరుగళల్లి వీరమ శ్రేష్ఠరెందూ ఆద్యరుగళల్లి ఎందూ పరిగణిసల్పట్టవరు శ్రీ శఠగోపరు. అందే, ఇందు కాలదల్లి, ఎష్టోంది ఆచార్యరిద్దరిగూ కడ, నమ్మాళ్వారర ఛాయెయల్లిరువ

Garani Srinivasan

వేదగళన్న శలయలు ఎల్లరిగూ అధికారవిల్లవాగిత్తు. యావ బగేయ శబ్దక్కూ కాడుగు ఇల్లదంతే, ఎల్లరూ శలయలు, అరితుకొం ళ్ళలు అనుకూలవిరువంతే భగవన్నైక వేదగళన్న శేషిల్లిదవల్లి రచిసిదవరు శతకోటివీరు. ఈ కారణదింద ఇవరిగే "వేదవ్యా శేషిలు శేష్ఠ మూరనే" ఎంబి బిరుదు. ఇవరు బరేదిరువ "శిరు విరుత్తవ్యా" ఎంబుదు మాగ్నేదద దార్, "శిరు వాశేరి యవ్యా" ఎంబుదు యజుర్వేదద దార, "శిరు వాంఒస్ మేలు' ఎంబుదు సామవేదద దార, మత్తు, "బేరిరుసిరు వందాది" ఎంబుదు అథర్వణ వేదద దార ఎన్నలాగిదే.

శతకోటివీరిగే 'మూరనే', 'వీరాంకుశ', 'వకుళా భరణ' ఎంబ బిరుదుగళివే. వేళ్ళాళ శులద తందే కాయి గళు ఇవరిగే ఇట్ట బిరుదు 'మూరనే'. వకుళభూషణ మొదలా దవరు ధరిసుత్తిద్దదరింద 'వకుళాభరణ' ఎం బిరుదన్న ఇవరు ధరిసుత్తిద్దరు. ఆదరే, ఎల్లక్కంతలూ విసలాగి, ఇవరిగే బంద ప్రేశియ బిరుదు "నమ్మాళ్వార్" ఎంబుదు.

"నడద్రశాఖోపనిషత్సమూహమూ" — భగవంశనింద లే ప్రకటగొండు, బాయింద బాయిగే ప్రవహిసి బిడోదద్దు, అనాది ఎనిసికొండద్దు వేదగళు. భగవదభిప్రాయవన్న తోళ్ళ, ఆ బగగే శిక్షణళేయన్న అవు కొడుత్తవే. మనుష్యను తన్న ఆశ్రయిసిదవర శిక్షణయలే చోదశాద విషయగళన్న బరసిదంప్రదవాగి తోళిరువుదు ఉపనిషత్తుగళల్లి. వేద వేంబ అక్షరక్కి వ్యుత్పత్తి దొరిదిరువ శాఖెగళల్లే ఇవు. ఈ ఎల్లా బరసిదంప్రదవల్లి తోళిరువ విషయవన్నే, సంశలనరూ విదల్లి, సింప్ర బసిదంప్రదవల్లి తోళిరువుదు శిరువాయ్ మొళియల్లి.

"ద్రావిడ వేద సాగరమూ" — వేదగళు సంస్కృత భాషే యల్లవే. ఎల్లే కాణదంతే అపారవాద విస్తారవాద దరడిరువ వేదగళ ఎల్ల విషయవన్నూ సంప్రదవాగి తమిళు భాషేయల్లి తోళిరువుదరింద, శిరువాయ్ మొళియన్న తమిళు వేద అథవా

ద్రావిడ వేద ఎన్నలాగదే. సంస్కృత వేదగళిగే ఎష్టో ప్రాముఖ్యతే, ఎష్టో మర్యాదే ఇదేయోఁ అష్టే గౌరవ ప్రాముఖ్యతేగళూ శిరువాయ్ మొలిగూ ఇవే.

ఈ ద్రావిడ వేదవన్న నాగరక్కే ధారేయిసిలాగదే. ~~ఆళ్వార్ నమ్మాళ్వార్~~ మొదలాద ఆళ్వారరు అమృతవన్న బిడియలాయితు. నాగరవన్న నోడి నలియువవరారూ ఇల్ల ఎన్నబహుదు. అదు అపార వాగి అద్భుతశక్తియుక్తవాదదు. నానా రోగగళిగే నివ్రియాదద్దు. అదన్న మధుసూదనియు తొడుగేయోఁ నాగర, డాగేయోఁ, శిరువాయ్ మొలియుఁ. అదు భక్తరిగే అమృతవన్నేరెదు అవరన్న అమరరన్నాగిసువుదు. విష్ణుయు నిరూపితనోఁయిల్ల అదు అద్భుతశక్తియుక్తవాగి, ఎల్లజనరూ కుది, అరిసు, ఆనందిసి, కలోదూసువంతాద్దు. ఎల్లజనర ఎల్లచిహ్నయు అభిలాషెగళన్నూ తీరిసువంతాద్దు. సంస్కృత వేదతొఁవిశిష్టతెగళన్న హొందిద్దుదరిందలే, ద్రావిడవేద ఎనిసి ~~[illegible]~~ కవియిళనల్లి రచిసల్పట్టాగి, నాగర మధుసూదనియు మొట్టమొదలు వేనసిద శిల్పవల్లవేయు నాగరమొలి శిరువాయ్ మొలి.

'శిరు' 'వాయ్' 'మొలి' ఎంబ మూరు పదగళు కూడి ఆగిరువుదు 'శిరువాయ్ మొలి'. 'శిరు' ఎంబుదక్కే "శ్రీదేవి, సంపత్తు, సొబగు, భాగ్య, దైవశక్తి, దిక్కువుణ, శ్రేష్ఠ, పవిత్ర, మంగళ్య" ఎందు ముంతాద అర్థగళిరుత్తదే. 'వాయ్' ఎందరే బాయి. 'మొలి' ఎందరే "మూరు, భాషే". 'వాయ్ మొలి' ఎందు కూడిసిదరే "బాయిమూరు, బాయింద హొరబిద్ద మూరు" ఎందు అర్థవిరుత్తదే. భగవంతన దివ్య వాణియాద వేదగళ బాయింద హొరబిద్ద అమృతవాణి ఇదు. ఈ మూరు పదగళ అర్థగళన్ను కూడిసి నోడువుదాదరే, 'శిరువాయ్ మొలి'న్న సంసారదల్లి జోడణెయింద బరువ ఒట్టు అర్థవన్ను హొందిసుత్తదే. "శిరువాయ్ - మొలి" ఎందు వ్యక్తప్రాముఖ్యతెయింద కూడ "శ్రీ సహిత, పవిత్రవాద బాయింద హొరహొమ్మిదవాగిరు

Garani Srinivasan

ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, "ಶಿರು - ವಾಂಸ್ ಮೇಲಿ" ಎಂದು ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳುವಾಗ ಅದು "ವಿವಿಕ್ಷಾದ ಬಾಯಿಯಾಗು" ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೇ ಇದೇ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬಹುದಾದರೆ, ಅದರ ವಿಷಯದ ವಿಮರ್ಶನೆಯು ಕೆಲವನ್ನಾದರೂ ಶಿಲ್ಪದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ! ಎಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೋ! ಎಷ್ಟು ಆನಂದಕರವೋ!

2. ಕಿರುವಳ್ಳಿ ನಾಡಿನ್ನು ಕಪ್ಪಿನ ಕುರುಹಾಗಿರುವಂತೆ ಮರುವಿನಿಯ ಬಣ್ಣ ಬಾರುನಲಿನ್ನು, - ಅರುಮನೆಗಳ ಅಂಕಣಾಕೃತಿ ಚಿತ್ರದಾನುಕೃತಿಯಿಂದ ಯೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಿನ್ನರಿಯಾಯ್ ನಿನ್ನಲೇ ಕೆಳಗಿನ್ನು.

ಕಿರುವಳ್ಳಿ ನಾಡಿನ್ನು ಕಪ್ಪಿನ ಕುರುಹಾಗಿರುವಂತೆ = ಮನಸ್ಸೇ, ಕಿರುವಳ್ಳಿ ನಾಡು ಎನ್ನುವ ಕಿರುವಳ್ಳಿನಾಡು ಎಂಬ ದೇಶ ಎಂದೂ, ಕಪ್ಪಿನ = ಸುಂದರವಾದ, ಕುರುಹು = ಚಿಹ್ನೆ ಎನ್ನುವ ಕುರುಹು ಎಂದೂ, ಕಿರುಕ್ಕುರುಹೂರು = ಕಿರುಕ್ಕುರುಹೂರು ಷೇತ್ರ ಎಂದೂ, ಮರುವ ಮರುವು = ಕಲಿಕಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಇನಿಯ ಮಿಣಿಯ = ಪ್ರಿಯವಾದ, ವಣ್ಣ ಬಣ್ಣ = ಸೊಬಗಿನ, ಪೊರು ನಲ್ ಎನ್ನುವ ಪೊರುನಲ್ ಎಂದು ಪಾರುನಲ್ = ಪೊರುನಲ್ನದಿ (ಕೌಮ್ರ ಪಣ್ಣಿನದಿ ಎಂದೂ, ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಅರು ಅರು = ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಟುಕದ (ಅವಿಚಾರವಾದ), ಮಣ್ಣೆಡಳ್ ಮರಾಕಣ್ = ವೇದನಳನ್ನು, ಅನ್ವಾದಿ ಶೆಯ್ದಾನ್ ಅಂಕಾಕೃತಿ ಚಿತ್ರಕಾರ್ = ತಿಂಕಾದಿಯರಾಗಿದ್ದ (ವಿಶ್ವಕರ್ಮಾ) ಮಾಡಿದವನ, ಅಡಿ ಇಣೈಯೇ ಅಡಿ ಇಣೈಯೇ = ಎರಡು ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನೇ, ಎಪ್ಪೊಲುದುಮ್ ಎಪ್ಪೊಳುದುಮ್ = ಯಾವಾಗಲೂ, ಕೇಳ್ಕನ್ದ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳ್ಕಿನ್ರತ್ತು = ಅರಿತುಕೊಂಡು, ಕಿನ್ನರಿಯಾಯ್ ಕಿನ್ನರಿಯಾಯ್ = ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು.

ಮನಸ್ಸೇ, ಕಿರುವಳ್ಳಿನಾಡು ಎಂದೂ, ಸುಂದರವಾದ ಕಿರುಕ್ಕುರುಹೂರು ಷೇತ್ರ ಎಂದೂ, ಕಲಿಕಿರುವುದಕ್ಕೆ (ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ) ಪ್ರಿಯವಾದ ಸೊಬಗಿನ ಪೊರುನಲ್ನದಿ (ಕೌಮ್ರ ಪಣ್ಣಿನದಿ) ಎಂದೂ ನೆನೆಯುತ್ತಾ

ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಲುಕದ (ಅವಿದ್ಯಾಂಸವಾದ) ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅಂಕಾಡಿಯುಂಡ್ಲ (ಪೀಅರ್ಸ್ಟಾಂಡ್ಮಾಡಿ) ಮಂಡಿಸಿದವನ ಎರಡುಶಿರುವಡಿಸಿದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ (2)
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು.

ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಪಾಜ್ಞಾಯದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲುಕೊಡಿದ ಸೌರವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲಾಯಿತು. ಈ ಶತಮಾನದ ಪಾಜ್ಞಾಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಾ ಅವರಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಕೊಡಿದ ಸೌರವವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರು ಯಾರು, ಎಲ್ಲಿಯವರು, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲಾ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತದೆ ಇದು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಗುರುತಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತದೆ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು (ಸ್ಥಳ), ಅದರ ಬಳಿ ಇರುವ ನದಿ, ಬೆಟ್ಟ ಮುಂತಾದವುದ್ದ, ಮತ್ತು ಅದು ಸೇರಿದ ನಾಡು – ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಸುಣವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರನ್ನ, ಕೂರಿಸಿಹೇಳಲಾಗಿತ್ತದೆ ಈ ತೆನಿ: ದಕ್ಷಿಣಾಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ಶಿರುವಳ್ಳೂರಿ ನಾಡು' ಎಂಬುದೊಂದು ದೇಶ. ಅದರಲ್ಲಿ 'ಪೊರುನಲ್' (ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ ನದಿ) ಎಂಬುದೊಂದು ನದಿ. ಅದರದಡದಲ್ಲಿ ಶಿರು ಕುರುಹೂರು ಎಂಬುದೊಂದು ಊರು. ಆ ಪವಿತ್ರ ಪೇಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ತಂದೆಯನ್ನ ಕೊಂಡಾಡುವ ಆ ಪೇಕ್ಷವನ್ನ "ಆಲ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿ" ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತೆನಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ನೀನು ಮೊದಲು ತಿರುವಳ್ಳೂರಿ ನಾಡನ್ನು, ಪೊರುನಲ್ (ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ) ನದಿಯನ್ನು, ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರು ಪೇಕ್ಷವನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೋ. ಆ ಪೇಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವರೇ ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರು). ಅವರೂ ವೇದ, ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲುಕದ ವೇದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನ ವಿವರಿಸಿ, ಸರಳವಾಗಿ ಅಂಕಾಡಿಯುಂಡ್ಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಅವರೇ. ಅವರ ಎರಡು ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನಾ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸು. ನೀನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುವೆ.

ಶ್ರೀ ಶತಮೋಪವೀರು ರಚಿಸಿರುವ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ "ತಿರುವಂದಾದಿ" ಎಂಬುದೊಂದು. ಅದನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಇತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂದಿನ ತೆನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

Garani Srinivasan

3. మనక్కాలుమ వాయాలుమ వణ్ణకురుడ్రూర్ పేణుమ్, ఇనక్కాళై యల్లా కిణ్ణంజ్ఞకాన్, – కనక్కాలుమ్ ఏదుంగుఱైవిలేన్ ఎన్ద్రైత్ తడగాబన్, పాదంగళ్ యామ్ముడైయ పట్రు.

మనక్కాలుమ వాయాలుమ వణ్ణకురుడ్రూర్ పేణుమ్, ఇనక్కాళై యల్లా కిణ్ణంజ్ఞేన్, – కనక్కాలుమ్ ఏదుంగుఱైవిలేన్ ఎన్ద్రైత్ తడగాబన్, పాదంగళ్ యామ్ముడైయ పట్రు.

మనక్కాలుమ మనక్కాలుమ్ = మనస్సినిందలూ, వాయాలుమ వాయాలుమ్ = మాటినిందలూ, వణ్ణ వణ్ణ = పొంబళన, కురుడ్రూర్ కురుడ్రూర్ = చిరుక్కురుడ్రూర్లన్న, పేణుమ్ పేణుమ్ = ఆశ్రయిసువ, ఇనక్కాళై ఇనక్కాణాద = నమ్మ కిళయవర్లన్న, అల్లాదు అల్లాతు = అల్లదే, (బేరేయారన్నూ), ఇల్లై ఇల్లేన్ కిణ్ణంజ్ఞకాన్ = నమస్కరిసువుదిల్ల, నన్న కనక్కాలుమ కనక్కాలుమ్ = ధనదిందలూ, ఏదుమ ఏదుమ్ = ఏవల్ప వాదరూ, కుఱ్ఱమ్ ఇలేన్ కుఱైవు కిలేన్ = కొరతే ఇల్లదవనాగిద్దేనే, ఎన్ద్రైత్ తడగాబన్ = నన్న కందయాద (ప్రాప్తియాద), పాదంగళ్ పాదంగళ్ = పాదగళు (చిరువడిగళు), యామ్ముడైయ యామ్ముడైయ = నమ్మ, పట్రు పట్రు = ఆశ్రయాధార.

మనస్సినిందలూ మాటినిందలూ పొంబళన చిరుక్కురుడ్రూరన్న స్తుతిసువ (ఆశ్రయిసువ) గోష్ఠియవరన్నల్లదే (బేరేయవరన్న) నమస్కరిసేను. ధనదిందలూ ఏవల్ప వూ కొరతేయిల్లద వనాగిద్దేనే. నన్న కందయాద (ప్రాప్తియాద) చరణగళు నమగే ఆశ్రయాధార. (3)

ఈ కవన హేళుత్తదే: మనస్సినిం, పొంబళన చిరుక్కురుడ్రూరన్నూ [redacted] కాయూ వాచా మనసా పొండాడువ జనర గోష్ఠియన్న కండరే ననగే కుంబ కారణ. ఆ పవిత్ర క్షేత్రద ంయియన్నూ, అల్లి

అవళంబన శ్రీ శఠకోపర్ చంపియన్ను అవరు అళ్వార్. ఆద్దరింద శఠకోపర్ అనుయాయిగళాగి అవరన్ను ఆశ్రయిసిరువవరు అవరు. అవరింద నన్న సౌరవక్కాగి నమ్మళ్వార్‌గళన్ను అపేక్షిసుత్తేనే. అవరల్లదే భోగ్యవరు ఎంథవరే ఆగిద్దరూ నీడ అవరల్లి ననగే సౌరవవిల్ల. నానూ అవరంతెయే నన్న శరీరవన్ను, ధ్యానియాగి ఇరువ శ్రీ శఠకోపర్ వీర శరీరవిదగళన్నే నాను దృఢవాగి ఆశ్రయిసిదేనే. ఆ శరీరవిదగళల్లే ననగే ఆధార. ననగే బేరే బేకాగిల్ల. అదర అగత్యవే ననగిల్ల. అదర కొరతెయన్ను నాను దయ తెగళల్లవుదూ ఇల్ల.

మనుష్యన ఉజ్జీవనక్కే బేకాద జ్ఞానవన్ను ఉపాయవన్ను బిదసిసి కొడువవరు గురు. ఆ గురువిన శరీరవిదగళన్ను బిడదు, అవర మూగద్దల్లియే నడెయువవరూ గురువిన ధ్యానదల్లియే సౌరవక్కే అద్దరు.

4. ఏయ్ంత పెరుంగూర్క్కి యిరామానుశ మునిగళ్
వాయ్ంత మలర్ప్పాదమ్ వణంజ్గినోమే — ఆయ్ంతపెరుం
గూరార్ శడగోపన్ తాంత్ర మిప్పవెగాంగళిక్కుం
పేరాద ఉళ్ళమ్ పేణి.

పదం పెరుళ్ = అర్థ, ఇరామానుశ మునిగళ్ = శ్రీ రామానుజ మునిగళ, వాయ్ంత మలర్ప్పాదమ్ = ప్రసిద్ధవాదగళన్ను, వణంజ్గినోమే = నమస్కరిసుత్తేనే, ఆయ్ంత పెరుం గూర్ = అర్థవంతవాద, పేరుమాళ్ శఠకోపన్ = శఠకోపవిన, తాంత్ర = విరుద్ధవాద శబ్ద-

మేద వన్న, రంగ్మ మా శ్రీ కృష్ణం = ధృఢశక్తి, వేరాద బెరా
క్ష = బదలూ వణోయినద (చంచలవానద), లుళ్ళమా ఉల్లాసం =
మనస్సిన్ను, వేడు రుట్ట = విడేయువుదక్కాగి.

అప్పటవాద అలార కేలిదియింద కుంబిరువ (బింబిసువాద)
శరమోఁదిన బరిశుద్ధవాద శమిళిన వేదవన్న ధృఢశక్తి చంచ
లసుళ్ళద మనస్సిన్ను విడేయువుదక్కాగి ఒప్పశక్తి అలారకేలిద
యుళ్ళ శ్రీరామానుజ మునిగళ (అదక్కె) ధ్యానిసుత్తిద్దేనే. (4)
ధ్యానినంద్ర పాదగళన్నే నమస్కరిసుత్తిద్దేనే.

ఈ కృతియల్లి ప్రతిష్ఠరాద ఇబ్బరు మహామునిగళన్ను కేలిద
రుత్తిదే. మొదలనేయవరు శ్రీ శరమోఁదరు. తిరుమాయ్ మొలియిం
దలూ ఇదే. మొదలాద చొక్కవాద శమిళిన వేదగళన్ను రచిసిదవరు. భగవద్వి
షయవన్ను ఆళ్వారుగళిగింత మిగిలాగి తిళియుపదేశిసిరువ అవర ఆరచనే
గళన్ను అరిదు కండుకొండ్దు అలారవాద ధ్వళకేలిద. శరమోఁదర
దివ్యగ్రంథగళన్ను చెన్నాగి అరిదుకొండు శ్రీవైష్ణవసిద్ధాంత
స్థాపిసిద పొవడిచ్చోళ రచిసి కొండ శ్రీరామానుజరు మళ్తొబ్బరు. అవర
దు ఒప్పశక్తి కేలిదియే. ఒబ్బరు డాడిద్దన్ను మళ్తొబ్బరు కలిసు
నుంత డానే ఒరుచాద మనస్సినింద ఎల్లరూ కలయుచోదు. మనస్సు
కలయువ విషయదల్లియే దృఢవాగి నేలసుళ్ళబేకు. ఇతర వస్తు
విషయగళ కడేగే హోగల్లబారదు. చంచలసుళ్ళ బారదు. అదక్కా
ఈ క్రియేయన్ను మాడుత్తదే: మనస్సే, శ్రీ శరమోఁదరు రచిసిద వి
శుద్ధవాద శమిళిన వేదగళన్ను శుద్ధవాద దృఢవాద మనస్సినింద
గ్రహిసిరువంత అవరు శ్రీరామానుజ మునిగళు. అంథ మనస్సినా,
నాను ఆచార్యరాద శ్రీరామానుజర శిరువడిగళిగే ఎరగుత్తా, అవర
పాదేకాగి ప్రార్థిసుత్తేనే.

5. వాణ్ కిళకుం కోలి మకిళారుం కుర వణ్ పుకళ్ మేల్
ఆణ్ణి తమిళ్ మఱై కణాయిరముం – ఈణ్ణి
మూకిట్రుయ్ కుడకోవలన్ మెయ్ంబాల్ వళర్క్క
తిరుక్కిళ్ళై యిరామానుశన్.

వానోరిడలుమా శోలైయ్ మదిళరజ్గర్ వణ్ పుదలూ మేల్
ఆనలి శమిళూ మలాయిర వముమా – ఈనోలి

ముదట్రాయ్ శఠకోపవిన మొంప్మా చాల్ వళర్త్త

ఇదత్తా యిరామానుజన్.

వాన్ వాణ్ = ఆకాశవల్లవన్నై, శిదలుమా క్కిళుం = చీళ్ళిన,
నిన, శోలైగళ్ = తోటలనుండలూ, మదిళ్ మళిగళ్ =
కోటలనుండలూ (చీళ్ళు ప్రాకారమునుండలూ), కోవిల్,
ర్ = శ్రీరంగనాథర్, వణ్ పుగళుమా మోల్ వణ్ణ పుకళ్ తమిళ్ =
దివ్యమందరమైన కీలకిళయు విషయమాగా, ఆనాలు ఆణ్ణుం =
గాఢమూ, విస్తారమూ, పరమశ్రేష్ఠమూ ఆనరున, కవిలా మలయాళమూ
కలందు మణిప్రవాళమాగ = కలిసిన వేదమునుండి, ఆయిరముమా
ఆయిరముం = ఒందు సావిర పాశురములన్ను, తీనాలు ఆణ్ణుం =
దడిచి, ముదల్ కాయ్ పుళ్ళిగళ్ = మొదల కాయి,
శఠకోపవిన తిరువడిగళ్ = శ్రీ శఠకోపరు, మొంప్మాలా
ల్ తమాయుం పాల్ = శక్తియింద, వళర్త్త వణ్ణత్తాల్ = (అదన్ను)
బెళెసిద, ఇదమా ఇరామానుశన్ = శ్రీరామానుజరు.

ఆకాశవల్లవన్ను బెళెసిరువ తోటగళిందలూ, కోటెగళిం
దలూ (చీళ్ళు ప్రాకారగళిందలూ) కూడిద శ్రీరంగనాథర దివ్యమందర
వాద కీలకియు విషయవాగి గాఢవూ విస్తారవూ పరమశ్రేష్ఠవూ
ఆగిరువ తమిళిన వేదగళాద ఒందు సావిర పాశురగళన్ను
కడెదద మొదలకాయి శ్రీ శఠకోపరు. అదన్ను శక్తియింద (5)
బెళెసిద మొదలకాయి శ్రీరామానుజరు.

ఈకరణ కేళుత్తదే: ఆకాశద వరేగూ ఎత్తరవాగి బెళెదు,
ఆకాశవన్నే బెళెసిరువంథ తోటగళిందలూ, చీళ్ళు ప్రాకారగళింద
లూ సుత్తువంద శ్రీరంగద దేవాలయదల్లి నేలసిరువ భవనవంతన
అనంత కల్యాణగుణగళన్ను విషయవాగిట్టుకొండ గాఢవాద, విస్తార
వాద, పరమశ్రేష్ఠవాద తమిళు వేదవన్నే ఇబ్బరు కాయుత్తిరు—
ఒన్నవిత్త కాయి ఒబ్బరు, బెళెసిద కాయి ఒబ్బరు. సుందరవాద
ఒందుసావిర పాశురగళన్ను కడెదు తోట్ట కాయి శ్రీ శఠకోపరు.
అవుగళన్ను తమ్మ జ్ఞాన ప్రతిభా శక్తిగళింద బెళెసి, సాంకి, నేలి
సిద అవరు శ్రీరామానుజరు. అవర్గె అవరు కరెదద,
ప్రతిభెయు కారణవాయితు.

ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಶಠಕೋಪರು ಜನ್ಮಿಸದಿದ್ದರೆ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ಯಂಥ ಕಮಿಳ್ತು ವೇದಗಳ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ, ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಪ್ಪಚ್ಚೂ ವಿಯ ಮೇಲೆ ತಾಚ್ಚರ್ ಹಾಗು ಉಳಿಯುಲು, ನೆಲಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತಿರುವಳ್ಳಿಕೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸಲಾಗಿದೆ.

6. ಮಿಕ್ಕ ವಿಣ್ಣಿಲ್ ನಿಲೈಯುಮ್ ಮಯಿರ್ನಿಲೈಯುಮ್ ತಕ್ಕ ನೆಱಿಯುನ್ ತಲೈಯಾಗಿ – ತೆಳಾಕ್ಕಿಯಳುಮ್ ಊೞ್ವಿನೈಯುಮ್ ವಾೞ್ವಿನೈಯುಮ್ ಮೊತ್ತುಂ ಕುರುಗೈಯರ್ ಕೋಮಾನ್ ಯಾೞ್ಮುನಿಕ್ಕೆ ವೇದತ್ತಿಯಲ್.

ಮಿಕ್ಕ ವಿಣ್ಣಿಲ್ ನಿಲೈಯುಮ್ ಮಯಿರ್ನಿಲೈಯುಮ್ ತಕ್ಕ ನೆಱಿಯುನ್ ತಲೈಯಾಗಿ – ತೆಳಾಕ್ಕಿಯಳುಮ್ ಊೞ್ವಿನೈಯುಮ್ ವಾೞ್ವಿನೈಯುಮ್ ಮೊತ್ತುಂ ಕುರುಗೈಯರ್ ಕೋಮಾನ್ ಯಾೞ್ಮುನಿಕ್ಕೆ ವೇದತ್ತಿಯಲ್.

ಮಿಕ್ಕ ವಿಣ್ಣಿಲ್ = ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಮನಾದ, ನಿಲೈಯುಮ್ ಮಯಿರ್ನಿಲೈಯುಮ್ = ಭೂಮಂಡಲ (ವಿರಮಾಕ್ಕಿನ), ನಿಲೈಯುಮ್ ಮಯಿರ್ನಿಲೈಯುಮ್ = ಭೂಮಿ ಭೂಭಾವನಳನ್ನು, ಮೆಯ್ಯುಮ್ ಮೆಯ್ಯಾಗುಂ = ನಿತ್ಯವಾದ (ನಿತ್ಯವಾಕ), ಉಯಿರ್ ಉಯಿರ್ = ಜೀವಾತ್ಮನ, ನಿಲೈಯುಮ್ ನಿಲೈಯುಮ್ = ಭೂಮಿ ಭೂಭಾವನಳನ್ನು, ತಕ್ಕ ತಕ್ಕ = ಯೋಗ್ಯವಾದ, ನೆಱಿಯುಮ್ ನೆಱಿಯುಮ್ = ಮಾರ್ಗ (ಉಪಾಯ)ವನ್ನು, ತಲೈ ಪಿರಿ ತಾಣ ತಲೈಯಾಗಿ = ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ (ಅಧಿಕಾರಿ) ಯಾಗಿ, ತೆಳಾಕ್ಕಿಯಳುಮ್ ತೆಳಾಕ್ಕಿಯಳುಮ್ = ಅಲ್ಪವಾದ, ಇಯಲುಮ್ ಇಯಲುಮ್ = ಭೂಭಾವವಾದ, ಊೞ್ ಊೞ್ = ಒಂದಿನಿಂದ ಒಂದು, ವಿನೈಯುಮ್ ವಿನೈಯುಮ್ = ಪಾಪಗಳ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ವಾೞ್ವಿನೈಯುಮ್ ವಾೞ್ವಿನೈಯುಮ್ = ಶಾಶ್ವತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳ (ವಿರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥದ) ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ಮೊತ್ತುಮ್ ಮೊತ್ತುಮ್ = ಶಿಕ್ಷಿಸುವ, ಕುರುಗೈಯರ್ ಕೋಮಾನ್ = ತಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿನವರ ಒಡೆಯನಾದ (ಯತಿಜನ ಮಾನನ), ಯಾೞ್ಮುನಿಕ್ಕೆ ಯಾೞ್ಗಿನ್ = ವೀಣೆಯ, ಇಸೈ ಪಿರಿತ = ನಾದವನ್ನು (ಗಾನವನ್ನು), ವೇದತ್ತು ಒಪ್ಪುಕ್ಕುಮ್ = ವೇದದ, ಇಯಲ್ ಪಿರಿಯೇ = ಸ್ವರೂಪ.

ನವೋತ್ತಮನಾದ ವಿರಮಾಕ್ಕಿನ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ಭೂಭಾವನಳನ್ನು, ನಿತ್ಯವಾದ (ಅನಿತ್ಯವಾದ) ಜೀವಾತ್ಮನ ನಿತ್ಯಾನಿತ್ಯ ಭೂಭಾವನಳನ್ನು, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗ (ಉಪಾಯ)ವನ್ನು, ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಅಲ್ಪವಾದ ಜೀವಾತ್ಮನಾಗಿ ಒಂದಿನಿಂದ

Garani Srinivasan

బంద భావగళన్నర్థైసలు, భాషేయ శబ్దవ్యాకరణగళన్న (విరామ చిహ్నగళు) అర్థైసలు శిక్షణవు శిరుళ్కూరుద్రాంశ ఓదుయువ విద్యార్థిగళిగాగియూ ఉపయోగవాగుత్తదే. (6)

ఈ కన్నడ శ్రీ శబ్దమణి వాక్యదల్లి బరువ శిరువాయ్ మేలి యింద శిక్షయు బద్ధవాద్దేను ఎంబుదన్న శిక్షణార్థిగళు అరితుకొళ్ళబేకు. శిరుమంత్రద అర్థవన్న ప్రతియు విద్యార్థిగళూ బంధిసి, అదన్న 'అర్థపూర్ణ వాక్య' ఎందు కరెయుత్తారే. ఆదరే ఆదిశారదా నూ ఆద విరామచిహ్నగళన్న అర్థైసి బరెయువ చతురతేయన్న అర్థైసిరువేను? అవనన్న బిడియబయసువ చతురతేయన్న అర్థైసిరువేను? విరామచిహ్నగళన్న చతురతేయన్న బిడియువుదక్కే మూగ (లుప్తాయ) వేను? చతురతేయన్న ప్రయోగదల్లి అడ్డి మాడువ ప్రతిబంధకగళన్న అర్థైసిరువేను? ఆ ప్రతిబంధకగళన్న కొలగిసిద బళిక బిడియబడ్రుదాద ఫలదన్న అర్థైసిరువేను? ఈ ప్రతి 'అర్థపూర్ణ వాక్య'గళు. ఇవక్కే ఉత్తరవాగి — విరామచిహ్నగళే ఎల్ల చిహ్నగళ బెరను, విరామచిహ్నగళిగే శబ్దభూతగళాద పదగళు వచనను చతురతేయను, విరామచిహ్నవన్న బిడియువుదక్కే శరణాగతియాగి బరువ పదగళాద మూగ (అదృశ్య) అనిశ్చిత వాద నాశక్కాంతరక్కే దారి మాడువవన్నే నిశ్చయిసిదు శిక్షయువుదు చతురతేయన ఉజ్జీవనక్కే ప్రతిబంధక, నాశవల్లద నిశ్చయ ఎంబుదన్న బిడిసి బిడిసి హేళువుదు శిరువాయ్ మేలి. పాఠగారరు గానదంతే హృదయవన్న మిడియువంథ అశ్చర్యవు ధ్వనియర్థవన్నుళ్ళద్దా చతురతేయను శాశ్వత సుఖవన్న బిడియువుదక్కే మూగదశేయాగి, భేదవిల్ల దూరవాగదే ఈ శిరువాయ్ మేలి.

———— ○ ————

తిరువాయ్మొళి - మొదల పత్తు - మొదల తిరువాయ్మొళి.

కిరువాయ్మొళి - మూన్ఱాం పత్తు - మూన్ఱాం కిరువాయ్మొళి.

1. ఉయర్వఱ - ఉయర్ వఱ.

1. ఉయర్వఱయర్నలం ఉడైయవణ్ యవనవన్,
మయర్వఱ మదినలమరుళినన్ యవనవన్,
అయర్వఱు మమరర్కళ్ అధిపతి యవనవన్,
కుయరఱు చుడరడి తొళుదెళుమ్ మనమే.

ఎన్ మనమే = నన్న మనస్సే, ఉయర్వఱ = (శనగంశలూ దోష్టాద) దుఃఖవియన్న, అలు అఱ = ఇల్లదహాగే, ఉయర్ ఉయర్ = ఉన్నశవాద (దోష్టాద), నలమా న్రనలం = కల్యాణ గుణగళన్న, ఉడైయవన్ ఉడైయవణ్ = ఉళ్ళవను, యవన్ యవణ్ = యారోబ్బ, అవన్ అవణ్ = అవన, మయర్వఱ మయక్కఱ = భ్రాంతియన్న, అలు అఱ = నీగదువంథ, మది నల్ = జ్ఞాన (బుద్ధియన్న), నలమా న్రనలం = భక్తియన్న, అరుళినన్ అరుళినవణ్ = కరుణిసిదవను, యవన్ యవణ్ = యారోబ్బ, అవన్ అవణ్ = అవన, అయర్వఱ అయర్వఱు = అమరెయన్న, అలు మా అఱుమ్ = నీగదవళాద, అమరర్కళ్ అమరర్కళ్ = అమరర (నిత్యసూరిగళ), అధిపతి యవన్ అధిపతి యవణ్ = ఒడేయను యారోబ్బ, అవన్ అవణ్ = అవన, కుయర్ కుయర్ = దుఃఖ సంశ్లేషగళన్న, అఱు అఱు = కడిదు హాకువ, చుడర్ చుడర్ = ప్రకాశిసువ, అడి అడి = శిరువడిగళన్న, తొళుదు తొళు = పూజిసువుద, ఎళుమ్ ఎళు = ఎద్దేళు.

నన్న మనస్సే, గుణద నిశ్చయదల్లి యారు ఎల్లరిగింతలూ హెచ్చిన కల్యాణ గుణగళన్న ఉళ్ళవనో, యారు భ్రాంతియన్న నీగిసువంథ జ్ఞానవన్నూ (బుద్ధియన్నూ) భక్తియన్నూ కరుణిసిదనో, ఆయారూ, నిశ్చయ, మరెవు ఇల్లద నిత్యసూరిగళిగే యారు ఒడేయనో,

Garani Srinivasan

దుఃఖ సంకటనళ్ళన్న కోండోదు హాకువంథ అవన ప్రీతిశిసువ కిరువడి (1)
గళన్న భోజసువుదక్కే ఖద్దేళ్ళు.

ఎల్ల బుద్ధిసంథరూ ఇష్టదేవతా ప్రార్థనేయింద ప్రారంభవాను శుభ. హాగేయే, కిరువాయ్ మేలిన మొదలనేయ పాఠవాద ఇదు ఇష్టదేవతా ప్రార్థనేయిందలే మొదలాగుత్తదే. ఉడిద కేలసగళు భుభోక్తరాగి నడెదు భంభూరాణిగళ్ళ బేకాగిదు ఇదక్కే కారణ.

కిరువాయ్ మేలిన ఇష్టదేవతే ఎందరే, భక్తలథస్సిగి సంపత్తన్నరాగి, సద్గోరక్షకనాగి, వీరమహిళెయరుగళా మూకిరియుగి, నిర్భయదింద బదుకువవనాగి, ఆశ్రితకర దుఃఖ సంకటగళన్ను కోడదు హాకువవనాగి ఇరువవనే. ఆ వీరమహిళెన కిరువడిగళనే ఎరగి, భోజసువుదు మొదలకార్తవ్య.

కిరువాయ్ మేలిన ఆద్యంత హేళిరువుదు అర్ధవింబర వన్ను. ఈ మొదలనేయ పాఠశుద్ధల్లియే ఈ విషయవన్ను విస్తరిసి కోళ్ళలాగిదే (1) ఇదర్ల్లి భగవంతన స్వరూపవన్ను సంక్షేపవాగి హేళలాగిదే: అవను భక్తల కల్యాణ మూర్తిగళింద విరాజిసుత్తానే. వీరమహిళెయరు మూకిరియుగి, నిర్భయదింద బదుకువవనాగి ఇరువవనే. (2) ఇదర్ల్లి ఛోరకన స్వరూపవన్ను హేళలాగిదే: దేవతా ప్రార్థనేయింద కోళ్ళలవవను. ఇదర ఫలవాగి, దుఃఖ సంకటగళింద కోళ్ళలవవను. (3) ఛోరకనను ఈ ప్రార్థనేయిందలూ, దుఃఖ సంకటగళిందలూ బిడుగడె హోందువుదక్కే లుబ్ధనాయువన్ను తిళిసువుదు: కాయా వాచా మనసా భగవంతనన్ను భజిసుత్తా, స్వామియ కిరువడి గళన్ను శ్రయిసి, బరగి, భోజసువుదు. (4) భగవంతనల్లి శరణాగత నాగలు, బహువ ప్రీతిబంధక వందరే ప్రార్థనేయింద అజ్ఞాన. భగవంతన కృపేయింద ఇదు కోలసువుదు. (5) భగవంతనన్ను ఆశ్రయిసువ దరఫలవే వీరమహిళెయన్ను పడిదు, అమరత్వ, ముక్తి భగవంతన సాన్నిధ్యవన్ను కరుణిసుత్తదే.

కిరువాయ్ మేలిన్న మొదల పాఠశుద్ధల్లి కళ్ళ, బంక, పీరుషో ధారిగళన్ను హేళలాగిదే: భక్తల కల్యాణ మూర్తి విరాజిసువ జ్ఞాన భక్తిగళన్ను తిళిసువవనాగి, ఛోరకన స్వరూపవన్ను భోధనలాగిసువ జ్ఞాన భక్తిగళన్ను నీడువవనాగి, దుఃఖ సంకటగళన్ను కోలగిసువవనాగిరువ వీరమహిళెయనే- వీరకర్తే. దుఃఖ సంకటగళనే గణియిసద సంసారద బంధనదింద బిడుగడె హోందువుదక్కాగి, వీరమహిళెన కిరువడిగళ

ನನ್ನು ಹೊಜಿಸುವುದೇ ಬಕ. ವಿರಮಿಸಿದ್ದನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಯಿಸಿ, ಭಜಿಸಿ, ಹೊಜಿಸಿ, ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರನಾದ ಅಮರರ್ಬ್ಬವನ್ನು ವಿರಮಬಿದದಲ್ಲಿ ~~ಹೇಳಿದರು~~ ಅವನ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯದವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಿರುಮಂತ್ರದ ಅರ್ಥವು ಬೆರುಪ್ಪಾದ್ದೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ: ಅವರು ಅಮರರು. ಭಗವದನುಭವದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡು ಗಡೆಯಾಗಿರುವವರು. ಮರಣ, ಆಯಾಸ, ನಿಶ್ಯಕ್ತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲ ದವರು. ಭಗವಂತನ ನೇರವಾದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಲಿಟ್ಟವರು. ಅವನ ತಿರುವಡಿಗಳ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ನಿಶ್ಕಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನೇ ಬಿಡಲಿಯನಾದ, ಕಾರುಣ್ಯಸಿಂಧುವಾದ, ದುಃಖ ವಿಸಂಪರ್ಕಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಲ್ಲವನಾದ ವಿರಮಿಸಿದ್ದನ ತೇಜಃಪುಂಜವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನೇ ಎರಗೋಣ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಜಿಸೋಣ, ಏದ್ದೇಳು.

ನಿರಳವೂ ಸುಂದರವೂ ಆದ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕಾರಂಕೆ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದುಸುಪ್ರೀಬಿಳ್ಳಿಯೂದವು: ತಿರುಕ್ಕುರುಕ್ಕೈಪ್ಪಿರಾನ್ ಪಿಳ್ಳಾನ್ ಎಂಬವರದು "ಆಯಿರ ಮೂವಿಡಿ" ಎಂಬುದೊಂದು. ನಂಜೀಯರ್ ಅವರದು "ಒನ್ಬದಿ ನಾಯಿರವಮೂವಿಡಿ" ಎಂಬುದು ಬರಡನೆಯದು. ~~ಪಾದಿಕೇದರಿ~~ ಅಟ್ಟಿಂಬಯ್ ಮಣವಾಳ ಜೀಯರ್ ಅವರದು "~~ಇರುವಿಕ್ಕು~~ ಮೂನ್ರೇ ರಾಯಿರವಮೂವಿಡಿ" ಎಂಬುದು ಮೂರನೆಯದು. ಪೆರಿಯವಾಚ್ಚಾನ್ ಪಿಳ್ಳೈ ಅವರದು "ಇರುವಿಕ್ಕು ನಾಲಾಯಿರವಮೂವಿಡಿ" ಎಂಬುದು ನಾಲ್ಕನೆಯದು. ನಮ್ಮವಪಿಳ್ಳೈ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಪಡಕ್ಕಿರು ವಿಲಿ ಪಿಳ್ಳೈ ಅವರು ಹೇಳಿದ "ಈಡು" ಎಂಬ "ಮುಪ್ಪತ್ತಾರಾಯಿರವಮೂವಿಡಿ" ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯ ನಿಮನ್ರವಾಗಿ ಕಾಲಷೇಪ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು, ತಿಳಿದವರ ಮೂಲಕ, ಅವ್ಯಾಜ, ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

2. மணாளகமலமறு மலர்மிளகலயுகுரும்,
மணமுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வனையிலன்,
இணையிணர் முழுநலம் எகிர்நிகழ்கழிவிலும்,
இன்னிலனெனையனுயிர் மிகுநரையிலனே.

మనసనఘ ములమఖి ములర్ మిశ్రే యిలుదరుమా,
మనసుణార్ వళ్ళచిలన పోలియుణార్ వమ్మేయిలన్,
ఇనసుణార్ ముళుసులమా ఎదిర్ నిడలూ కలుచినుమా,
ఇనసిల నేనసుయిర్ మిధ్రునశ్రే యిలనే.

మనసనఘమా మణాణకుం = మనస్సిన ఇళ్ళనఙ్కే, యి ములమా మలం = కోళ్ళకన్న, అటి అఱ = నాశమొళ్ళిదలు, ములర్ మలర్ = అరళువ, మిశ్రే మిణాక = మేలంద మేలే, ఎళుమ శరుమా తళిక్కుం = మూడిబరువ, మునన్ మణాణ్ = మనస్సిన, ణార్వు ఉణార్చ్చి = జ్ఞానదింద, అళ్ళమిలన్ అణాయిణాణ్ = అళ్ళేయలు ఆనదవసూ, పోలి ణిపాగ్రే = ఇంద్రియనళ్ళ, ణార్వు ఉణార్చ్చి = జ్ఞానగళ్ళింద, అమ్మే అణాయి = అవుగళ్ళింద, ఇలన్ ఇణాణ్ = అరియలానదవసూ, ఇనన్ ఇణాణ్ = ఇంద్రియవసు, ణార్ ఉణార్ = జ్ఞానవస్నూ, నలమా నైయం = ఆనందవస్నూ, ఉళ్ళవసు, ఎదిర్ణ్ తోర్ = ముందిన, సిదలుం నైకళ్ = ఈగన, కళిం = బందిన కాలగళల్లియూ, ఇనన్ ఇణాణ్ = ఇంద్రవసు, ఇలన్ ఇణాణ్ = ఇల్ల. ఏన్ నన్ ణయిర్ ణాణ్ నైణవసు, ఇలన్ ఇఱు = నన్న ఉత్తమవాద ఆత్మనే అవసు, ఎమ్బ్రుమ్మే = అవసినేధమనాద, నశ్రే నైణార్ = బంధియుళ్ళవసు, ఇలన్ ఇఱు ణాణ్ = ఇల్లనే ఇల్ల.

మనస్సిన ఇళ్ళనదేయ కోళ్ళకన్న నాశమొళ్ళిదలు అరళువ, మేలంద మేలే మూడి బరువ, అంతరంగద (మనస్సిన) జ్ఞానదింద అళ్ళేయలు ఆనదవసూ, ఇంద్రియనళ్ళ జ్ఞానగళింద అరియలానదవసూ, ఇంద్రవసు, బంధిసువాద జ్ఞానవస్నూ ఆనందవస్నుళ్ళవసూ ఇద్దాగే. ముందిన, ఈగన, బందిన కాలగళల్లా ఇంద్రవసు ఇల్ల. నన్న ఉత్తమవాద ఆత్మనే అవసు. అవసినే బంధిసువాద బంధియుళ్ళవసు ఇల్లనే ఇల్ల. (2)

మొదల ఖాశుర్దల్లి ఆళ్వార్రు భగవంతన సకలకల్యాణగుణ సంపన్నణేందూ, సర్వశ్రేష్ఠనేందూ, పరమపదదల్లి వాసమాడువ నిత్యసూరిగళిగే సేయుమడువనేందూ, దుఃఖ బంధనగళన్ను సీగిసువవనేందూ హేళుత్తా

Ganesh Srinivasan

ఆ మడాపుండుముచ శిరువడిగళ్ళన్నె శ్రేయుంటిళిచేకెందు డేల్టిదరు. ఈ బాశుర్దల్లి, భగవంతన బీర్ట్ద ఇంతి యిల్లనేంబుదన్న వివరిసి డేల్టిరుత్తారే.

భగవంతన శిరువడిగళ్ళు అష్టు సులభవాగి నమగె లభిసువు దే? అవనన్న మనస్సినింద లూ ఇంద్రియగళింద లూ శిక్షిసు లాగిల్లవే? ఎంటు బగెయ కేళ్టళు నమ్మ మనస్సినల్లి మునేచ్చు టికోం డిరుత్తవే ఎన్నుత్తారే. కామ, క్రోధ, లోభ, డంభ, మూఢ, మద, ద్వేష మత్తు విషాద - ఇవుగళన్న మనస్సిన కణ్ణిల ఎన్నుత్తారే. కేళ్టళాద మనస్సినింద భగవచ్చింతనే సాధ్యవిల్ల. ఈ కేళ్టళన్న నివారిసువుదక్కే మనస్సినల్లియే ఆనందాగే డెట్టిన జ్ఞాన మూ డి బరుత్తదే. ఇదన్న వివేక ఎన్నుత్తారే. విచేకదింద మనస్సి న కేళ్టళన్న కండుకొళ్ళబడ్రదు. అవుగళన్న శడిదట్ట బడ్రదు. మనస్సిన్నన్న బిరిశుద్ధగే ళిసబడ్రదు. శుద్ధ మనస్సినింద మాత్రమే భగవంతనన్న అరియలు సాధిసే? మనస్సిన జ్ఞానద శక్తి ఎష్టే డెట్టిదు ఎందరూ బిడ, అదరింద భగవంతనన్న శిక్షియలు సాధ్యవాగువుదిల్ల. భగవంతను అదక్కే ఎటుకేదవను - వీర'ను.

ఇన్ను ఇంద్రియగళింద లోగే? మనస్సిన జ్ఞాన ఆంశిక మాత్రవాదరే, ఇంద్రియగళ జ్ఞాన బహిర్ముఖవాదద్దు. ఎదురిగే, ధ్యేష్టియు వస్తుగళన్నెల్ల, ఎందరే, ఇంద్రియగళ అశ్రయదింద మాత్రమే గళన్నెల్ల ఇంద్రియగళ మూలక గ్రహిసి, శిక్షియు బడ్రదు. ఆదరే, ఆ వస్తుగళన్న అవుగళన్న కూడిరు శిక్షిదుకొళ్ళువే విసో, ఆ ఎల్లవూ అవనే అగి, అవుగళల్లి అడగిరువవనూ ఆగి, అవుగళల్లదర నివాతడకనూ ఆగి, అవుగళిగింత 'బేర'నాగి ఇరువ భగవంతనన్న ఈ ఇంద్రియగళు అరిసుకొళ్ళలారవు.

మనస్సిన జ్ఞానదింద లూ, ఇంద్రియగళ జ్ఞానదింద లూ భగవంతనను 'ఇంథవను' ఎందు శిక్షిదుకొళ్ళలు సాధ్యవాగువుదిల్ల. అవు గళ జ్ఞాన యెల్లవూ అల్ప వే, అభూర్ణవే.

భగవంతనాదరో ఖండిత్రోనా జ్ఞాన బ్రహ్మగటి. బేంద్రో ణ్ణ ఆనంద బ్రహ్మగటి. అవన బీర్ట్ద మత్తు జ్ఞానానంద బ్రహ్మగిద్ద ఇంతిమే, ఇందినకాలదల్లి ఈగినకాలదల్లి ముందిన కాలదల్లి, యావ

కాలదల్లయూ. అవనినే నాటియేనిసిదవరు యారూ ఇల్ల.

ఆద్దరింద, మనుష్యను ఆక్మనన్ను ప్రియంక్ష ప్రోవర్ధనాగా
పేరే కండు కొళ్ళలు (అరితుకొళ్ళలు) సాధ్యవోల్ల, డాక్టరోల్ల,
అవన ఆక్మన ఆక్మనన్ను అరితుకొళ్ళలు బహళ వాగి యుర్మిసబేకు.
ఆటుస్టారరు పేళ్ళుత్తారే: మనస్సే, ఘనవంశను మనస్సు
గూ ఇంద్రియవళిగు 'వీర' నాగిద్దానే. వీరిప్రోర్ణవాద జ్ఞానద
మత్తు వీరిప్రోర్ణవాద ఆనందద బ్యేరుపు అవను. ఇంతహ యా
ల్లి అవనినే నమనాదవరు యారూ ఇల్ల. యావకాలదల్లూ, ఇల్లనే
ఇల్ల! నన్న అంతరంగదల్లియే అవనిద్దానే! నన్న ఆక్మక్కే ఆక్మనాగి
ద్దానే! ఇదన్నరిసుకొండు, నావు అవన శిరువచినళన్ను అక్కాంశ
వినీళ భావదింద ఆశ్రయిసబేకు. — ఎద్దేళ్ళు.

3. ఇలనదు ఉడియణిదు ఎణ నిళిణవరియవణ్,
నిలణిడె విశుంబిణడె ఉరవిణణరవినణ్,
పలరెండు పలణలణ్ ఠిణివిలణ్ బరంతు, అం
నలణుణడె యిరువినం నిణుకిణం నిరాటం.

ఇలనదు లుడ్డేయు నిదు ఎనసినేవ వరియువనో,
నిలసిదే విశుంబిదే లుదువినరు బిననో,
పేలసోడు పేలనలనో పిలుపి బిలనో వీరన్న,
అన్నలసుడ్డే యిరువనే నణువినమా నామో.

ఇలనే అదు ఇలణ్ అక్కు = అదరల్లి (అవను) ఇల్ల, ఉడ్డేయు
నో ఇదు ఉడియణ్ ఇక్కు = ఇదరల్లి (అవను) ఇద్దానే, ఎన ణణ =
ఎంబుదన్న, నినేవు నిరీణ = ఒంతోయువుదక్కే, అరియవనో అరి
యువణ్ = అవిరుద్ధవాదవను, (అవిధేయను), నిలనో ఇడే నిలణ్ ఇ
ణడ = నేలదల్లి (భూలోక ముంతాద కేళగిన లోకగళల్లి), విశుంబు
ఇడే విశుంబ ఇణడ = ఆకాశదల్లి (మేలిన లోకగళల్లి),
లుదువిననో ఉరవిణణ్ = రూపవుళ్ళ అచేతన వస్తుగళల్లుద
రల్లియూ లుళ్ళవను, అరువిననో అరవిణణ్ = రూపవిల్లద
చేతన వస్తుగళల్లుదరల్లియూ లుళ్ళవను, పేలసోడు పలణల
ణ = ఇంద్రియ్ను గళల్లి యిరువ విషయగళాగియూ, పేలసలనో పలణలణ్ = ఇంద్రి
య విషయగళల్లాదదేయూ, ఇరువవను, పిలుపవు ఇలనో ఠిణివిలణ

Carani Srinivasan

బాధనగళు ఎన్నుత్తారే. ఇంద్రియగళు ఐదు: ఐదు జ్ఞానేంద్రియగళు, ఐదు కర్మేంద్రియగళు. కివి, కణ్ణు, మూగు, నాలిగే, చర్మ - ఇవు జ్ఞానేంద్రియగళు. వాక్కు, పాణి (కై), పాద (కాలు), పాయు (మలమూత్రద్వార), ఉపస్థ (జననేంద్రియ) — ఇవు కర్మేంద్రియగళు. ఇంద్రియగళిగే భేద్యవాగువ (శిక్షణీయ) విషయవస్తుగళు. ఇంద్రియగళిగే 'ఇంద్రియార్థ' అథవా 'విషయ' ఎన్నుత్తారే. జ్ఞానేంద్రియగళిగే కివిగే శబ్ద శిక్షణీయుత్తదే. ఆద్దరింద 'శబ్ద' అదర ఇంద్రియార్థ (అథవా ఇంద్రియ విషయ). అదేరీతి కణ్ణిగే 'రూప', మూగిగే 'గంధ' (వాసనే), నాలిగెగే 'రస' (రుచి), చర్మక్కే 'స్పర్శ' — ఇవు ఇంద్రియార్థగళు. కర్మేంద్రియగళల్లి వాక్కిగే 'మాతు', పాణిగే (కైగే) 'కుశలకర్మగళు', పాద (కాలు)క్కే 'గమన', పాయుగే 'విసర్జనే' మత్తు ఉపస్థెగే 'ఆనంద' ఇంద్రియార్థగళు.

ఒబ్బ వ్యక్తియు ఇంద్రియగళ విషయగళన్నారు ఎల్లవను భగవంత అవన అస్తిత్వవిల్లద ఇంద్రియ మాత్రక్కే. ఉదాహరణే ఇంద్రియగళల్లి ఉపస్థ ఒబ్బనిగే ఆనంద వన్ను కొడబహుదాదరూ ఈ ఇంద్రియ విషయగళింద దూరవిద్దాగ, అవుగళిగే సంబంధవిల్లదంతెయూ భగవంతనిద్దానే.

ఒబ్బ వ్యక్తియు అభోగద వస్తుగళల్లవూ నాశదొందిగే. భగవంతనిగే నాశవేంబుదే ఇల్లవు. అవను నిత్య - అనిత్యనల్లవు. యావ రీతియుంద నోడిదరూ, చింతిసిదరూ, భగవంత నిగే సాటియల్లవు. ఒబ్బనే ఇవ, అద్వితీయనాగి ఇద్దానే.

ఆల్బర్టరు హేళుత్తారే: మనస్సే, ఇదు, అదు ఎన్నువదంతే ఎల్లలోకద ఎల్ల భోగద అభోగద వస్తుగళల్లియూ విరమిసిదాగ మాత్ర మనస్సు పరమ వ్యాపి. ఇంద్రియగళొడనే విషయవాగి కరగిహోగిద్దాగ మాత్ర అవుగళింద భోగద్దూ విషయవల్లదాగియూ ఇద్దానే. అవనిగే నాశవేంబుదే ఇల్లవు. అవను నిత్యను. దేశకాలగళల్లూ సుఖదుఃఖగళన్నళవనాగి, సాటియిల్లదవనాగి ఇద్దానే. అంథ విరాట్ పురుషనన్ను నావే కణ్ముటి నోడోణ. అవనన్ను ఆశ్రయిసి ముక్తిజీవన కొళ్ళోణ, ఎద్దేళు.

Gurani Srinivasan

4. నామవణివణువన్ అవణివఱువరణవన్,
కామవర్రివరువర్ అదువిదువదువదు,
యీమణవయిణవ యిణవ అణవనలనక్కోంకణవ,
ఆమణవయాయణవ ఆయ్ నిన్ఱవవరే.

నామవనివనువన్ అవళివళువళివళ్,
కోమవఱవరువర్ అదువిదువదు వేదు,
ఎమమ్మే యిమ్మే యిమ్మే అమ్మే నలన్తీఞ్మే,
ఆమమ్మే యిూయిమ్మే ఆయ్ నిన్ఱవవరే.

నామ నాం = 'నాను' ఎందు చేఱళికొళ్ళువవరు, (~~నాను, నవమ్మవు~~),
అవన్ అవణ్ = అవను, ఇవన్ ఇవణ్ = ఇవను, ఉవన్ ఉవణ్ = మూరనేయవను (చేఱే ఇన్నొబ్బ), అవళ్ అవళ్ = అవళు, ఇవళ్ ఇవళ్ = ఇవళు, ఉవళ్ ఉవళ్ = చేఱేకొబ్బళు, ఎవళ్ ఎవళ్ = యారేనొఒబ్బళు, కోమ కూం = కోవు (అవరు), అవర్ ఇవర్ ఉవర్ అవర్ ఇవర్ ఉవర్ = (కోవల్లద) అవరు, ఇవరు, చేఱేయవరు, అదు అవ్వు = ఆ వస్తు (ఆ ప్రాణి), ఇదు ఇవ్వు = ఈ వస్తు (ఈ ప్రాణి), ఉదు ఉవ్వు = చేఱేకొందు వస్తు (చేఱే కొందు ప్రాణి), ఎదు ఎవ్వు = యావుదో వస్తు (యావుదో ప్రాణి) ఎమమ్మే ఐం = ~~అళియువ (నాశకొండువ)~~ అళియువ (నాశకొండువ), అమ్మే ఇమ్మే ఉమ్మే అణవ ఇణవ ఉణవ = అవు, ఇవు, చేఱేయవు, నలమ్మే నాయం అణవ = ఒళ్ళియు (గుణగళుళ్ళ) వస్తుగళు, కీఞ్మే అమ్మే కోంకుక అణవ = కెట్ట (గుణగళుళ్ళ) వస్తుగళు, ఆమమ్మే ఆమ్ అణవ = ముందే ధ్యాన్యవ అవు (వస్తుగళు), ఆయమ్మే ఆయు అణవ = గణిసద అవు (వస్తుగళు), ఆయ్ ఆయ్ = (ఎల్లవూ) ~~ఆగిదవు~~ ఆగి, నిన్ఱ = ఇరువ అవరే అవరే = ఆ నవమేశ్వరనే.

నాను, అవను, ఇవను, చేఱేకొబ్బ, అవళు ఇవళు చేఱేకొబ్బళు యారేనొఒబ్బళు, కోవు, ఇవరు అవరు చేఱేయవరు, అదు ఇదు చేఱేకొందు యావుదో ఒందు, ~~అళియువ (నాశకొండువ)~~ ~~గణ్ణక్కే బీదువ (కెడువ)~~ ~~కొంబువ~~ అదు ఇదు చేఱేయవు, ఒళ్ళియు వస్తుగళు, కెట్ట వస్తుగళు ముందే ధ్యాన్యవు, గణిసబేకాదవు ఎల్లవూ ఆగి ఇరువవను ఆ నవమేశ్వరనే.

Gana Srinivasan

ಬಂದಿನ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತವರ್ತಮಾನಗಳಿಗಿಂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ಮುಖವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲಣ ವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿ - ಮಾನವ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿ - ತಿರ್ಯಕ್ಕೋಜಂತುಗಳು, ಅಜೀವವಸ್ತು ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆಯ ವಿಂಗಡಣೆ. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ಭೇದ. ತಿರ್ಯಕ್ಕೋಜಂತುಗಳು ನಾನಾ ರೀತಿಯವಾದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಭೇದ. ಅಜೀವವಸ್ತುಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಬಗೆಯಿವೆಯೋ! ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಚೇತನಾಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆಸರು, ಲಿಂಗ - ಇವೆರಡೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ಹೆಸರಿಡಲಾಗಿದೆ. ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಅನೇಕ ಎಂದು ವಿಂಗಡಣೆ ಇದೆ. ~~ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯು ಎಲ್ಲವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ನಾಶದಿಂದ ಶಕ್ತವೇ!~~

'ನಾನು' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅವನು ಇವನು ಬೇರೆಯವನು' ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಮಾನವ (ಚೇತನ) ವಸ್ತುಗಳು, ಎಂಬರ್ಥ 'ಗಂಡಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಹಾಗೆಯೇ 'ಹೆಂಗಸು' ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಮತ್ತು 'ಅದು, ಇದು ಬೇರೆಯಂದು ಯಾವುದು' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಪ್ರಾಣಿಯಿಲ್ಲದ ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ (ಅಚೇತನ) ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಒಂದೇ ಇದ್ದು ಅಳಿದುಹೋಗಬಹುದು, ಈಗ ಇರುವವು, ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದಾದವು — ಎಲ್ಲವೂ ನವೋದ್ಭವ ಶಕ್ತಿಯೇ!

ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದರಿಂದ, ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಜಡ್ಡು ಯೇ ಆಗಿರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅವನ ನವನವೋನ್ಮೇಷವನ್ನು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಡ್ಡುವೇ ಆದವನು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ತೋರಿಸುವುದು ವಿರೋಧವಾಗಿಯಲ್ಲವೇ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಾಭಾಸದ "ಅಚಲಾ ವಿಚಲಾ ಶಿ" ಎನ್ನುವುದು.

ಅಚಲಾ ವಿಚಲಾ ಶಿಯಲ್ಲಿ 'ಒಳ್ಳೆಯ' 'ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ' ವಸ್ತುಗಳ ವಿರೋಧಾಭಾಸ ವಿರುದ್ಧ ಗುಣಗಳ, ತೋರಿಕೆಯಿದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಿದೆ.

Gorani Srinivasan

ఆల్వారులు దేళ్తున్నారే: మనస్సే, నమ్మ కణ్ణ ముందిరువ దృష్యయన్న గమనిదేనా. నానా ప్రాణిగళూ, వస్తుగళూ, ఆగి, గండు దిన్నుగళూగి, భిన్నభిన్న స్వభావదవరాగి, కూటి కాయుత్తిరువవరెల్ల వూ ఆదివాడ్తారే నద్దిరువివే - అవన అలాంటి విభూతియే!

5. అవరవర్ తమతమగు అరివరి వణకవణక,
అవరవరిగెయవ ఎనవడియడైవర్ కళు,
అవరవరిగెయవర్ కుణ్ణిలరిగెయవర్,
అవరవర్ విధివళి అడియరిగెణరే.

అవర్ అవర్ అవర్ అవర్: చిళ్ చిళ్రియువరు, తమ తమదు తమతమగు: తమ్మ తమ్మ, అరివు అరివ: శిక్షణవళికె తక్కంతే, అరి అరి: శిక్షణ, వడ్డె వడ్డె వణకవణక: బగెబగె యాగి, అవరవర్ అవరవర్: అవరవర, ఇల్లిరువవర్దళ్ గిగెయవర్కళు: దేవతెగళు (దేవయోనిగళు), ఎనవనగె = ఎందు, అడి అడ్డె వర్దళ్ అడి అడైవర్కళు: ఆశ్రయిసుత్తారే, అవరవర్ అవరవర్: అవరవర, ఇల్లిరువవర్ గిగెయవర్: దేవరు గళు, కుణ్ణిలవు ఇలర్ కుణ్ణివు గిలర్: కీరికెయిల్లద్దవరు ఇల్లిరువవర్ గిగెయవర్: స్వామియే, అవరవర్ అవరవర్: అవరవర, విధివళి విధివళి: విధియంతే. (అదృష్ట దంతే), అడ్డెయ అడైయ: (శీలవన్ను) వీడిరువంతే, నిన్నవరేనిరువ ణరు: ఇరువవరే.

అవరవరు తమ్మతమ్మ శిక్షణవళికె తక్కంతే అంతే కొండు, బగె బగెయాగి అవరవర దేవతెగళు (దేవరుగళు) ఎందు ఆశ్రయిసుత్తారే. అవరవర ఆ దేవరుగళు కీరికెయిల్లద (పరిపూర్ణనాద) స్వామియే! అవరవర విధియంతే (అదృష్టక్కె తక్కంతే) శీలవన్ను వీడిరువుది రువవరే.

ಬಂದಿನ ಪಾತ್ರೂದಲ್ಲಿ, ನಮೋರ್ಷ್ಟರನ ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಈ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೇ. ಆದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನರಾದವರೆಲ್ಲ. ಇಂದೇ ಬಿಡುವ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯುಳ್ಳವರೆಲ್ಲ. ಅವರವರ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರವರ ಯೋಚನೆಗಳು, ಕಾರ್ಯಗಳು, ನಡೆನುಡಿಗಳು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆಯೇ ಅವರ ಪ್ರಾಣಿಯೂ, ದೈವವೂ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನರು, ಕಾಲ್ಪನಿಕವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಬೇರೆಬೇರೆ ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದ, ದೈವಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎರಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಂದಿನ ಮೂರ್ಖತನಕ್ಕೆ, ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರುಂಟೋ, ಅವರ ಯೋಚನೆ ಭಾವನೆಗಳುಂಟೋ, ದೇವರೂ ಅಷ್ಟೇ/~~ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ~~ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರು, ಪಾನೆಯೇ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಫಲವನ್ನು ನೀಡಬಲ್ಲದಾದರು, ನಾನಾ ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಆ ದೈವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾದ ನಮೋರ್ಷ್ಟರನ ಪ್ರತಿರೂಪಗಳೇ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮೂಲಶಕ್ತಿ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೂ ಅವನೇ. ಫಲಕೊಡುವವನೂ ಅವನೇ.

ಆಲ್ಬೋರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮನಸ್ಸೇ, ಭಿನ್ನವಂಶನನ್ನು ಜನ ಬಗೆಬಗೆಯಾದ ನಾಮರೂಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೆ. ಆಯಾ ದೇವತೆಗಳು ಅವರವರ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹೀಗೆ ನೋಡುವಾದರಿಂದ, ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ, ಅವರು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಗಳು ನಮೋರ್ಷ್ಟರನಿಗೇ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅವನ್ಯಾಕೆ ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾದ ಎಲ್ಲ ಪೂಜೆಗಳೂ ನಮೋರ್ಷ್ಟರನಿಗೇ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಫಲಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅವರವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

6. நின்றனர் இருந்தனர் கிடந்தனர் கிரிந்தனர்,
நின்றில ரிருந்திலர் கிடந்திலர் கிரிந்திலர,
என்றுமொ ரியல்வினர் எனநிகை வரியவர்,
என்றுமொ ரியல்வொடு நின்றவைந்திடரே.

நினைந்தெரிந்தனர் கிடந்தனர் கிரிந்தனர்,
நினைவிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் கிரிந்திலர்,
எನಲುமோರಿಯಲ್ವಿನರ್ ಎನನಿನ್ನೆವರಿಯುವರ್,
ಎನಲುಮೋರಿಯಲ್ಪೊದು ನಿನಲಾವೆನ್ದಿದರೇ.

సినోఅనర్ క్రోణ్ణ్రాణార్ = సింశిరువవరు, ఇరున్దనర్ ఇరుక్రకుణార్ = ఇరువవరు, (కంగిరువవరు), కిడన్దనర్ కోడక్రకుణార్ = మలగిరువవరు, తిరున్దనర్ క్రోక్రకుణార్ = అలోదాడువవరు, సినోఇలర్ క్రోణ్ణ్రిలార్ = సిల్లదవరు (సింశిల్లదవరు), ఇరుక్కిలర్ ఇరుక్కోలర్ = కుళ్ళశిల్లదవరు (కుళ్ళశిరదవరు), కిడక్కిలర్ కోడక్కోలర్ = మలగిరదవరు (మలగదవరు), తిరుక్కిలర్ క్రోక్రక్కోలర్ = అలోదాడదిరువవరు (అలోదాడదవరు), ఎనోఅుమగ రణ్ణుం = యూమానలూ, కిర్ ఫిర్ = ఇందో పిధ్వాద, ఇలల్ఫినర్ ఇయల్ = ఇవ్వులంధ గడజబ్భావదవరు, ఎనోఅుమగ రణ్ణుం = యూమానలూ, కిర్ ఫిర్ = ఇందో, ఇలల్ఫోడు ఇయల్రతువాగు = గడజబ్భావకొందగే, సినోఅు క్రోణ్ణ్రా = కూడిరువ, ఎవ్వగూ శిడరోం క్రోడర్ = నమ్మ దృఢవంశరే.

సింశిరువవరు, కుళ్ళశిరువవరు, మలగిరువవరు, అలోదాడువవరు, సింశిరదవరు, కుళ్ళశిరదవరు, మలగిరదవరు, అలోదాడదవరు, ఇవరు, యూమానలూ ఇందో ఈశియ ఇవ్వులంధ గడజబ్భావదవరు, ఎందు శబ్దయలు (భావవిధలు) అరియదవరు.

ఇవరు, యూమానలూ ఇందో గడజబ్భావదింద కూడిరువ నమ్మ దృఢవంశరే.

ఈ వాక్యూరదల్లి 'ఇవ్వులంధ' బ్భావ యూవుదు ఎంబుదన్ను ఆబ్భావదింద ఆగువుదోను ఎంబుదన్ను వివరిసలూగిదే.

సిల్లువుదు, కూడువుదు, మలగువుదు, అలోదాడువుదు — ఇవుగళు ఎల్ల ప్రాణిగళిగూ అన్వయిసువ సామాన్యవాద క్రియెగళు. ఇవన్ను 'ప్రవృత్తి' ఎన్నుత్తారే. మనుష్యను ఇదక్కే ధోరణల్లి. ఈ ప్రవృత్తిగళల్లి యూవుదాదరూ ఒందన్ను మాత్రవే అవను ఇడిదిరలు సాధ్య. ఒందోకాలదల్లి ఎరడు ప్రవృత్తిగళల్లి కొడగిరువుదు అసాధ్య. ఉదా: దరణియే, సింశిరువవను అదేకాలదల్లి కుళ్ళశూ ఇరలు సాధ్యవిల్ల. ఎరడు ప్రవృత్తిగళు భిన్నకాలదల్లి ఒట్టిగే నడెయలారంభిసిదరు ఎల్లరిగూ వేద్యవాదదే. ఇందు ప్రవృత్తియింద ముక్తిగాగి బదలాయిసికొళ్ళబహుదు. ఆదరే అదన్ను భావిసిదాగ, కొందరిగే ఎడెయింల్లదంతే బదలాయిసబారదు.

'సిల్లదిరువుదు' ఎంబ సిల్లువుదర వ్యతిరేక క్రియే ఎందరే,

Carani Srinivasan

— సిల్లువ ప్రేమ్యక్తియన్ను కొండగదిరువవను అదన్నళిదు బేరే యూవుదా
ద కొండు ప్రేమ్యక్తియల్లి కొండగిరబేకాగువుదు. దాగేయలీ, కొండగిరు
వవను, కుళ్ళకుకొళ్ళువుదన్న బిట్టు సిల్లువుదాగలి, మలగువుదాగలి,
అలేదాదువుదాగలి మూడబేకు.

యూవుదాదరుందల్లిందు ప్రేమ్యక్తియల్లి కొండగి, నడెయుత్త,
శన్న ఆ ప్రేమ్యక్తియింద ముక్తొందక్కే బదలాయిసుత్తిరువవను భ్రమ
లబ్ధిభావదవను. ఈ బ్రమ్భావదవనింద యూవ బలవాద శేలదిమ్మానవే
యువుదిల్ల. యూవ టుక్తమ భ్రిలవన్ను బిడెయువుదక్కు అవను యోగ్య
నల్ల. హిందు ప్రేమ్యక్తియింద ముక్తొందక్కే బదలాయిసువుదన్నే మరేకు,
ఆ హిందు ప్రేమ్యక్తియల్లి యావే ఇరువవను దృఢ్ఢ బ్రమ్భావదవను. ఇంథ
వనింద ఎంథ కష్టద శేలన మాదరూ సాధ్యవాగువుదు.

ఆలుబ్బారరు డేళ్ళుక్తారే: మనన్నే, సదజవాద దృఢ్ఢ స్నేహ
వవుళ్ళవను భగవంశనన్నె శ్రీయసువుదక్కే శక్తవను. నావూ
డాగే దృఢ్ఢవంశరాగోణ, ఎద్దేళు.

7. కిడవి కుం బెరివణ్ణు నీర్ నిలమిణవు మిణకు,
పడర్ బొరుళ్ మురివుదుమాయ్ అణువణువినొళగాగుం,
ఉడన్ మిళేయుయిరేన క్కరన్దేగ్గుమా బిరన్దళనో,
కూడర్ మిగు శూరియణ్ణు ఇణువియుణ్డ శూరనే.

కిడమా కిడం = ధృఢవాద, విశుమ్బు వియ్ కుం = ఆకాశ, ఎథ
రగ్ని = అగ్ని, వళి వాయు = వాయు, నీర్ నీర్ = నీరు, నిలమా
నిలం = భూమి, ఇవ్వే ఇణవు = ఇవుగళు, మిళే మిణకు =
నడువే, (ఆధారదింద), విడర్ పడర్ = దరదిరువ, బొరుళ్ బొరు
ళ్ = వస్తుగళు, ముళువదుమా మురివుదుం = నిండిరుత్త
వాగి (ఎల్లవూ), ఆయ్ ఆగి = ఆగి, అవ్వే అవ్వే రోమదమా
అణువు అణువు ఎగాగుం = ఆయా వస్తుగళల్లెల్లా,
ఉడనే ఉడన్ = ఒడనే (చిట్టినే), మిళే మిణకు = అనుభవిసువ,
ఉయిర్ ఎన ఉయిర్ రణ = జీవవో ఎంబంథ, శరన్ద కరన్దు =

Garani Srinivasan

కళేకుఢ్యోఽసి (మరీయూఽసి), ఎష్టుమా ఆగ్నుక్రుం = ఎల్లోల్లియూ, వీరన్దు లుళ్ళనో బ్రహ్మన్తు ఉణాణ = వరడి (వ్యాపిసి) ఇద్దానే, శుడర్ మిద్రు ఈడర్ మిక్రు = అక్యాంశ ప్రీకాశవంశనాగిద్దానే, శురుదియుళ్ళో ఈరుక్షీయుణ్ = వేద గానదల్లి ద్దానే, ఇమ్మై తిణ్ణు = ఇవేల్లవన్ను, లుణ్డి ఉణాఓ = శబళాభవనాద, శురనేఁ ఈర్ = దేవనే (అవను).

దృఢవాద ఆకాశ, అగ్ని, వాయు, నీరు, నేల - ఇవుగళన్న ఆధారదింద (నడువే) వరడిరువ వస్తుగళల్లవూ ఆగి, ఆయా వస్తుగళల్లల్లా ఇరువనేయే (ఇట్టిగే) అనుభవిసువ జీవవోఁ ఎంబంతే కళేకు ధ్యోఽసి (కాణాదవంశ ఇద్దుకొండు) ఎల్లోల్లియూ వ్యాపిసి, అక్యాంశ ప్రీకాశవంశనాగి, వేద గానదల్లి, ఇద్దానే. ఇవేల్లవన్నూ శబళాభవనాద దేవనే (అవను). (7)

ముందిన వాక్యదల్లి, ఋగవంశనన్ను ఆశ్రయిసువుదక్కే దృఢవాద వ్యక్తి బలు ముఖ్యనేందు హేళలాగిదే. ఈ వాక్యదల్లి అంథ వ్యక్తిగే ఆధార వాగిరువవను యారు, అవను హేగిద్దానే, ఎల్లి ద్దానే ఎంబుదన్ను హేళలాగుత్తదే.

ఆకాశ, అగ్ని, వాయు, నీరు, నేల - ఇవు పంచ భూతగళు. ఇవుగళల్లి ముందేందూ దృఢవాద వ్యక్తియన్ను ళ్ళువు. ఇవుగళన్ను బళసికొండు ఆగిరువవనే శ్రేష్ఠయల్లిరువ ఎల్లా చేతన అచేతన వస్తుగళూ. ఇవుగళల్లి, ముందేందు వస్తు మినల్లూ జీవాత్మను కూడికొండిద్దానే. ధానేయే, వీరమూర్తినూ ఇవుగళ ముందేందరల్లూ శళ్ళిసికొండిద్దానే. ఈ రీతియల్లి వీరమూర్తినూ ఎల్లోల్లియూ వ్యాపిసికొండిద్దానే. అవను అక్యాంశ ప్రీమధురాద శేషన స్నేహంతే కుంబిద్దానే. వేదగళల్లి హేళరువ ధానేయే అవను ఓంకార వేంబ నాదద స్వరూపినాగిద్దానే.

శ్రేష్ఠనే నియామకనాగి, అగోచరనాగి, ముందేందు వస్తు మినల్లియూ నేలిసికొండు, అవుగళన్ను నిర్వహిసువ వీర మూర్తినే, ప్రీళయకాల బందాగ, శ్రేష్ఠయు ఎల్ల వస్తుగళన్ను శబ్దదల్లి బిడుత్తానే.

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: మనస్సినే, ఋగవంశను కొను

శ్రేష్ఠుడు వింధ్యభూకదళ్లందలో, భ్రేష్యయుల్లారువ ఎల్లా వస్తూన్న
ళన్ను లుంటుమూడిదాన్. అవ్వనళ్లు జీవాళ్ళను డేవళ్ళిండి
కొండిదానూ డాగేయిలో విరమూళ్ళనాద శానూ కణ్ణిళే శాణిలో
దంళే అడగి కొండిదాన్. అవను ఈ లోకంయుల్లు ఎల్లోల్లంయూ
వ్యాపిసి, ఎల్లవన్ను నివడంభుంశ్తాన్. కడేయుల్లు, ఎందరో, బ్రీళ్లయి
కాలదల్లు, ఎల్లవన్నూ శానే కబుళ్లసి, మరు భ్రేష్ళంది ఎల్లవన్నూ
కన్నల్లోటు కొండు రషి బింశ్తాన్. అళ్యంక శోజూరాగి నీవే అవను.
వేదవళ్లు డోళ్లరువ ఓంకారద నాదబ్రహ్మనివనూ అవనే. అవ
నన్ను నావు ఆశ్రయిసూరా, ఎద్దేళు.

8. శురరాగి వరుసిల్లే విణు మూకదల్లు మూరువత్తుం,
వరన్ మూకలాయణవు మూరుకుణ్ణ బ్రహ్మణ్,
పురమొరూ మూన్రనిళ్కు అమరర్కళుమియియిన్దు,
అరనయనేన ఉలకళ్ళిక్కు కారణమిళ్కుళ్ళనే.

శురర్ = (బ్రహ్మాది) దేవళిగళు, అలోవ = అంతు
కొళ్ళద, అరు = అవిరుభావద, నిల్లే = స్థిరియ, విణు
విణు = మూలప్రకృతి, ముదల్ మూకదల్లు = మొదలాగి, ముళుమ
దుమూ మూరువత్తుం = ప్రకృతియాగి ఎల్లక్కూ, వరన్ బ్రహ్మణ్ =
శ్రేష్ఠనాద, ముందల్ ఆయ్ మూకదల్లు ఆళ్ = మొదలనేయవనాగి
(మూలకారణనాగి), అవ్వే అణవు = అవ్వనళ్ళన్న, ముళుదు మూరు
క్కు = ఎల్లవన్ను (ప్రకృతియాగి), లుద్రా ఉణ్ణ = లుద్రావతార, వీర
వీరన్ బ్రహ్మణ్ = వీరాధీరను (వీరమహేరుషను), పురమూ ఒరు
మూనాలు పురం ఒరులూన్రు = త్రిపురగళన్ను, ఎరిక్కు తగ్గిక్కు
= నుట్టు, అమరర్కళు అమరర్కళిగు = దేవతెగళనే, అలోవ ఇయన్ద
అరివు తియుంక = జ్ఞానవన్నిత్త, అరన్ అయన్ ఎన అరణ్
అయణ్ణన = హరను, అజను (బ్రహ్మను) ఎందు, ఉలకు ఉలగిగు =

లోకరక్షణార్థాన్ని, అలరిక్కు = నాశపడిపో, అమ్మళక్కు = రక్షిస్తాడు, ఉళ్ళనే ఇరుక్కు = ఇరువురనే.

బ్రహ్మాది దేవతలందరు అంతుకొళ్ళలాగని అవిర్భావమైన సృష్టియు మూలప్రకృతి మొదలుగా మోహిన్యంతమైన ఎల్లవస్తువులకు శ్రేష్ఠుడైన మొదలు నేయువనాగా (ఆదికారణుడుగా), అవ్యాకృతమైనవన్నిటిని మోహిన్యంతమైన పరాపరమును (పరమపురుషుని) శ్రీవైకుంఠమును ముక్తులు దేవతలందరినీ జ్ఞానవన్నిత్త కరుడను అజుని (బ్రహ్మను) ఎందు లోకరక్షణార్థాన్ని నాశపడిపో, శ్రేష్ఠుడు, ఇరువురనే. (8)

ఈ పాశురములో ఉండిన పాశుర విషయమునే ఇపుడు విశదీకరించుకొనుచున్నాము.

భగవంతుడు ఎల్లవస్తువులకు ఆదియుగని ఇరవైనవాడు. ఎల్లవస్తువులకు కారణం అవనే. అవని ఆ స్వరూపవిశేషాన్ని తెలిసుకొన్నవారు బ్రహ్మాది దేవతలకంటే గొప్పవారవుతారు. అంతటి శ్రేష్ఠుడైన, అవిర్భావమైన సృష్టి అది. మూలప్రకృతి ఎంచేతనంటే శ్రేష్ఠుడైనవాడు మొదలు ఎందుకంటే, భగవంతుడు ఆ మూలప్రకృతికంటే మొదలే! మూలప్రకృతినుండి ఉద్భవించాడు ఎల్లవస్తువుల అవతారణ వస్తువులన్నిటి లోపల మూడవవాడు భగవంతుడే. శ్రేష్ఠుడే ఆదికారణుడు అవడు. ప్రళయకాలమందు ఎల్లవస్తువులను విలీనంచేసి లోపల ఉండుకొంటాడే. యుగము దు శ్రేష్ఠుడైనందున, ఎందరో, బ్రహ్మాండమందు ఆవలనే ఇరువురు ఎన్నుకొంటారో అదన్ను 'పర' ఎన్నుకొంటారో. భగవంతుడు అదనుకొన్న 'పర'నూ దాటినవాడే. ఆద్యుడంచేత అవతరించిన 'పరాశ్వర' ఎన్నుకొంటారో. శ్రీవైకుంఠమందు నడచిన, నిండారకొలువై నెలకొనిన 'పరుడు', దేవతలకైనా జ్ఞానమును ఒసగిన, శ్రేష్ఠుడనిపించిన చతుర్ముఖులను (అజుడు) అవనే. ఎల్లకాలమందు ఎల్లలోకాలలో ఇరువురు శ్రేష్ఠులకంటే మిన్నయైన విష్ణువు అవనే.

శ్రీవైకుంఠనాథుడే — ఉండే, ఉండుకొలదిల్లో, పారకాపురం ఎంచవచ్చు. అవనికి పారకాపుర్, శమలాపుర్, విద్యున్మతి ఎంచబడు ముక్తులు. అవరు శ్రీవైకుంఠవాసులు. ఆ ముగ్గురు బద్ధకంలేకుండా కలిసున్నా ఒంటరిగా, చతుర్ముఖులైనా ఈకియ వరములన్ను వీడిపోకుండా

దరు. కమ్మిష్య బంద డావే కమ్మ నవరగళ్ళం డనే అవరు వాయు మానళ్ళి (ఆకాశదల్లి) అదృశ్యరాగి దాం డ్రోణవు వ సామర్థ్యవన్నూ అవరు బ్రహ్మనింద వీడేదు కొండరు. ఈ మూవరూ ఇన్నూ కెలవరూ డనే కూడికొండు కమ్మ మూరు విద్యుణాగళన్ను (త్రిపురగళన్ను) దాంరి కొండు, ఆకాశదల్లి నింత రువుత్తా, యుద్ధ వీర్యద మేలే

ತಾತ್ಪರ್ಯವಿಸೋಣ, ಎದ್ದೇಳು.

೧. ಉಣಣಣಗಿಲ್ಲುಣಣ್ ಅಖಿಲರೂಪಗಿಳ್ವರ್ಗಳ್,
ಉಣಣಲಣಣಗಿಲ್ ಅಖಿಲರೂಪಗಿಳ್ವರ್ಗಳ್,
ಉಣಣಣವಿಲಣಣ ಕಿಲ್ವರ್ಗಳ್ ಕಿಲ್ವರ್ಗಳಾಗಿಯುಂ,
ಉಣಣಿರ್ದಣಣಕಣಮಲ್ಲದೆಗ್ಗು ಳಿಗಿಲಣ್ ಪರಂತೆಕ್ಕೆ.

ಉಳನೆನಿಲುಳನ್ ಅವನುರುವಮಿವ್ವುರುವುದಳ್,
ಉಳನಲನೆನಿಲ್ ಅವನರುವಮಿವ್ವರುವುದಳ್,
ಉಳನೆನವಿಲನೆನ ಇಬ್ಬೆಕುಣಾಮುಡ್ಬೆಮ್ಮೆಯುನ್,
ಉಳನಿರ್ದಡ್ಬೆಮ್ಮೆಯೊಡು ಒಳ್ಳಿವಿಲನ್ ಪರಂತೆಕ್ಕೆ.

ಉಳನ್ ಎನಿಲ್ ಉಣಣ್ ಣಣಿಲ್ = ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ, ಉಳನ್ ಉಣಣ್ = ಇದ್ದಾನೆ, ಅವನ್ ಉರುವಮ್ ಅವಣ್ ಉರುವಂ = ಅವನ ರೂಪವು, ಇವ್ವುರುವುದಳ್ ಕಿವ್ವರುವಕಳ್ = ಈ (ಎಲ್ಲ) ರೂಪಿನಳ್ಳು (ಅಚೇತನರೂಪಿನಳ್ಳು, ನಿರ್ಜೀವರೂಪಿನಳ್ಳು), ಉಳನ್ ಅಲನ್ ಉಣಣ್ = ಇಲ್ಲ, ಎನಿಲ್ ಣಣಿಲ್ = ಎಂದರೆ, ಅವನ್ ಉರುವಮ್ ಅವಣ್ ಉರುವಂ = ಅವನ ರೂಪವು, ಇವ್ವರುವುದಳ್ ಕಿವ್ವರುವಕಳ್ = ಈ (ಎಲ್ಲ) ರೂಪಿನಳ್ಳು (ಚೇತನರೂಪಿನಳ್ಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಳ್ಳು), ಉಳನ್ ಎನ ಉಣಣ್ ಣಣ = ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದೂ, ಇಲನ್ ಎನಕಿಲಣ್ ಣಣ = ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ, ಇಮ್ಮೆ ಕಿಣವ = ಈ ಎರಡು, ಕುಣಾಮ್ ಗುಣಂ = ಗುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನಾಗಿ), ಉಳನ್ ಉಣಣ್ = ಇದ್ದಾನೆ, ಇರು ಕಡೆಮ್ಮೆಯೊಡು ಕಿರುತ್ತಣಕಣಮಲ್ಲದೆಗ್ಗು = ಎರಡು ಒಪ್ಪೆ ವೀಕ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲದೆಯೂ, ಒಳ್ಳಿವು ಕಿಳ್ಳಿವ = ಕೊನೆಯೇ, ಇಲನ್ ಕಿಲಣ್ = ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಪರಂತೆಕ್ಕೆ = ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೇ (ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ) ಇದ್ದಾನೆ.

ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದರೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ರೂಪ ಈ (ಎಲ್ಲ) ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪಿನಳ್ಳು. ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಅವನ ರೂಪ ಈ (ಎಲ್ಲ) ಸ್ಥೂಲರೂಪಿನಳ್ಳು (ಅರಿವಿನಳ್ಳು). ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ ಈ ಎರಡು ಗುಣಗಳನ್ನು ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ಎರಡು ಒಪ್ಪುವ ವೀಕ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೇ (ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ) ಇದ್ದಾನೆ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂಬ ವಿಷಯ

Ganani Srinivasan

వస్తు ఎత్తి కోల్పోలాగాదే. అదక్కే (ప్రశ్నకే) శశ్వత్ ఉత్తరమూ ఇదే.

శూన్యవంశనిద్దానేయే? ఈ ప్రశ్నగే ఎరడు ఉత్తరగళు సామాన్య వాగి మూడిబరుత్తవే. 'ఇద్దానే' ఎంబుదు ఒందు. 'ఇల్ల' ఎంబుదు మత్తొందు. 'ఇద్దానే' ఎందరే, శూన్యవంశన ఇరువికేయు నంబికే యన్ను ధృఢీకరిసిదంతే. 'ఇల్ల' ఎందరే, ఆ విషయదల్లి నంబికే ఇల్లవే ఇల్ల ఎందంతే.

'శూన్యవంశనిద్దానే' ఎన్ను వవరు ఆక్షేపిసిరు. ఇవరు వేదగళన్ను ప్రమాణవాగి ఒప్పికొండవరు. దేవర విషయవన్ను ఆమూలాగ్ర ఇవరు శిక్షణపడెదుకొండిద్దారే. ఆద్దరింద, ఇవరిగే దేవరల్లి నంబికే ఇదే. అవన ఇరువికేయల్లియూ నంబికే ఇదే. ఇవరన్ను ప్రశ్నిసిదరు, ఎందూ ఉత్తరిసుత్తారే.

'శూన్యవంశనేంబవను ఇల్లవే ఇల్ల' ఎన్ను వవరు నోక్షిసిరు. ఇవరిగే వేదగళల్లియూ నంబికే ఇల్ల. దేవరల్లిందూ నంబికే ఇల్లవే ఇల్ల.

ఈ ప్రశ్నగే ఉత్తరవన్ను ఇదేరీతి ఎందు నిర్ధారిసువుదు బహళ ప్రయాసకర. ఛాందస్యక్కే కారణవాగుత్తదే. ఆదరే, ఆలోచనేయన్నే మాడదిద్దరే కారణవాగుత్తదే. ఆదరే, ఆలోచనేయన్నే మాడి శొండు దమంజన వాగి ఉత్తరిసుత్తారే:

'ఇద్దానే ఎందరే ఇద్దానే' - నిజ, దేవరే? దేవరన్ను దేవరంతేయే అవన నిజవాద రూపదల్లి కాణలాగువుదిల్ల. అవన్ను రూపగళన్ను విభూతిగళల్లి విదగిసుత్తవే. అచేతనవస్తుగళల్లి, జీవిగళల్లి, దేవరల్లియే ఇరువుదన్ను నోడి, 'రూపగొండు కంగొళిసుత్తానే. నమ్మ శాస్త్రోదురల్లియే ఇదన్ను; అద్వైతవాద శూన్యవశ్యే యిదేయల్ల! అదన్నెల్ల నోడి, ఆమూలాగ్ర శూన్యవంశన ఇరువికేయన్ను నంబబేడి. శూన్యవంశను 'ఇల్ల' ఎందాగలూ బడ అవనిద్దానే. ఏకందరే, శూన్యవంశను శాస్త్రగళ కాణోపాదంతే జీవాత్మే బ్రహ్మనిసాగ, జీవాత్మలవస్తుగళల్లి వేలేకొండు, అవుగళన్ను నిషేధిసుత్తానే. ఆద్దరింద, 'ఇల్ల'

ఎందు చేతనైనా సరే అవను లేదు. నిన్నటిలాగే ఇవ్వాళ్టికి అవను
కళ్ళనే కాణాచి నాన్నగారి నుంచి, అమ్మ మూర్తిలోనే అవను 'ఇల్ల' అన్నట్టుగా
భవవంశను ఇద్దానే ఎందరు నేం, ఇల్ల ఎందరు నేం - అవను
ఇద్దానే అందే అర్థం ఎంబుదు ఆలుబార్లు మాత్రం.

మూశన్న ముందు వంగిన్కా ఆలుబార్లు చేల్లుక్కారి: 'భవవంశ
ను ఇద్దానే' ఎంబుదక్కు 'భవవంశను ఇల్ల' ఎంబుదక్కు తక్కువే
అవను రన్న స్టేటస్‌ని అళవడిసికొండిద్దానే. ఎరడక్కు
ఒప్పవరిశియల్లి ఇద్దానే. ఎల్లరియూ వ్యాపిసి, రుంబిశేని
రిద్దానే, అవను అనంత - శూన్యంబుదే ఇల్లదవను అవను.

10. పరన్దకణ్ణ పరణవియుళ్ళ నీర్తెకాట్రుం పరన్దుళాన్,
పరన్దవణ్ణడిత్తెణ నిలవిశుంబాళివరి,
కరన్దశిలిడన్తెకాట్రుం ఇడన్తోకుళ్ళాయిరుం,
కరన్దేజ్ఞుమా పిరన్దుళ్ళాన్ ఇవ్వెయుణ్డికరణే.

పరన్దపరన్తక = దూరదిశొండిరువ, కణ్ణ కణ్ణ = శంఖాద, పిర
మ్మైయుళ్ళ పరణవియుళ్ళ = శక్తిలనల్లి, నీర్ శూలుమ్మ నీర్
తెకాట్రుం = నీరినల్లిల్లా, పిరన్ద పరన్తక = వ్యాపిసికొండు,
లుళ్ళాన్ ఉళాన్ = ఇద్దానే, పిరన్ద పరన్తక = విస్తారవాద, అణ్డమ్మ
ఇదు ఎన అణ్డం ఆకిత్తు ణాన = బ్రహ్మాండవే ఇదు ఎంబంతే,
నిలమా త్రిలం = భూమియల్లియూ, విశుమ్బు విశుం = ఆకా
శల్లియూ, ఒలివు ఆతి ఇర్ప్పిల్ల ఎన్ర = శూన్యయే ఇల్లదంతే,
కరన్ద కారన్తక = కరగిహోగిరువ (మరెయాగిరువ),
అత్యల్పవాద, ఇడమా శూలుమ్మ ఆకిడం తెకాట్రుం = నిశ్శబ్దల్లిల్లా
ఇడమ్మ ఆకిడం = విస్తారవాద అవకాశదల్లి, శిలా కూళ్ = త్రికాశ
గువ, పొరుళ్ళా శూలుమ్మ తెపారుళ్ తెకాట్రుం = వస్తుగళల్లిల్లా,

శరస్య కారక్తు = మరియూ, విశ్వమూ రాజుకం = ఎల్లెల్లెయు, పరస్య పారక్తు = పరచికొండు (వ్యాపిసి), ఉళ్ళనో ఇణాణ్ = ఇద్దానే, ఇవ్వే వినాయ = ఇచ్ఛగళన్నెల్లా, ఉండి ఇణాట = నుంగిదాకంద, శరనే కారణా = శేజబ్బరినినే (సిద్ధర్బ్బరినినే).

పరచికొండిరువ రంబాద కడలినల్లి రువ నీరిన్నల్లా వ్యాపిసికొండు ఇద్దానే. విస్తారవాద బ్రిద్మాండవే ఇదు ఎంబం శే భూమియల్లియు ఆకాశదల్లియూ రేసినంయిల్లదంశే, శరగి హోగిరువ (మరియుగిరువ) అల్పస్వల్ప వాద సిద్ధిళగళల్లెల్లా, విశాలవాద అవకాశదల్లి హోళెయువ వస్తుగళల్లెల్లా మరియూ (అడగికొండు), ఎల్లెల్లియూ వ్యాపిసిదానే. ఇవ్వుగళన్నెల్లా నుంగి దాంకద శేజబ్బరినినే (సిద్ధర్బ్బరినినే) అవను! (10)

ఇందిన వాశురదల్లి భగవంతన ఇరువికెయన్ను స్తుతిసిరు వుదాయితు. ఈ రాశురదల్లి అవనల్లిద్దానే ఎంబుదన్ను రేళుత్తదే.

భగవంతను ఎల్లిద్దానే? ఈ ప్రశ్నెగే ఆళ్వారరు బిడద సుందరవాద, స్పష్టవాద నిదర్శనగళ మూలక ఉత్తర కొడుత్తారే. మొదలనేయద కడలిన నిదర్శన: రాక్షసరు బలు విస్తారవాద జల రాశి. అదర్ల్లి రుంబికొండిరువ సీతెయ అల్పకిరి విచ్ఛిదవన్ను అవరు ఈ జలరాశియల్లి నీరిన మీన కూర్మ మొదలాద అవతారగళు ఎష్టేవయోగి, ఆ అవతారగళల్లెల్లా, ఇందినందరల్లి భగవంతను హేరిసికొండు, వ్యాపిసిద్దానే. ఎరడనేయ నిదర్శన భూమి, ఆకాశ మాత్రవల్ల: భూమియు మేలిన వస్తుగళల్లెల్లా నిల్లదు దొడ్డదు ఎన్నుత్తారే, ఎల్లదరల్లియూ భగవంతను హేరిసికొండిద్దానెందు ఇందిన రాశురగళల్లి హేళల్పటిరుత్తారే. వస్తుగళు మూర్తవల్లవే, భూమియ మేలే కణ్ణిగే కాణిసువ, కణ్ణిగే కాణదిర బలు సిద్ధ దాద సిద్ధావకాశగళు ఎణిసికెగే సిగువుదిల్ల. అవుగళల్లెల్లా, ఇందినందరల్లి, భగవంతను హేరిసికొండిద్దానే. ఇదే రీతియల్లి,

Garani Srinivasan

ఆకాశదల్లియూ నీద, కరవి భోదంశే, కణ్ణిగే కాణిసదంశే, ముశి
యుగిరువ భూమ్యి అవకాశగళల్లెల్లా, ఇందీందరల్లియూ,
భగవంశను వ్యాపిసిరువుదన్ను కాణబహుదాగిదే. ఈగ నోడువుదు కష్టవాగిరువ
గళల్లి ఈ భూమ్యిగాద అవకాశగళల్లి భగవంశను కాణలు సాధ్యవాగిదే. ఇడియు
బ్రహ్మాండదల్లియూ ఇదే. భగవంశను ఎల్లరూ కణ్ణిగళల్లియూ
నోడబహుదు, ఎల్లెల్లూ వ్యాపిసిదాగిదే. బ్రహ్మాండద విశాలవాద
అవకాశదల్లి కారణగళే ఎనిసిరువ భోళెయువ వస్తుగళన్ను
లెక్కిసువుదక్కే కణ్ణిగే కాణిసువ వుక్కు కణ్ణిగే మశెయుత్తదే. ఆ
ఎల్ల భోళెసువ వస్తుగళల్లి భగవంశను అడగిదాగిదే. ఇంత
భగవంశను నిరవధియాగిదాగిదే.

భగవంశన వుక్కొందు అద్భుశశక్తియిందరే, ప్రీళయ
కాలదల్లి, ఈ ఎల్ల వస్తుగళన్నూ ఒళగిట్టుకొండిరుత్తానల్ల,
రుల్లి అడగిసట్టుకొండు రక్షిసుత్తానల్ల!

ఆళువినల్లి అనువాగి, ముడక్కినల్లి ముడక్కాగి ఇరువ
గాలియిల్లద శేజెయే మూలశక్తియే అవను!

11. కరవిశుమ్బియివణి నీర్నిలమిణవహిణ,
వరణవిల్ కిణ్వలవల అళిప్రోళ్తేయుం నినలి,
పరణడి మేల్ కురుహూర్ శ్రేడ భోవినొళ్,
నిరనిళ్తేయుం యిరక్కు ఇవ్వే వక్కమూ విలడే.

కరమూ కారం = కెళగిన, విశుమ్బు యిగుం = ఆకాశ, ఎరణగళు = అగ్ని, వళి వణి = వాయు, నీర్ నీర్ = జల, నిలమూ నిలం = భూమి, ఇవ్వే మిళ్తే కిణవహిణ = ఇవుగళన్నడువే, (ఇవుగళల్లి), వరన్ వరణ = శ్రేష్ఠవాద, నవిల్ నుడియిం = నాద్ద (శబ్ద), కిణ్వల్ కేళుదల్ = నామధేయ, వల వణి = బల, అళి అణి = కంఠ, ప్రోళ్తేయుం పరాణం = కాంతి, వదనే, తేయ్ తాయి = తాయి,

Garani Srinivasan

నినాలి స్థిణ్ణ = ఇరువ, వీరనే బరణ = 'వీర' వస్తువిన (~~వీరమ~~ వీరమహిరుషిన), అడిమేల్ అడిడమెసు = శిరువడిగళన్న కురిసు, ఈరుక్కూర్ శతకోటివిన్ కురుకూర్ శతకోటిబరణ = శిరుక్కూరుక్కూరిన శతకోటివిన, మేళల్ గిళాసు = మూరువళ్ళు, (ఈ వాక్యగళల్లి), నిరల్ స్థిరిసు = ఒప్పువంతే నిమనాగిరువ, నిల్లోళే స్థిణ్ణ = కొళబద్ధవాద, ఆయిరత్తు ఎట్టిరక్కు = ఖాఖిరవా శ్లోకగళల్లి, ఇవేల్లవీక్షిసుమ్ = ఇణిసు బక్కుబం = ఈడకు వాశ్లోకగళన్నూ, విడిడే ఎంబ = బిడువడే మూడబేక్కేందే (మోషప్రివరగళన్నూ వే).

భళగువ ఆకాశ, అగ్ని, వాయు, జల, భూమి - ఇవుగళల్లి శ్రేష్ఠవాద శబ్ద, సామర్థ్య, బల, తంపు, శాంతి గుణగళు - ఎల్లవూ ఇరువ 'వీర వస్తువిన (వీరమహిరుషన) శిరువడిగళన్న కురిసు శిరుక్కూరుక్కూర్ శతకోటివిన మూరుగళు ఒప్పువంతే నిమనాగిరువ. కొళబద్ధవాద (లంయబద్ధవాద) సామర్థ్య వాశ్లోకగళల్లి ఈ ఎరడు వాశ్లోకగళన్నూ బిడువడే మూడబేక్కేందే. (11)

ఆకాశ, అగ్ని, వాయు, జల, భూమి - ఇవు పంచభూతగళు. ఇవుగళన్న శ్రేష్ఠసద భగవంత ఇవుగళ చిందేంద రల్లి విశిష్టవాద గుణవన్న కొడిసిద్దానే. ఆకాశద గుణ శబ్దవన్న సృజిసువుదు, ధరిసువుదు. అగ్నియ గుణ అదక్కే సక్క ఎల్లవస్తుగళన్న సుట్టు బూది మాడువుదు. వాయు విన గుణ ఇరవస్తుగళనోలే బలప్రియోగవ మాడువుదు. నీరిన గుణ తంపు మాడువుదు. భూమియ గుణ శాంతి గుణగళన్న ఎంద భందభద్ధదల్లి కొణిసిద్ధిసువుదు. పంచ భూతగళల్లి ~~ఇల్ల~~ ళల్లి ~~అవుగళ~~ అవుగళ విశిష్ట గుణగళన్న ~~ఇల్లి~~ భగవంతను అవుగళల్లి నేలసిద్దానే. ఇంతహ భూతగళూ ఆగి, అవుగళ గుణగళూ ఆగి, శనగూ అవశ్యవాగి యావ సంబంధవూ ఇల్లవెంబంతే అవుగళంద చోంటే ఇరువవనే ఆ వీరాక్షర వస్తువాద భగవంత.

వీరవస్తువిన ఇంథ మహిమెయన్న ఈ తిణిసి దాడిరువాళను శిరుక్కూరుక్కూరిన శతకోటివెందు డిభరిసువను. వస్తువిచరణోగే

Garani Srinivasan

ಒಬ್ಬವಂಧ ವಿದಗಳ ಆಂಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಜೋಡಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಮನಾಗಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಶಬ್ದಲಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ, ಪಾಡುವ ದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ, ಕವಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅಂಪನ್ನು ನೀಡುವುದು ಈ ಶಿರುಪಾಯ್ ಮೊಲಿ. ~~ಈ ಶಿರು~~ ಈ ಕಡೆಯ ಪಾದದ ದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು: "ನಿರಸಿಲ್ಲೆ ಯಾಯ್ – ನ್ರೈರಣ್ಣಾಣ್ಣಾಯಿಱಾಟ್ಟು" ಎಂಬ ಪಮೂದವಿದದಲ್ಲಿ 'ನಿರಲ್, ನಿಲ್ಲೆ' 'ಆಂಯ್' ಎಂಬ ಮೂರು ವಿದಗಳಿವೆ. "ನಿರಲ್" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ – 'ಗಾಲು, ಪರಿಪೆ, ಚಪ್ಪು, ಭಮಶ್ಚ' – ಎಂದು ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. "ನಿಲ್ಲೆ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ – "ಪೂರ್ಣತೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ, ಆಕಾಶ, ಭಮಶ್ಚ, ಗಾನದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳ, ಲಂಯ್ಪದಂಶ್ಚಲು, ವಿಂಶುದ್ಧತೆ, ಮನಸ್ಸಿನಡಿಶೆಂಟಿ, ಮನಶ್ಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶ, ಶಕ್ತಿ, ಅಂಪು, ಪ್ರೇಮಾನಂತತೆ, ಮೊದಲಾದ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ವಿದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಜೋಡಿ ಪಕ್ಕಬಕೆಯುದ ಒಕಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಾಂಜಲ ಅಂಬುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಬಡ್ರಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಇಂಥ ಗಣಿಯೇ ಶಿರುಪಾಂಯ್ ಮೊಲಿ! ಮುಂದು ನಾವಿರಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿನ ಪುಂದರವಾದ ಪಾಶುರಗಳ್ಳಕ್ಕೆ ಈ ಶಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹಕ್ಕು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಚಿಂತ್ಸಾಗಿ ಅಂಶು ಕೊಂಡವನು ಸಂಸಾರಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪೊಂದುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದೀಗ ಈ ಮೊದಲ ಶಿರುಪಾಂಯ್ ಮೊಲಿಯ ಭಿಲಶ್ರುತಿ.

——— o ———

Garani Srinivasan

30.8.79

- శ్రీః - (38) - శ్రియ్యై నమః -

తిరువాయ్మొళి - మొదలదశక - ఎరండనోయ్ తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - మూన్ఱామ్ పత్తు - ఇరండామ్ తిరువాయ్మొళి

2. వీడు మిన్ - ముట్ర ముట్ర

1. ముట్ర ముట్ర ఉన్ పొన్నడి, ముట్ర తొళుదు, ఉన్ముయిర్ ముట్ర ఉణ్ణుమ్ ఉడైయానిడై, ముట్ర తొళుం మిరైనా.

వీడు మిన్ ముట్రవుమ్, వీడు శెయ్దు, ఉమ్మైయిల్ వీడుడైయానిడై, వీడు శెయ్ మిన్నే.

వీడు మిన్ ముట్ర = బిట్టు బిడి (నాశవిడిరి), ముట్ర వుమ్ ఉన్ = ఎల్లవన్నూ పూర్తియాగ, వీడు శెయ్దు ముట్ర తొళుదు = (డాన్) త్యజిసిద బిళగ్, ఉమ్ ఉయిర్ = నిమ్మ ఆత్మనల్లి, వీడు ఉక్కైయాన ఇవ్వై ముట్ర ఉణ్ణుమ్ ఉడైయాన్ ఇణ = మనే మూడికొండిరువవనల్లి, వీడు శెయ్ మిన్నే ముట్ర తొళుం మిరైనా = నోలిమొళ్దు (కొనే మూడి).

ఎల్లవన్నూ పూర్తియాగి బిట్టు బిడి (నాశమొళ్దు). డాన్, త్యజిసిద బిళగ్, నిమ్మ ఆత్మనల్లి మనే మూడికొండిరువవనల్లి నోలిమొళ్దు (కొనే మూడి). (1)

భగవంతన అడిదారరాగువవర్ దృఢవాగి ఆశ్రయిసువుదక్కే, సంసారబంధనదింద బిడుగడే పొందువుదక్కే, మోక్షవన్ను సాధిసి కొళ్ళువుదక్కే యినేను మాడబేకెందు హేళలాగిదే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: జనరే, భగవంతనన్ను నిమ్మనదింద భజిసువుదక్కే యినేను అడ్డియాగదేయిరో అవుగళల్లవన్ను బిట్టు బిడబేకు. మనస్సినల్లి ఎంటు దుశ్శంయ కర్మగళు మనే మూడి కొండిరేయల్ల. ఆ ఎంటన్నూ ఎందరే, ఆళే, ద్వేష, లోభ, మాన, మద, విషాద, హర్ష, ధ్యైర్య, ఈ ఎంటన్ను మనస్సినింద కొండొయ్దు బాళబేకు. ఇవు ఒందొందూ భగవద్భంకనే అడియాగుత్తవే.

ఆ బళిక, నిమ్మ అంతరంగదల్లియే నెలసిరువ విరమూర్తియే నిమ్మ

ಮನಸ್ಸನ್ನ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವನ ಶಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

2. ಮಿನ್ನಿನ್ನಿಲ್ಲಯಿಲ, ಮಣ್ಣುಯಿರಾಕ್ಕೈಕಳ್,
ಎನ್ನುಮಿಡಕ್ಕು, ಇಲ್ಲೋಯು ನ್ನು ಮಿನ್ ನೀರೇ.

ಮಿನ್ನಿನ್ ಮಿನ್ನಿನ್ : ಮಿಂಚಿನ, ನಿಲ್ಲೆ ನ್ರಿಲ : ಂಣಕಿ, ಇಲಯಿಲ : ಇಲ್ಲದ, ಮನ್ನ ಮಣ್ಣು : ನಿಲುಕಡೆಯಾಗುವ, ಉಯಿರ್ ಉಯಿರ್ : ಆತ್ಮ, ಆಕ್ಕೈಕಳ್ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು = ದೇಹಗಳು, ಎನ್ನುಮ್ ಇದಕ್ಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಿಡಕ್ಕು : ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲೈ ಮಿನ್ ನ್ರಿ : ಸ್ವಲ್ಪ, ಉನ್ನುಮಿನ್ ಉನ್ನುಮಿನ್ : ಯೋಚಿಸಿ (ಗಮನಿಸಿ) ನೋಡಿ, ನೀರೇ ನ್ರೋರ್ : ನೀವೇ.

ಮಿಂಚಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿಲುಕಡೆಯಾಗುವ ಆತ್ಮ ದೇಹಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ (ಗಮನಿಸಿ) ನೋಡಿ. (2)

ಮಿಂಚು ಬಲು ಚಂಚಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರಳಿ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಷ್ಟನಿಕ ಅದು! ಆತ್ಮ ದೇಹಗಳು ಮಿಂಚಿನಂಥೆ ಅಲ್ಲ. ಅವು ನಿಲುಕಡೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಹೀಗೆನ್ನುವಾಗ, ಆತ್ಮ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಾಶ್ವತ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ದೇಹವಶ್ವರ - ನಾಶವಾಗುವಂಥದ್ದು. ಅದು ಅಶಾಶ್ವತ. ಆತ್ಮ ನಾದರೋ ಶಾಶ್ವತ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಶವಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ದೇಹವನ್ನೇ ಶಾಶ್ವತ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದಾದರೆ, ಅದು ಭ್ರಾಂತಿ - ಅಜ್ಞಾನ.

ತಿರುವಳ್ಳುವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಜನರೇ, ದೇಹ ಆತ್ಮಗಳ ಸ್ಥಿರ ಅಸ್ಥಿರತೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೂ ಯೋಚಿಸಿ. ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ವಿಷಯವಿದು.

3. ನೀರ್ ನ್ರುಮಂತಾನ್ರಿಣವು, ವೇರ್ಮುತಲ್ ಮಾಯ್ತ್ತು, ಮಿಣವು
ತೇರ್ ಮಿನ್ನುಯಿರ್ಕ್ಕು, ಅತನ್ ನೆರ್ ನ್ರಿಣ್ರ ಯಿಲ್ಲಿಲ.

నీర్ నుమదేహాలోవ్వే, వేర్ ముదల్ మాయ్‌క్కు, ఇవ్వే శేర్‌మినుయిర్‌క్కు, అదనా నేర్ నిఱ్ఱేయిల్లవ్వే.

నీర్ నీర్ = నీవు, నుమదు నుమక్కు = నిమ్మది, ఎన్‌ఱు ఇవ్వే ఎణ్ఱు ఉణాయి = ఎంబ ఇవుగళన్న, వేర్ ముదల్ ఓవర్ మాయ్‌క్కు = చేరుసంబంధవాగి (చేరన్న మొదలు ముడిక్కొండు), మాయ్‌క్కు మాయ్ క్కు = నాశవడిసి, ఇవ్వే ఉణాయి = ఇవుగళన్న, శేర్‌మిన ఓశర్ ఉణ్ = కూడిసరి, (చేరుసరి, జొళేమాడిరి), ఉయిర్‌క్కు ఉయిర్‌క్కు = ఆక్కనిగే, అదనా అక్కణ్ = అదర, నేర్ నీర్ = నిమనాద, నిఱ్ఱేయిల్లై = పూర్ణవాదద్దు, ఇల్లవే ఉసరిల్ల = ఇల్ల.

నీవు, నిమ్మది ఎంబ ఇవుగళన్న చేరుసంబంధవాగి నాశవిడిసి. ఇవుగళన్న ఆక్కనొడనే జొళేమాడి. అదక్కే నిమనాద పూర్ణవాదద్దు ఇల్ల. (3)

ఈ ఎరడు వాక్యగళల్లి మనస్సిన శక్తిగళన్న నిమూలగొళిసలు హేళలాగిదే. అవుగళల్లి (ఆ శక్తిగళల్లి) ముఖ్యవాద 'నాను, నన్నది' ఎంబ అహంకార, మమకార'గళన్న నాశవిడిసబేకెందు ఇల్లి హేళలాగుత్తిదే.

'నాను, నన్నది, నమ్మది' ఎందు హేళువాగల్లా అవన్న బేడవెంబ అన్నయిసికొండు మూఢనాడువుదు సామాన్య వాడిక. బేడవే 'నాను' ఎంబలూ, బేడవెంబ సంబంధిసద మనుష్యరు, మక్కళు, ఎందరే, డిండిమ, మక్కళు, నింటరు, ఇష్టరు, బింకరు ఇత్యాదిగళూ, ఆస్తి పాస్తిగళూ – ఇవుగళన్నెల్ల 'నన్నది, నన్నవు, నమ్మవు' ఎంబలూ భావిసికొండు, దానింద మూఢనాడుత్తారష్టే. 'నాను, నన్నది' ఎంబ పదగళు బేడవెంబ సంబంధిసదవల్ల. అవు ఆక్మక్కే సంబంధవట్టవు. బేడవన్న ఆక్మవెందు భావిసువుదు భ్రమె. (బేడవెంబుదు ఎన్నువుదు ఇదే). నశ్వరవాద బేడవన్న 'నాను' ఎన్నువుదు అజ్ఞాన. ఇంతహ శిక్షణయువుదరింద 'చంద్రన' వల్లభ 'బడుకబే' యల్ల. ఆక్మను ప్రాణ, శాశ్వత. ఆద్దరింద, 'నాను, నన్నది' ఎంబుదన్న ఆక్మక్కే అన్వయిసి, దానే నడెయువుదరింద నిజవాద

జ్ఞానదక్ష నడిదంశేయిలే.

తెలుగువారు చేల్లుకొంటారు: జనరే 'నీవు, నిమ్మదు' ఎందు చేల్లి శేళ్ళుకిరల్లు! ఈ "నీవు, నిమ్మదు" అథవా, ఎల్లరిగు బడ్రదాద 'నాను, నన్నదు, నమ్మదు' ఎంబ భావనేయన్ను కేరు నదంకవాగి నాశమూడి బిడి. ఈ విదగళు ఆక్మక్కే చోర చోర కాదవు. ఆక్మ బ్రోణ్. అదక్కే నిమనాదద్దు చోరే ఇల్ల.

4. తిల్లకు ముళ్ళాగుం; అల్లకవిత్తురు,
రనలిలుయిలన్నలమ, 4కు పర్రనర్రె.

ఇల్లదు ముళ్ళదుమగ, అల్లదవనురు,
ఎల్లాయిలన్నలమగ, ఫుల్ద్ర చత్రక్రోచే.

ఇల్లదుమగ తిల్లకుం = ఇల్లద్దు, లుళ్ళదుమగ ఒళాగాకుం: లుళ్ళద్దు, అల్లదు అల్లకు = అల్లద్దు, అవనే అవణ = అవన, బరు ఒరు = స్వరూప, ఎల్లాతి ఇల్ రనలిలు తిల్ = మిశ్రయంశే ఇల్లద్ద, అ-నలమగ అ-నాలం = ఆ ఆనంద స్వరూప, ఫుల్ద్ర 4కు = ఆశ్రయిసు, చిట్టు పర్రు = బంధనవన్ను, అర్రేఅర్రనర్రె = ఇల్లదంశే య

దేహదండేయుం అల్ల, ఆత్మనండేయుం అల్ల. ఓలకన వస్తు విసండే యుం అల్ల, అఓలకన వస్తు విసండేయుం అల్ల. పరమాత్మన స్వరూపవు మికియే ఇల్లన ఆనంద స్వరూపవే! అదన్న ఆశ్రయిసి. బంధనదంద బిడుగడే ఓండి.

5. అట్రుత పట్రెణిల్, ఉట్రుత ఓడుయిర్,
ఇశట్రుత మణ్ణుళిల్, అట్రిణాల పట్రెణ.

అట్రుదు పట్రినాల్, ఉట్రుదు విడుయిర్,
శేట్రుదు మన్నుళిల్, అట్రిలాయే పట్రినే.

అట్రుదు అట్రుత = అంధాద్దన్న, పట్రు పట్రు = ఆశ్రయిసు(చుదు)
ఎనిల్ ణాల్ = ఎందరే, ఉయిర్ ఉట్రిర్ = ఆత్మను, విడు ఓ
డు = బిడుగడేయన్న, ఉట్రుదు ఉట్రుత = (నిజవా) ఓండుక్కుదే, శేట్రు ణశట్
ట్రు = (అదక్కే) భేదక్కు, అదు అత్తు = అదు, మన్ మణ్ = పరమ
శ్రేష్ఠేయన్న, ఉళిల్ ఉట్రిల = నమీఐసిసుళ్ళదక్కే, అట్రు అట్రు
= అంధ, ఇలాయే ఎణాల = నమోఽస్తుర్నన్న, పట్రినే పట్రెణ = ఆ-
శ్రయిసు.

అంధాద్దన్న ఆశ్రయిసువుదు ఎందరే, ఆత్మను బిడుగడేయన్న నిజవాగి ఓండుక్కనే. అదక్కే భేదక్కు అదు (ఆత్మను) పరమశ్రేష్ఠేయన్న నమీఐసిసుళ్ళదక్కే (పడేదుకొళ్ళువుదక్కే) అంధ నమోఽస్తుర్నన్నే ఆశ్రయిసు. (5)

ముందిన వాక్యదల్లి ఋణవంశనన్న 'విముక్తియల్లి ఇల్లద ఆనంద ప్రాప్తిగా' నేందూ అవనన్ను ఆశ్రయిసి బంధనదింద బిడుగడే ఓండ ఓశోందిగా ఓళ్ళలాయితు. ఈ వాక్యదల్లి ఈ 'బిడుగడేయు విషయవన్న ఇన్నష్టు విశదవడిసిదంగిదే.

'బంధనదింద బిడుగడే ఓండువుదా' - ఎంద మూరక్కే శ్రవణ మాళ్ళు కొళ్ళువ వంధనన్నిల్లవేశవేనల్ల అదు. గళిసికొండిరువ భోగ్య వస్తుగళక్కే అనుగుణవాగి ఇదలోకద సంసార దింద బిడుగడే ఓండిరువవరు భగవాద నానా విధవిధగళన్న అనుభవిసువంతాగబేకు. ఎష్టోకాల భోగ్యవస్తుగళ నడేయువుదో అష్టోకాల లక్షిసద భగవాద విధవిధగళన్న అనుభవిసి, మత్తే ఇదలోకక్కే బరియు బేకాగువుదు. ఇంథాద్దన్న

నిజవాద విడుగడే ఎన్నలాదిలకోళ్ళి మళ్ళో, ఇడలోంక్ళో ఏంకిరుగ
దంథ, ఎందేందిగూ భగవంతన దిన్నిచ్చియల్లి సాళ్యకోళంకియండ విరరాగాలి
వ స్థితియిలే నిజవాద విడుగడే. ఈ బగేయు స్థితియిన్న, ఎందో,
పరమపద నాధవన్ను అమరశ్వవన్ను గళిసి కోళ్ళువుదక్కే ఆ
భషోడశ్వరనన్నే ఆశ్రయిసబేకు.

ఆల్వారరు హేళ్తారే: జనరే, పరమానందభరితనాద
భగవంతనన్ను ఆశ్రయిసిదరే, నిమ్మ భీర్యక్కే అనుగుణవాగి
నిమగే బేకాగిది భోగగళు లభ్యవాగువుదు. అంథ యావు
దక్కూ తళేబిడదంతే, పరమ శ్రేష్ఠవాద పరమపదవాసవన్ను
భగవతో సాన్నిధ్యవన్ను నిరంతరవాగి బిడదే కొళ్ళువ ఆశేయన్నే
ఉళ్ళవరు నీవాదరే, నీవు అదన్ను నీడుత భషోడశ్వరనన్నే
ఆశ్రయిసబేకు.

6. పత్తిలుక్కోకుం, మూత్తవుం నిణ్ణాణ్,
పత్తిలియాట్, అవణ్ మూత్తిలిడక్కే.

పత్తిలనీశనుమూ, ముత్తువుమగ నినలానన్,
పత్తిల్లేయాయ్, అవన్ ముత్తిలడజ్జోగే.

పత్తు ఇలన్ = అతియలు ఆగదవను, ఈశను
మళ్ళ = భషోడశ్వరనూ, ముత్తువుమగ మూత్తవుం =
పరిపూర్ణవాగి (ఎల్లల్లయూ), నినలు అవన్ నిణ్ణాణ్ = ఇరు
వవను, పత్తు ఇల్లే ఆయ్ పత్తు ఇరిలు ఆట్ = ఆశ్రయ
విల్లదవనాగి, అవన్ = అవన (భషోడశ్వరన), ముత్తిల్ మూత్తిలిల్ = పరిపూర్ణతెయల్లి, అడజ్జోగే = అడగి
డక = అడగిరోళగు

భషోడశ్వరనూ అరితుకొళ్ళలాగదవను. పరిపూర్ణవా
గి ఎల్లల్లయూ ఇరువవను. (నీను) ఆశ్రయవిల్లదవనాగి
అవన (ఆ భషోడశ్వరన) పరిపూర్ణతెయల్లి అడగిరోళను. (6)

ఆల్వారరు హేళ్తారే: భషోడశ్వరనూ ఆసెరేయిల్ల
దవను. ఎందరే, అవనిగే ఆసెరేయిలే బేడ. అవను ఎల్లల్లూ

Carani Srinivasan

ఎల్లవస్తువుల్లో విశ్వాణిని కుంచి కొంటిరువవను. అవ
నన్ను అతిశయేళ్ళలూ భద్ర ఆగదంట్ట వను. నీనాదకొం
నిజవాసియుం ఆధారేయిల్లనవను. ఆద్దంద విశ్వాణి
నాగరువ భగవంశన విశ్వాణియల్లి నీను హోగిశొం
డు, అదరల్లియే అడగి హోగు. నీను అవనన్ను ఆశ్రయి
భచ్చేశాదద్దు బీకే.

7. అడగుగిక్షిల్ ఈంబత్తు, అడగుకక్కణాగు, గా.ఈశన్

అడగుగిక్షిలంగిదాన్ను అడగుకక్కవుల్లరు.

అడజ్జోలిల్ శమ్మబ్బు, అడజ్జక్కణ్ణు, ఈశన్
అడజ్జోలిలడ్డినలు అడజ్జుడ వుల్లరే.

అడజ్జ అడగుక = సంప్రోక్షియుగి, బెలిల్ గక్షిగు = సుందర
వాద, శమ్మబ్బు ఈంబత్తు = ప్రశ్నయిద్వన్న, అడజ్జ అడగుక =
ఒట్టాగి (ఎల్లవన్ను ప్రోక్షియుగి), కణ్ణు కణ్ణాగు = నోడి, ఈశన్
గా.ఈశన్ = నిమేఢీశ్వరను, అడజ్జు అడగుక = కూడికొంటిరువ,
ఎలిల్ గక్షిగు = నేరబను, అద్దు ఎనలు ఆంశ్ంత్తు గణ్ణు =
ప్రశ్నయిదల్లియే, కూడి హోగు.

భగవంశన సుందరవాద ప్రశ్నయిద్వన్న (విభూశియన్ను) సంప్రో
క్షియుగి, ఒట్టాగి, కండు, భగవంశనే కూడికొంటిరువ నేరబను
అదేందు, ఆ సుందర విభూశియల్లియే అడగి హోగు. (7)

ముందిన వాక్యదల్లి భగవంశనన్ను కురితు ఎరడు విషయవన్ను
హేళలాగిదే: అవను విశ్వాణినందు, శన్న ఎల్లవిభూశిగళల్లియూ నోడం
కొండిదానందిగి/హేళిద్దు ఆదరు అంశుశొళ్ళలు ఆనదవనందిగి ముందు విషయ. మత్తొందు, అవన విశ్వాణి
శియల్లి మనుష్యను ప్రోరిశొండు ముందాగ బేకెందు హేళిద్దు. ఈ ఎరడు
విషయవన్ను ఈ వాక్యదల్లి ముందువరిసిలాగిదే.

ఆచార్యరు హేళుత్తారే: భగవంశనల్లిలా విభూశియు నిహిద
వైష్ణియల్లవూ సుందరవాదద్దు. ఆ సుందర విభూశియల్లి అవను
సంప్రోక్షియుగి ఎల్లల్లూ కుంబికొండిద్దానే. అవను అతిశయొళ్ళలు

ఆనందమవసేందు చేల్లిదరు, అవన విభూతియు మూలక, అవనన్నూ అవన దివ్య సౌందర్యవన్నూ అంకుకొళ్ళబహ్రదు. అవన వీరిభ్రాణశోయన్న కాణబహ్రదు. ఆనందిసిబహ్రదు. అవనల్లి ఆసక్త నాదవను ఐంవ ముగ్ధగొళిసువంథ దివ్యనాద ఆ సేంబగళే భగవంశవేందు అరికుకొళ్ళ భోళిసు. మత్తు, ఆ సౌందర్య విభూతియల్లి అవనూ ఒళ్ళనేందు అరికుకొళ్ళభోళిసు. అల్లదే, వీరిభ్రాణవాద ఆ సౌందర్యదల్లి అదర ఇందంశవాద అవనూ అదర్లల్లి అడగిహోగి, అదరల్లి ఇందానభోళిసు. భగవంశనన్న అరికుకొళ్ళువుదూ అవనొడనే ఇందానవ్రవాగు ఐంశేయిల.

భగవంశనన్న నేరవాగి కండు అరికుకొళ్ళువుదక్కే ఆగదు. ఆదరే, ఎల్లెల్లియూ వ్యాపిసిరువ అవన విభూతియన్న కండు, అదర సౌందర్య మే భగవంశనేందు అరికుకొళ్ళలు సాధ్యవిల్ల.

8. ఉళ్ళాలు ణాగిరుయుం, ఉళ్ళాగ ఎమ్మొళగిన్ణాగిరుయుం,
ఉళ్ళిగుం ఇరుడుం తీర్తు, ఇణైయడిగళ్ తన్నై నిలైనిరుత్తుగ.

ఉళ్ళముళ్ళె శోయల్, ఉళ్ళ ఎమ్మొళగినల్లే యుమగ,
ఉళ్ళిగ్నే ఇరుళు, ఇల్లియు బెళకు బిల్లదే.

ఉళ్ళమగ ఉళ్ళాగం = మనస్సు, ఉళ్ళె ఉణగ = మరుకు, శోయల్ = శేలవు, ఉళ్ళ ఉళ్ళాగ = ఎంబయువ, ఇమ్మొళగిన్ = ఈ మూరరన్నూ, ఉళ్ళి ఉళ్ళాగిన్ = అంశయుమగి ఈ మూరరన్నూ అరికుకొండు, (ఇన్నూ యోచిసి కిళిదు), ఇరుళు = (భరమాశ్చర్యవన్న) మోహనమందారగళ్ళ, తీర్తు = నాశవడిసి, ఇణైయడి = (భరమాశ్చర్యవన్న) ఉళ్ళాల్ ఉళ్ళాగిరువ అంశరందదల్లి, నిన్ను తిరుగుత = అడగిహోగు (ఎందాను).

మనస్సు, మరుకు, శేలవు - ఎంబయువ ఈ మూరరన్నూ (భరమాశ్చర్యవన్న) మోహనమందారగళ్ళ యోచిసి అరికుకొండు, నాశవడిసి, అంశరందదల్లి అడగిహోగు.

(8)

మనస్సు, మరుకు, మైల - ఇవుగళన్న క్రియారూపగళన్నక్కా గి. 'కరణ' ఎందరే సాధన. యావుదన్నాదరూ శుంరకు యోచిసువుదక్కే సాధనవాదద్దు మనస్సు. మనస్సిన యోచనేగళన్న ప్రేరణె మాడిసువుదక్కే మళ్ళీరడు సాధనగళివే. ఒందు మరుకు, ఇన్నొందు శేలవు. మనస్సు ఇంద్రియగళ వశవాగి ఇంద్రియ విషయగళ కడెగే హోగువ గళన్న శూరరు యోచిసుత్తారే. అదక్కే శక్కిదాదష్ట నడే నుడిగళు

కొనసాగించుకోవల్సిన అవసరం ఉంది. ఇంద్రియాలకు వశమైన మనస్సును బంధనాల్నుంచి విడిపించుకోవాలి. త్రికరణాలను విషయాలనుంచి మళ్ళించడం అంటే కడిగిన ముత్యంలా, యీ భవబంధాలనుంచి, యీ భవబంధాలనుంచి, మళ్ళీ యీ భవబంధాలనుంచి, నడిచే భవబంధం అంటే బాల్యం లజ్జావనతకాలాల్నుంచి అదనంగా చింతించి, నుడివడం, నడవడం, నిద్రించడాల్ని బాధించుకోవల్సిన అవసరం.

ఆల్వార్లు పాడుతున్నారు: మానవులారా, నీవు లజ్జావనతకాలాల్నుంచి బయటపడి, త్రికరణాలను ఒడిసిపట్టుకోవాలి. చిన్నతనంలోనే, ఇదొక్కటే ఒకటవాలి అని నిశ్చయించుకుని, వంశాన్ని కులాన్ని చింతించడం, ఆ విషయాలనే ఆడుకోవడం, భవబంధాలను భోజనం చేయడం, నలుగురిలో మసలడం మొదలైన దారుణమైన కాలాల్లో మనస్సు భావరహితంగా కొంతమంది అవసరాల్లోనే పరిభ్రమిస్తూ ఉన్నారు, అవసరాల అంతరంగాన్ని గుర్తించుకోవాలి.

1. కుడుక్క వవణ్ణ కణ్ణా, కుడుక్కలు మైల్లాం,
విడుం పిన్నుమాక్కాక, విడుం పొగుదిక్కణ్ణా.

కుడుక్కు వవణ్ణ కణ్ణా, కుడుక్కలు మైల్లాం,
విడుం పిన్నుమా క్కాక, విడుం పొగుదిక్కణ్ణా.

కుడుక్కు కుడుక్క = అడగకూడదు, అవనోకణో అవణ్ణ కణ్ణా = అవనల్లాయే, కుడుక్కలుమా కుడుక్కలుం = ఒళ్ళనే అడగకూడదు, ఎల్లామా ఎల్లాం = ఎల్లవన్నూ, విడుమా విడుం = విడువడం, పిన్నుమా పిన్నుం = అనంతర, ఆక్కాక = చేయ వన్న, విడుమా పోలుదు విడుం పొగుదిక్కు = విడువ కాలవన్నట్లు ఎణ్ణణ్ణా = ఎదురుచూడుతున్నారు (భవనన్నె మన్నిసణో మాడుత్తిరు)

అవనల్లాయే అడగకూడదు. నిన్నొళగే అడగి పట్టుకొండిరువుదల్లవన్నూ విడువడం (కొలగడం). అనంతర, చేయవన్న నీడువ కాలక్కే ఎదురుచూడుత్తిరు. (భవనన్నె మన్నిసణో మాడుత్తిరు). (9)

ఆల్వార్లు పాడుతున్నారు: మహాత్ములారా, నిమ్మ అంతరంగదల్లియూ, నిమ్మ చింతెయల్లియూ ఎల్లెల్లియూ కండు బరువ దివ్య సుందరవాద శ్రీకృష్ణనల్లియూ చేళగుత్తిరువ భవబంధనల్లియే నీవు ఎనగాగి పోగబేడి. శుద్ధవాద అంతరంగదిందలూ, శుద్ధవాద త్రికరణాలిందలూ

భగవన్నామస్మరణే మొదట్లో కాలక్షేపంలా ఉంది. ఇంకా, బుద్ధిహీనుడైన రాజు అల్లుడ్ని చంపి, దేవదేవుడ్ని సేవిస్తాడు. ఆ కథలోని ముఖ్యాంశాన్ని నిర్ణయించి వాటి ఎదురు నోడుతున్నారు.

10. ఎణ్ణెపరుక్కగన్రునత్తు, ఒణ్ణెపారుళ్నిలై,
వణ్ణపుగళ్ నారణన్, శిణ్ణగళ్ శేరే.

ఎణ్ణెప్పేరుక్కన్నలకు, ఒణ్ణాప్పొరుళ్నీలమే,
వణ్ణాప్పుడలూ నారణనే, శిణ్ణాక్కలిల్ శేరే.

ఎణ్ణెయెణ్ణ = ఎణికేయన్నక్కే పేరుక్క ఎపరుక్కక = చెల్లుబాటుకాకుండా, అ-నలకు అ-గన్రునత్తు = ఆనందాది కల్యాణగుణాలున్న, ఒణ్ణాప్పొరుళ్ ఒణ్ణెపారుళ్ = సాటియుల్లదనిత్య వస్తువాద, ఈలు ఇల ఎన్రు ఇల = మిశియుల్లదవనాద (అనంతనాద), వణ్ణాప్పుడలూ వణ్ణపుగళ్ = వీరమురుదారి ఎంబ రూపళ్ళకోయ, నారణన గన్రునత్తు = శ్రీమన్నారాయణన, శిణ్ణగళ్ = శిరువడిగళన్న, శేరే = ఆశ్రయిసి.

ఎణికేయన్న చెల్లుబాటుకుండా రూపమువంటి (లూడిన్ ఎటుంటిదం టి) ఆనందాది కల్యాణగుణాలున్న, సాటియుల్లని నిత్యవస్తువాద, మిశియుల్లదవనాద (అనంతనాది), వీరమురుదారి ఎంబ రూపాళ్ళే యుళ్ళ శ్రీమన్నారాయణన దృఢవాద శిరువడిగళన్న ఆశ్రయిసి. (10)

ఆళ్వార్లరు చెల్లుబాటుకాకుండా ఇంద్రాదిగళే, నశ్వరనాద శ్రీమన్నారాయణను ఎణికేనే ఎటువంటివన్ని ఆనందాది కల్యాణగుణాలన్నళ్ళి వను. అవనినే నిరతిశయ ఎనిసువ నిత్యవస్తువే ఇల్ల. అవను సర్వవ్యాపి, అనంత. అవన ఔదార్యక్కంతు మిశియిల్ల. అవన శిరువడిగళన్న భద్రవాగి పిడిదిరుత్తారె. అవనల్లి శరణాగి. అవనన్న తొరెయు ఎడెబిడదే ఇంతిరుత్తారె. అవన శిరునామవన్న యావాగలూ ఉచ్చరిసుత్తారె. అవనన్న భజిసి, శిరువడిగళిగే ఎరగి. ఇంతా, అవనన్న బిడదే ఆశ్రయిసి ఉజ్జీవనగొళ్ళి.

11. శేర్త్తడత్తాన్ కురుకూర్ చ్చడకోపన్ శొన్నాల్,
శీర్త్తమాడయిరత్తు, ఇర్త్తివైప్పత్తే.

శేర్త్తడత్తేన్ కురుగూర్ చ్చడగోపన శొల్,
శీర్త్తమై యాయిరత్తు, ఇర్త్తివైప్పత్తే.

శేర్ ఉకార = కుంబిరువ, కేడమగ కైడం = కేటాకగళింద (శోధి
సిరువ), శోన్ రిక్తాణ = సుందరవాద, కురుచూర్ కురుకూర్ = కుబు
రూపిన, శేడచ్చోవిన ఈడ ఉకాపణ = శరసోవీర, శోల్ రిఉగా
ల = మాతుగళు, శేర్ళోర్ = శ్రేష్ఠవాద, కొడ్డే రిక్తాగాడ = మూలే
యూద (శవనవాద), ఆయిరక్క ఆయిరక్కు = సుందు సావిర బాశుర
గళల్లి, ఎర్ళక్క పైరక్కెక్కె = కేళి, యోచిసి, అరియక్కె, ఇవిక్కేకి-
గళల్లి, ఈడక్కు బాశురగళిగే.

కుంబిద కటాకగళింద శోభిసువ సుందరవాద శిరుశుక్కురు
చూపిన శరసోవిన మాతుగళు శ్రేష్ఠవాద మూలేయల్లిరువ
(శవిలొళగొండిరువ) సుందు సావిర బాశురగళల్లి, కేళి, యోచిసి, అరి
యువుదక్కె ఈ పడ్డు బాశురగళు. (11)

ఈ శిరువాయ్మొలియ ఇదు కడేయ బాశుర. ఇదర పడ్డు బాశుర-
గళల్లి సామాన్య మానవను భగవంతనన్ను బిడదు కొళ్ళువుదక్కె మాడ
బేకాదదన్ను ఎంబుదన్ను కూళ్ళలాగిదే. చంచల వాద మనస్సినింద కూడి,
ప్రపంచద సుఖ భోగగళత్తె సాగియెక్కె ఇంద్రియగళ ఆకర్షణెయే
ఒళగిన్న బదుకిరువుదరింద, దుస్తర వెంబ ఈ సంసారబంధన
దింద బిడుగడె పొందువుదక్కె సద్గురువాద భగవంతన శిరువడి-
గళన్ను ఆశ్రయిసువుదే సరళవాద మార్గ. పరమాత్మనను ఎనిసికొండే
ఎబుదరింద్ల భంగియ ఆనందాది కల్యాణగుణగళుళ్ళవను.
అవన లీలావిభూతి అక్కరిసి
అవన సేవెయన్ను ఎనిసియే ఇల్ల. అవన ఆనందద్ల, చింతెయోణ్ణెయల్లి సుందర.
సుందర. ఆ సౌందర్యద్ల, ఆనందద్ల, చింతెయోణ్ణెయల్లి సుందర-
వేశు. శుద్ధవాద శ్రీవైష్ణవగళ మూలక అవనన్ను భజిసి పూజిసి-
వేశు. అవన శిరువడిగళన్నాశ్రయిసి, అవన శిరునామవన్ను కడెయ-
ల్లనియ కనక ఎడెబిడదే లుచ్చరిసువుదక్కె ఇరబేకు. ఇదే లుజ్జీ-
వనగళ్ళున్న సులభ మార్గ.

శిరుక్కురుపూరిన శరసోవిను భ్రష్టారస్వామి లుక్కమ కవి
కాత్రికెయ్యొడనే రచిసి, భగవంతనిగే సమర్పిసిరువ సుందు
సావిర బాశురగళ దివ్యనాద పూరిన మూలేయల్లిన ఈ పడ్డు బాశు-
రగళు త్రికియొబ్బను కేళి, యోచిసి, అరితుకొండు, అనుసరిసి, లుజ్జీ
వనగళ్ళువుదక్కె ఎడెకొడుత్తవే. ఇంగిగె ఈ శిరువాయ్మొలియ
ఫలశ్రుతి!

———— o ————

Garani Srinivasan

8.9.79

తిరువాయ్మొళి - మొదల దశక - మూరనేయ తిరువాయ్మొళి

திருவாய்மொழி - முதற் பத்து - மூன்றாந் திருவாய்மொழி

3. పక్కత్తిలెయడియవర్ - பத்துடை யடியவர்

1. పత్తుడైయడియవర్క్కెగళియవన్ పిఱర్కరుక్కరియ
విత్తగన్, మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ నమరుమ పెరలడిగళ్,
మత్తుఱు కడైవెణ్ణెయ్ కళవినిల్ ఉరవిడైయా
ఏప్పుణ్డు,
ఎత్తిఱమురైత్తనైత్తు ఇణైనున్ తిరున్తేఙ్గియవెణ్ణెయే.

పక్కత్తిలెయడియవర్క్కెళియవన్ పిఱర్కరుక్కరియ
విత్తగన్, మలర్మగళ్ విరుమ్బుమ నమరుమ పెరలడిగళ్,
మత్తుఱు కడైవెణ్ణెయ్ కళవినిల్ ఉరవిడైయా
ఏప్పుణ్డు,
ఎత్తిఱమురైత్తనైత్తు ఇణైనున్ తిరున్తేఙ్గియవెణ్ణెయే.

పక్కత్తిలె పత్తుడైయడియవర్క్కు = భక్తియుళ్ళ, అడియవర్కు అడియవర్క్కు = పాదసేవకనే, ఎళియవన్ ఎణియవన్ = అత్యంత సులభనాయియు, పిఱర్కరుక్కు పిఱర్కరుక్కు = ఇతరులకే, అరియ = దులభనాద, విత్తగన్ విత్తగన్ = ఆశ్చర్యకారియుమాయిరువను, మలర్మగళ్ మలర్మగళ్ = శ్రీదేవియు, విరుమ్బుమ విరుమ్బుమ = ఇష్టపడువంథవను, నమరుమ నమరుమ = నమ్మ అవరూపివాద, పేరల్ పెరల్ = పడెదుకొళ్ళలేక్క, అడిగళ్ అడిగళ్ = శిరువడి (స్వామి)యుడైయుమ, మత్తు మత్తు = కడనాలనిన్ద, ఉఱు = దొడ్డ, (చిన్న), కక్కి వెళ్ళెయ్ కడై వెణ్ణెయ = కడెద చిన్నెయ, కళవినిల్ కళవినల్లి = కళవినల్లి, ఉరవిడై = ఎడెయల్లి, ఊర్ ఆర్ = చిన్న, (కుంబ), ఆప్పుణ్డు ఆప్పుణ్డు = కట్టలట్టు, ఎత్తిఱమ = యావ విధనెయల్లి, ఉరైత్తనైత్తు = హేళిదనాదరె, ఇణైనున్ = ఇద్దు, తిరున్తు = ఇరువ, తేఙ్గియ = అత్తద్దా (అవన్), ఎళియే = సులభ్యనే.

భక్తియుళ్ళ పాదసేవకనే అత్యంత సులభనాయియు,

ఇతరులకే దుర్లభనాద ఆశ్చర్యకారియూ అయినవాడూ, శ్రీదేవియను ఆశ్రయించువంథవనాయియూ, విడిచిపెట్టుకోళ్ళలేకాద నమ్మ అవిగాలి వాద కిరుమడియుగాయియూ (భూమియూ అయినా), కడగోలసాద ఇన్నూ కడేద చెండ్రోయి కళ్ళవినల్లి ఎదియల్లి ఇన్నూ (కుంబ) కళ్యాల్పట్టూ, డోళు (యూవబకాయల్లి) ఇరళిసుడనే తుంబికొండు. (1)

ఇరుళ్తా అళ్తదూ అవన కైలచ్యానే.

ఆలుట్టారను డోళ్తుక్కారే:

భూనవంశన అనంత కల్యాణ ముణనళన్ను, అద్భుత
అక్కర
విస్మయకారకవాద దివ్యలీలెయన్ను కురిసు అంకుకొళ్ళలు
ఇచ్ఛేదవంతా, అవనన్ను భక్తియింద ఆశ్రయిసిద అదక్కే మిగిల
దవంతా భూమియు దుర్లభను. భముద్రమథన కాలదల్లి,
కమలద థ్రూపినల్లి లుద్భవిసిద శ్రీదేవియు అల్లినేరిదిద్ద దేవా
ది దేవతెగళ నడువే వరమసుందరనాద భూనవంశనన్ను (శ్రీ
మన్నారాయుణనన్ను) ఆరిసి, ఆకర్షిసి, వరిసిదాగ, అవళన్ను కన్న
వక్షదల్లియే ఇరిసికొండను. భూమ్యాజవరు లజ్జేయనగొ
ళ్ళువుదక్కాగి, అవన దివ్యశిరువడిగళన్నాశ్రయిసి, అవనన్ను విడ
దుకొళ్ళువష్టు దుర్లభను భూమి. ఆదరే, అవనే, ఇందే, శ్రీదేవి
మన్నూ అవళరసు, నందగోపకులదల్లి చెల్లెయురిద్దాగ, కొయి
యుతొడనే మోహిసిరన్ను కడెదు కేసరిబిట్ట కసియాద చెండ్రోయన్నే
లూ కళ్ళకనదల్లి తిందద్దక్కాగి, అవళ్తేయల్లి యటుతిందు,
చిరకాల కట్టి డాకిసికొండు, బిడిబేకెళ్ళలారదే అధమథనాద
బాలకనంతే అళ్తదూ అవన కైలచ్యనుదానే అల్లవే?

2. ఈణివరుమియల్వినాన్ నిలైవరంబిల బలపిఱప్పాయ్,
ఈణివరు ముళునలమూ ముదలిల కేతిల వీడామగ,
తేళిదవి నిల్మైయుదు ఒలివిలన్ మళువదు మిలాప్పైయోనే,
అళివరు మరుళినోడు అడక్కనన్ పిఱక్కనానమ్మైదే.

ఎళి వరుమా రాగి వరుం = కౌలభ్య మన్నే; ఇయల్బినవ
తియళువినాణ్ = స్వభావ (గుణ) వాగి ఉళ్ళవనాగిద్దనే; నేలే = నేలయు, వరమ్బు వరంబు = మితియు, ఇలతిలు = ఇల్ల
వనూ, దుష్ట పిలువిష్టాయ్ బలబిగిప్పవాయ్ = దుష్టవాదు (అవకాశ) కొట్టు
గళన్ను బిడిదవనూ, ఒళ్ళివరుమా రాగి వరుం = ఒళ్ళగువంథ (మీ
శాశమానవాద), ముళుమనలమా మురుగునలం = సమస్త కల్యాణ గుణగ
ళుళ్ళవను, ముదల్ ఇల మూర్ఖరల్లి = మొదలు ఇల్లదవనూ,
కేడు ఇల కెడుగిల = నాశవిల్లదవన్ను, (కొనే ఇల్లదవనూ),
వీడు మోడ = బిడుగడెయలే (మోక్షవే), ఆమా ఆం = ఆగిరు
వవను, కేళ్ద రాగి = శిళివళ్ళియన్ను, కరు కైరు = లుంటుమా
డువ, నిల్లే మేలే నిల్లిలు ణామ = స్థిరియాద, అదు అల్లి = అదర్లి,
ఒలుమెయ ఇలనే రాగిల్లి గిలణ్ = కేళబిడదవనూ, (యూనాగలూ
ఇరువవను), ముళువదుమా మురువుదుం = సమస్తక్కూ, ఇల్లవే
యోనే తిణ్ణరయోగ్ = ఒడెయనాదవను, అళివరుమా రాగి
వరుం = అనుగ్రహదు వంథ అరుళసోడు రాగి కొండ = కృ
పేయింద కూడిరువవను, అదక్కనగే రాగి కొక్కగాణ్ = అంతరంగ
దల్లిరువవను, బహిరంగదల్లిరువ
వనన్ను ఆదవనన్ను అమ్మనగే రాగి = ఆశ్రయిసు.

కౌలభ్యవన్నే స్వభావవాగి ఉళ్ళవను, నేలేయూ మితియు
ఇల్లదవను, దుష్టవారు దుష్టుగళన్ను బిడిదవనూ, ఒళ్ళగువ సమస్త
కల్యాణగుణగళుళ్ళవనూ, మొదలు ఇల్లదవనూ, కొనే (నాశ)
ఇల్లదవను, బిడగడెయలే (మోక్షవే) ఆగిరువవను, శిళివళ్ళియ
యన్నుంటుమాడువ స్థిరియల్లి యూమాగలూ ఇరువవను, సమస్త
క్కూ ఒడెయనాదవనూ, అనుగ్రహదు వంథ (కరుంబి కొడువంథ)
కృపేయింద కూడిదవనూ, అంతరంగదల్లిరువవనూ, బహిరంగద
ల్లిరువవనూ ఆదవనన్ను ఆశ్రయిసు. (2)

ఈ సంధిన వాక్యదల్లి భగవంతన కౌలభ్యగుణవన్ను సాదరణగొ
ళిసలాగిదే. ఈ వాక్యదల్లి భగవంతన ఇన్నూ కెలవు
విశిష్ట గుణగళన్ను వివరిసలాగుత్తిదే:

కౌలభ్య ఎంబుదన్ను గుణవన్నాగి మంత్రదల్లి ఉళ్ళవను భగ-

గళకూ ఆశ్రయునాగి, అనాది అనంతనాగి, అత్యంశమిలభ్యనాగి, జ్ఞానవ్రీదనూ మోఉష్ వ్రీదనూ ఆద భవోత్ఛ్వరనన్న ఆశ్రయిసి ఉద్ధరిస్తాండు.

3. అమమ్మ అడయఱనెఱి మూళువతుమయర్వఱ్ఱుమయర్ంతు, అమమ్మయడమూకల్ ఎకడల్ ఒడివిడ్డియుమాయిడయఱనిలమతువాం, అమమ్మయడయఱ్ఱుం యాణమయుం యావరుం తాళుం, అమమ్మయడనారణన్ మాయయయ అఱిపవర్ యారే.

అమ్మైవుక్కే యుం అనేలో ముళువదు ముయర్వలివుయర్ందు, అమ్మైవుడ్డే ముదల్ కడల్ ఒడివిడ్డియుం నిలముదు మామ, అమ్మైవుడ్డే యమరరుమ యూమ్మేయుమూయిరువరుమ శాశ్వత, అమ్మైవుడ్డే నారణనో మాయ్మేయ్మే అంతిబవర్ యారే.

అమ్మైవు లుడ్డే అణమ్మ ఉడ = శృష్టి శరనాద (ఒప్పువంధ), అలమా నేలో అఱం ఱెఱి = ధర్మమూర్గవన్న, ముళువదుమూ మూళువతుం = ఎల్లవన్న (భోశీయాగి), లయర్వు ఉయర్మ = లున్నశియన్న, అలి అఱ = భోండినాగ, లయర్ను ఉయర్ంతు = చెళ్ళిదు, అమ్మైవు లుడ్డే అణమ్మ ఉడ = భోండికెయిందకూడి, ముదల్ మూకల్ = మొదలు (ఉద్భవ), కడల్ ఎకడల్ = నాశవూ (అంత్యవూ), ఒడివిళ్ళి ఇడ్డే ఱెఱి మ ఉడ = నకువే బదువనాశవూ, అలి అఱ = నేరవ, నిలమా అదు ఆమా నిలం అతు ఆం = నిళ్ళవే అదు ఆగిరువ, వ్రీదాద (వాస్తవ), అమ్మైవు లుడ్డే అణమ్మ ఉడ = శాంతియిందకూడిరువ, అమరరుమా అమరరుం = దేవకీనళ్ళూ, యూమ్మేయుమా యాణయుం = ఎల్లా ఉచ్ఛారన వస్తునళ్ళూ, యావరుమా యావరుం = ఎల్లా ఇచ్ఛారన వస్తునళ్ళూ, కొనా ఆమా కాణాళం = కానే ఆగిరువ, అమ్మైవు లుడ్డే అణమ్మ ఉడ = ప్రీతిభోండినాద, (ప్రదూశకొండిరువ), నారణనో నామ = శ్రీమన్నారాయణన, మాయ్మేయ్మే మాయయ = మాయేయన్న, అంతిబవర్ అఱిపవర్ = అంతుశేళ్ళకొళ్ళవరు, యారే యాగో = యారు అద్దారో?

ఒప్పువంధ (శృష్టి శరనాద) ధర్మమూర్గవన్నెల్ల లున్నశియన్న నంభోశిద యూ చెళ్ళిదు (విడిదు), భోండికెయిందకూడి, ప్రళయవన్న, అంత్యవన్న

నడుపుతూ నాశనమన్నది లేకుండా ఆ సృష్టికర్తలైన శాంతి కృష్ణులను నడిపించే దేవకోటులూ, ఎల్లా అభేదనమస్తులూ, ఎల్లా ఛేదన మస్తులూ కానే ఆగిపోయిన విరించినాథుడు అతని కొండిపోయిన శ్రీమన్నారాయణుడైన మాయలయాన్ని అంతు చేసి (3)

కళ్ళకళ్ళవరు యుంటిద్దారో?

ఆలోచిస్తారు దేవతలుకాక: సృష్టాది మేలనాలోచనలల్లి దేవకోటులు నడుపుతారు. అవరు అమరరు. అవరిగే భూమి కావ్యనళ్ళు మాడిపుకొత్తారే. అవరిగే భయవిల్ల. ఎల్ల బగేయల్లూ అవరు బ్రహ్మాండకోయసుగు ఉన్నతి యనుగు పడేదవరు. కృష్టికర్తరాద ధర్మమూర్తవన్ను అవరు అనుసరిసువరు. సృష్టియింద ముదా ప్రీతియాద వరిగే అవరు శాంతి కృష్టినళ్ళ బాళ్వేయన్ను నడపుకొత్తా ఆనందదాయకరువరు. అవరిగే, భూలోకవాసనళ్ళదాగే సృష్టి ప్రీతియనళ్ళ నడువణ పద్ధతి ప్రీతియనళ్ళ (అనాంశర ప్రీతియనళ్ళ) భయవూ ఇల్ల. ఇంతే, నిశ్చయద, సుఖ శాంతిగళ్ళ జీవనవన్ను నడపువ దేవకోటులూ – ఇతరుముఖ బ్రహ్మనింద ండిదు ఎల్లదేవళూ నళ్ళూ సేరి – మత్తు, సృష్టియల్లి మూనవరన్ను కూడికొండు ఎల్ల ఛేదనమస్తులూ, ఎల్ల అభేదనమస్తులూ ఆగిరువవను భగవంతనే. అవుగళ ఇందిందరల్లియూ అంతర్యామియాగిరువనూ ఆ విరించినాథనే. సృష్టియల్లి ఒక్కదు దొడ్డదు ఎన్నదే, బ్రహ్మాండ అబ్రహ్మాండ ఎన్నదే, ఛేదన అభేదన ఎన్నదే, మత్స్య అమరవన్నదే ఎల్లవూ కానే ఆగి, ఆ ఎల్లదరల్లియూ అడగిసినవణిసువ విరించినాథసాద శ్రీమన్నారాయణన్న 'మాయే' యన్న ఏనెన్నోళు! ಹಾ! ಇದನ್ನ ಅಂತುಕೊಳ್ಳಲಾದರು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗೀತು!

4. யாருமோர் நிலைமையனைன
அறிவரியவெம்பெருமான்,
யாருமோர் நிலைமையனைன
அறிவெளியவெம்பெருமான்,
பேருமோராயிரம் பிறபலவுடையவெம்பெருமான்,
பேருமோருருவமும் உளதில்லையில்லதில்லபிணக்கே.

Garani Srinivasan

యూరుమోఁర్ నిల్వే మ్మేయనేన అఱివరియా వేంబేరుమూన్,
యూరుమోఁర్ నిల్వే మ్మేయనేన అఱివేళ్ళియ వేమ్మేరుమూన్,
మేరుమోఁరాయిరమూ పిఱవిలచుట్టేయు వేమ్మేరుమూన్,
పేరుమోఁరురువముమూ బుళదిల్లేయిలదిల్లేపిణక్కే.

యూరుమూ బుగ్రుం = యూరాదరూ (ఎంథవనాదరూ), ళర్ శ్రీర్ = గొంకాద ఛందు (ఇంథాద్దే ఎంబ), నిల్వే మ్మేయనో స్థిరీకరణమయుణ్ = స్థిరీయుళ్ళవను, ఎనరణా = ఎంబ, అఱివు అగ్రిమ = జ్ఞాన ~~వళ్ళక్కే~~, అథియు అగ్రిమ = అనాద్యనాద, వేమ్మేరుమూన్ రమ్ - బెరుమాణ్ = నమ్మ స్థామియు, యూరుమూ బుగ్రుం = యూరాదరూ (ఎంథవనాదరూ), ళర్ నిల్వే మ్మేయనో శ్రీర్ స్థిరీకరణమయుణ్ = ఛందు శ్రద్ధాభావవుళ్ళవను, ఎనరణా = ఎంబ, అఱివవు అగ్రిమ = జ్ఞానక్కే, బళియరణగ్రిమ = సాద్యనాదవనాదవు (దులభనాద), వేమ్మేరుమూన్ రమ్బెరుమాణ్ = నమ్మ స్థామియు, పేళర్ బెబర్ = పేరరు, ళర్ ఆయిరమూ శ్రీర్ ఆయిరస్థామియు, గ్రమ = ఛందు సావిర, పిఱవిస్థ = (అచ్చుగళింద) పుట్టిద్దు, విలలుడ్డేయ బళ ఒణడియ = అనేకవాద, వేమ్మేరుమూన్ రమ్ - బెరుమాణ్ = నమ్మ స్థామియు, పేరుమూ బెబర్ = పేరిగా, ళర్ శ్రీర్ = ఛందు, ఉరువముమూ ఒరువఱమ = రూపవూ, బళదు ఇల్లదే ఒణక్కు అంశిల = బుంటాగిల్ల, ఇలదు ఇల్లదే అనక్కు అంశిల = ఇల్లదే ఇల్ల, ఎంబుదిల్ల, పిణక్కే బిణాక = ఏకు = వివాదవిల్లే (పేరరోదుకొండిరువ విషయవిల్లే).

ఎంథవనిగాదరూ నమ్మ స్థామియు ఇంథాద్దే ఛందు గొంకాద స్థితియల్లిరబేక్కవను ఎందు అథియలు అనాద్యను, ఎంథవనిగాదరూ నమ్మ స్థామియు ఛందు గొంకాద శ్రద్ధాభావదవను ఎందు అథియలు సాద్యనాదవను (దులభను), నమ్మ స్థామియల్లి ఛందు సావిర పేరరుకళు, బుద్ధుగళంతు అనేకవాదవు, నమ్మ స్థామియే ఎల్లరిందలూ పేరరాగబేకు, రాజివాగబేకు ఇల్లవు అవు ఇల్లదే ఇల్ల — ఎంబుదిల్ల చివాదవిషయవిల్లే (విరస్పార పేరరు కొండిరువ విషయవల్లే).

Gajani Srinivasan

ఉందిన దాబోరదల్లి, భగవంతన 'మాయే' యన్న అరితుకొళ్ళలు
యారిందలూ సాధ్యవిల్ల ఎంబ విషయవన్న ఈ దోహెయల్లి
హేళలాగిదే. భగవద్విషయవన్న - ముందువరియుత్తా / ఆమూరుమనగళు హేగే విచారిసిదరు
వివాదాత్మక వాదవు ఎందూ, హేగే అవు విచారస్పోరి రూపిసికొండియుళ్ళనేం
దూ హేళలాగుత్తిదే. భగవంతనన్న హేగే చింతిసిదరే, దాగే
అరితుకొళ్ళలు బద్ధదే? దాగే అరితుకొళ్ళలు సాధ్యవే? ఎంబుదన్నూ
హేళలాగుత్తిదే:

ఒబ్బను ఘోర విండితనే ఆగిద్దానేందరిం దేవ, అవను
పడెదుకొండిరువ ముడశ్చర్యకర జ్ఞానదింద భగవంతనిగే
నిదిష్టవాగిరువ స్థితి, గ్రహిసువ భావగళు ఇవు ఎందూ మూలవాగియూ
హేళలు సాధ్యవిల్ల. జ్ఞానక్కే భగవంతను సులభవాగి ఎట్టుకొడువను
ఎందు హేళిద దాకలేయిల్ల.

ఒబ్బను జ్ఞానియల్లదిదరిం దేవ, అవను భగవద్భక్తనాగిరబహుదు.
నిరక్షరకుక్షి సాదరే, అవను భగవంతన నిదిష్టరూపద బగ్గెగిన
భావగళన్ను అరితుకొళ్ళువుదు సులభ. జ్ఞానక్కే సిలుకద
దేవమి అచలవాద భక్తిగే సులభనేందు హేళిద దాకలేయిల్ల.

భగవంతనిగే సావిర హేసరుగళు. రూపగళల్లూ దాకలేయిల్ల
అనేక. ఇందు హేగెంబ తక్కరూ వివాదవే ఎణిసిదరే అవన హేసరు
రూపగళల్లే బరియుత్తిల్ల ఇల్ల; రూపగళూ అనంత, నామగళూ
అనంత.

భగవంతనిగే హేసరూ ఇల్ల, రూపవూ ఇల్ల. అవనన్ను
యావ హేగెయింద కరెయువుదు? యావ రూపదల్లి అవనన్ను
కాణువుదు?

భగవంతనిగే హేసరే ఇల్లవే? ఇల్లదేలుంటే? దాగే
యేకే, అవనిగే రూపవే ఇల్లవే? ఇల్లదేలుంటే?

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: భగవంతనన్ను విడెదుకొళ్ళువుదక్కే
జ్ఞాన వుపయోగవే? భక్తి ముఖ్యవో? అవనన్ను నామ రూపగళిందవా
కాకారవిద్దాగిదనేందు భావిసి పూజిసబేకే? నామరూపగళిల్లద
నిరాకారవిద్దాగిదనేంద భావిసి పూజిసబేకే? ఈ విషయదల్లియూ
వివాదాత్మకవాదవు. జ్ఞాన భక్తిగళూ, సాకార నిరాకారగళూ

పరస్పర సుందరత్వాలుందు దేనిదుకొండిని, ఉడియువుడు యావుస్సు? బడువుడు యావుదన్ను?

యావుడు గురి? యావుదు సాధ్యస్సు? ఇదన్నరిశు నడిదుకొం
డు సుంటలున్న ముట్టిదరే సాలదే? ఇదల్లవే ముఖ్య? ఇదళ్కే
వివాదవేకే?

5. పిణక్కఱవు ఐదు వకైక్కు మయరుం
నెఱ్ఱియుళ్ళియుణర్త్తి,
కణక్కఱునలత్తనాన్ అన్దమిలాదియుం పకవన్,
వణక్కుడైత్తవనేల్ వళిసినోల్ పుల్ నేల్ ఉళ్ళక్కట్టు,
ఉణక్కుమిన్బణకయఱ
అవనుడైయుణర్వుకొణ్డుణర్న్దే.

పిణక్కు పిణక్కు = విశేషణళుండ, అల్ అఱ = కుంచిరున,
అకువడ్డై ఐదు వకైక = అవరుళ్ళీశియ, ఇమయియముమా
రుం = మకళళ్నూ, నేల్ నెఱ్ఱి = అవుసళ్ళమాగణ్
ణళ్నూ, ఉళ్ళ ఉళ్ళి = విశేషలు, లుళ్కైక్క ఉణర్త్తిక్క =
చేళ్ళద, కణక్కు అల్ల కణక్కు అఱు = లెక్క విల్లదవీ,
నలత్తనాన్ నలత్తనాణ్ణ = కల్యాణముణ ణళులళ్ళవనూ, అన్దమి
ల్ ఆది అన్తమిల్ ఆది = అంశ విల్లద ఆదియూద,
అమా అం = దివ్య సుందరనాద, పిడవన్ పకవన్ = భగవం
తన్నూ, వణక్కులడ్డై వణక్కు ఉడై = నమస్కార పూడనే, శవ
మా నేల్ శవం నెఱ్ఱి = భక్తియు మాగణ్ణళ్నూ, వళి సినోల్
వళ్ళి నిన్ఱు = దారయల్లద్దుకొండు, పుల్ నేల్ ఉళ్ళక్కట్టు =
నెఱ్ఱికూలా = ఇరవు మాగణ్ణళ్నూ, కట్టు కడ్డు = పిట్టు-
కొట్టు, (కట్టు మాడి), ఉణక్కుమిన్ ఉణక్కుమిన్ = సొంరగదే
ఇరి,

Garani Srinivasan

ಹುಶ್ಶೆ ಅಬಿ ಬಣಾಕ ಅಬ್ರ = ಬಂಧನವನ್ನ ಕಡಿದುಹಾಕಲು, ಅವನುಶ್ಶೆ
ಅವಣ್ಣುಣಾ = ಅವನ (ಗ್ಭಾಶಿಯಲ್ಲಿ), ಲುಣಾರ್ವು ಕೊಂಡ್ಡು ಇಣಾಬ್ರ
ವ್ಯಕಣಾಣ್ಣು = ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಲುಣಾರ್ಸ್ಟೇ
ಇಣಾಬ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ = ಅಂತಿಮವರಾಗಿಯೇ.

ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿರುವ ಅವರಿಂಗೆ ಆರು ಅಮಕೆಗಳನ್ನು ಅವು
ಗಳ ಮೂಗಣಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣಗು-
ಣಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಅಂತವಿಲ್ಲದವನೂ, ಆದಿಯೂ, ಆದ, ದಿವ್ಯವೂ ಆದ ನಾದ
ಭವಬಂಧನದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಮೂಗಣದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು
ಕೊಂಡು, ಇತರ ಮೂಗಣಗಳನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಬಂಧನ
ವನ್ನ ಕಡಿದು ಹಾಕಲು ಅವನ (ಗ್ಭಾಶಿಯಲ್ಲಿ) ಜ್ಞಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು (57)
ಅಂತಿಮವರಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷಗಾಮಿಯಾಗಿ ಇರಿ.

ಮುಂದಿನ ಪ್ಯಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭವಬಂಧನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿರಭ್ಪರ
ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿವರಣೆಗಳಿವೆಯೆಂದೂ, ಅವುಗಳು ವಾದ
ವಿವಾದಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಡುತ್ತವೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ಯಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿರುವ
ಅವರೂ ಮಕೆಗಳು ಕಾರಣವೆಂದೂ, ಭಿನ್ನವಾದ ಮೈದರ ಮಕೆ
ಯೊಂದೇ ನೇರವಾದದ್ದೆಂದೂ, ಭವಬಂಧನವನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಖರವಾದ
ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಏಕೆನನ ಉಜ್ಜೀವನ ಮೂಗಣವನ್ನು ಅದು ಬೋಧಿಸಿರು
ವುದೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಹಾಂಖ್ಯ, ಯೋಗ, ಕಾಣಾದ, ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ, ಪ್ಯಾಶುಪತ-
ಎಂಬವೇ ಅವರೂನಾದ ಆರು ಮಕೆಗಳು. ವಿರಭ್ಪರ ವಿಶೇಷಗಳಾಗಿ,
ಮೈದರ ಮಕೆಯನ್ನೆ ವಿಶೇಷಗಳಾಗಿ, ಇಂದಶ್ಶೋಧದ ಪ್ರೊಂದಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ
ಇರುವುದು ಇವು.

ಆಲ್ಟೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಆರು ಅವರೂನ
ಮಕೆಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳ ಮೂಗಣಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ಮೈದರ
ಧರ್ಮವನ್ನು ಅದು ಬೋಧಿಸಿರುವ ಉಜ್ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ವಿಂಗಡಿ
ಸಲಿಸಿ ನೋಡಿ. ನಿಮಗೇ ತಿಳಿದುಬರುವುದು ಇವುಗಳ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆ. ಅನಂತ
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ ವಿರಿಷ್ಟೂರ್ಣನಾದ, ಆಪರಿಕಾರನಾದ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ
ವನಾದ, ನಿತ್ಯರಿಯೋವನ ಸುಂದರನಾದ ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ
ಮೈದರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ಬಡವಳ ಸುಲಭವೂ ನೇರವೂ ಆದ ಭಕ್ತಿ-ಪ್ರಪತ್ತಿ

మూగత్వన్ను చండుచేళ్ళం. ఇశర విరోధద్ ముళనల్లనే మూరు లోళ
బోడి. ఈ లవనదల్లి ఒళిదిరబేళ్ళదే, చూడి, సొంరగారదే, భవబంధ
నళ్ళలేకూ కాయుత్తా, భక్తి-ప్రేమిళి మూగత్వన్ను అనుభవిసుత్తా,
ఈ సేవయు మిళుకేయు ళనళ్ళ శాంతి పడనేళళింద బాళిరి.

6. ఉణర్ందుణర్దిళింద ళకణ్ణు
ఉయర్ందు రుచియందవిళ్ళనిలుమ,
ఉణర్ందుణర్ందుణరిలుం
తిణరనిలెయుణర్వరిదుయిర్కాణ్,
ఉణర్ందుణర్ందుణరత్తుణరత్తు
అరియయణరెనణ్ణు మిఖర,
ఉణర్ందుణర్ందుణరత్తుణరత్తు
తిణరుంసుమిన్ మణప్పట్ట ళెన్నుణ్ణరె.

ఉణర్స్దుణర్దిలింద్దడన్ను ఉయర్స్దురుచియన్దవిన్నిల్లే మై,
ఉణర్స్దుణర్స్దుణరిలుమ ఇల్లే నిల్లే రయుణర్వందుయిర్కాళ్,
ఉణర్స్దుణర్స్దుళర్కుర్కళ్కు అరియయనరనేన్ను మివళే,
ఉణర్స్దుణర్స్దుళర్కుర్కళ్కు ఇల్లేంజనుమిన్ మనప్పట్టుళోజే.

ఉణర్స్ద ఉణర్స్ద ఉణర్ందు ఉణర్ందు = కిళియుత్తా
కిళియుత్తా, ఇలింద్ద తిళిందు = ఇళిదు, అదన్ను అకణ్ణు =
వ్యాపిస(విస్తరిసుండు), ఉయర్స్ద ఉయర్ందు = ఉన్నతిసుండు,
ఉరు ఉరు = రూపదల్లి, చియనాద చియన్త = ఒంచూ చిహ్న, ఇ నిల్లే
మై తిణనిలెయణ = ఈ స్థూలశరీరవియన్ను, ఉణర్స్ద ఉణర్స్ద
ఉణరిలుమ ఉణర్ందు ఉణర్ందు ఉణరిలుం = కిళిదు, కిళి
దు, కిళిదరు, ఇల్లే తిణర = భగవంతన, నిల్లే నిలె = స్థూల శ
రీరవియన్ను (నిలేయన్ను), ఉణర్వు ఉణర్వు = అరివు, అరిదు
అరిదు = ళళక్ష్య (అసాధ్య), ఉయర్కాళ్ ఉయిర్కాణ్ =
శ్రేశనళే, ఉణర్స్ద ఉణర్స్ద ఉణర్ందు ఉణర్ందు = విచా
రమాడుత్తా, మాడుత్తా, ఉర్కుర్కు ఉర్కుర్కు ఉరగత్తు ఉరగత్తు =
వ్యాఖ్యానమాడుత్తా మాడుత్తా, అ అయన్ అరన్ ఎన్నుమ ఇవర్ల్లి
అరి అయన్ అరన్ ఎన్నుం తిరుగర = హర, అజ, హర,
ఎంబ ఇవరన్ను, ఉణర్స్ద ఉణర్స్ద ఉణర్ందు ఉణర్ందు =
కిళియుత్తా కిళియుత్తా, ఉర్కుర్కు ఉర్కుర్కు ఉరగత్తు ఉరగత్తు=

Ganari Srinivasan

జపిస్తుంటే జపిస్తుంటే, ఇట్లాంటివి ఎన్నో ఆలోచనలు = ఉరాడ నే మానివేసి, మనస్ఫూర్తిగా ఏనాటికో మాత్రమే ప్రాప్తించేటటువంటి పరమాత్మ = మనస్సునే ఇంద్రియాన్ని ఇందన్నే.

తిట్టియుక్తా, తిట్టియుక్తా, ఇట్టిది, వ్యాపిస్తు, ఉన్నతిగొండు, రాగాద్వేషాలు లేనటువంటి ఈ స్వభావాన్ని తిట్టియున్న, తిట్టిది తిట్టిది తిట్టిదగా, భగవంతుని (పరమాత్మని) స్వభావాన్ని తిట్టియున్న అతియువుది బలుశక్తి (అహాధ్యా), ఇతరులకే, విచారమూడుతూ మూడుతూ దుఃఖ, అజ్ఞాన, దుర్మార్గులని ఇవరన్ను తిట్టియుక్తా తిట్టియుక్తా (నిమ్మి) మనస్ఫూర్తిగా ఇంద్రియాన్ని ఇందన్నే జపిస్తుంటే జపిస్తుంటే లుబ్ధానే మానివేసి. (6)

ఇంతిన విశ్వాసాలలో పరస్పర విరోధిగల్గిన్ను చూడ్డానికి ఇతర మతగ్రంథాలలాగా పరమాత్మనే చూడమని సరియైన మైదాన్ని ఎవరూ చెప్పలేదు. అందర్లూ చూడమని సరియైన ఎల్లా మార్గాలలాగా ఎక్కడా ప్రపంచంలో మార్గమే ఆశ్చర్యానికే దిలభ్. అదన్ను అనుభవించి ఎందుకోల్లలాయిరు. ఆ విషయం వచ్చే ముందు వరిస్తుంటే ఆత్మ పరమాత్మ ఎంబుదర వ్యాఖ్యానమేనేందు చూడాలనుకొన్నది.

ఆత్మ పరమాత్మ ఎంబవు నిత్య విషయాలు (వస్తువులు). అవ్యక్తాన్ని జ్ఞానేంద్రియాల ముఖేన మనస్సునే తిట్టిదుకొన్నులు యుక్తిపువుది జ్ఞాన మార్గంది. ఆత్మ వస్తువన్ను తూలిచి చింతన మాడుతూ, మథన మాడుతూ, ఆత్మన స్వభావాన్ని నిశ్చియాలనేంబుదన్ను తిట్టిదు కోల్లబడ్డాడు. ఆత్మ సర్వవ్యాపి. అట్టింటి శరీరంలోపల సర్వదా చైతన్య వస్తువుగాల్గిండ ఉండిదు ఎల్లా చైతన్యవస్తువుగల్లల్లియూ అడగి, ఉంటూ పడిదిరువ వస్తు. ప్రయత్నాలన్ను ముందువరిచి, ఆత్మనన్ను ప్రత్యక్షంగా అని కోల్లబడ్డాడు ఎన్నలూ సాధ్య. ఆదరి, పరమాత్మని స్వభావాన్ని శరీరాన్ని చింతనదింద, విచారవిమర్శనదింద, శ్రవణ, మనన, నిదిధ్యాసనాలదింద, ఇన్ను యుగాలయిన జ్ఞానవన్నుంటు మాడుతా మార్గాలన్నుంటూ అవేల్లవన్ను బిల్లాసికొండు ప్రయత్నిసిదరూ సాధ్య, విషయవన్ను ఇచ్చట ఇచ్చటా శిక్షయుక్తిలో తోలగబడ్డాడే విసా, ఆత్మన ఆత్మనాద పరమాత్మనన్ను దానే ప్రత్యక్షంగా అని కోల్లలు సాధ్యలే ఇల్ల. అద్దరింద, ఏనుమాడబోతే పరమాత్మనన్ను తోడే కొండు కోల్లువుది?

ತಿಲುವ್ವರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಶಿಳ್ಳಿದರೂ ನಿಜ ಆತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರ ವಿಷಯ ಗಹನವಾದದ್ದೇ. ಆತ್ಮ ವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದರೂ, ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಬಲು ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲ. ಆತ್ಮನೇ ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶನ ಗಳನ್ನೂ ಅಡಕ್ಕಿ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಎಂಬ ಮೂರು ರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಿಮಗೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೇ ಆವನು ಎಂದು ಯಾವ ಹೆಸರು-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವುದು ಪ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಶಿಳ್ಳಿವಳ್ಳಿಯನ್ನು ವಿಡಿಯಿ ತ್ತಾ ಬನ್ನಿ. ಮತ್ತು ಆ ಹೆಸರನ್ನು (ನಾಮವನ್ನು) ಎಡೆಬಿಡದೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಜಪಿಸಿ, ಮನನ ಮಾಡಿ, ಚಿಂತಿಸಿ. ಇದು ಸುಲಭವಾದ ಭಗವದ್ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾರ್ಗ.

ನಾಮರೂಪಗಳಲ್ಲದ ನಿರಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ನಿರ್ಗುಣ ನಾಮ-ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಸುಲಭ, ಅದರಿಂದ ಫಲವೂ ಬೇಗ ಲಭಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಮೂರಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ವಿದಗಳು ಎರಡು: ಉಣರ್, ಉರೈ. ಅವಕ್ಕೆ ಇರುವ ಹಲವು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು:

ಉಣರ್ - ಶಿಳ್ಳಿ, ವಿಚಾರಮಾಡು, ವಿಮರ್ಶಿಸು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸು, ಅನುಭವಿಸು, ಮನನ ಮಾಡು, ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು - ಇತ್ಯಾದಿ

ಉರೈ - ಮಾತು, ಮಾತನಾಡು, ಹೇಳು, ಉಚ್ಚರಿಸು, ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಶಬ್ದರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸು, ಕೀರ್ತಿಸು, ಹೊಗಳು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು - ಇತ್ಯಾದಿ.

7. ತೊಣ್ಣಲಗಪ್ಪಲವಾಣ ಅಮರರುಂ
ವಡಿವಿಣ್ಣುಳ್ ನಿಂಱ,
ನಣ್ಣಲರ್ ಶೂೞ್ ನಾರಣನ್ ನಾನ್ಮುಗನಾರಣನ
ನ್ನುಮಿವರ,
ತೊಣ್ಣಲುಂ ಮನತ್ತುವೈತ್ತು ಉಳ್ಳಿ
ನುಮ್ಮಿರುಪಾಶೆಯಱುತ್ತು,
ನಣ್ಣಲಾನ ನಲಂತರುವತು ಅವರ್ಗಿಡೈ
ನಮ್ಮುಡೈ ನಾಡೇ.

ఒనాయిన ప్పిలవేన అయివరుమా వడివిసుళా నినాయి,
నన్నాయిళిళా నారణాన నానాముడనరనేన్నమివళ్కే,
ఒనాయిసుమా మనక్కు మైక్కు లుళ్ళి నుమ్మిరు విశ్వేయులుక్తే,
నన్నాయిన నలంజొయ్వదు అవనిక్కే నమ్మిక్కే నాళ్ళే.

ఒనాయు ఎన క్కాణ్ణు రాణ = ఒందు ఎందూ, ప్పిల ఎన బహుణ = అనేక ఎందూ, అయివు అయ్రివు = కిళియక్క, అరు అరు = కాల్ (అరుకాల్ హాడ), విల్లద్ వడివిసుళా వుడిథిణ్ణుళా = రూపిగళల్లి, నినాయి క్రిణ్ణు = ఇరువ, నన్నాయు క్రాణ్ణు = ఒళ్ళియ, ఎళిల్ రాశిన = శోభిసిద, నారణాన క్రాగణాణ్ = శ్రీమన్నారాయణ, నానాముడన క్రాణరూ, ఈణ్ = నాల్కుమ, అరనే అరణ్ = దూర, ఎన్నుమా రాణ్ణుం = ఎంబ, ఇవళ్కే తివుణా = ఇవరన్ను, ఒనాయి క్రిణ్ణు = ద్రోహిసువుదక్కాగి, నుమా క్రుం = నిమ్మ, మనక్కు మణక్కుక్కు = మనదల్లి, మైక్కుణావు క్కుక్కు = ఇట్టు కొండు, ఉళ్ళ ఉళ్ళాగి = విశేషవాగి, నుమా క్రుం = నిమ్మ, ఇరు మైక్కే తిరుపణావ = ఇబ్బంది భక్తియన్ను (ఎరడాగిరువ భక్తియన్ను), అలుక్కు అరు క్కుక్కు = తక్కదంతే, నన్నాయి ఎన క్రాణ్ణు = ఉజ్జీవనవన్ను, నలమా చేయ్వదు క్రమం రీతియల్లి = భక్తి మాడువుదు; అవనిక్కే అవణిగాడ = అవనల్లి, నమ్మ మైక్కే నుం క్రుగాడ = నమ్మ, నాళ్ళే క్రాగలా = నాళ్ళియే (నాళ్ళెయిల్లి)

ఒందు ఎందూ, అనేక ఎందూ కిళియక్క అవిరాతవాద (కొనెవిల్లద) రూపిగళల్లిరువ ఒళ్ళియ శోభిసిద శ్రీమన్నారాయణ, నాల్కుమ, దూర ఎంబ ఇవరన్ను ద్రోహిసువుదక్కాగి నిమ్మ మనదల్లి ఇట్టుకొండు, విశేషవాగి, నిమ్మ ఎరడు బగెయ భక్తియన్ను తక్కదంతే, నిమ్మ నాళ్ళెయిల్లా నమ్మ ఉజ్జీవనక్కాగి ఎందు (తిళిదు), అవనల్లి భక్తి మాడువుదు. (7)

ఇందిన విశేషద విషయవన్ను ఇల్లి ముందు ఎంతిల్లాముత్తిదే. నవోడక్షేరనదు స్వల్పవాద ఒందరే ఒందు ఎంతెలూ అదు నవద్వ్యాకరణ వాదద్దు ఎంతెలూ హేళుత్తారే. అవనే నానారూపిగళల్లియూ అణు రూపిగళల్లియూ (కొనెవిల్లదంయూ) కాంతుళ్ళనిరుత్తానే. అవనే దివ్యమంగళ విగ్రహవుళ్ళవనూ, ఆద శ్రీమన్నారాయణా.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: ఇహ పరగళే, దూర, దూర, అజ ఎంబ మూవరన్ను మనస్సినల్లిట్టు కొండు, చింతిసి ద్రోహిసువుదు,

అవరల్లి వీరమ్మ శ్రేష్ఠను వీరమ్మనవ్వ కాంతియు ఆదశ్రీమన్నారా
యణనన్న (దం) ఆంచుకొళ్ళి. నిమ్మ మనదల్లి బరువ ఎరడు బగేయ
(ఇబ్బంది) చక్కి యున్న కడిదు డాకి. అవనొబ్బనే ఆగి, నానా రీతి
నళల్లి యు, రూపవిల్లదే యు శంకొళిసువ శ్రీమన్నారాయణ
నల్లి దృఢవాద భక్తి యున్నిరిసి. నిమ్మ బాళ్ళెయల్లా నిమ్మ అభ్యు
దయక్కాగియే ఎందు కిళిదు, నంబి, ఇంతహ భక్తి యింద నడదు
కొండ్రి.

ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನಡಿ ನಮಪಟ್ಟೆಣ
ಅಂಗೈಕಾಡು ವಿಷ್ಣು ಯುಡನೆ
ಮಾರುತಂ, ಧರ್ಕುಣಿಯಿಲ್ಲಿ
ಮನಸಕಮಲಮಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು,
ನಾರಾಯಣನ ತಿರುವಡಿಯಡಿಕಳ್ ತೂಂ
ನಲಂಕೊಳ್ವೆಣಾಂಗೆ,
ಮಾರುತಮೋಡಿ ತೀರುಂ
ವಣಕ್ಕೈಕಾಡು ಮಾಳ್ವತು ವುಲಗಮ.

ನಾಳುನಿನ್ನಡಿ ನಮವಿಲಿಮ್ಮೆ ಅಜ್ಞಾನ ವಿನ್ನೆಯುಡನೇ
ಮಾಳ್ಪುಮೊ, ಧರ್ಕುಣಿಯಿಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲೈ ಮನನಡಮಲಮಱಿಕ್ಕಲುವಿ,
ನಾಳುನನ್ದಿರುವುಕ್ಕೆಯಡಿಪಣ್ಣುವೆಣ್ಣಾಂಗೆ,
ಮಾಳ್ಪುಮೋಡಕ್ಕಿಲುಮ ವಣಕ್ಕೈನಾಡು ಮಾಳ್ಪದು ವಲಮೇ.

ನಾಳುಮ = ನಾರಾಯಣಂ = ಯಾವಾಗಲೂ, ನಿನ್ನಡಿ ನಿನ್ನಿಣ್ಣ = ಇದ್ದಕೊಂ
ಡು, ಅಡುಮ = ಬಾಧಿಸುವ (ತೊಲ್ಲೆಯ), ನಮ ನಮಂ = ನಮ್ಮ
ವಿಲಿಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟಣಂ = (ಬಹುಕಾಲದಿಂದ) ವಿಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಅಮ್ಮ ತೊಂಡು
ಅಂಗೈಕಾಡು = ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ (ಕ್ರೂರವಾದ), ವಿನ್ನೆ ವಿಷ್ಣು = ಪಾಪ
ಗಳು, ಉಡನೇ ಒಡನೆ = ತೂಡಲೇ, ಮಾಳ್ಪುಮ ಮಾರುತಂ =
ನಾಶಮಾಡುವುದು, ಧರ್ ಧರ್ = ಯಾವುದೂ, ಕುಳಿತ್ತೆವು ಇಲ್ಲದೆ
ಕುಣಿಯವು ಕಿಲ್ಲಿಲ = ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮನನಡಮ ಮಣಿ
ಕಂ = ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ (ಅಡಿ) ಇರುವ, ಮಲಮ ಮಲಂ = ಕಶ್ಮಲವನ್ನು,
ಅಱ ಅಱು = ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕಳುವಿ ಕುಳಿ = ಅಗೆದು ಕೊಳ್ಳದು
(ವಿಂಗಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು), ನಾಳುಮ ನಾರಾಯಣಂ = ಯಾವಾಗಲೂ, ನಮ
ನಂ = ಪೂಜ್ಯಳಾದ, ತಿರು ಉಡೈ = ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ,
ಅಡಿಪಣ್ಣುವೆಣ್ಣಾಂಗೆ = ಪಾದಾಮಿಯಾ, ನಲಮ = ನಲಂ =
ಸುಂದರವಾದ, ಕಳುವಿ ಕುಳಿಂ = ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನೆ, ವಣಂಗಿ

ಉಣಾಗುಕ್ಕಿ = ಎರಗಿ, ಮೂಳುಮೂ ಮಾಗ್ರುಂ = ದೇಹವನ್ನು ಸೀಳುವ, ಓರ್ ಇಡಕ್ಕಿಲು ಮೂ ಧ್ವರ್ ಕಿಡಕ್ಕಿಗ್ರುಂ = ಅವಿರೂಢವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಾಯೂ, ವಣಾಕ್ಕೊಡು ಉಣಾಕುಂಗಾ (b) = ನಮ್ರನಮಸ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ, ಮೂಳ್ವದು ಮಾಗ್ರಾಂಗ್ ಉಕ್ಕು = ಮರಣಿಸುವುದು, ವಲಮೇ ಉಲಗಮ = ಬಿಳ್ಳೆಯುದೇ (ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೇ).

ಯೂವಾನಲೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ಳಿ ಬಂದಿರುವ ಅತಿಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನೂ ಶೂಡಲೇ ನಾಶಮಾಡೊಂದುವುವು. ಯೂವೊಂದು ಶೆಂಗರಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಕಶ್ಮಲವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳಿಸಿ, ಯೂವಾನಲೂ ಭೋಜ್ಯಕೊಳ್ಳದು ಳಾದ ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ನಿತ್ಯಾಮಿಯು ಸುಂದರವಾದ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲೇ ಎರಗಿ, ದೇಹವನ್ನು ನೀಗುವ ಅವಿರೂಢವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಾಯೂ (ಅಂತ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಾಯೂ) ನಮ್ರವಾದ ನಮಸ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಮರಣಿಸುವುದು (8) ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೇ:

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಓ ಕಮಲನಾಭನೇ, ನೀವು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ - ಹಿಂದೆ ಗಳಿಸಿದ್ದನ್ನೆ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನಂಟಿ ಬಂದಿರುವ ಕಡುಕ್ರೂರವಾದ ಪಾಪರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಯಾವ ಶೆಂಗರಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ಯಾವ ಶೆಂಗರಕೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ) ವಿಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳುವುದು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಎಂಟು ಬಗೆಯ ಕೆಳೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಿತ್ಯಶ್ರೀಯಳ್ನಿಂದಲೇ, ಎಂದರೆ, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ವಿವೇಕದಿಂದಲೂ ಕೆಳೆದುಹಾಕಿ, ಮನಸ್ಸಿನ್ನು ಶುದ್ಧಗೊಳ್ಳಿಸಬೇಕು. ಶ್ರೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ನಾರಾಯಣನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ದಂಪತಿಗಳೊಳ್ಗೆ ಆದ ಶ್ರೀದೇವಿನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನಿಕರಿಸಿ, ತನ್ನ ವಿರಿದೇವನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಭದ್ರಕಿಂಕರತ್ವವನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ, ನಿಮಗೆ ಭಗವತ್ಸೇವೆಯೆ ಶಬ್ದಾದಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ನೀಗುವ ಕಡೆಯ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಾದರೂ ನೀವು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇಇರಿ. ~~ನಿಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ~~, ~~ನೀವು~~ ನಮ್ರಶೇಷಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರದೊಡನೆ ನೀವು ಮರಣಿಸಿದರೂ ಸಾಕು ಅದು ನಿಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ತರುವುದು.

ತ್ರೀದೇವಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತದ ಒಂದು ರೀತಿ.

1. ಬಲಕ್ಕಿನಾನ್ ಶ್ರೀಪುರಮೆರಿತ್ತವನ್
ಇಡಂಪೆಱತ್ತುನಿತ್ತ
ಕಲಕ್ಕು, ಎಲುಶಿಕ್ಕೈಮುಡನ್ ಪಡೈತ್ತ
ನಲ್ಲುಲಗುಮ್ ತಾಣುಮ್,
ಪುಲಪ್ಪಡ,ಪ್ಪಿನ್ನುಮ್ ತನ್ನುಲಗುಕ್ಕಿಲ್
ಅಗಕ್ಕಣ್ಣಾನ್ ತಾನೇ,
ಶೆಲಪ್ಪುಗಿನ್ರವೈಪಿನ್ನುಮ್ ವಯಿಱ್ಱುಳ
ತಿವೈಯವನ್ತುಯಕ್ಕೇ.

ವಲಕ್ಕನನ್ = ಬಲಗಡೆ ಇರುವವನು, ಶ್ರೀಪುರಮೆರಿತ್ತವನ್ = ಶ್ರೀಪುರವನ್ನು ಸುಟ್ಟವನು, ಇಡಮ್ = ಎಡಭಾಗವನ್ನು, ಪೆಱತ್ತು = ಪಡೆದದ್ದು, ಉನ್ದಿ = ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲು = ಲು ಪಡೈತ್ತ = ಪಡೆದ, ನಲ್ಲುಲಗಮುಮ್ = ಒಳ್ಳೆಯ ಲೋಕಗಳು, ತಾನುಮ್ = ತಾನೂ ಸಹ, ಪುಲಪ್ಪಡ = ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ, ಪಿನ್ನುಮ್ = ಆಮೇಲೆ, ತನ್ = ತನ್ನ ಉಲಗುಕ್ಕಿಲ್ = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಅಗಕ್ಕಣ್ಣಾನ್ = ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವವನು, ಶೆಲ = ಹೊಂದಿ ಎಗಾಲ = ಹೋಗಲಿ ಬರಲಿ, ತಿವೈ = ಇವೆಲ್ಲವೂ, ವಯಿಱ್ಱುಳ = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ (ತಾಮೇಲೆ), ಇರುಕ್ಕೈಯು = ಇರುವಂತೆ, ತಿವೈ = ಇವುಗಳನ್ನೇ, ಅವನ್ = ಅವನ, ಉಯಕ್ಕೇ = ಉದ್ಧಾರ (ಪಸ್ಮೈಯಾಕ್ಕೈಕ) ವ್ಯಾಪಾರ. – (ಪಂಮೋಡಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ).

ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿರುವವನು ಶ್ರೀಪುರವನ್ನು ಸುಟ್ಟವನು. [redacted] ಪಡೆದ ನಾಲ್ಕುಮುಖ ವಿಧಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಲೋಕಗಳು ತಾನೂ ಸಹ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ

బ్రహ్మదేవున్ను విడిచిపెట్టకుండా నాభియల్లి, మేలాగి, కన్నలోకదల్లి కానే అంతర్ధానవియాగిరువవను. ఇల్లవ్వా ఇల్లి ఒక్కడియల్లి అవన హొట్టెయు బిళ్ళగే! ఇవెల్ల అవన దేం మోడక వ్యాపారవే! (7)

ఇంథిన విశేషదల్లి దశోడశ్వరనాద శ్రీమన్నారాయణనన్నే ఆశ్రయిసి ఎందు హేళ్దలాయితు. ధరనల్లిగలి, నాల్కుమినల్లిగలి భక్తి మాడిదరేనే? ఎంబ విషయవన్ను ఇల్లి హేళ్దలాగుత్తదే.

ధరను, నాల్కుమినను, కమ్మలకమ్మలి బ్రహ్మాండవన్నే శ్రీమన్నారాయణనన్నే ఆశ్రయిసిద్దారే. భువనవంశన బలగడె ధరనిద్దాళే. భువనవంశన నాభికమలదల్లి ఉద్భవిద చతుర్ముఖనను ఎడెబిడదే భువనవంశన కర్ణ ముందెయే ఇరువంథే ఆ నాభికమలవన్నే కన్ను వాసనేయల్లి మూకిశొండిద్దానే. ఇంగే అవరిబ్బరిగూ ఆశ్రయరు. ఆశ్రయరాద అవరన్ను ఆశ్రయిసి బ్రోజనిసువుదక్కింతలూ, ఆశ్రయవన్నేయువ భువనవంశనన్నే ఆశ్రయిసువుదు నిత్యోత్తమ.

త్రివిక్రమన్ను బంధిసిదవను ఎందరే ధరను. ఇందే, ఇంద కాలదల్లి కొరకాసుర ఎంబవనిద్దను. అవన మూవరు మక్కళు కొరకాక్ష, కమలాక్ష, మత్తే విద్యున్మాలి ఎంబవరు. అవరు బ్రహ్మన నన్ను కుంతు ఘోరతపస్సిన్నిత్తంతు, కణ్మారియాగియే ఆకాశదల్లి దారాడువ శక్తియన్ను మూరు విద్యుత్ఖడ్గగళన్ను విడిదుకొండరు. త్రివిక్రమనరు కమ్మలజూ కొకారరూడనే కుతికొండు, ఆ మూరు విద్యుత్ఖడ్గగళన్నూ సిట్టినే దారిసికొండు ఆకాశదల్లి నింబరిసుత్తే, బళ్ళియ విద్యుత్ఖడ్గగళన్ను నేలద మేలే కండకుగడలే ~~అవ్వక~~ అవుగళ మేలే త్రివిక్రమళన్నిళిసి, ఆ విద్యుత్ఖడ్గగళన్ను నాశమాడి బిడుత్తిద్దరు. మళ్తే యుద్ధక్కేనూ సిక్కదంతే దారి హోగుత్తిద్దరు. త్రివిక్రమనరు దావళియన్ను దేవతెగళూ నడరదియలారదవరాగి, ధరనల్లి రథవన్ను అంగలాచిదరు. ధరను చక్రవియన్ను రథవాగియూ, చంద్రసూర్యరన్ను రథద చక్రగళాగియూ, నాల్కు వేదగళన్ను కుదురెగళాగియూ, బ్రహ్మనన్ను సారథియాగియూ, మేరు పర్వతవన్ను బిల్లాగియూ, ఆదిశేషనన్ను బిల్లిన హగ్గవన్నాగియూ, విష్ణువన్ను అంబిన్నాగియూ, వాయువన్ను అదరరక్షెగళాగియూ మూకిశొండు, త్రివిక్రమనరన్ను

ఎడుంటి, అంబన్ను ప్రియోగించి, అవరన్ను అవర భక్తులగళన్ను
కుట్టు డాకిదను. ఢరనన్ను ముంబిట్టు కొండు, మిక్కెల్ల వన్ను నాధన
వాగి మాడికొండు; త్రివిక్రమరన్ను నిందరంసిద వను శ్రీవిష్ణువే. ఆదరిం,
ఢరనన్నే 'త్రివిక్రాంత', 'త్రివిక్రాంతక' ఎందు ముంబొగి కరెయువంతే
మాడిద్దు శ్రీవిష్ణువిన పొజన్య.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే:- భగవంతను తన్నన్ను వరిసిద
శ్రీదేవియే తన్న వక్షస్థళదల్లి భద్రవన్ను మాడికొట్ట దాగియే,
తన్నన్ను శ్రయిసిద ఢరనిగే తన్న దేహద బల బాళ్వే వన్నే నీడి
వాగి కేంట్రిద్దానే. తన్న నాభి కమలదల్లి బ్రహ్మనన్ను నీడిష్టి,
ఆనాభి కమలదల్లియే, తన్న కర్ణ ముందెయలే అవనన్నిరిసికొం
డిద్దానే. అల్లదే, బ్రహ్మన కాయద్దాద ఇడియ నీడిష్టియన్నే తన్న
కర్ణ ముందే ఇట్టుకొండిద్దానే. మత్తు, నీడిష్టియల్లవూ కొనే ఆగి
హోగిబిట్టిద్దరు, అదరల్లి అవను అంతయూ మియూసి మేలే
బుట్టిద్దానే. ప్రళయకాల బందాగ, నివడనాశవే నిస్సిహాయవాదాగ,
బ్రహ్మన సుందర నీడిష్టియన్ను, అవనన్ను; మక్కెల్ల వన్ను బిట్టిన్
తన్న హొట్టేయల్లిట్టుకొండు బద్రకాల రక్షిసుత్తానే. ఇదల్లవే
భగవంతన విస్మయకారక సంమోహక కాయ! ఇల్లగళల్లి
హోగిబిట్ట అవన కల్యాణగుణగళన్నే నేనల్లవా! అదంథ
సౌలభ్య! ఎంథ ఔదార్య! ఎంథ పొజన్య! ఎంథ వాత్సల్య!

10. துயக்கறுமதியிற் நண்ணாத்துள்
அமரரத்துயக்கும்,
மயக்கிடைமாயகள்
வாணிறும் பெரியணவல்லன்,
புயற்கருநிறத்தணன் பெருநிலங்
கடந்தநல்லடிப்போது,
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தீர்விலவன்
வணங்குவணமர்ந்ததே.

துயக்கு மதியில் நன்னூலாசிரியர் அமரர்க்குயக்குமோ,
மயக்கே மாயோள் வாணிலமுமீன்ற வல்லனோ,
புயல்போல் கருநிறத்தனன் பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது,
அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தீர்விலவன் வணங்குவனமர்ந்ததே.

కుయక్కు అలు క్కుయక్కు అఱు = సంశయ భ్రాంతిగళల్లద, మదియిన మక్కియిణ = మనదల్లి మూడిబంద, నల్ జ్ఞానక్కుళ్ నరు త్రుణాతక్కుళ = ఉత్తమవాద (శుద్ధవాద) జ్ఞానవుళ్ళవరాద, అమరర్ళే అమరణా = అమరరన్న, కుయక్కుమ క్కుయక్కుం = భ్రాంతిగొళ్ళువ (భ్రాంతిగొళ్ళదున), మయక్కు లుడ్దే మయక్కు = ఉణాట = వివరవశగొళిసువ, మూయ్దిదల్లా మాణాయక్కుళ = అవకారద ఆశ్చర్యగళు, వానిలుమ వణిక్కుం = ఆకాశక్కింతలూ, పిరియన పెరియణ = దొడ్డదొళ్, వల్లనోబను = మాడబల్లవనాద, కొయిల్ పుయల్ = కొమ్మునిలన, కరుణిత్తనన కరుణిక్కత్తణణ్ = కరియు బణ్ణదవన, పీరుసాలమ కడన్ద పెరుణిలం కడన్ద = విస్తారవాద భూమియన్న అళిదుకొండ, నల్ అడి పోదు = దివ్యవాద పాదకమలవన్న, అయర్విల్లి ఇలన్ = మరవు ఇల్లదవనాగి, అలట్రువన్ = బదరు శిరువేను, కలువువన్ కుళువణ్ = అప్పికొళ్ళువేను, వణంగువన్ వణంగుగువణ్ = ఎరగుశోనే, అమర్నదే అమరక్తి = ఆశ్రయిసిందరే (దృఢవాగి బండిదే).

సంశయ భ్రాంతిగళల్లద మనదల్లి మూడిబంద శుద్ధవాద (ఉత్తమవాద) జ్ఞానవుళ్ళవరాద అమరరన్నూ భ్రాంతిగొళ్ళదున, పరవశగొళ్ళుదున, అవకారద ఆశ్చర్యగళన్ను సకలసంకలూ దొడ్డవాగి మాడబల్లవనాద కొమ్మునిలన కరియు బణ్ణదవన, విస్తారవాద భూమియన్ను అళిదుకొండ దివ్యవాద పాదకమలవన్ను మరవు ఇల్లదవనాగి బిదరుశిరువేను, అప్పికొళ్ళువేను, ఎరగువేను, (అవుగళన్ను) విట్టాగి బండిదే. (10)

"అవకారద ఆశ్చర్యగళన్ను సకలసంకలూ దొడ్డవాగి మాడబల్లవనాద...." :— బ్రహ్మాది దేవకోటిగళిగా అమరరిగా (నిత్యసూరిగళిగా) శుద్ధవాద శిక్షణవళికెయియుంటు. 'ఎనోదే, ఎంతోదే' ఎంబ సంశయక్కాగి 'ఇంతిగా లుంటే' ఎంబ విభ్రాంతియు, భ్రాంతిగా అవరల్లి అవకాశవిల్ల. అంతవరన్ను విభ్రాంతిగొళ్ళువవను భగవంతనాగి కొంచ అవుగళన్ను శ్రీవిత్రమాగి కొంచ కొండ. తన్న బిందు శిరువడియన్ను విస్తరిసిద. ఇతియు భూమియంనున్నెల్లా ఆవరిసికొండ. మత్తొందు శిరువడియన్ను విస్తరిసి

ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅದರಿಂದ ಅಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ಈ ಅದ್ಭುತ
ವನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಮರರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ನಂಬಿ
ದಾದರು. ವಿರವಶರಾಗಿಹೋದರು.

'ಕಾಮ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಕರಿಯು ಬಡಾದವನು' – ಎಂಬುದು ಭಗವಂತನ
ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ನೆನಪಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಡಲ್ಲ
ಡಳ್ಳರಿಯದು. ಅದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹಿಗಿಡಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಶಯ
ಮೂಡಿಬರುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲೇ ಭಗವಂತನ ಇನ್ನೊಂದು ಅವತಾರದ
ಮೈಕಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಿರಿ, ಎಂಬಂತಿದೆ ಈ ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ. ಈ ಅವತಾರ
ದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಿಯಾಳದ ಕಾಲದವರೆಗೆ
ನಡೆಸಿದ ಒಂದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಾವೂ ಸಂಶಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡು
ವುದು. ಇಲ್ಲಿಂತಾನುವ ವಿರವಶತೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾರಣವುದೇ ಎನಿ
ಸುತ್ತದೆ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ತನ್ನ ಕಿರುವಡಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ
ಟ್ಟಾಗ ಮೊದಲು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಧರಡಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸುವನೆಂಬ ಭರವಸೆಯ
ನ್ನು ಸೀಡುವ, ಅಶ್ಚರ್ಯಕ್ಷೇಪಕರಾದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯನಾಮ
ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟಾಗದೆ ಪಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಭಕ್ತಿಭಾರದಿಂದ
ಆ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವು
ಗಳಿಗೆ ಎರಗುತ್ತೇನೆ (ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ).
ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.

ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನಸಾ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬಾಳುವ
ಭಕ್ತನೆಂದು (ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು) ಚತುರತನದಿಂದ ಆಲ್ವಾರರು ದೇವ-
ನುತಿ. ರೌವು ಹಾಗೆ ನಡೆಸಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಇತರರನ್ನು
ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಸಿ ಎಂದು ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲವೇ?

11. அமரர்கள் தொழுதெழ அலைகடல்
கடைந்தவன் கண்ணினை,
அமர்பொழில் வளங்குருகூர்ச்
சடகோபன் குற்றேவல்கள்,
அமர்சுவையாயிரத்து
அவற்றிணுள்ளிவைபத்தும்வல்லார்,
அமரரோடுயர்வில்லெய்தி
அறுவர்தம்பிறவியருஞ்சிறையே.

Garani Srinivasan

అమరర్ఢళ్ళా కేంలుందేలి. అల్లేకడల్ కడ్నేన్దవన్ రన్నేవి, అమర్ పోలుల్ వళ్ళజ్జురుద్రూర్ ఒడ్డడ్డోవిన్ కుట్రేవల్ఢళ్ళ, అమర్ శువ్వే యూయిరక్కు అవట్రిసుళ్ళివ్వే విక్కుమా వల్లార్; అమరకోడుయర్ విల్ శోళు అలువర్ శిల్పిలి వియంజి ఇల్లేయే.

అమరర్ఢళ్ళా అమర్రకుగ = అమరరు, శేంలుందు ఎక్రా (ఒక్కు = సేవే మాడి (పూజిసు), ఎలి ఏళ్ళి = అభ్యుదయు సాళ్ళు వంశ, అల్లేకడల్ అళికడలు = అలేగళింద కుంబిద కడలన్న, కడ్నేన్దవన్ రన్నేవి కణ్ణన్రవణ్ణ క్రణ్ణిగ = కడిదవనన్న కురిసు, అమర్ అమర్ = పొందికొంండిరువ, పోలుల్ వళ్ళమా పొళ్ళి = ప్రీక్షకి నంబిక్తస్నేళ్ళ, కురుద్రూర్ (ఉర్) = శిరుక్కూరుద్రూరిన, శఠకోపవిన కూడకాపణ్ణ = శఠకోపవిన, కుట్రేవల్ఢళ్ళా (ఉర్) ఇవు కుగ = సేవేగళ్ళాద (కైంకర్యవాద), అమర్ కువ్వే అమర్ ఈణి = రుచి యింద కూడిద, ఆయిరక్కు అవట్రిసుళ్ళా ఆయిరక్కు అవర్రిగ్గు గ = ముందు దాఖిరదల్లి (పాశురగళల్లి), ఇవ్వే విక్కుమా ణి పక్కుం = ఈ ఉక్తస్నూ (పాశురగళన్నూ), వల్లార్ వల్లరు = బల్లవరు, అమరకోడను అమరకోడు = అమరకోడనే, లుయర్విల్ ఉయర్వియు = అక్కున్నెశ్రేళదల్లి (పరమపదదల్లి), శోళు ణిగ్ = సేరి, అలువర్ ఆళువర్ = కడిదు డాకుక్తారే, శమా పియి ళు

అదన్ను చందలారదవరాని, దేవశేనళల్లిల్లరూ సిట్టుగుడి భగవంతనన్ను మోరెయిట్టరు. కృతాళ్లూవూ వీరమోహవికాంయియూ ఆశ్రితవత్సలనూ ఆద భగవంతను అవరంతే అభయవన్నిత్తను. దేవదానవరన్ను సిట్టుగుడిసి, అవరింద పొల్లడలన్ను కడోంయిసిదను. అదరింద అమృతవు లభిసిరు. అదన్ను దేవశేనళిగే మాత్రవే ఉణిసి, అవరన్ను అమరరన్నాగిసిదను. దేవశేనళూ నిభయరాగి భగవత్సేవేయల్లి రేడగి అభ్యుదయ గొళ్ళలి ఎంబ చదుద్దేశదిందలో.

'ఆల్టూరు శిరునగరి' ఎందు కేశిద్ద పడద శిరుక్కళూరిన సుందరవాద ప్రకృతియు ముడిలల్లదే. దుష్ట దనుజరుగళింద లూ సుత్తువరిదు ఆకర్షకవాగి శోభిసువ పవిత్రవాద నీర్నేల

24.9.79

— శ్రీః — (72) — శ్రీయఃపతినమః —

తిరువాయ్మొలి - మొదల పత్తు - నాల్గనోమ్ తిరువాయ్మొళి.

తిరువాయ్మొళి - మూన్ఱామ్ పత్తు - నాన్గామ్ తిరువాయ్మొళి

4. అంజుక్కుయ్య - అంజ్ఞిఱయ్

1. అంజ్ఞిఱైయ మడనారాయ్ అళియక్కాయ్, నీయుమ్ నిన్
అంజ్ఞిఱైయ చేవలుమాయ్ ఆవా వెన్ఱెనక్కరుళి,
వెంజ్ఞిఱప్పుళ్ళుయర్ క్కార్క్కు ఎన్ విడుతూదాయ్ చ్చెన్ఱక్కాల్,
వంజ్ఞియిలవన్ వైక్కిల్
వైప్పుణ్డాలెన్ సెయ్యుమో.

అంజుక్కుయ్య మడనారాయ్ అళియక్కాయ్, నీయుమ్ నిన్
అంజుక్కుయ్య చేవలుమాయ్ ఆవా వెన్ఱెనక్కరుళి,
వెంజుక్కుయ్ పుళ్ళుయర్ క్కార్క్కు ఎన్ విడుతూదాయ్ చ్చెన్ఱక్కాల్,
వంజుక్కుయిలవన్ వైక్కిల్ వైప్పుణ్డాలెన్ సెయ్యుమో.

అమ్మ శిలుప్పై అంజ్ఞిఱయ = సుందరమాన కిళ్ళైగళుళ్ళ, మడమ్మ
మడం = ముగ్ధ (కిళిమనస్సిన), నారాయ్ నారాయ్ = కొళ్కొళియుమ్
అళియక్కాయ్ అనియక్తాయ్ = శనశంబువళ్ళా, నీయుమ
నీయుమ్ = నీనుమ, నిన్ నిన్ = నిన్న, అమ్మ శిలుప్పై అంజ్ఞిఱ
ఇయ = అందమాన కిళ్ళైగళ, చేవలుమా ఆయ్ = కంబుకొళ్కొరియుమ్ శూడి, ఆ ఆ ఎన్లు ఆ ఆ ఎన్ఱు = అయ్యో,
అయ్యో, ఎందు, ఎనక్కు ఎనక్కు = నన్నిల్లి, అళి అరుళి =
కరుణై, మేమ శిలుప్పై ఎమ్ అఞ్ఞిఱ = శంబినోడు (శిశుప్పాల)
శిశుక్కళ, విళుప్పుళ్ = విషయత్తిల, లయర్క్కార్క్కు ఉయర్క్తా
ర్క్కు = భక్తరాన లుల్లవర్కళ్, ఎన్ ఎన్ = నన్న, విడుతూదాయ్
విడు తూతాయ్ = కళుబిన్న దూతియాగి, ~~చెన్లు అతన్ఱు = పోయి~~
ఇ, చెన్ఱక్కాల్ ఎన్ఱక్కాల్ = సోదరర్ (సోదరియుమ్ దరర్),
వన్ శిలుప్పైయిల్ వన్ ఞిఱయిల్ = కరిణమాన సెరియిల్లా, అవన్
అవన్ = అవను, వైక్కిల్ ఎవక్కిల్ = ఇదువరెగాదరె, వైప్పు
ణ్డాల్ వైప్పు ఉణ్డాల్ = ఆ భోగవన్ను అనుభవిత్తు
వంతాదరె, ఎన్ సెయ్యుమో ఎన్ సెయ్యుమో = ఏనానువు
దూరె?

సుందరవాద రేక్షేగళల్లి మున్ని (రిళి మనస్సిన) కొంక్కరియలే, (నన్నన్ను) కనికరిసువవళాగి, నీలగు అందవాద రేక్షేగళ సిన్న గాలు కొంక్కరియూ కూడి, అయ్యో అయ్యో ఎందు నన్నల్లి కరుణిసి, కొంపనేయ (రిశిష్ట వాద) రేక్షేగళ బిష్టియన్ను ధ్వజవాగి లుళ్ళువంతే నానుకళ్లుబిసద దూరక్కళ్లాగి ధ్రోణదేయాగుదరే, అవను (నమ్మన్ను) కరిసువవనాద బిళియల్లిరిసువుదాదరే, ఆ భిళివాద వన్ను (నీలవు) అనుభవిసువంతాదరే, ఏనాగువుదల్లవే? తీనుమిగబేకువుదల్లవే? (1)

ఇల్లి ఆలింగనరు రమ్మన్ను 'నాయక' యాగి బిగిసికొండిద్దారే. ఈ నాయకనే తన్న ప్రియతమనాద 'వరమ పురుష' నన్ను కూడికొళ్ళ బేకెంబ మదదాళే. అదరంతెయ విరహదింద తపిసుత్తిద్దాళే. తన్న మనద ఇంగితవన్ను తన్న ప్రియతమనిగే తిళియలు విడిసువుదాదరూ హేగే?

నాయక కొంక్కరియ దంద్వగళన్ను నోడుత్తాళే. అవు ఆనందదింద విడంబిసుత్తివే. మీరాంగియూ విరహవేదనెయన్ను అనుభవిసుత్తిరువ తన్నల్లి అవు కనికరగొళ్ళబల్లదల్లవే? తిళి మనస్సిన డంభిక గళల్లి అవు కనికరగొళ్ళబల్లదల్లవే? తన్న ప్రియతమన గళాద్దరింద, అవుగళన్ను కాను బేడబల్లదల్లే. తన్న ప్రియతమన బళిగే కళుహిద చిల్లదల్లే. డంభగళాగి అవు ఎల్లవన్నే బిడిసిదరే అల్లవే డాంబికోచితవల్ల!

ఇంతెల్ల యోచిసి, నాయకియు కొంక్కరియగళన్ను ధ్రోహళిసి, ధ్వజనాద తన్న ప్రియమియు బళిగే ప్రేమ చొరిసి వన్ను నడదిబేకెందు బేడి కొండుళ్ళుత్తాళే.

నాయక (యుగ ఆలింగనరు) హేళుత్తాళే: కొంక్కరియలే నిన్నరేక్షేగళు బిట్టు హొయిందర! నిన్న మనస్సు తిళియూదద్దు. నిన్న వరియూ బదబిహుయిందరనే. అవన రేక్షేగళు అందవాగి వే. నీవిబ్బరూ దంద్వగళాగి సుఖవాగి బిడంబుత్తిద్దిరి. నన్నన్ను నోడిరా? వరియింద అగలద విరహ నాను. నన్న ఈ వివశ్థితియ నీవు మరుమరుగువుదిల్లవే? నన్నల్లి కరుణిసి, నీవిబ్బరూ ఈగ నన్న ప్రేమ దూరకరాగి గరుడధ్వజనాద నన్న ప్రియతమనల్లగే హోగి. అవనల్లి నన్న విరహ వ్యథెయన్ను అరికేమాడి, అవన మనమోలదంతె ప్రియళిగిబేకు. ఈ కాయవన్ను నీవు, ననగాగి, నడదిబల్లరేంబి ఛీర్వదిసిదవనే నన్నవనే. ఆదరే, హిందుళే, ధ్వజవిలియు నిమ్మన్ను నోరెయల్లి అప్పికొండరే, నీలవాద వన్ను

నీవు అనుభవించే కాని చెందరో, మేనువాడుచున్నదు? ఇదొండు
అంజకే నవనిదేయుల్ల! ఇల్లవే, నానేలువీటుక్కలాదరోలే?

ఛనవంశన బళి నాంది అవనల్లి వంశొబ్బ ఆశబ్ధవీర
రాజా అంతే మూడువవంకే దీళివాదవే? ఛనవంశ వీరమక్కరు
దాళ్వువల్లవే?

ఛనవంశన బళి నాందిదవరు అమరరాద ప్రాణబళియన్ను
బడియువుదనుగు, నిశ్శానంద వన్నసుభవిసువుదన్నూ 'నీళివాద'
వేనోణవే?

ఛనవంశ బళి నాందవరు మళి ఈ దుంబి కాంక్షెగళ్ళ
లోంకళ్ళే బరదే హోదబడ్రదు, అష్టే; ఇదన్ను 'కతిదా నీళివాద'
ఎన్నువుదే?

ఇల్లి 'కొంక్కరియు' కొయిద్భారలేను? దయూ మ్వారా బిటోయిద
శ్రోదేలియు ఛక్కెనల్లి కరుణిసి, కన్న వీరియుద ఛనవంశనల్లి
ఛక్కెనాగి అనుగ్రహిసెందు అంతే మూడువుదు కొంక్కరియు కొయిద్భార
లోల? ఇల్లవే, జ్ఞాన మైరాగ్యవళంబి ఎరడుకళ్ళెగళన్ను ఛక్కియుం
బదేద వన్ను హోలుత్తు, ఛక్కెనన్ను ఛనవంశనొడనే కూడిసువ ఆడా
యిద్దనంతే ఇల్లి కొంక్కరియ కొయిద్భారలోల? ఇల్లవే, ఛక్కెన్ వీరఛక్తి,
విరజ్ఞాన (ఎరడు రేళ్ళెనళు+), మత్తు వీరమ ఛక్తి (దేవి) నళ్లే కొంక్కరియ కొయిద్
భారనదన్నువుదల్లవే?

2. ఎన్నరసయ్య కామణ్ణక్కణ్ణ బెరుమాణ్ణర్కణ్ణ కూకాయ్,
ఎన్నరసయ్యముణ్ణ కుక్కకాల్ ఇణక్కుయిల్కాళ్ నీరయిరే,
మున్నరసయ్య కుతుళి విణ్ణయాళ్ కిరువడిక్కీళ్ళక్కుట్రేవల్,
మున్నరసయ్యముయలాదేన అడల్వదుల్లే చిదియినమే.

ఎన్ ఎణ్ = నన్న, శయ్యకామర్కళ్ళ ణరసయ్య కామణ్ణక్క
ణ్ణ = శంద వరియంశ కిర్ణ్ణ నళు ళ్ళ, బేరుమానార్కు బెరుమా
ణ్ణర్కు = వీరమహురుషనిగే, ఎన్ శూదాయ్ ఎణ్ కూకా
నన్న దూతరాగి, ఎన్ శయ్యుమా ఎణ్ ణరసయ్యుం = నన్న

ಉಳ್ಳೆರ್ತ್ಕಳ್ ಉಣ್ರ ಕ್ತಕ್ಕಾಗಿ = ಅಂತೆ ಮೂಡಿದಾದರೆ, ಇನಮೂ
ಕುಯಿಲ್ದಾಳ್ ತಿಣಂ ಕುಯಿಪ್ಕಾಗಿ = ಗುಂಪಾದ ಕೆಲಸಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ,
ನೀರ್ ಅಲರೇ ನ್ರೋರ್ ಅಯಿರ್ರ = ನೀವು ಕಪ್ಪಿಕೆಯ್ದಿರಲ್ಲ, ಮುನ್ನೆಯ್ದ
ಮುಂಗಿಯ್ತ = (ನಾನು) ಮುಂದೆ ಮೂಡಿದ, ಮುಲು ಪಾನ್ಲೆಯೂಳ್ ಮುಳ್ಳು
ಪಿಳಿಣಾಯಿಗಳ್ = ಪೊಲೀರ ಪಾವಿಗಳಿಂದ, ಕಿರುವಡಿಕ್ಕೇಲಿ ಕ್ಕಿರುವಳಿ
ಕ್ಕಳ್ಕೋಡ್ದೆ = ಭಗವಂತನ ಕಿರುವಡಿಕಲದಲ್ಲಿ, ಕುಟ್ರೋವಳ್ ಕುಸ್ರುಯ್ಪೆಯ್ಸ =
ಕ್ಲೇಂಕೆಯರ್ದಗಳನ್ನ (ದಾಸ್ಯವನ್ನ), ಮುನ್ ಮೂಣ್ = ಮುಂದೆಯೇ, ಶೌಯ್ಯ
ಗಿಯ್ಯ = ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮುಯಿಲಾದೇನ ಮೂಯಲಾಗಿಕ್ಕಾಣ್ =
ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಾದೆ, ಅಡರ್ವದುವೋ ಅಕಲ್ಪಮಕ್ಕುಮೊ = ಅಗಅರುವು
ದೇಯೋ, ವಿಧಿ ಯಿಕ್ಕೆ = ನಿಯಮ (ಕ್ರಮ), ಇನಮೇ ತಿಣಮ = ಇನ್ನು
ಮೇಲೂ.

ಗುಂಪಾದ ಕೆಲಸಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಂದಾವರೆಯಂಥ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ
ನನ್ನ ವಿರಮ ಪ್ರೇಮಪುರುಷನಿಗೆ ನನ್ನ ದೂತರಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತ್ನವನ್ನ
ಅಂತೆ ಮೂಡಿದಿರಾದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮುಂದೆ ಮೂಡಿದ
ಶೂರ ಪಾವಿಗಳಿಂದ ಭಗವಂತನ ಕಿರುವಡಿಕಲದಲ್ಲಿ (ನನ್ನ) ದಾಸ್ಯವನ್ನ
(ಕ್ಲೇಂಕೆಯರ್ದವನ್ನ) ಮುಂದೆಯೇ ಮೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸದೆಯೋ? ಅಗ
ಅರುವುದೇಯೋ ನಿಯಮ (ವಿಧಿ) ಇನ್ನು ಮೇಲೆ? (2)

ಮುಂದಿನ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯು ತೋಳ್ಕತೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ
ತನಿಮೆಯಿಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಳ್ಳು. ದೂತನಾಗಿ ಅದು ಮೂಡಬೇಕಾದೇನು ಎಂಬು
ದನ್ನೇ ತೋಳ್ಕತೆಯ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರಲ್ಲ. "ನೀನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ, ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿಮಾ
ಡಿದರೆ, ಮನುಗತಿ?" ಎಂದು ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳ್ಳು, ಅಷ್ಟೆ.
ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯ ಕಣ್ಣು ತೋಳಿಲೆಯ ಮುಂಪಿನ ಮೇಲೆ
ಬಿತ್ತು. ಮುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ತೋಳಿಲೆಗಳಾಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆತುಕೊಂಡು
ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾ ತಾಲತಳ್ಳಿಯುವುದನ್ನು ನಾಯಕಿ ಕಂಡಳ್ಳು.

ನಾಯಕಿ ಹೇಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ: ಗುಂಪಾಗಿ ಕೂಡಿ ಆನಂದದಿಂದ ತೋಳಿಲೆ
ಗಳಲ್ಲಿ, ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದೂತರಾಗಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನಾದ ವಿರಮ
ಪುರುಷನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಕೆಂದಾವರೆಯಂಥ ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕರ್ಷಕವಾದ
ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನು ಅವನು. ನಾನು ಅವನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತಳಾಗಿದ್ದೂ, ಅವನನ್ನು
ಕೂಡಿ ತಾಳ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ತವಕಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತ್ನವನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿ
ಅಂತೆ ಮೂಡಿತೋಳ್ಳಿರಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವಿಯಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಪಡದಂತು ಬಿಳ್ಳೆ
ಯದು. ಹಾಗೆ ಮೂಡದೆ, ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಪಡಿತೋಳಿದನೆಂದರೆ,

అదునేన్న శబ్దేవినా, నిమ్మదౌర్భాగ్యందింద బంద శబ్దేల్లా. నాను అనేక జన్మగళ్ళ బందిసిందలూ భగవంతన శరుణవడిదల్ల దాభ్యదల్లా శేఁడిదిద్దరే? అత్తశడే నాను ప్రియక్క నడదలోఁ ఇల్లా. ఆద్దరిందలోఁ, నాను బందిసిందలూ కడు విశేషవాగి, భగవంతసిందఁ బేఁకిద్దిల్లా, విరంయిసి మాఁలాడుత్తిరువుదు. ఇన్న ముందే-యూ నిన్న ఇదే నన్న విధియూ ఆగబహుదే?

3. విళియిల్ల పెణ్ణ మణక్కుం
మెన్నాణ్ణియవన్నుకాళ్,
మళియిల్ల కుఱుళ్ మారణ ఉలకిరుత్త కళ్వర్క్కు,
మళియిలెన్ బల్ విద్యేయే మాళాదోఁ వెన్నుం, ఒరుత్తి
ళరుక్కిల్లి
మదియిల్లా ముళ్ళుకలఞ్ఞు మయఞ్ఞుమా లెన్నీరే.

విదియినాల్ విళియిల్ల = భాగ్యవశదింద, పేఁడ్దే మణఞ్ఞుమా పెణ్ణ మణక్కుం = డోణ్ణెదక్కియొడనే కూడికొండిరువ, మేల్నడత్తే యుం మెన్నాణ్ణియ = మృదువాదనడతెయ, అన్నఞ్ఞుళ్ళా అణ్ణాళుకాళ్ = దండగళే, మదియినాల్ మళియిల్ల = బుద్ధి పూర్వకవాగియే, కులాళ్ మూఁఱు ఆయ్ కుఱుళ్ మాణ్ణాయ్ = కుళ్ళ బ్రహ్మచారియూ, ఉలకు ఇరుత్త = లోకదల్లన్న అళిదుకొండ, కళ్వర్క్కు కళ్వర్క్కు = శరట వుళ్ళవరే, మదియిల్లా = బుద్ధియిల్లద నన్న, బల్ విద్యేయే బల్ విళియిల్ల = క్రూరవాదవిద్యే మాళాదోఁ మాణాగాదా = నాశమాడువుదిల్లవల్ల, ఎన్నోలు ఎన్బుం = ఎందు, ఒరుత్తి ళరుక్కిల్లి = ఒబ్బళు, మదియిల్లా మూ మళియిల్ల మం = మనస్సిల్లా, ఉళ్ళ కలఞ్ఞు ఉళ్ళుకొళ్ = వ్యాకులయాగి కలకొండు, మయఞ్ఞుమా మయఞ్ఞుక్కుం = దాళ్ళా భోదమున్నిద్దాళే (నవద్దనాశమాడుత్తిద్దాళే), ఆల్ ఆల్ = తియ్యిరే, ఎన్నీరే ఎన్బార్ = ఎందు కేళ్ళుం. (ఎన్నిరి).

భాగ్యవశదింద డోణ్ణెదక్కియొడనే కూడికొండిరువ, మృదువాద

Garani Srinivasan

నడవడియ డుంబగళ్లే, బుద్ధి భ్రూవర్ణక వాగియే శొల్ల బ్రుమ్మ చాంయాగి లోకగళన్న అళేదుకొండ కవిట చుళ్ళవంతే ~~[illegible]~~ - బుద్ధియిల్లద వళాద ~~[illegible]~~ క్రూర భావిగళ్లే నాశవాగువుదిల్ల వల్ల ఎందు జంబిళ్ళ మనస్సిల్లా భ్రూశిరియాగి తలకెడ్రోగి బివడనాశగొళ్ళుత్తిద్దాళే; అయ్యో (3)
ఎందు డోళిరి.

ఇంతిన వాతూరదల్లి నాయకియు కొంచవిలేయ డుంబన్న తన్నచడియి భవనవంతనల్లిగే బేకెందు ప్రార్థిసిదళు. స్వామియు శిరువడిగళ దూతరన్నాగి కరేసిద బేకందు బ్రార్థిసిదళు. స్వామియు శిరువడిగళ భేటియల్లి కొడదగలు తన్న భ్రూవర్ణక్రూర భావిగళ్లే అత్తి మాడుత్తిరువ ఎంబ విషయవన్న భవనవంతనల్లి అరిక మాడిరి ఎందు బేడికొండళు.

ఈ వాతుర దల్లి నాయకనే డుంబదంతహగళు సిదగి బరుత్తిరువ.

ఇంతే, ముందు కాలదల్లి బలభద్రవతియు తన్న గద్దుగిగళిం దలే, అదరల్లూ తన్న కొండుగేయిందలే, మూరులోకగళన్నూ జయిసి వంధ్రమాడిద్దను. బేడికొండవరంతే 'ఇల్ల' ఎన్నదే, బేడిద్దన్న కొడుత్తి ద్దను. అవనన్న జయిసిదువుదే దుష్కరవాగిరుత్తు. భవనవంతను అవనన్న నిర్బంధిసువుదర్కాగి, బేకేంతలే (బుద్ధి భ్రూవర్ణకవాగియే) చుళ్ళి బ్రుమ్మచారియు రూపవన్న తళేదు, బలభద్రవతియు యుద్ధశాలెయన్న ప్రవేశిసి, అల్లి బలభద్రవతియన్న యాచిసిదను. తన్న కడ్డేయల్లి మూరే మూరు కడ్డేయుష్టు నేలవన్న తనగే కొండుకొండను. అదన్న కొచ్చలెందు కుతుకలే భవనవంతను తన్న కవిట వేషవన్న కొరేదు, శ్రీవిక్రమనాగి బళిదు లోకగళల్లవన్నూ తన్న బెరడోర కడ్డేగళింద అళేదుకొండు, మురనేయ కడ్డేయన్న బలభద్ర వతియ సత్తియ మేలే అట్టు అవనన్న అనుగ్రహిసిదను.

ఇదు భవనవంతన వామన-శ్రీవిక్రమావతార ప్రసంగ యష్టే. జ్ఞానభిక్షగానగే ఆసి, భాషియిల్లద ఒంటకురనాగి, భవనవంతను గద్దుగవంతనాద బలభద్రవతియు బళిగే 'కవిట' రూపదల్లి బందు, యాచిసి, అదరిందలే అవనన్న అనుగ్రహిసిదనాద రింద, తనగూ అదే రీతియల్లి యుద్ధవుదాదరిగి జ్ఞాన లుతాయవన్న కొటరిసి కొండ్రు. అదర మూలక తన్న మాబిరాతియన్నెల్లా కొడదే దూరలారనే భ్రూమియ ఎల్లదు నాయకరంతు డుంబల.

నాయకి డోళ్ళు శ్వాళే: డుంబగళ్లే, నిమ్మ భాగ్య డుందు.

నీవు నిమ్మ కొన్నుగ లేడనే కూడికొంటిన్నిరి. ఇచ్చాని, చుట్టూ
ఏ నడేదాడుకొన్న నలిదాడుంకొన్నిన్నిరి. నీవు నననే లవిశారమాడ
చాలు. నన్ను ప్రియురాలు నాద వీరమ పురుషన బల్లనే ప్రోలి నన్ను
దంశించవన్ను అవసనే అంతే మాడచాలు. అనేశజన్మగళల్లాదూ
నాను బావిగళన్ను మాడుకొత్తలే బందిద్దేనే. అవుగళల్లవూ ఇచ్చాని
నన్నన్ను బాధిసిరిత్తిన. అవుగళన్ను కొండిదు దూరువుదక్కే ఆనువాగే
ఇల్లవల్ల ఎంబిదు నన్న దుంశ. నన్న మనస్సిన్ను స్థిరదింద కలకే
ప్రోలిదే. భవద్బాశ వాసిరిదే. ఈ విషయవన్ను నన్న ప్రియురాలు
నల్లి నన్న బిరవన్ను అంతే మాడువిరా?

4. ಎನ್ನೀರ್ಮೈ ಮಕಣ್ಣಿಱುಕ್ಕಿ ತಿರುತಕಾತಣ್ಣಾಕ,
ಎನ್ನೀಲಮುಗಿಲ್ವಣ್ಣರ್ಕ್ಕು ಎನ್ ತೆಳ್ಳಿಯಾನ್
ನಾನ್ ನೀರ್ಮೈಯಿನಿಯವರ್ಕಣ್ ತಾನುಕಾತಣ್ರೊರುವಾಯ್
ನಾನ್ನೀಲಮಕನ್ರಿಲ್ ಕಾಳ್ ನಲ್ಕುಕಿರೋ ನಲ್ಕೋರೋ.

ಎನ್ನೀರ್ಮೈತೆಳ್ಳಿಜ್ಞೋ ಇದುತರವಾದನ್ನಾದ,
ಎನ್ನೀಲಮುಡಲ್ವಣ್ಣರ್ಕ್ಕು ಎನ ತೆಳ್ಳಿಯಾನ ತೆಳ್ಳುಡೇನೋ,
ನನ್ನೀರ್ಮೈಯಿನಿಂಬುವರ್ಕಣ್ಣೋ ತಜ್ಞಾದೆನ್ನೋಡೊರುವಾಯ್ ತೆಳ್ಳಿ,
ನನ್ನೀಲಮಡನ ಜೋಳ್ಕಾಳ್ ನಲ್ಕಿದಿರೋ ನಲ್ಕಿರೋ.

ಎನ್ನೆಣ್ = ನನ್ನ, ನೀರ್ಮೈ ನ್ರೋಣ್ಮ = ಪದಜಜ್ಞಭಾವವನ್ನ (ಈಕನ
ಶಿಕೆಯನ್ನು), ಕಂಡ ಕಣ್ಣರ್ = ನೋಡಿದವನಾ, ಇರಜ್ಞೋ ತಿರುಕ್ಕಿ =
ಕನಿಕರಿಸಿ, ಇದು ತರವಾದು ತಿರುತಕಾತು = ಇದು ಕಕ್ಕದಲ್ಲ, ಎನ್ನೆಣ್
ಣಣ್ಣಾಕ = ಎನ್ನನ್ನೆ ಇರುವ, ಎನ್ ಣಣ್ = ನನ್ನ, ನೀಲಮುಡಲ್ವಣ್ಣರ್
ಕ್ಕು ನ್ರೋಲ್ಗುಕಿಲ್ ವಣ್ಣಣ್ಣರ್ಕ್ಕು = ನೀಲಮೋಡದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ
ವಂಗೆ, ಎನ್ ತೆಳ್ಳಿ ಎಣ್ ತಾನ್ = ಮಿನಿಂದು (ಮಿನನ್ನು) ಹೋಲಿ,
ಯಾನ್ ಯಾಣ್ = ನಾನು, ತೆಳ್ಳುಡೇನೋ ತಾನುತಕಾತು =
ಹೋಲ್ಲಬಲ್ಲೆನೋ, ನಲ್ನೀರ್ಮೈ ನ್ರೋಣ್ಮ = ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ ಸ್ವಭಾ
ವವು, ಇನಿ ತಿಣಿ = ಇನ್ನು, ಅವರ್ಕಣ್ = ಅವರಲ್ಲಿ,
ತಜ್ಞಾದು ನ್ರೋಣ್ಮತಕಾತು = ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಎನ್ ಲು ಣಣ್ಣು = ಎಂ
ದು, ಒರು ವಾಯ್ ತೆಳ್ಳಿ ತ್ತಿರುವಾಯ್ ತಾನುತಕಾತು = ಒಂದು ಬಾಯಿ ಮುಚ್
ನ್ನು, ನಲ್ ನ್ರೋಣ್ = ಒಳ್ಳೆಯ, ನೀಲಮಾ ನ್ರೋಲಂ = ನೀಲವರ್ಣದ,
ಮುಕನ್ ತೋಳ್ಕಾಳ್ ಮಕನ್ರಿಲ್ ಕಾಳ್ = ನೀರಮೀನುಗಳಲ್ಲೇ, ನಲ್ಕಾ-

Garani Srinivasan

ವಿರೋ ನ್ರಂತಕ್ಕೆ ರಾ = ಡೋಲ್ಲುಲಿರೋ, ನಲ್ದೀಲೋ ನ್ರಂತಕೋ ರಾ = ಡೋಲ್ಲಲಾರೋ (ಕರುಣೆಯಿಲಾರೋ)?

ನನ್ನ ಪಿಡಜನ್ಮಭಿಮವನ್ನು (ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು) ನೋಡಿದವನಾಗಿ, ಕನಕರಂ, ಇದು ಶಕ್ಕೆದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನದೆ ಇರುತ್ತ ನನ್ನ ನೀಲಮೋಹಿದ ಬಣ್ಣವಲ್ಲವಂತೆ, 'ನಾನು ಏನೆನ್ನಲಿ? ಹೀನ ಡೋಲ್ಲಬಲ್ಲೆನೆ? ಬಿಳ್ಳಿಯ ಮನ (ನಿಷ್ಕಾವ)ವು ಇನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಲುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹಿಂದು ಬಾಯಿಮೊಕೆನ್ನು, ಧುಂದರವಾದ ನೀಲಬಣ್ಣದ ಸೀರಡಕ್ಕೆಗಳೋ, ಡೋಲ್ಲು ವಿರೋ, (ಕರುಣಿಸಿ) ಡೋಲ್ಲಲಾರೆಯೇ? (4)

ಉಂಡಿನ ಮೂರು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಂಕಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಭಾರವಿದೆ ಇಕ್ಕು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನು ತನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಅಲಷ್ಟಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು, ತಾನು ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ತನಗೆ ಜಿಳ್ಳಿಯಿದೆ ಆನುವು ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲ್ಲೆಗಳಿಯನ್ನು, ತೊಟ್ಟಿಲಿಯನ್ನು, ಡಂಭಗಳನ್ನು ತನ್ನ ದೂತರನ್ನೇ ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಮೇಚಿನ ವಿಂಪ್ಪಕಿಯನ್ನು, ಅಗಲಳಿಯ ಧುಂಕಟವನ್ನು, ಪ್ರಿಯತಮನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮಡದಾಚೆಯನ್ನು ದೂತರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಪಲು ಯತ್ನಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಮಯ್ಯಾದೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರದಂತೆ, ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ತಿರುವಡಿಗಳ ಥೇವೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಜನ್ಮಜಿನ್ನೆಗಳ ಕ್ರೂರಮೊಬಿ ನಳ್ಳನ್ನು ಕೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮೂರ್ಖ ತನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆಬಗೆಗೆ ತನ್ನ ಧುಂಕಟವನ್ನು ಪ್ರಿಯತಮನಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೂತರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆ ತನ್ನ ದೂತರು ತನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ತಂದು ಬಿಂಬು.

ಈಗ, ನಾಯಂಕಿ ಮಕ್ಕೊಂದು ದೂತನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ನೀಲಬಣ್ಣದ ಸೀರಡಕ್ಕೆಗಳು ಅವು.

ನಾಯಂಕಿ ಡೋಲ್ಲುಲ್ತಾಳೆ: ಧುಂದರವಾದ ನೀಲಿಯ ಸೀರಡಕ್ಕೆಗಳೋ, ನನ್ನ ಉಂಡಿನ ದೂತರ ಮೂಕಿನೆ ಕೊಂಟ್ಟು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಈವೇಳೆಗೆ ಬರಬಹುದಿತ್ತು. ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪಿಡಜನ್ಮಭಿವ ವೇಸಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ತೀವ್ರವಾದ ವಿಂಪ್ಪಕಿಯನ್ನು ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮರುಕ ಸೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. "ಇದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕೆದ್ದಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಧುಂಕಟ ವಿಡಬಾರದು. ಅಧ್ಯೆಯಿಡ ವಿಡಚೋಡ" ಎಂಬ ಹಿಂದಿರಡು ಬಮೂಧಾನದ ಮೂಕುವಳನ್ನಾದರೂ ಡೋಲ್ಲ ಡೋವಬಹುದಿತ್ತು. ನನ್ನ ನೀಲ ಮೋಹಿ ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ನಾನು ಡೋಲ್ಲ ಕೆಲುಮಿಮಿ

Gajanan Srinivasan

పుదాదరు చినదే? శిల్పవల్లి ఇల్లద నాను చినుడోల్లబల్లో? ఆదరే, సంబదవర విషయుదల్లి అవను ఒలవేయిలి లుదాసీనతనాది నడెయు శ్రీ ఫోలదరే, అవన బద్దుగారల్లూ అవనిల్లి రయు భ్రీమవగళూ, ఇన్న ముందే, అవనల్లి ఉళియు వ్రుసిల్ల ఎంబ సిందు మూశన్న మాత్రవే ఒళిది. ఒళ్లుదిరుతే? ఒళల్లదంతిరుతే? ఒళ్లుదు బిల్లవో?

೮. నల్లకిత్తకాణ్ కాన్ కాన్ కణిక్కుం పొట్టిలెళుం విణ యెట్టకె, నల్లకత్తకాణ కాతేరా నారణినక్కణ్ణడక్కాల్, మల్లునీర్ప్పునల్లి బిడప్పే ఇర్పే ఇర్పే ఇర

కానీ స్పష్టమైన మీళ్లు లోకానళ్లూ నిట్టూర్చాలాగదంతే కావా
డుపవసనే పాపిష్ఠురాలైన నన్నల్లి క్రీవే మాడుపుదక్కే ఆనుమతి
దిల్లవే? కుంబు సీలిన ప్రీవాదద మన్నుల ప్రదేశగళల్లి ఆదాశ
వన్న ధ్రువుకువ చిక్క బకవిష్ఠియే. నారాయణనన్ను కండరేకం
డాగ సీరు కుంబిరువ కన్నీనవళాద ననవే ఇందు వాక్యయన్న (5)
తందు క్రీలే మాడు.

ఇందిన వాక్యదల్లి, నారుతియు తన్న ప్రియతమనన్ను
కూరు వీవల్ప మూఢిర్తవాగియే మాతనాడిదళు. ఆదరే, ఈ వాక్యద
దల్లి అవళు విరహియాగి, ప్రేమియాగి, మాతనాడుత్తిద్దాళే.

మడా మబమునాద భక్తవంతసనే రియూ వ్రదు కానే అనాథ్యే?
ప్రీతియు కాలబందాగ, కానే భ్రష్టిసద మీళ్లు లోకానళ్లూ నిట్టూ
నాశవాగువ సిద్ధియల్లిదాగ, అవష్టన్ను అవను తన్న దోష్టే
యల్లి అడగిసిట్టు కొండు కాపాడిదనల్లవే? వా విష్ణు ళాద
ఇబ్బ డింగసిన బావనళన్ను కొడదు దూరి, అవళన్ను ముక్తగొ
ళిసిలారనే?

భక్తవంతనాద నారాయణన విరహ కారుణ్యవన్ను, వీర
మోహకారవన్ను ఇల్లి గుంతంధలాగిదే.

నాయక హేళ్తిళ్తాళే: కుంబు ప్రీవాదద కడదల్లి ఆదర
వన్న ధ్రువుకుత్తిరువ బకవిష్ఠియే, భక్తవంతనాద నారాయణ
నన్ను నీను కాణువెయల్ల! కండాగ, అవనొడనే కూడికొళ్ళబే
కెందు ఆశయిసుత్తా దుఃఖిసువ ఈ డింగసిన సంకటవన్ను కూరిసు
అవనిగే అరివుమాడుం. అవళ వాక్యరాశియన్ను నిమూర్తలగొళి
సబేకెందు హేళ్లు. అవనింద ఇందు శుభ్ర వాక్యయన్ను నానగే
కెందు బగకారమాడుతీయా?

6. అరుణాతనీరరుళి అవరావిదువరామున్,
అరుణాభ్రిప్పుల్ కడలీర్ అవర్మోక్షియొరునారాయణన్ ఇు,
అరుణాభ్రియమ్మానిన కణ్ణడక్కాయిత్తు తకాలలి,
యరుళ్ ఆళ్వి వరిణ్ణడె యాళుమమన్ పినిళ్ళిక్కెతోమమ.

అరుళాద నీరరుళి అవరావిదువరామున్,
అరుళాలి వ్విళా కడలీర్ అవర్ వీదియొరు నాళినాలు,
అరుళాలి యమ్మానిన్నే క్కాడిక్కే అదు కొల్లి,
యరుళ్ ఆలి వరివణ్ణడే యూమ్ము మేన పిలుత్తే కొళ్వోమే.

అదుళాద నీర్ అరుణాక్షి నీర్ = కరుణాదిద్ద నీవు, అవర్
అదుళ్ళ అరుణి = క్షయిదేయో, అవర్ అవరు = (నిన్న భక్తళు)
ఆవి ఆయి = జీవవు, కువరాద మున్ కువిరాక్ష ఎణ్ణ =
బడళ్ళ పంకటవన్నళ్ళువుదక్కే ముంచితేయో, అదుళ్ అలి అ
రుళ ఆళ్ళి = క్షయాభ్రాణినాద, బేళ్ళ ళుళ్ = వీష్ణియన్న,
కడవీర్ కుడియీర్ = నడదుళ్ళిరి, అవర్ పాది అవర ఖోళ్ళి =
అవళిరువ చీటియల్లి, ఇరునాళ్ళ ళ్ళి రుణాళ్ = ఇందుదిన,
ఎనలు ఎణ్ణు = ఎందు, అదులో అలి అరుళ ఆళ్ళి =
క్షయానాగరనాద, అమ్మనేత్తే అంబుజాక్ష = పద్మాక్షియన్న, కణ్ణి
క్కేల్ కణ్ణుక్కుగాల్ = కండాన (కంఠరి), ఇదు కొళ్ళి
ళిక్కుగెగాల్ళి = ఈ మంశన్న కూళ్ళి, అదుళ్ అరుళ =
అనుగ్రహిసు, ఆలి ఆళ్ళి = దుండగ, వంది ఎణ్ణి = సుందరనాద,
వణ్ణదే ఎణ్ణుబె = దుంబియల్లి, యా ముమ్మ యుగళం = నావూ
ఎరడు, ఎన్ ఎణ్ = చిను (ఎందధి), పిలుళ్ళెక్కే మీలి ప్రిణామవన్ను
ఏక్రాంబ = అవరాద (మాటి) మూడిద్దేవల్లో?

దుండగే సుందరనాగిరువ దుంబియల్లి, క్షయానాగరనాద
పద్మాక్షియన్న కండాన ఈ మంశన్నకూళ్ళి లవికారవాడు: "కరు
ణిదద నీవు క్షయిదేయో అవర (నిన్న భక్తళ) జీవవు బడళ
పంకటక్కే జళగాసువుదక్కే ముంచిరువాగియల్లి, క్షయాభ్రాణి
నాద విష్ణియన్న ఇందు దిన (నల) అవర చీటియల్లి నడదు
బిరి. ఈ నావూ నద ఎంద విశ్వాసవన్ను మూడిద్దేవల్లో?" (6)

నాయకన కూళళుక్తాళే: దుండగే సుందరనాగిరువ దుంబియల్లి,
ఛన్న వంశనన్ను నీను కండిద్దీయే ఆదరే, నన్న విష్ణియాగి ఈ
మూరుజనళన్ను పద్మాక్షియే శిక్షిసువెయా? — "పద్మాక్షి, క్షయా
నాగరనే నీను. నిన్న మాడిన మాటిరువ కారుణ్యనూ నద
క్షయాభ్రాణినే. ఆదరేనేను, ఈ దీనళ మేలే నినగే
కరుణే బరలిల్ల! నాను కడు పాపి! ఇవళ జీవవు కడు
పంకటదింద నశిసి హోగువుదక్కే ముంచికరవాగియే, ఇవళ

మీలో కృపే మందు! గరుడారూఢనాగా, సుందు దిల ఇవళ్ళ ఊది
యల్లి బిజయ మాడిసి, అనుగ్రహిసు.
భగవంతన ఎదేయల్లి కుగాడువ
ಅವಿರಾಮವಾದ ವಿಷಮಳ్ళదింద ఘోమ ఘోమిసువ కులసియ
మూలేయ ముళరందక్కాగి ఆశిసి, దుంబియు భగవంశన్న
దమిటు పయే శిలుపుదు. ఆగ, భగవంశనల్లి శన్న నింబవ
మూశన్న అదు అశ్రే మూడబహుదల్లవే? — ఎందరబహుదు
నాయకం యన యోచనే దుంబియన్న దోలిసి డోల్లు నాశ.

7. ಎನ್ನ పిణ్ణళ్ళ కొగాప్పదు పోలప్
ಪಣಿವಾಡೆ ಯಿರ್ಕಿನ್ರ,
ಎನ್ನ పిణ్ణళ్ళయే నిన్నైన్దరుళి అరుళాద కిరుమాలార్క్కు,
ಎನ್ನ పిల్లైక్కాళ్ కిరువడియిన్ కీళువిళుక్కెన్ఱురువాయ్తరాయ్,
ಎನ్ನ పిల్లైక్కు మిళగ్నాళియే యాన వళర్క్క నీయల్లవే.

ఎనపల్లో కోలవ్వదు పోల వ్యసనాక్కియిరక్కలి,
ఎనపిల్లో యియే నిన్నైన్దరుళి అరుళాద కిరుమూలార్క్క,
ఎనపిల్లైక్కాళ్ కిరువడియిన శరణవిసుక్కినోలిరు రాయ్స్ కొల్,
ఎనపిల్లైక్కు మిళగ్నాళియే యాన వళర్క్క నీయల్లవే.
ఎనబు ఎన్న = ఎలుబినల్లి, ఇల్లై పిణ్ణళ్ళ = ఎళ్ళెయన్న,
కోలవ్వదు పోల కొగాప్పదు పోల = హోలిమివహాగే, మని
మాడ్లే పణి వాడె = శీతమారుతవు, ఈకొళలు ఆగ్రహిస్తుర్ = ఆవరిసుత్తిరువ, ఎన్ ఎన్ = నన్న, పిల్లైయే పిణ్ణళ్ళ = బాలికళ
నీనే, నిన్నైన్ద నిణైన్దు = చింతిసుత్త, అరుళ అరుళి = కనికరిసి,
అరుళాద అరుళాద = కృపేతోరద, కిరుమూలార్క్క కీరుమాలార్
క్కు = సర్వేశ్వరనిగే, ఎన్ పిల్లైక్కాళ్ ఎన్ పిణ్ణళ్ళక్కాళ్ =
నన్నన్ను కాపాడిదవళు, కిరువడియిన్ కీరువడియిన్ = స్వామియాద
శమ్న, శరణవిసుక్కు కైకవిణుక్కు = కైగాళ్ళయిగా, ఎన్లు ఎన్న
ఐ = ఎరడు, ఒరు వాయ్ కోల్ ఒరువాయ్ తరాల = ఒందు
మాశన్న కోల్లు, ఎన్ పిల్లైక్కు మా ఎన్ పిణ్ణళ్ళక్కు = నన్నన్ను

ಬದುಕಿನುವ, ಇಳ್ಳಕ್ಕಳಿಯೇ ಹೀಗೆ ಕಿಲಿಯೆ = ಎಳೆಯ ಸಳಿಯೇ,
ಯಾನ್ ಯಾಗಾಂ = ನಾನು, ವಳರ್ಕ್ಕ ಬಳಗರ್ಕ್ಕ = ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ, ಸೀ
ನ್ರೋ = ನೀನು, ಅಲ್ಲೆಯೇ ಅಲಿಯೆ = ಅಲ್ಲವೇ?

ಶೇಕಮೂರುಕ್ಕು ಎಲುಬಿನಲ್ಲಿ ಎಳೆಯನ್ನು ಪೋಣಿಸಿವ ಡಾಗೆ ~~ಶೇಕಮೂರುಕ್ಕು~~
ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಪಾಪಿಗಳನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕನಿಕರಿಸಿ ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊಡುವ
ಧರ್ಮೇಶ್ವರನಿಗೆ "ಪ್ಲಾವಿಯಾದ ತಮ್ಮ ಕ್ಷಮಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿದವಳು" ಎಂದು ಚಿಂದು ಮೂಶನ್ನು ಹೊಳ್ತು, ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿವ (7)
ಎಳೆಯ ಸಳಿಯೇ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಬಿದವಳ್ಳಲ್ಲವೇ ನಾನು?

"ಶೇಕಮೂರುಕ್ಕು ಎಲುಬಿನಲ್ಲಿ ಎಳೆಯನ್ನು ಪೋಣಿಸಿವಡಾಗೆ .....
..... ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕನಿಕರಿಸಿ" :— ಎಲುಬಿನಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರವನ್ನು ಕೊರೆದು
ದಾರದ ಎಳೆಯನ್ನು ಪೋಣಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಶೇಕಮೂರುಕ್ಕಲ್ಲಿ
ಅತಿಶಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಆ ವಿಂಶಚಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಲಿ
ಮ್ಮು? ನನ್ನ ಪಾಪಿಗಳು ಕೂಡಿಕೆಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನು ಹಿಡಿಸ್ಥಿ ವಿಂಶಚಿ
ಕ್ಕೆ ಬಿಳ್ಳಗುಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಆತಿಯನ್ನು ಪ್ರೊಕ್ಕೆಶನಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು
ಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಧ್ಯೋನಿಸಿದ್ದೆನೆ.
ಈ ನನ್ನ ದುಶಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡಿರುವ ಧರ್ಮೇಶ್ವರನು ಗಮನಿಸಿ, ನನ್ನಲ್ಲಿ
ಮರುಕಗೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ?

ನಾಯುಂ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ: ಎಳೆಯ ಸಳಿಯೇ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಪ್ರೋಕಿಯಿಂದ ಬೇಗ ಬೆಳ್ಳಬಿದೆನಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ವಿಂಸೆಂಟ್ ಶಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು
ನೀನು ಮರುಕಗೊಂಡು, ನನಗೊಂದು ಲಿಕಿತಾರವೂ ಹುಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನ
ಪ್ರಿಯತಮನಾದ ಧರ್ಮೇಶ್ವರನು ಕರುಣಾಧಾರನೇ ಆದರೂ, ಇದುವರೆಗೆ
ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಿಸಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಪರಾಧದ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು
ಗಮನಿಸಿಯೇ ಅವನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೋಪಕೀರುವನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿ
ಸಬೇಡ. ಅವನು ಕನಿಕರಿಸಲಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ
ಹೋಗು. ನನ್ನ ಪರವಾಗಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಚಿಂದು ಮೂಶನ್ನಾಡಿಸು. ನೀನು
ಅವನಿಗೆ ಹೇಳು: "ಇವಳು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವಳು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ
ಈ ಇವಳು ಕಡು ವಿಂಶಚಿಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಲುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಾ
ಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಕಾತರಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅದು ದೊರೆಯಿತೆಂದರೆ, ಇವಳು
ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬದುಕುತ್ತಾಳೆ." ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಸಳಿಯೇ, ನನ್ನ

ನಿಮ್ಮ ವಿಂಯಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ.

ಯಾವುದು ನಿಜವಾದ ಬದುಕು? ಎಲ್ಲ ಚೇತನರಂತೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾನು ಹಾವಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾವನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುತ್ತೇನು, ಅದನ್ನು ಬದುಕೇ? ಇಲ್ಲವೇ, ಭಿನ್ನವಂತನ ಶೈವಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಅವನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಬದುಕೇ?

ಕಿ. ನೀಯಲಿಡೆಯ ಹಿಱು ಬೂವಾಯ್ ನೀಡುಮಾಲಾರ್ಕ್ಕೆಗಾಂ
ತೂತಾಯ್,
ನೋಯೆಣದು ನುವಲೆನ್ನ ನುವಲಾದೆಯಿರುನ್ದು
ತೊಳಿನ್ದಾಯ್,
ಕಾಯಲಾಡುಮಣಿಮಾಮೈ ತಳರ್ನ್ದೇನ್ ನಾನ್,
ಇನಿಯುಣದು
ವಾಯಲಕಿಲಿನ್ನಡಿ ಹಿಲ್ ವೈಪ್ಪಾರೈ ನಾಡಾಯೇ.

ನೀಯಲ್ಲೆಯೇ ಶಿಲು ಪೂವಾಯ್ ನೆಡುಮಾಲಾರ್ಕ್ಕೇನೋ ಕೂದಾಯ್,
ನೋಯೆಣದು ನುವಲೆನ್ನ ನುವಲಾದೆಯಿರುನ್ದು ಲಿನ್ದಾಯ್,
ಕಾಯಲೊಡು ಮಣಿಮಾಮೈ ತಳರ್ನ್ದೇನ್ ನಾನ್, ಇನಿಯುಣದು
ವಾಯಲಂ ಅನ್ನಡಿಕಿಲ್ ವೈಪ್ಪಾರೈ ನಾಡಾಯೇ.

ನೀ ಅಲ್ಲೆಯೇ ನೋ ಅಲಿಡೆಯ = ನೀನೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಶಿಲು ಪೂವಾಯ್ ಹಿಱು ಬೂವಾಯ್ = ಒಂಟಿ ಹಕ್ಕಿಯೇ (ಪೂವೈ ಹಕ್ಕಿಯೇ), ನೆಡುಮಾಲಾರ್ಕ್ಕಾ ನೀಡುಮಾಲಾರ್ಕ್ಕು = ಭವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಎನ್ ತೂತಾಯ್ = ನನ್ನ ದೂತನಾಗಿ, ನೋಯ್ ಎನದು ನೋಯ್ ಎಣದು = ನನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು, ನುವಲ್ ಎನ್ನ ನುವಲ್ ಎಂದರೆ, ನುವಲಾದೇ ನುವಲಾದೆಕ್ಕ = ಹೇಳದಂತೆಯೇ, ತಿರುನ್ದು ತೆಳಿನ್ದಾಯ್ = ಇದ್ದ ಚಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲ, ತಾಯಲೊಡು = ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಮಣಿ ಮಾಮೈ ಮಣಿ ಮಾಣಮ = ರತ್ನ ದಂಥ ಕೂವವನ್ನು, ತಳರ್ನ್ದೇನ್ ನಾನ್ = ತಳ್ ದುಕೊಂಡೆನು ನಾನು, ಇನಿ ಇಣ್ = ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಉನದು ಉಣಕ್ಕು = ನಿನ್ನ, ವಾಯ್ ಅಲಂ = ಬಾಯಿ ಅಲಕಿಲ್ = ಕೊಕ್ಕಿನೊಳಗೆ, ಇನ್ ಇಣ್ = ಇನಿದಾದ (ಮಧುರವಾದ), ಅಡಿಶಿಲ್ ಅಡಿ ಹಿಲ್ = ಅನ್ನವನ್ನು (ಆಹಾರವನ್ನು), ವೈಪ್ಪಾರೈ ಪಾವಪ್ಪಾರೈ = ಇಂಥವರನ್ನು, ನಾಡಾಯೇ ನಾಡಾಯೇ = ಹುಡುಕುವೇ.

పుట్టడక్కయీ, నీవల్లే అల్లమే నవీన్ శేఖరన బళగే నన్న దూర
నాగి, నన్న నింకాటవన్ను త్రీక్షణ బిడిసి ఎందో, డోళ్ళదంశేరియీ ఇద్దు
బిట్టకీయల్లా! మొబసి సొంద కూడిద రక్షదంథ రూపవన్ను నాను కళీదు
కొండే. ఇన్న మేలే నిన్న కొక్కే నోళక్కే ఇనిదాద (పిరియాద) (8)
అన్నవన్ను ఇంథవరన్ను థ్రుడుకిశోల.

నాయకియు ఇదువరెగే చెళే బేరే మీషే కళన్ను తన్న
ప్రేమదూతరన్నాగి మాడికొండు, నవీన్ శేఖరనల్లగే (తన్నప్రియ
తమనల్లగే) కళ్ళుహిసి శొక్టళళ్ళీ. అవళింద థోరథోరట యావ
డక్కయూ అవళ బళగే మరళ అల్లవేందు కేలవక్షణదే. అవు ఇందోం
దూ తిమ్మనతమ్మ కాయిద్వవన్ను థొణ్ణగొళ్ళుత్తదే అంతే, ఛగవం
తను ఇష్టాదగా కృపాకటాక్షరల్లవేందే అవళు ఎనోసిద్ధరబేకు.
ఆదరే, అవళింద థోరథోరట ఇందు పుట్టడక్క మాత్ర అవళల్లగే
మరళిళు. అదర ఈకియన్ను కండు అవళిగే కేలంథరు, అదు తన్న
కేలసవన్ను మొర్తేదదల్లే ఇంతహూ దియేందు. థ్రాథిద్యూద అదర
మేలే నాయకగే కోపవిత్తు.

నాయక డోళ్ళుక్కొళ్ళ: ఎలే పుట్టడక్కయీ, నిన్ననన్ను నాను
బహళ ముద్దాగి చెళ్ళసిదేనల్లవే? నవీన్ శేఖరన లునాటినన్ను నిన్న
నిన్నబాయల్లి ఇంథహుత్తిదేనల్లవే? నన్న ప్రేమదూతనాగి ప్రియ
తమనాద ఛగవంతనల్లగే థోగేందూ, నన్న గాఢ ప్రేమవన్నూ
అవన అగలికేయ నింకాటవన్నూ (విరహవేదనేయన్ను) అవనల్లి
త్రీక్షణగళల్లూ చారిందు డోళ్ళి శ్రద్ధుహిసిదేనల్లవే? నీను థోగి
మాడిద్దాదరూ ఏను? ఛగవంతన నిమ్మొలిదల్లి బాయి చిత్తదంతే
ఇద్దు, నన్న బళగే మత్తే బందు చిక్కేయల్లా! నన్న దుష్టకియన్ను
కండేయా? నన్న థోళవీ థోగయితు. మొబసు థోగయితు. రక్ష
దంథ రూప థోగయితు. మొక్క మొరగుత్తిదేనే. ఎంథ కృతఘ్నను
నేనిన్నదు! ఇన్న మేలే, నిన్న విషయదల్లి నానూ కృతజ్ఞనే
ఇల్లదవళు, కండేయా! నిన్న కొనక్కగే త్రీతియింద హుటియాద
లునాటినన్ను కొడువవరన్ను నీను థ్రుడుకిశోండు థోగు. నన్నల్లిగే
మత్తే బరబేడ!

ని. నాటాక మలర్నాటి నాటకోత్సుం నారాయణన్ కుట్టి,

ವಾಡಾದ ಮಲರಡಿ ಕ್ಕೊಪ್ಪೆ ವೈಕ್ಕವೇ ವಕ್ಕಿಕ್ಕಿಂಱು,
ಪೋಡಾಡಿ ಪೋಱ್ಱಿರುಕ್ಕುಂ ವಿಣೈಯಱ್ಱತೆನ್ಱೆಚೆಯ್ವತೋ,
ಉಡಾಡು ಪಣಿವಾಡಾಯ್ ಉಱೈಕ್ಕೀರಾಯೆನಕ್ಕುಡಲೇ.

ನಾಡಾದ ಮಲರ್ ನಾಡಿ ನಾಡೋಱುಮೂ ನಾರಣನ್ ಶೆನ್,
ವಾಡಾದ ಮಲರಡಿಕ್ಕೇಲೂ ಪೈಕ್ಕವೇ ವರುಕ್ಕನ್ಱು,
ವೀಡಾಡಿ ವೀಱ್ಱಿರುಕ್ಕುಮ್ ವಿಣೈಯಱ್ಱುದೆನ್ಱೆಚೆಯ್ವದೋ,
ಊಡಾಡು ಪಣಿವಾಡಾಯ್ ಉಱೈಕ್ಕೀರಾಯೆನಕ್ಕುಡಲೇ.

ನಾಡಾದ = ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ, ಮಲರ್ = ಪೂವು, ನಾಡಿ = ಹುಡುಕಿ, (ಅಲೆದು), ನಾಳ್ಳೂ ತೋಱುಮ್ = ದಿನವೆಲ್ಲವೂ (ಯಾವಾಗಲೂ), ನಾರಣನ್ = ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ, ವಾಡಾದ ವಾಡಾತ = ಬಾಡದ, ಮಲರಡಿಕ್ಕೇಲೂ ಮಲರಡಿಕ್ಕೊಪ್ಪೆ = ಪಾದಕಮಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ (ಕೆಳಗೆ), ಪೈಕ್ಕವೇ ವೈಕ್ಕಕಡವು = ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆಂಬಲ್ಲೇ, ವರುಕ್ಕನ್ಱು ವಕ್ಕಿಕ್ಕಿಂಱು = ನಯಮಿಸಿಕೊಂಡು, ವೀಡು ಆಡಿ ವೀಡು ಆಡಿ = ಬಿಡುವಡೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ವಿಱತ್ತಿರುಕ್ಕೆ ವೀಱ್ಱಿರುಕ್ಕುಮ್ = ವಿಶಿಷ್ಟೇತರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು, ವಿಣೈಯಱ್ಱದು ವಿಣೈಯಱ್ಱುಕ್ಕು = ಪಾಪವಿಲ್ಲದ್ದು (ಫಲವಿಲ್ಲದ್ದು) ಎನ್ ಶೆಯ್ವದೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವುದಕ್ಕಾ = ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ, ಊಡು ಆಡು ಉಡಾಡು = ನಡುವೆ ಬೀದಿಯ, ಪಣಿವಾಡಾಯ್ = ಶೀತಮಾರುತವೇ (ಚಳಿಗಾಳಿಯೇ), ಉಱೈಕ್ಕೀರ್ ಉಱೈಕ್ಕುಮ್ = (ಭವನಂತೆನ್ನಲ್ಲಿ) ದೌರ್ಜನಪಡಿಸಿ, ಏನದು ಉಡಲೇ ಎಂಬ ಕುಡಲೇ = ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು, ಈರಾಯ್ ಗಾಱಾಯ್ = ಕಂಪುಗೊಳ್ಳದು.

ಹುಡುಕಿಲಾಗದಿರುವ ಪೂವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಬಾಡದ ಪಾದಕಮಲಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ (ಕೆಳಗೆ) ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆಂಬಲ್ಲೇ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಿಡುವಡೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ವಿಶಿಷ್ಟೇತರಿಯಲ್ಲಿರುವುದು (ಫಲವಿಲ್ಲದ್ದು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ? ನಡುವೆ ಬೀಸುವ ಚಳಿಗಾಳಿಯೇ (ಭವನಂತೆನ್ನಲ್ಲಿ) ದೌರ್ಜನಪಡಿಸಿ, ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು

ಕಂಪುಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಅಹಂಭೆ, ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹ, ಸರ್ವಭೂತದಯೆ, ಕ್ಷಮೆ, ಜ್ಞಾನ, ಶಪಸ್ಸು, ಧ್ಯಾನ, ಮತ್ತು ಸತ್ಯ — ಇವನ್ನು ಭವಬಂಧನದಿಂದ ಅಟ್ಟಿಬಿಡಲೇ ಬೇಕಾದ 'ಹುಡುಕಿಲಾಗದ ಪೂಗಳು' ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

Garani Srinivasan

ಎಂದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಜನ್ಯವಾದ ಇರ್ವರ ಎಲ್ಲ ಭೂತಗಳಂತೆ, ಭ್ರೂಣಕ್ಕೆ ತೇರಕೆಶ್ಮ ಭೂತಗಳು ಇವಲ್ಲ. ಅಭ್ಯಾಗಮಿಸಿ ದಿಂಬಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಬಹಳ ಬಕ್ತಮ ಮುಣಾಗಳು ಇವು. ಪಾವಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು, ವರಿಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ಚೇತರನನ್ನು ಭಗವಚ್ಚೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಸುವಂಥ ಶುದ್ಧ ಗುಣಗಳಿವು. ಈ ಗುಣಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಭಗವತ್ಕೃಪೆಯಾಯುಂಟಾಗಿ, ಚೇತನನಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯುಂಟಾದರೆ, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ನಿತ್ಯಾನಂದವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ನಾಯಕ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: ಚೇತನನ ಪಾವಿಗಳನ್ನು ನಿಂಬ್ರೋಣಿವಾಗಿ ನಾಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಅವನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಶ್ಯಕವಾದ "ಭೋರನಿಂದ ಶುದ್ಧ ತೇರಲಾದ ಭ್ರೂಣಲಂಬ" ಎಂಬ ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶುದ್ಧ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ನಾಯಿ ವಿನಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬ್ರೋಣಿವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಮೊದಲ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ನಡುವೆ ಸಂಬಂಧ ತರುವ ಚಿಕ್ಕಸಾಳಿಯೇ, ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ? ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ? ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಸಿ, ನನ್ನ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ನಡಸಿ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವಿದಿಂದ ಅಚಲಾಯಕತೆಯನ್ನು ಅಂಕುರಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ತಂಬುಸುತ್ತಿದೆ.

10. ಉಡಲಾಳ್ಗೆ ಪಿಱಪ್ಪುವೀಡು ಉಯಿರ್ ಮುತಲಾ ಮುಱ್ಱುಮಾಯ್,
ಕಡಲಾಳ್ಗೆ ನೀರ್ತೊಟ್ಟಿ ಅತನುಳ್ಳೇ ಕಣ್ವಳರುಂ,
ಅಡಲಾಳ್ಗೆ ಅಮ್ಮಾಗೆ ಕಣ್ಣಡಕ್ಕಾನಿತುರೆಂಜಾಲ್ಲಿ,
ವಿಡಲಾಳ್ಗೆ ಮಡನಾಂಜೇ ವಿನ್ತೈಯೇ ಮೋನಾಯಮ್ ಮಳವೇ.

ಉಡಲ್ ಒಟಲು = ದೇಹ ಸಂಬಂಧವಾದ, ಆಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ = ಬೈನರಾವಳಿಂದ (ಅದರಿಂದ) ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸೆಳ್ಳುವ, ಪಿಱಪ್ಪು ಪಿಱಪ್ಪು = ಹುಟ್ಟನ್ನು, ವೀಡು ಮೋಕ್ಷ = ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು, (ಪಡೆಯುವಿಕೆ), ಉಯಿರ್ ಒಚಿರ್ = ಆತ್ಮವು ಮುದಲ್ ಆಮ್ ಮೂಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಂ = ಮೊದಲಾದ, ಮುಱ್ಱುಮಾ ಮುಱ್ಱುಂ =

ఎల్లవ్వా, ఆయ్ ఆయు = ఆగిరువవనూ, కడల్ ఆలి నిల్ కుడప్ప
ఎళ్ళి నోగ్ = కడలిన ఆళ్వారాదనిలరన్ను (ఆళ్వారాదనిలయళ్ళ కథలన్ను, కొండ్రి రెకాగ్రుగి = పైష్టిబిదవనూ, అదనే లబ్ధ
అకాణ ఒరుగరె = (దర్లియలే, కణో వళరిమగా కణ్ణ వల
గ్రహం = పవడిసిరువవన్నూ, (నిద్రిసువవనూ), అతల్ ఆడప్ప = కొల్ల
కళ్ళ, ఆలి ఎళ్ళి = చక్రాయుధవన్న ళ్ళ, అమ్మనే అంమగాణ
= పాంచజన్యన్ను, కడ్డి శ్కల్ కణ్ణడ ఈకాగప్ప = శంఖరే (శంఖవ)
ఇదు ఈక్కు = ఈ (నన్న) సిద్ధియన్ను, శొల్ల రెకాగుత్తి = కొళ్ళి,
ఆలి ఎళ్ళి = గంభీరవాద, మడ బిడ = విధేయవాద, నేంజిల్
రెగ్రహగ్రహం = మనస్సిలే, విడిల్ యిడిప్ప = చిడచిడ, విస్తీయిల్
మా యిణాయిగాం = నావు విాపిదళ్ళు, (విాపిదళ్ళాదనావు),
చినాలు అమ్మ/ర్తాణ్ణు ఎళ్ళం/ = (అవనొడనే) చిందామువ వరేగు,

గంభీరవ్వా విధేయవ్వా ఆదమనస్సిలే, దేవద సంబంధవాగి
పునరావశిష్టగళు ళ్ళవ ద్రవ్యవన్ను, అదరింద చిడుగడెయన్ను
విడెయళక్క ఆళ్వనే మొదలాద ఎల్లవ్వా ఆగిరువవనూ, ఆళ్వార
నిలినకథలన్ను పైష్టిబిదవనూ, అదర్లియలే పవడిసి గ్రహిసు
వవనూ ఆద కొల్లళక్క చక్రాయుధవుళ్ళ విాంచజన్యన్ను శంఖరే
(శంఖవ), ఈ నన్న సిద్ధియన్ను అవనిగే శిక్షిసు. విాపిదళాద (10)
నావు అవనొడనే చిందామువ వరేగూ చిడచిడ.

చుంబన మొదలాద చుంబక్కు విాంచశబ్దళల్లి నాయక శనగే ప్రియవాద మత్స్య
తన్న శక్తిగే బిద్ద డాక్కిగళన్ను, కేంపుళియన్ను కొరేదు శనగే
ప్రేమదూతరాగి నడెదుకొళ్ళలెందూ, తన్న ప్రియతమనాద శ్రీన
వంశనల్లి తన్న దుంస్థితియన్ను శిక్షిసలెందూ చేడి కొండిద్దళ్లి.
ఆ ప్రేమదూతరింద తన్న కాయిదెయ మిలనవల్లదెందు తన్నల్లిగే
తిండియు ఆశనగా
చుంబిరుగద చుందు వుట్టడక్కియింద అవళిగే అరివాయితు.
చేతకియవరు మాతబద్ధాద లుపకార ఇష్టే అల్లవే ఎందరిసిరు.
అదక్కాగి, నాయక, తన్న విాంచజన్యదల్లే ఇరువ, గంభీరవాగి తన్న
మాతన్ను కేళళక్క, తన్న ఆజ్ఞెయంతే నడెదుకొళ్ళిత్తు తన్న
మనస్సినల్లే తుంబి బేరెయల్లి ఆశ్రయిసుత్తా ళే.

Garam Srinivasan

నాయకం చేల్లుశ్శాళ్ళ: నాను చేళ్ళదంశే, గంభీరవాగి, నడెదు తోళ్ళశేళ్ళ మనష్టే, దేహదంబంధమొందు, భూమ్య-భావగళ భీనరావరిణయల్లి సిళ్ళ బిడిదు ఆత్మనన్ను ధ్యేష్టిసి నివడిదవ శేళ్ళవను నన్న నాయక. ఈ బంధనదింద ఆత్మనన్ను బిడుగడే మూడువవను అవనే. ఇదేశన అభోశేనగళ్ళంబ ఎల్లవన్ను గళనన్ను అవను ధ్యేష్టిసిద్దానే (అవనే ఆగిద్దానే). ఆళ్వాద నీరిన శీతలూ అవనే (అవన ధ్యేష్టిసుతే). అదరల్లియే అవను దివడిన యోగద సిద్ధియల్లిరుత్తానే! మనష్టే, నన్న ఈ ప్రీతి యన్నాగియన్న శెండుకొండే. అవన శ్రేయస్సిగి ఎదురాళియాన్న లక్ష్మణనన్నోళిసువవన్న శెరిందు రాశశేళ్ళ చక్రాయుధవదే. అవనిగే (లక్ష్మణనిగే) అరిశి మూడు: "నాను నన్న శిత్రు ఆశే. అదక్కే నన్న బాణగళు అడియాగలి. నన్న ఆశేయన్న పూర్తిగొళిసలు లుంకాయు వేలను?" మనష్టే, నాను అవనేంతహనే చిందాకువవరేగూ సీతను అవనన్ను బిడ చేడ. బిట్టుకొడి.

దేహదంబంధవన్న బిడిదు, ఇంద్రియవశనాగి, ఆత్మను మోసియాగి, భూమ్య-భావగళ చక్రదల్లి సిక్కి బిద్దు శోళలు శ్యామే. మనష్యన్న ఇంద్రియగళింద (విషయ శక్తియిందలి) దూరమాడి, దుశ్చేష్టియల్లి బిట్టు కొండు, భగవంతనొంతహనే చిందాగలే బేకెంబ బిట్టు కొడదు నడెదుశ్కొళ్ళుదరింద, ఈ బంధారబంధనక్కాగి భగవత్కృపేయింద సిద్ధిసువవనే ఎంబుదాగి వ్యక్తమాగుత్తదే.

11. అణవియణ్ణ వెళ్ళిలక్కైవర్ పెరుమాణ్ కణ్ణిణై
వణవయల్ శూళ్ వణ్ కురుగూర్ కడకోవణ్ వాయ్ న్ద
తుణైక్కై,

అణవియణ్ణ వన్ద కాతి ఆయిరత్తుళ్ళిప్పత్తిన్,
వణవరైయాల్ పరిశాగుం వాణిగర్కు పెరు
వళముం.

అళవియనోడు వేలుల్శ్వర్ పేరుమానోడ్ణ్ణే,
వళవయల్ శూళ్ వణ్ కురుగూర్ శడకోపనే వాయ్ న్దశొల్లై,
అళవియనోడు వన్ద ఆయిరత్తు ళ్ళిప్పత్తిన్,
వళవరైయాల్ పరిశాగుమ వాణిగర్కు పెరు వళమే.

అళవియనలి అణణియణ్ణ = అళకేనే మీఁదవను, పిళులులదక్కవర్ ఎష్టి ఒలకక్కవర్ = విళులేఁకనళవర్, పిరుమూనో రుపరుమాణ్ = నాలియూద, కణ్ణనే కణ్ణాణ = కృష్ణ పిరమూళ్నేనస్న కురిళు, వళ్ళవణగి = సమృద్ధవాద, వయల్ వయిల = నదీబయలినళింద, శూలూళ్ = దిఁళ్ళు వరిదిరువ, విణో వణ్ణ = సుందరవాద, శురుళ్ళూర్ = శిరుశ్శురుళ్ళూరిన, శతమీఁవిన కూడకాణ్ = శతమీఁవిన (సమూహవు), మాంస్ను వాయ్ = ప్రేమ భోగద (అశ్వత్థదంద), లుళ్నేళ్ ఒణ్ణక్కి = ఁడేళిద, అళవు ఇయనలి అణణి వ అియణ్ణ = (కావ్యద) కట్టు వాడినింద శేఁళిసిదవ, అన్నది అన్నక్కాగి = అంశవాదియూద, ఆయిరశ్ళు వ్యాయిక్కుళ్ = సుందు నాలిర వాశూనళ్ళల్లి, ఇప్పత్తిన్ ఈ ఐప్పక్కిణ్ = ఈ కట్టు వాశూనళ్ళ, వళమూ వణ్ణం = మధుర వాద, లుళ్నేయు ళ్ ఒణ్ణయాగలు = మూరుమళింద, పేయిల్ ఆడ్రమూ రుపణ్ణ ళ్ ఆకుం = పిడేయలు నిద్ర వాగువుదు, మాన్ అణ్ణ యాగణ్ = ప్రేమ పిదదల్లి, కిఁళు వ్యాఘ్రక్ = అశ్వత్థనేశవన్న, వేరు వళమే రుపరువణ్ణం = ముడదళ్నే బ్రహ్మయ్ణవన్నే.

అళకేనే మీఁదవను, పిళుశూనశనళవర శిడేయనూ శుద శ్రీలశ్రేష్ఠ పిరమూళ్నేనస్న కురిళు, సమృద్ధ వాద నదీ బయలిన శూలింద దిఁళ్ళు వరిదిరువ సుందరవాద శిరుశ్శురుళ్ళూరిన శత మీఁవిన ప్రేమ భోగద వాగి (అశ్వత్థదరదిందలి) ఁడేళిద అంథ కావ్యద కట్టు వాడినింద శేఁళిసిదవ శిందు నాలిర వాశూనళ్ళ మధుర వాద మూరుమళింద వేరు వళమే అ ఈ కట్టు వాశూనళ్ళ మధుర వాద మడదళ్నే బ్రహ్మయ్ణవన్నే పిడదు కొళ్ళలు పిదళ్నేల్లి లుళ్నేశ్రేష్ఠ వాద మడదళ్నే బ్రహ్మయ్ణవన్నే పిడదు కొళ్ళలు నాలిర వాగువుదు. (11)

ఇదు ఈ శిరువాయ్ మొలియ శిడేయ వాశూన. ఈ శిరువాయ్ మొలియ లుద్దక్కు అళకేనే మీఁదవ వాద, నివగళల్లి శ్రేష్ఠ వాద భగవంతన మడదే సిందా ఁడేశంబి లుళ్నే వాద ఆచేయనన్ను, అదక్కే అడ్డియూ రువుదు సిద్ధేశనన జన్మ జన్మాంతర

Garani Srinivasan

గళ్ళంద కుండి బందారున దాశరథీ శతకమే ఎంబుదన్నుల్లా అదన్నేల్లా నిమూర్ల
గూళ్ళుచుదళ్ళే ఆశ్రిత సులభనాద భగవంతన కృతా మోదాదాద
శిరువడిగళ్ళ ఆశ్రయవే ఎంబుదన్ను తోళ్ళలాగుత్తదే.

భగవంతను ఆశ్రిత సులభనేందు తోరిసి జనత్తిగే
దారిదు తన్న కృష్ణావతారదల్లి. ఆ కృష్ణన చరిత్రవన్ను నిరూపిసి
త్తా, భగవంతన కైలబ్ధవాద గుణగళన్ను అశ్చర్యదింద హొగళ్ళ
తాడుత్తా, సుందరవాద గద్య బయలుగళింద పసుత్తా బందిరువ
శిరుకృతియు మూలతః శతశ్లోకవిదను (నమ్మాళ్వారరు) చిందు
దాదరూ దాశరథీ శతకగళన్ను రచిసిదారే. అదు సుందరవాద అంతాది'
యు కట్టు పాడన్ను అనుసరిసుత్తదే. ఎందరే, చిందు నాశూరద
అంత్య పదవే (కడెయ పద) అదర మ్యుందిన దాశూరగళ్ళే ఆది పద
(మొదలిన పద) వాగుత్తదే. అల్లదే, కలిసే (శ్లేషయుక్తవాద)
నానార్థగళింద కేళలభ్య సున, కూడి, అనుభవిసి, ఆనందిసలు
యోగ్యవాద, సుందరవాద పదగళన్ను బళసి కొళ్ళలాగిదే. ఈ
ఎల్లా లక్షణ కావ్యమూలయాగి అశ్చర్యకరవేనియు నాగిదే ఈ
శిరువాయ్ మొళి.

ఇంథ దివ్యవాద చిందు నూరార దాశూరగళల్లి తోరిత్తు
దాశరథియ భగవంతన అంశ అనుసరిసువవరంతే భ్రాతృ ప్రేమగళ
మేనరావళిగళేయు నింశయ కొలసి ధ్యేయవన్నుచ్చరిసిదందూ, శాశ్వత
వాద పరమ పదవే ప్రాప్తి వాగువుదందూ, అల్లి భగవంతన
సన్నిధియల్లి నిత్యకైంకర్యవే లభిసి సుచ్చరిసిదందూ
తోరిసుత్తదే. ఈ శిరువాయ్ మొళియు మిగిలశ్లోక.

— o —

13.10.79

తిరువాయ్ మొళి - మొదల దశక - ప్రథమేయ తిరువాయ్మొళి

తిరువాయ్మొళి - మూన్ఱామ్ పత్తు - ఐన్దాన్ తిరువాయ్మొళి

5. వళవేళులగు - వణవేళ్ పూలగై.

1. వణవేళ్ పూలగిన్ మున్నాయ
వాణోర్ నిఱైయయ నిరినైయెన్
కణవేళ్ వెణ్ణెణై తన్ తాడు వణ్ణడ
కళ్వా వణ్బణ్ పిన్నినైయుమ్,
తణవేళ్ మురువల్ పిన్నినైక్ కాయ్
వల్లా ణయర్ తొలై వణ్ణయ్,
ఇణవేఱు తిరిత్తు ఴివియ
ఎన్ తాయణ్బన్ నిన్నినైన్దు ణైన్దే.

వళమా వళం = సుందరవాద (దివ్యోద్ధవాద), మిలు లులగిన్ ఱు ఉలగిన్ = మిళు లోకగళిగు, ముదల్ ఆయ మూవరుమ్ ఆయ = మేలప్పట్ట వరాద, వాణోర్ వా ణోర్ = నిత్యసూరిగళ (అమరర్), ఇణ్ణైయ్ ఇణైయణ్ణయ = ఒడెయనన్న, అరు మిన్నే యేన్ ఎన్ఱు ఇరివినైయెన్ = అవరుమవాద (అతిక్రూరవాద) పాపమే నగళన్న నాను, కళవు కణమ్ = కళ్ళకనవన్న, మిలా ఴ్ది = ప్రకటిసువంగి, వెణ్ణెయ్ వెణ్ణెణై = వెణ్ణెయున్న, కొడు ఉణ్ణ తాడు ఉణ్ణ = బాహ్యత్తిందగి, కళ్వా కణ్వా = కళ్ళనే, ఎన్బన్ ఎన్ఱు ఎన్బన్ = ఎన్నుళ్ళనే, పిన్నినైయుమ్ పిన్నినైయుమ్ = అనంతర (తమోలు), కళవు కణమ్ = మళ్ళగేయున్న, మిలా ఴ్ది = ప్రకటిసువంగి, (నిగళిసువంగి), మురువల్ మురువల్ = మురుళ్ళ కేయు, పిన్నైక్కు ఆయ్ పిన్నినైక్కు ఆయ్ = నప్పిన్నైయ దేవి కోసమ్మర, వల్ వల్ = బలవ్మాద (శ్రేష్ఠమాద), ఆనాయర్ ఆణయర్ = గోపవళర, కళ్వనే వన్ ఆయ్ కళ్వనివణ్ ఆయ్ = బదేయనాగి, ఇళ ఇణ = యౌవనద, మిలా మిలుమా ఴ్ది = గుళిగళు మిళున్న, కలు మియు కొ ఴివియ = కుడిద

అడగిన, ఎనకాయ్ ఎన్రక్కా ఱు = నన్న గ్వాలియర్లో, ఎనబన్
ఎణ్ణ = ఎన్నళ్ళో నిన్నేన్ద క్రోణక్కు = చింతిసి,
నేనే నేనే ణాన్రక్రక్కా = వ్యర్థమైపోయ్యి. (పంక్చుయేషన్)

సుందరమైన వాద మీళ్వు లోకగళిగా మేలుప్పవరాద నిశ్చయగుణగళ ఒడెయనన్న, అతిక్రూరవాద పాపిగళన్ను మాడద నాను, కళ్ళ కనవన్ను క్రీకటిసువంతే బోళ్గెయన్ను చాచి తిందు కళ్ళనే ఎన్నళ్ళోనే. ఆ మేలే/మల్లనేయన్ను సూచిసువంతే ముగుళ్నగేయుళ్ళ నప్పిన్నేతరేవి గుణగళ్నర శ్రేష్ఠరిగి బలిష్ఠరాద గుణవంతర ఒడెయనాగి ఎందు నగుండు చింతిసి ఎత్తరవనద మీళ్వు గుణగళన్నూ (1)
ఇడదు అడగిన నన్న గ్వాలియర్ఎన్నళ్ళో.

ఇల్లి శ్రీనవంశనన్ను కురితు మూరు విషయగళన్ను హేళలా గిదే. మొదలనేయదు శ్రీనవంశన పరిశ్ర మత్తు భగవద్గీతెయ శ్లోకవొంద మిళ్ళి ఎరడు అవను శ్రేష్ఠనాగి అవతరిసిదాగ నడెసిద్దు: గుణవంతర మనేగళల్లి చోర్యవన్నుంటమద్దు మత్తు మీళ్వు బలిష్ఠ గుణగళన్ను ఒబ్బనే ఇడదు అడగిసిద్దు.

సుందర్భూ పరిశుద్ధళూ ఆద మీళ్వు లోకగళన్ను నోడిదాగ నివడిదవను గ్వాలియరు, అవరుగళింద ఆచే పరిశుద్ధ విచారవిదల్లి నలుసురువ నిశ్చయగుణగళిగా ఒడెయను, నివాడదరు. అవర నిశ్చశ్రేయస్సిన్ను సీళకరిసుత్తా అవరిగే నిశ్చానంద సుఖవన్ను కొడతక్కవను.

శ్రీనవంశను శ్రేష్ఠనాగి అవతరిసి నందగోకులదల్లి నందగోపరు యశోదెయర గర్భదల్లి మగనాగి బెళెయుత్తిద్దాగ, గోకులద మనెయవరిగూ సుద్దుళ్ళ. యారిగూ అరియదంతే, కంసనిందలూ శత్రువిడిసిద్ద చోర్యరన్నెల్లా బాధే శిందలూ, 'కళ్ళ' నెందలూ 'మాయావి' యిందలూ దూరవిట్టిదను.

శ్రేష్ఠనను లోకరివనళ్ళినాద బళిక నడెదద్దు మీళ్వు సాళ్ళగళల్లి. గోపవర్ణ వంశదరాజనొబ్బ మీళ్వు గుణగళన్ను గుర్తిసిద్దను. ఆ రాజనిగే పరమసుందరియాద మూరు మక్కళిబ్బరు. అవళిగే 'నప్పిన్నేతరేవి', 'గర్భ' ఎంబ హెసరిదరు. యారూ చోరరను, కెన్నెల్లి

Garani Srinivasan

ರುವ ಮಿಳುಮಾಲ್ಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ, ಬಡಿದು, ಕಟ್ಟಿದಾಲ
ವನೊಂದೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ್ರಾಹು
ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ತಮ್ಮ ಮಾಳ
ಗಳನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಅಡಗಿದನು ಮುಕ್ತಿ ನಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳಲಿ ಬೇಕಿಯಲ್ಲೆಂಬಿದನು.

ತಮ್ಮಂದಿರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಧಾರಣ. ಕಡುಪಾಪಿ.
ಭಗವಂತನಾದರೋ ಮಹಾಮಹಿಮ. ತಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಿ ನಿವರ್ಣಿಂದು
ತಿರುವ ಮಿಳುಲೋಚನಳನ್ನೂ ಮೀಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಿರಮವಿದದಲ್ಲಿ
ನೆಲ್ಲಿಸಿರುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನು ಸಿವರ್ಣಿಸಿ ಅವನು. ಇಂಥವನನ್ನು
ನಾನು 'ಬೆಣ್ಣೆಕಳ್ಳ' ಎನ್ನಲೇನೆ. ನಾನಂದದ್ದನ್ನು ತಿರುತಿರುಳೋ ನಾನೇ
ಚಿಪಿದಾಗ, ನನ್ನ ಅಲ್ಪತನದ ಅರಿವು ನನಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗೊಡಲೇ,
ನಾನು ನೊಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ~~ಮಲಿತ್ತು~~ "ಮಿಳುಬಲಿಟ್ಟಿಗಾಳ
ಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಎದುರಿಸಿ, ಅಡಗಿಸಿದ ಪ್ರಬಲ ಶೂರನೇ' ಎನ್ನ
ಲೇನೆ.

ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು ಯಾವುದೋ? ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ
ಮೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು? ಇಲ್ಲವೇ, ಅವನನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಾಡಬಹುದು?
ಎರಡೂ ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿಯೇ! ಇಂದು ನಿಂದಾಸ್ತುತಿಯಾದರೆ?
ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

"ಭಗವಂತ, ನೀನು ಮಹಾಮಹಿಮ, ಕೈವಲ್ಯಪತಿ - ..." ಎಂದು
ಮುಂತಾಗಿ ಮನಸಾರೆ ಸ್ತುತಿಸಿದರೆ, ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಅಲ್ಪತನವನ್ನು
ಅದನ್ನೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು/ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಇಂದು ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಮೇಲೆ
ಏನನ್ನುತ್ತಾಳೆ ತಿಳಿದವರು.

2. நினைந்துநைந்துள் கரைந்துருகி
இமையோர் பலரும் முனிவரும்,
புனைந்தகண்ணீர் சாந்தம்
புகையோடேந்தி வணங்கிணல்,
நினைந்தவெல்லாப்பொருள் கடகும்
விந்தாய் முதலில் சிறையாமே,
மனஞ்சையுஞானத்துன்பருமை
மாகூறுதோ? மாயோனே!

నిన్నేన్దనన్నేన్దళ్ళాకళ్నేన్దరుఁ ఇమ్మేయిఁర్ వీలరుమగ మునివరుమ్మ,
వీన్నేన్దకణ్ణిన్ నీర్ శానదమగ వీఁప్పేయిఁడేన్ది వణాజ్ఞానాల్,
నిన్నేన దవేల్లా ప్పోరుళ్ళాకట్టుమూ పిర్తాయ్ ముదలల్ శిద్దేయామే,
మనంజాయ్ ఇనానశ్తునాఁ పేరుమ్మే మాశుణాదోఁ? మాయిఁనేనే!

నిన్నేన్ద క్రిఁనాక్రక్తు = (నిన్నన్న కురికు) ఒకింకిసి, నేన్నుద్రాక్రక్తు = కృశవాగా, ఉళ్ళాకళ్నేన్ద ఉగ్గా కుణాక్రక్తు = మస్తిస్సు శుద్ధిలగొండు, ఉరుఁ ఉరుకు = కరగి, ఇమ్మేయిఁర్ వీలరుమా త్రిణమయోగ్ పలరుం = అనేకానేక దేవకేనళ్ళు, ముని వరుమా మూణియరుఁ = ముషినళ్ళు, వీన్నేన్ద కణ్ణిన్ క్రిఁనాక్రక్తు కణ్ణాణి = కీళ్ళిద డారవన్ను, నీర్ క్రోర్ = నీరన్ను, శానమ కాక్రక్తుం = గంధవన్ను, వీప్పేయిఁడు క్రణాకయోగ్ = ద్రువీవన్ను, వినాక్రక్తు = శందు (ఎళ్ళికొండు బందు), వణాజ్ఞానాల్ ఎణాఁగు కొణ్ణు = నమస్కరి సదనే, నిన్నేన్ద క్రిఁనాక్రక్తు = యిఁనిత నీళ్ళ (నింశ్లిసిళ్ళ), ఎల్లా మా ప్పోరుళ్ళాకట్టుమా ఆసలాటం పిరాగుగా కుట్రం = ఎల్లా వస్తువళిమీ, విశ్తాయ్ విక్కకారు = కారణానా, ముదలల్ మూక్ర యిఁ = (నిన్న) ఇవ్వరూ వదల్లి, శిద్దేయామే శ్రీణాక్రయోగమ = విచారిసొళ్ళ దంశేయిఁ, మనమా కేయిఁ మణం ఏకుఁ = మనస్సు మాడువంద్ర, ఇనానశ్తు రూణాక్రక్తు = (భంశ్లిసిన) జ్ఞానద, లున పేరుమ్మే ఉణ పిరుణమ = నిన్న ఁంయి, మాశు లుణాదోఁ? మాక్ర ఉణ ఏక్రా = మాయివుదిల్లవే? మాయిఁనేనే మాయోగణా = మాయా శ్లేశనే (ఆశ్చర్యకారకనే)!

మాయాశ్లేశనే (ఆశ్చర్యకారకనే), అనేకానేక దేవకేనళ్ళూ మహర్షినళ్ళూ కట్టిదడారవన్ను నీరన్నూ గంధవన్నూ ద్రువీవన్నూ ఎళ్ళికొండు బందు నమస్కరిసుదరూ, యిఁనిత నీళ్ళ బరకళ్ళ ఎల్లా వస్తువళిగూ కారణానా, నిన్న భక్తరాగిదల్లియే, విచారిసొళ్ళ దంశేయిఁ మనస్సు మాడువంద్ర సంశ్లిస జ్ఞానవుళ్ళవ నిన్న ఁంయియి మాశివుదిల్లవే? (2)

ఇంది నా శొంతదల్లి. ఆల్వారరు శమస్త ప్రాణిగళిగూ ఇరువ అంతరవన్ను గుర్తిసిదరు. 'నాను నీచ. ఎల్ల రీతియల్లూ నానే అధమాధమ' ఎంబలూ 'నీను మహాత్మనయ్య, క్షేత్రవల్లప్పరి' ఎంబలూ హేళికొండిదరు. ఇంథ శ్రేష్ఠరు ప్రాణివంతరల్లి దేవన్న

Garani Srinivasan

నైరాశ్య భావవన్ను దీననాగి వ్యక్తపడిసువుదన్ను 'నైరాశ్యానుసంధాన' ఎన్నుత్తారే.

ఇష్టరింద లే భగవంశన మనదల్లి శమ్మ కడిమే చాలు చుదిల్ల. చెన్నిగిసికొండే బేకల్లవే! ఆలుగారరు అదన్నే ఈ బాశెగళల్లి మళ్ళీం మళ్ళీం బళసియూ హేళుత్తారే.

ఆలుగారరు హేళుత్తారే: భగవంశ, నిన్న కేలవు దినగళల్లూ ఆశ్చర్యకారకగళు. సంక్షిప్త మూలదింద లే నీను శ్రీకృష్ణన్ను ఆశ్చర్యకారకనాగి నడసుత్తీ. యశోదెగే బరలిక్కే ఎల్లా చమ్మగళూ నీను మనదల్లి మూడిద కొడలే శ్రీకృష్ణనూ ఆళ్బేకల్ల. బాల, శ్రీకృష్ణనూ మత్తు ఇందినంతు మత్తు బిగు మూలవస్తు నీనే. నీనే అవ్యక్తళల్లి దర మూలకారణను. అవ్యక్తళ శ్రేష్ఠనూ బళికూ నీనేను నిన్న భక్తరు వేదిందలే బేళ్బేకు. విచారదొందు చుదే ఇల్ల! ఇదు నిన్న బాటియల్లద బంధువేయల్లవే? ఆశ్చర్యకారకనూ నీనే! విరమ మీదదల్లి, ఎందరే, నిన్న శ్రేష్ఠరింద ఆచేగే, నిశ్చయగొంళ విశుద్ధవాద నిశ్చయవేయన్ను పేళికొత్తా అవరిగే సంతృప్తియన్నుంటు మాడుత్తా ఇరువుదు మూలవే నిన్న ప్రాణకోటియే? బ్రహ్మాది దేవతెగళు, సనకసనందాది మహర్షిగళూ శిలాధర, శిష్ట గంధ, ధూప, నమస్కారగళింద నిన్నన్ను పూజిసి ఆశ్రయిసువుదు నిమగల్లవాద (విరమ పవిత్రవాద) నిన్న బంధువినే కళ్యాణ చుంబకవు పుదిల్లవే? ఈ శరీరనీజవాద నన్న పూజాశ్రయదింద మూలవే నిన్న మనదినే కుందు బరువుదో?

భగవంశనిగే ఆశ్రితరల్లరూ సమరే. బ్రహ్మనాగలి, రుద్రనాగలి, దిక్పాలకరాగలి, మహర్షిగళాగలి, కడు నీచ మనుష్యనాగలి – ఎల్లరిగూ ఒందే విధవాగి కృపేయింద బేరుచుదరల్లవే భగవంశన బంధు!

వస్తువిన ఉత్పత్తిగే మూరు కారణగళుంటేన్నుత్తారే. ఇదన్ను నిదర్శనద మూలక వివరిసుత్తారే. మడకే ఎంబ వస్తు ఇదే. ఇదక్కే మూలవస్తు మణ్ణు. మణ్ణినింద మడకే ఆగుత్తదే. మణ్ణన్ను

ಮಡಕೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕುಂಬಾರ. ಕುಂಬಾರನಿಲ್ಲದೆ, ಮಣ್ಣಿದ್ದರೂ ಮಡಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕುಂಬಾರ ಮಡಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣ. ಮಣ್ಣು, ಕುಂಬಾರ, ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಮಡಕೆಯಾಗಲು ಬೇರೆ ವಿವಸ್ತು ಉಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ವಸ್ತು ಬೇಕು. ಅದು ಕೆಲಸ ಆಗಲು, ಅಥವಾ ಚಕ್ರ. ಇದು ಮೂರನೆಯ ಕಾರಣ. ಈ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಮಣ್ಣನ್ನು 'ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕುಂಬಾರನನ್ನು 'ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸವಾಗಲು ಚಕ್ರವನ್ನು 'ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಣ್ಣು ಹೋಗಿ ಮಡಕೆ ಆಯಿತು, ಬಿಟ್ಟು. ಮಡಕೆ ಮಣ್ಣಿನದೇ ಆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೆಲಸವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಣ್ಣು, ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಕಾರಗೊಂಡು ಮಡಕೆ ಆಯಿತು. ಯಾವ ವಸ್ತು ಉಪಯೋಗಿಯಾದರೂ ಸಹ, ಅದು ತನ್ನ ಮೂಲರೂಪವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಅದು ವಿಕಾರಗೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇದು ನೈಷ್ಟಿಯ ನಿಯಮ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಭಗವಂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೆಲವರಿಗೆ, ನೈಷ್ಟಿಯಾ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಭಗವಂತನೇ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ, ಯೋಚನೆಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಚೇತನ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳೂ ಅವನೇ ಆಗಿ, ಅವುಗಳು ~~ಬದಲಾವಣೆ~~ ಬದಲಾವಣೆಯೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅವನೇ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾತ್ರದಿಂದಲ್ಲೇ ಹಾಗೆಯೂ (ಪ್ರಧಾನ ಕಾರಣ). ವ್ಯಕ್ತದಿಂದ ಭಗವಚ್ಛಿಂತನೆಯೇ ಅನಾಸಕ್ತಿ ಸಹಕಾರಿ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳೂ ಅವನೇ ಆಗಿ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೈಷ್ಟಿಸಿ ಎಂದರೆ ಚೇತನ ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಿಧವಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಸಹ, ~~ಭಗವಂತನು~~ ವಿಕಾರ ಹೊಂದದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವಿಧವಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ ನಿಲುವಾಗಿಯೂ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೇ! ಅದಕ್ಕೇಯೇ ಅವನು 'ಮಾಯನ್'!

3. மாயோனிகளாய நாடகற்ற
வானோர் பலரும் முனிவரும்,

நேயோனிகலோப்பனடையென்ற
நிறைநான்முகனினப்பனடக்குகவண்

ಕೇಯೋನೆಸ್ಲಾವಜ್ಞಿವುಕ್ಕುಂ
ಕ್ಕೀಕಾಕನೆಸ್ಲಾನ್ಕ್ಕಿರುವಡಿಯಾಂ,
ಕಾಯೋಂ, ಎಸ್ಲಾವಿವಪ್ಪುಯಿರ್ಕ್ಕುನ್ ಕಾಯೋಂ
ಕಾಣೋರುರುವನೇ.

ಮಾಯೋನಿಡಳ್ಳಾಯ್ ನಕ್ಕೈಕ್ಕಲ್ಲು ವಾನೋರ್ ಪಿಲರುಮಾ ಮುನಿವರುಮಾ,
ನೀಯೋನಿಡಳ್ಳೆ ಪ್ಪಡ್ಕೆಯೆನ್ ನಿಲ್ಲೋ ನಾನ್ಮುಡನ್ನೆವಿಡ್ಕೆಕ್ಕವನ್
ಕೇಯೋನೆಲ್ಲಾ ವಜ್ಞಿವುಕ್ಕುಮಾ ಕೆಲ್ಕೆಡಳ್ಳೆಲ್ಲಾನ್ತಿರುವಡಿಯಾಲ್
ಕಾಯೋನ್, ಎಲ್ಲಾ ವೆವ್ವಯಿರ್ಕ್ಕುನ್ನಾದಿಯೋನ ವಾನೋರುರುವನೇ.

ಮಾ ಮಗ = ಲುಕ್ತಮವಾದ, ಯೋನಿಡಳ್ಳಾಯ್ ಯೋಗಿಕಳಾಯ್ :
ಶ್ರುಷ್ಟನ್ನಳ್ಳವರಾಗಿ, ನಕ್ಕೈ ನ್ರಾಣ = (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ) ನಡಕೆಯನ್ನ, (ಶ್ರೇಷ್ಠವ
ವನ್ನ), ಕಲ್ಪು ಕಾಪ್ಪರ = ಕಲಿಕಿರುವ, ವಾನೋರ್ ಪಿಲರುಮಾ ಮಾಗೋಷಿ
ಪಲರುಂ = ಅನೇಕ ದೇವಕೆಣಳ್ಳನ್ನೂ, ಮುನಿವರುಮಾ ಗ್ರಾಣಿವರುಂ =
ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನ; ಯೋನಿಡಳ್ಳೆ ಯೋಗಿಕಳಾ = (ಇತರ ಎಲ್ಲಾ) ಜೀವ
ಗಳನ್ನ (ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನ), ನೀ ಪಡ್ಕೆ ಎನ್ನಲುಂ ನ್ರೋ ಪಾಡ ತಾನ್ರು = ನೀನು
ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂದು, ನಿಲ್ಲೋತ್ತೆ ನ್ರಿಣಾನ = ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಿಯಾದ, ನಾನ್ಮುಡ
ನ್ನೆ ನ್ರಾಣ್ ಗ್ರಹಿಕಾ = ನಾಲ್ಮುಖನನ್ನ, ಪಡ್ಕೆಕ್ಕವನ್ ಪಾಡಕ್ಕನ
ವಂ = ಶ್ರೇಷ್ಠನಿದವನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿವುಕ್ಕುಮಾ ಎಸ್ಲಾ ಅಱಿ
ವುಕ್ಕುಂ = ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ, ಶೇಯೋನೆ ಕಾಯೋಗಿ =
ಎಚುಕ್ಕದವನೂ, ಕಿಲ್ಕೆಡಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲಾಮಾ ಕ್ಕೀಕಾಕನ್ ಎಸ್ಲಾಂ =
ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಗಳನ್ನ, ತಿರುವಡಿಯಾಲ್ ಕ್ಕೀರುವಡಿಯಾಗಿ = ತಿರುವ
ಡಿಯಿಂದ, ಕಾಯೋನೆ ಕಾಡಿಯಾಗಿ = ಅಳಿದುಕೊಂಡವನೂ (ಬಿಡಿ
ದುಕೊಂಡವನೂ), ಎಲ್ಲಾ ವೆವ್ವಯಿರ್ಕ್ಕುಮಾ ಎಸ್ಲಾ ತಿವಪ್ಪುಯಿರ್
ಕುಂ = ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ (ಆಶೆ, ದ್ವೇಷ, ದುಃಖಗಳಲ್ಲು) ಜೀವಗಳನ್ನೂ,
ಕಾಯೋನೆ ಕಾಡಿಯಾಗಿ = ಕಾಯುತ್ತಿರುವವನೂ, ಕಾನ್ ಕ್ರಾಗಿ =
ಕಾನು (ಭಗವಂತನು), ಓರ್ ಉರುವನೇ ಧಾರ್ ಉರುವಡಿಗಿ = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ
ರೂಪವುಳ್ಳವನೇ (ದಿವ್ಯಭಾವವುಳ್ಳವನೇ).

ಲುಕ್ತಮವಾದ ಶ್ರುಷ್ಟನ್ನಳ್ಳವರಾಗಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನ್ರಿಭಾವವನ್ನ
ನಡಕೆಯನ್ನು ಕಲಿಕಿರುವರಾದ ಅನೇಕ ದೇವಕೆಣಳ್ಳನ್ನೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನೂ
ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ನೀನು ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಎಂದು ಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣನಾದ
ನಾಲ್ಮುಖನನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿದವನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ (ಶಿಲ್ಪವಿದ್ಯೆಗೂ)

Garani Srinivasan

ఎటుకదవనూ, కిరువతియింద ఎల్లా దిక్కుగళన్నూ అళిదు (విజేతను) కొండవనూ, ఎల్లా బగేయ (ఆశే, ద్వేషే, దుఃఖగళ) జీవగళిగూ కొయియ్యూ సిరువవనూ ఆద భగవంతను (గొత్తిల్లద రూపవుళ్ళవనే). (3)
(గొత్తిరువవుళ్ళవనే).

ఇంథ ఎరడు వాక్యగళల్లి ఆత్మారరు భగవంతన వీరమ శ్రేష్ఠత్వవన్ను, కమ్మి వీరమనాగిర్వవన్ను కురితు హేళిదరాగ్యే. ఈ వాక్యదల్లి భగవంతన ఇంథ అవతారగళన్ను ఇన్నష్టు విశదవాగిసుత్తే, ఆవన ప్రాముఖ్య వీరత్వగుణగళ బగ్గే ఎష్టు ముఖ్యవాగిదే ఎంబుదన్ను తిళిసుత్తే, అవన సౌలభ్యవాది గుణగళూ అష్టే దివ్యవాదవు ఎంబ విషయవన్ను ఇల్లి ఒత్తి హేళలాగిదే.

భగవంతనేంథవను? అవను శ్రేష్ఠ కౌశలవుళ్ళవ. [redacted] జ్ఞాన అశోకనంథ. వీరమనిమర్ధ. వాత్సల్య జలధి.

ఆత్మారరు హేళువుదేనే: భగవంతను శ్రేష్ఠ కార్యవన్ను నడెసువుదక్కాగి మొట్టమొదలు చతుర్ముఖ (బ్రహ్మ)నన్ను శ్రేష్ఠనాగిసిదను. అవనిగే వేదవన్ను బిదేశిసి మొత్తం జ్ఞానవన్నుంటు మాడిదను. ఇళిక, మేలణ లోకగళ వాసిగళాద అనేకానేక దేవతెగళన్ను మత్తు ఋషిగళన్ను శ్రేష్ఠరన్నాగిసిదను. (అవర అభిమానియింద) ఇవర ఎల్లా జీవిగళన్నూ శ్రేష్ఠరాగిసలు ఆగుత్తిరలిల్ల. అవన శ్రేష్ఠ కౌశల్యవేంథాద్దు! ఎష్టే జ్ఞానవన్ను గళిసికొండరూ బిడ ఆ జ్ఞానక్కే ఎటుకదవను భగవంతనే! అవన సామర్థ్యవే, ఆశ్చర్యకారక! త్రివిక్రమనాగి అవరెంథ, శత్రు వీరరు శిరువడిగళిందలే ఎల్లా లోకగళన్ను ఆవరెంథ అళెదుకొండవను! ఆశే, ద్వేషే, మత్తు సంకట గళన్నే ప్రధానవాగి ఉళ్ళ ఎల్లా జీవి గళూ అవనుకాయిరుయుంథే వాత్సల్యదింద పాలిసుత్తానే.

భగవంతను మొదలు చతుర్ముఖనన్ను శ్రేష్ఠనాగిసి, అనంత జ్ఞానవన్నిత్తు, ఉత్తమవాద కర్తవ్యగళన్ను ఎల్లవరన్ను శ్రేష్ఠనాగిసి – ఎందనంథే. బ్రహ్మనను శత్రు శ్రేష్ఠ కార్యవన్నే అనుసరిసి అదువరెంథే, [redacted] నవ్రతిష్ఠ గళన్ను, అష్ట వసుగళన్ను, దశప్రజాపతిగళన్ను, చతుస్సన రుద్రరన్ను, ద్వాదశాదిత్యరన్ను మొదలు శ్రేష్ఠనాగిసికొండనంథే. అవర మూలక జనగళిన ఎల్లా వస్తుగళూ, ఎల్లా జీవిగళూ ఉత్పత్తియాగిదరంథే. శ్రేష్ఠియ శ్రమవే ఇంథు సేవనవు!

Garani Srinivasan

4. தானேருருவே தணிவிக்தாய்க்
தன்னில் மூவர் முதலாய,
வானேர் பலரும் முனிவருமும்
மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்,
தானேர் பெருநீர் தன்னுள்ளே தோற்றி
அதனுள் கண் வளருமும்,
வானேர் பெருமான் மாமாயன்
வைகுந்தனம்பெருமானே.

கானோடருவே கனிவிக்தாய் கன்னில் மூவர் முதலாய், வானோர் பலரும் முனிவரும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய், கானோர் பேருசீர் கன்னுள்ளே தோற்றி அதனுள் கண்வளருமும், வானோர் பேருமான் மாமாயன் வைகுந்தனம்பெருமானே.

கான் தான் = கானு, உர் லுருவே தோர் உருவ = ஒப்பனே, (ஒண்டே ஒண்டு ரூபமே), கன கணி = விரிவுபோனாத, விசு ஆய் (லோகான காரணனாக), கன்னில் விக்கு ஆய் = மூல காரணனாக (லோகான காரணனாக), கன்னில் தன்னில் = கன்னல்லியே, மூவர் மூவர் = மூவரு, முதலாய மூதலாய = மோதலாத, வானோர் பலரும் வானேர் பலரும் = அனேக தேவகேனள்ளன்னு, முனிவரும் முனிவருமும் = மகர்ஷிகள்ளன்னு, முற்றுமாய் முற்றும் மற்றும் = இன்னு இன்னு, முற்றுமாய் ஆய் முற்றும் ஆய் = எல்லவு ஆகி, கோனு, உர்தோர் = சாதியில்லத, பேருசீர் பெருநீர் = மகா சமுத்ர வன்னு, கன் லுள்ளே தன் உள்ளே = கன்ன ஒள்ளேயே, தோற்றி = சேஷ்டிசி, அதனுள் அதனுள் = அதரொள்ளே, கண் வளருமும் = விவடிசி (நித்ரிசுவ), வானோர் பேருமான் வானேர் பெருமான் = தேவகேனள்ள (நிக்யசூரிகள்ள) ஸ்வாமியு, மாமாயன் = மகா ஆச்சர்யகாரியுமாத, வைகுந்தன் தான் = வைகுண்ட விரியு, எமா பேருமானே எம்பெருமானே = நன்ன ஸ்வாமியே.

கானோடருவே (ஒண்டுரூபனே) விரிவோனாத மூல காரணனாக, கன்னல்லியே மூவரு மோதலாத அனேக தேவரேனள்ளன்னு மகர்ஷிகளன்னு இன்னு இன்னு எல்லவு ஆகி, கோனு, சாதியில்லத

ಮಹಾದಮುದ್ರವನ್ನ ಕನ್ನೊಳಗೇಯೇ ನೈಷ್ಟಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿವಡಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸುವ, ದೇವಕೆಗಳ (ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ) ನಾಮಿಯುಂ, ಮಹಾದ್ಭುತ ಕಾರಿಯುಂ ಆದ ವೈಕುಂಠವಿಕಿಯು ನಮ್ಮ ದಾವಮಿರಲೇ. (4)

ಒಬ್ಬನೇ ಆದ ಭಗವಂತನು ಇಡಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೇ ಉಪಾದಾನ ಕಾರಣನಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾ ತಂದು ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಭೋಕ್ತೃಗಳ ಅಭೋಕ್ತೃಗಳ ಉಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳ ಉಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತ ಕಾರಣ ವೆಂಬುದು ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರವೇ. ಹೀಗೆ, ಎಲ್ಲವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಮಹಿದ ಬಳಿಕ ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಇದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ತಾನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬಿವಡಿಸಿ, ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು, ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಚೆಯಿರುವ ವಿರಮವಿದದಲ್ಲಿರುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನು ಒಡೆಯನಾಗಿ, ವೈಕುಂಠವಿಕಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಅವನು 'ಮಾಮಾಯನ್' – ಮಹಾದ್ಭುತಕಾರಿ!

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಯಾರು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆಗಿ, ಇಡಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೇ ಮೂಲ ಕಾರಣನೋ, ಯಾರು ಕನ್ನುಡನೆ, ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರರನ್ನು ಶ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಾಗಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದನೋ, ಮತ್ತು ಅನೇಕಾನೇಕ ದೇವ ಕೆಗಳನ್ನೂ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಮಾನವರನ್ನೂ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ, ಯಾರು ಕನ್ನುಳಕೇಯೇ ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಮುದ್ರಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿವಡಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸುವನೋ, ಯಾರು ಕನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಚೆಗಿನ ವಿರಮವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನೋ, ಆ ಮಹಾದ್ಭುತಕಾರಿಯಾದ ವೈಕುಂಠವಿಕಿಯೇ ನನ್ನ ದೈವ!

5. மாணாய் உலகம் மூடவாகி
மாற்விலி கரமாண்டாய் மாகவா,
கூனேகி ரைதழுவிண்ணாடவிலி
நிறக்கதிலி எதிரிக்தாய்! கோவிந்தா,
வாரார் சோதி மணிவண்ணா!
மதுசூதா! நீயருளாய், உன்
தேனே மலருந்திருப்பாதம்
சேறுமாறு விரைவாயே னே.

మానేయ్ నోఁక్క మడకాళ్ళే మూర్పిల్ కొణాయ్ మూదవా,
కూనేళి శిద్దేయ చుక్కలోళే పిల్ నిలుక్కిల్ శోలిక్కాయ్, శోభిప్పా,
వానొర్ శోఁది మణివణ్ణా మదుశూదా నీయరళాయ్, ఉన్
శేనేమలరుస్తిరు పాదమా శేలు మాలు విన్నేయీనే.

మానపయ్ మాణ్ణాట = జింకేయన్న క్రోలువ, నోఁక్క ఉన్నా
ఈక్కి = నోటవుళ్ళవళాద, మడవాళ్ళే మడియాగిరా = నాభియన్న,
మూర్పిల్ కొండాయ్ మాగుయిల్ ఎకాణ్ణాడాట = ఎదేయల్లరిసి
కొండవనే, మూదవా మాకాయా = లక్ష్మీదేవియప్పికియే, ఈనే
కూఁణా = గూనొందన్నే, శిద్దేయ కీణాకాట = నాశవిడిసువంతే,
ఉణ్ణిల్ పిల్ ఉణ్ణాడియిల్ = బిగిదవ బిల్లన, నిలుక్కిల్
క్రోలు క్కోలు = ఱీతియల్లి, శోలిక్కాయ్ ఎకాగుయిక్కాట = నోట్ట
మూడదవనే, శోభిప్పా ఉకాగుయిక్రూకా = గూఁవిందనే,
వాన యాణ్ణా = బానెల్లవూ (ఆకాశవెల్లవూ), ఆర్ఆర్ = కుంబిదవ,
శోది ఉకాగి = జ్యోతియే, మణివణ్ణా మణి యాణ్ణా = :
ఇంద్రనీలమణియు బణ్ణదవనే, మదుశూదా మకుళూకా =
మధుసూదననే, నీర్ = నీను, అరళాయ్ అరుళాగాట =
కైవిడేఁదు, కేనే ఉకాఉణా = జోనన్నే (మూఁదవనే), మలరుమా
మనరుం = అరళిరువ, శిరుపాదమా క్రోరుపుగాకం = పవిత్ర
వాద పాదగళన్న, శేలుమా ఆలు ఉకాయుడం ఆయు = నోఁదువంతే,
విన్నేయీనే యిళూఉయిఉణా = (నాను) బిట్టియూదవనల్ల!

జింకేయన్న క్రోలువ నోటవుళ్ళవళాద నాభియన్న ఎదేయల్లి
రిసికొండవనే, లక్ష్మీదేవియే, (మూఁదవనే) బిగిద బిల్లన ఱీతియల్లిరువవళ నూనొం
దన్నే నాశవిడిసువంతే నోట్టనే మూడిదవనే, గూఁవిందా, బానెల్లవూ కుం
బిరువ జ్యోతియే, ఇంద్రనీలమణియా బణ్ణదవనే, మధుసూదనా,
జోనన్నే నుంబిసువంతే అరళిరువ (నిన్న) పవిత్ర పాదగళన్న నోఁదువంతే
నీను కరుణిసు. నాను శుద్ధ బిట్టియల్ల!

జింకేయశిణ్ణు విశాల మత్తు ఛంచల. అదర నోటవూ డానే
యే ఛంచల భయగళింద కుంబిద్దు. లక్ష్మీదేవియన్న ఆల్వారరు
'జింకేయన్ను నోటవన్న క్రోలువ నోటవన్నుళ్ళవళు' ఎందు వివ
రిసిద్దారే. దయా మొదలాగి ళ్ళే ఆగిరువ శ్రీదేవియన్న భగవంతను
కన్న ఎదేయల్లరిసి కొండిద్దానే. ఆశ్రితర బగగే అవనిదే దండెయింద

కరగి క్రోఁగుచ్చదే ఎందంకే.

మాధవ ఎందరో లక్ష్మీదేవియ పతి. భక్తవంశేన అనేక దినరూపాల్లో ఇదుంది ప్రియవాద పడిదరు.

"గూనేందన్నే..... నెట్టగే మాడిదవనే" — ఇదు భామవంశ న కృష్ణావతారద సంగతి. మధురేయ రాజనాద కంసను రామ, కృష్ణరన్న ధనుయాగక్కెందు మధురేగే బరమాడిసికొండను. మధు శేయ రాజబీదియల్లి గూను బిన్నిన కుబ్జెయొబ్బళు కైయల్లి గంధద బట్టలన్న హిడిదు క్రోఁగుత్తిద్దళు. కృష్ణను అవళన్న నిల్లిసి 'నీను ఈ కొడదొయ్యువ గంధ యారిగాగి?' ఎందు కేళిదను. 'ఇదు కంసమహారాజనిగే. నానే ఇట్టేకేలసా' ఎంద ళు కుబ్జె. 'నమగూ స్వల్ప గంధవన్న కొడువేయా?' ఎందు కేళిదను కృష్ణ. 'ళక్రోఁ, ఆనందదింద కొడువే. ఇదేఁ కేగదుకొళ్ళి' ఎందళు కుబ్జె. అష్టరమ్మందిరు గంధవన్న మైగే లేపిసికొండరు. బిళిక, కృష్ణను కృపాదృష్టియన్న బీరి రుత్త, కన్నకైయ ఎరడు చరణగళింద అవళన్నల్లవన్నూ కాలడిచ్చేరళిసిద అవళ కాదవన్న మేటిత్త, అవళన్న స్వల్ప మేలక్కేరిదను. చూడలో అవళగూను మాయవాయితు. అవళు ఉత్తమ సుందరియూదళు!

బిళియంతే బిళిగిరువ చిల్లన్న నెట్టగే మాడలు అదర సుందరవాదియన్న కాలినింద మేటిత్త, మకుటదింద శిరదియన్న కైయింద హిడిదు మేలక్కేత్త బోదు. కృష్ణను కుబ్జెయ మాన న్న నివారిసిద్దు డాకయే. నిసుంకరనాద ఉదా మాన.

గోపవ్రతళన్న ప్రీతిక్యాదరణగళింద పరిపూర్ణవాగను గూఁవింద.

మధు ఎంబ రక్కసనన్న కొండవను మధు సూదన.

ఆల్వారరు హేళ్తారే: శ్రీదేవియన్న ఎదెయల్లిట్టు కొండిరువ మాధవనే, కుబ్జెయ నూనన్న నివారిసిద వీర మాలవ వారియే, గోపిందా, నానల్లవూ కుంచి బోళ్వనూ ఝ్యాలకియే, ఇంద్ర నీలమణి వర్ణనే, దుష్ట నిగ్రహ మాడు

వవనే, మధుసూదనా, జోతుకుంభి అరళకుందర నాభివ
సిన్న పాదకమలనళన్న నాను భోళు భ్యువంశ నననే కైవల్య
మూడు. నాను శడువాపి!

6. విశ్వాయేణ విశ్వకోర్ మరున్కాణయ్
విణ్ణోర్ కులవా కేశవా,
మశ్వకేరాయర్ కులమూదలే
మామాయనే మాధవా,
శిశ్వేయీఁయ్ శల్యేయమరామరజ్జల్లీలు మోంయ్దాయ్ శింధరా,
ఇన్నేయు యిన్నే పేయరినాయ్ ఎన్నలు న్నైవనడియీనే.

విన్నేయీన విశ్వాయేణ = వాపయూద నన్న, విన్నే విశ్వా = వాపయూదన్న, శిఁర్ కోర్ = శీఁరిమువ, మరున్ను ఆనాయ్ మరున్కు కోష్ఠియూదవనే, విణ్ణోర్ కులవా విణ్ణోర్ కులవా = దేవకే (నిత్యసూరి)గళిగే ఒడేయనే, కేళవా కేశవా = కేశవనే, మశ్వకేరాయర్ = గోపవళర, కుల ముదలే కులమూదలే = కులక్కే యజమాననాదవనే, మూమూయనే మామాయనే = అద్భుతశక్తియుక్తకనే, మూదవా మాధవా = మూధవనే, శిశ్వేయీఁయ్ విశ్వాయ = కొంబేగళింద కూడిద, శల్యేయ కాణ్ఠియ = కవుశలేగళింద కుంబిద, మరామరజ్జల్లూ మిలుమూ మరామర = కణుశలేగళింద కుంబిద, మరామరజ్జల్లూ మిలుమూ మరామర ణు కణ్ణ రగళు = కాలవృష్టిగళు మిళగన్ను, ఎయ్దాయ్ రయ్కాణు = ఒందే బాణదింద కొడిదవనే, శింధరా శ్రీధరా = శ్రీధరన్నే, ఇన్నేఅయ్ విశ్వా ఆయు = నాశకారకనే, ఇన్నే పేయరినా ఆయ్ విశ్వా పెయరిణ ఆయు = అంజకక్కే జీవంనవనే, ఎన్నలు రణ ఇు = ఎందు, న్నైవన్ రాక్షవణ్ = శంకచవధుకనే, అడియీనే అడియేణ = దాసదేవకనాద నానే.

పాపియాద నన్న జాతిగళన్న శిక్షిసువ మహాదేవనే (లోష్టి యాదవనే), సిర్వహిసిరువళ్ళి జిడేయనే, కేశవా, గోపవర్తమనేళల్లి సేరి, అవరకులక్కే యజమాన నాదవనే, అద్భుశక్తియుక్తనే, మాధవా, కొంచేగళిందలూ దనిగళిందలూ శిక్షిసువవనే, మధుసూదనా, నాశకారకనే, అంజికక్క పరిపాలిసువవనే, ఎందు పాదసేవక శ్రీధరా, నాను నిమ్మన్ను పొగళుత్తిదేనే.

పాపవేంబుదు జన్మక్కే అంటి బందిరువ బలుకొట్ట వ్యాధి. అదన్న నివారణెయల్లి పరిష్కారవాదక్కే దివ్యౌషధి ఎందరే భగవన్నామ స్మరణెయల్లి.

పురుషోత్తమ పదదల్లి వాసిసువ సిర్వహిసిరుగళిగే నివాపడిసువవను భగవంతనే.

కేశవ – భగవంతన అనంత నామగళల్లి ఒందు. దీని ధరవాద కేశరాశియుళ్ళవను, కేశి ఎంబ రాక్షసనన్న కొందు హాకిదవను, మత్తు బ్రహ్మాదిగళల్లర జిడేయనాద దేవ.

శ్రీధరను – ఇవేల్ల 'కేశవ' ఎంబుదర అర్థ.

భగవంతను శ్రేష్ఠనాగి అవతరిసి, నందగోపన యశోదెయర మగనాగియూ చెల్లెయు వాగి, నందగోపకులద ఎల్ల మనెయవరిగూ ముదు మగువాగియే చెల్లిదనవన్ను అనల్లి కడు శక్తిశాలియన్ను సొడ్డిసి, అవనన్న కొల్లుత్తిరలు నానా రీతియల్లి యత్నిసిద కంసనన్న కొందు, గోపవల్లకులక్కే ముందాళ్వాగి నింత. శ్రేష్ఠోపచారదల్లి నడసిద అద్భుత కార్యగళూ, ఆశ్చర్యకరవాద కృత్యగళూ జేల్లశిరదష్టే. అదక్కే అవనన్న 'మహా మాయి' ఎందు కరెయుత్తారే!

మాధవ – ఎందరే, లక్ష్మీపతి, భగవంత. అవన దివ్య నామగళల్లి ఇదొందు.

బాలవృషభగళు యేళనన్ను కన్న ముందే బాణాసుర రాజ్ఞి గొల్లసిద చిల్లాళకనవన్ను కొలిసిద్ది భగవంతను శ్రీరామ నాగి అవతరిసిదాగ. కిష్కింధెయ రాజ్య వైభవద సానరాశిగళిగే కుక్షీవనిగే కన్న బిల్లాళియ జొగళాకారియు ఇప్పత్తొంభుదన్ను కొలిసువుదు నిదర్శన మాత్ర.

శ్రీధర – భగవంతన దివ్యనామగళల్లి ఒందు. కాళల

ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯನೇ ಅವನು ಎಂಬುದು.

ನಾಶಕಾರಕ – ಜನ್ಮದ ಶತ್ರುವಾವಕಾರನೆಂಬ ವಿಂಕಟವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಕ್ಕವನು. ಭಗವನ್ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಬಾಧಗಳನ್ನೂ, ದುಃಖ ವಿಂಕಟಗಳನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತೆಂಬ ಭಕ್ತಿ.

ಅಂಜಕಕ್ಕೆ ಪದವಿನವನು – ದುಷ್ಟರು, ಭಜನಕಂಟಕರು, ರಾಷ್ಟ್ರದವರು, ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದರು: 'ಹರಿ' ಎಂಬ ಮೂರು ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಉಳ್ಳವನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಅಂಜಿಕೆಯೇ. 'ಕೃಷ್ಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕಂಡಿತವಾಗಿ ಅಂಜಿಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮೀ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಡ್ಡಿಯುಂಟುಮಾಡುವ ನನ್ನ ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನಮಾಡುವಂತಕಕ್ಕೆ ಶೌರ್ಯವುಳ್ಳವನೇ, ನಿಶ್ಯವಿಚ್ಛೂಕಿ, ಅಲ್ಲಾ ವಿಚ್ಛಕಿತಗಳನ್ನು ನಿವರ್ತಿಸುವವನೇ, ಆಶ್ರಿತರಲ್ಲಿ ಅವರಂಮಿತವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳವನೇ, ದಯಾಮಧ್ಯೆವುಳ್ಳವನೇ, ಅದ್ಭುತಕೈಂಕರ್ಯವುಳ್ಳವನೇ, ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟರನ್ನೇ, ಮೂಧವಾ, ಕೇಶವಾ, ಶ್ರೀಧರಾ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯನಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರ್ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಾದ ಶಂಕಚಕ್ರವಿಡ್ಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೆಕ್ಕಾ, ನಿನ್ನ ಅನಂತಕೈಯನ್ನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಶಂಕಚಕ್ರವಿಡ್ಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೆನ್ನೆ ಕೈಲಿದೋರೆ.

7. அடியேன் சிறிய ஞானத்தன்
அறிதிலார்க் குமரியா னை,
கடிசேர் கண்ணனுந் துழாய்க் கண்ணி
புனைந்தான் தன்னைக் கண்ணனை,
சடியாராக்கை யடியாரைச்
சேர்தல் சீர்க்கும் சிறுமாலை,
அடியேன் காண்பா னலற்றுவன்
திருணில் மிக்கோ ரயர்வுண்டே.

ಅಡಿಯೇನ್ ಶಿಲ್ಲಿಯ ಇಞ್ಞನ್ರೈನ್ ಅಱಿವಿಲರ್ಕ್ಕುಮರಿಯಾನೈ,
ಕಡಿಶೇರ್ ಕಣ್ಣನುಮ್ತುಳಾಯ್ ಕ್ಕಣ್ಣಿ ವೈತ್ತೈನ್ತಾನ್ ತನ್ನೈಕ್ ಕಣ್ಣನೈ,
ಶಡಿಯಾರಾಕ್ಕೈ ಯಡಿಯಾರೈಚ್ ಚೇರ್ದಲ್ ಶೀರ್ಕ್ಕುಮ್ ಶಿರುಮಾಲೈ,
ಅಡಿಯೇನ್ ಕಾಣ್ಬಾನಲಱ್ರುವನ್ ತಿರುಮಾಲ್ ಮಿಕ್ಕೋರಯರ್ವುಣ್ಡೇ.

అడియేన్ అడి ఉయణ్ = దాసోవకనాద నాను, శిఱియ ఇఞ్ఞ
త్తన్ కిఱ్ఱి యు రూ ణాక్కణ్ = అల్పజ్ఞానవుళ్ళవను, అఱివిలా
అఱిక్కిలు = శిక్షయువుదక్కే, ఆర్క్కుమ్ ఆర్ కుఱుం = యారూ
దరూ, (ఎంథ జ్ఞానిగాదరూ), అఱియాన్ నే అఱియాగిణా = అనాద్యనా
గరువనన్ను, కడి శేర్ కుడి ఈర్ = పరిమళకుంబిద, కణా కుణా
= కంపాద, అమా అమ్ = సొబగిన, కులూయ్ కణ్ణి కుట్టాయ్
కుణ్ణి = కులసియుదారవన్ను, పుల్లేన్దన కణ్ణై = శ్రీకృష్ణనన్ను,
కుణ్ణిణా = ధరించిదవనాద, కణ్ణినే కుణ్ణిణా = కృష్ణనన్ను,
శేడి కుడి = పాపిగళు, ఆర్ ఆర్ = కుంబిద, ఆళ్వై ఆక్కణాక్క =
దేడద, అడియార్కళై అడియారాగ్ = వాదశేవకర (భక్తర), శేర్దల్
ఈర్కిలు = బంధనవన్ను, శేర్క్కుమ్ ఈర్ కుఱుం = శీఘ్రంవ, శిరు
మాల్వై కిరుమాలి = రమేర్ఛరనన్ను, అడియేన్ అడి ఉయణ్ =
దాసోవకనాద నాను, కాణ్బాన్ కాణ్ బాణ్ = సోడువుదక్కాగి,
(సోడబేకెందు), అలట్రువన్ అలట్రుమణ్ = పదరుత్తిద్దేనే,
ఇవనిల్ తిఱత్తిలు = ఇదరల్లి, (ఇదక్కింతలూ), మిక్క మిక్కు =
పెచ్చినదాద, ఇర్ అయిర్వు ఉళ్ళే ఓర్ అయిర్వు ఉణ్ణుమ్ =
ఇందు అవివేకవుంటే?

వాదశేవకనాద నాను అల్పజ్ఞానవుళ్ళవను. ఎంథ జ్ఞానిగాద
రూ శిక్షియువుదక్కే అనాద్య వాగిరువవనన్ను. పరిమళకుంబిద
సొబగిన కంపాద కులసియుదారవన్ను ధరించిదవనాద శ్రీకృష్ణనన్ను, పావి
గళు కుంబిద దేడద భక్తర (వాదశేవకర) బంధనవన్ను శీఘ్రదిరక్కే
రమేర్ఛరనన్ను, వాదశేవకనాద నాను హాణబేకెందు కేను మొద
ల్లగంశే ఇందోవమనాగి పదరుత్తిద్దేనే. ఇదక్కింతలూ పెచ్చినదాద (7)
ఇందు అవివేకవుంటే?

ఆలువారరు పేళ్లుక్తారే: భగవంతనన్ను ఎంథవరు ఆశ్రయిసబేకు?
నన్నంథ అల్పమతియు? యుదాజ్ఞానిగళే? పాపిగళాదరూ, భగవంతనల్లి
భక్తియుళ్ళవరే? ఎష్టే జ్ఞానవుంటిన్నవరాదరూ సరి, భగవంతనన్ను
తన్న జ్ఞానద సిద్ధాయదిందలే భగవంతనా అరిసుకొళ్ళలారరు. భగవం
తను జ్ఞానక్కే సులభనాగి ఎట్టువనవను. ఆదరూ సరి, జ్ఞానియు
భగవంతనన్ను సిద్ధజనాగి ఆశ్రయిసబేకు.

భక్తి మార్గవన్ను తొడదవను, భగవత్ప్రేమవన్నే కొడుత
బేకెందు ఆశ్రయిసబేకు. అదర మూలక భగవంతనన్ను సేరబేకెం
దు

ఆశ్రయించబడ్డాడు. నవనీత కృష్ణుడు తిరువడినళ్ళన్నాళ్వారు పుట్టిన ఎండ్ర వాహనమూదరిగా నీడ, పెరియాళ్వారు, భగవత్కైంకర్యమే జీవనమూ లుద్ధరించుకొన్నవారు.

భగవంతుడేమీ సామాన్యుడా? అవును నవనీత కృష్ణుడు. కృష్ణుడు పశువులనూ, వీరమల్లకుంచిత నీలకాంతకుంతలసిరులు వహించియూ, వీరమల్లకుంచిత నీలకాంతకుంతలసిరులు ధరించి కోలాహలకర్మవను. జ్ఞానసంపన్నుడే అవును. ఆశ్రిత వత్సలుడు. కృపాజలధి. అత్యంతసులభుడు. వాత్సల్యసింధు. ~~నీలవర్ణుడు~~ ~~అనీలవర్ణుడు~~.

నాకేమీ మడామయూఢ (అల్పమతి). పాదపద్మేవక్తనంబు నీదు వన్నడాంశమేమండు, వాపదింద కలుంచిత దేవదవన్న భోక్తు, మడామ మఱుమనూ నీశలనిద్దుదానీదివ్వన్నను ఆద నివేదర్ఘ్యవన్న శాణాభోకండు ఈనినేమోదలల్లదంకి, ఇందదేమనాగ విలపి దుక్కిద్దేనల్ల! నాకొబ్బ అవివేకయేనరి! నన్ను ఆళ్వారుస్వ ఈడేరిచు ఈళ్ళభోకండు ఐతే నాను ఇదరుక్కిరువుదక్కంశలూ ఇచ్చిన అవివేక భోగే యూవుదాదరిగా ఇదేయో?

అల్పమతియాదరూ, శుద్ధవాపియాదరిగా, భగవంతన తిరువడినళ్ళన్ను విడదే ఆశ్రయిసి, అవ్యనళ్ళన్ను విజుదుళ్ళి భోకొండు ఎడేబిడదే దంబలనీక్కిద్దరే, భగవంతనన్ను అవను శప్పదే నోరువను ఎన్నక్కారే ఆలుంగారు.

8. ఉణ్డాయుల కేళుమున్నా లమ
ఉమిళ్ందుమ్ముమాయైయాల్ పుక్కు,
ఉణ్డాయ్ వెణ్ణెణైయ్ శిఱు మణిశర్
ఉలలియాక్కై కన్నిలైయిల్ వైత్తి,
మణ్ణాన్ శోర్ందతుణ్డెల్లుం
మణిశర్క్కాగుం పిర్, శిఱిదుం
అణ్డా వణ్ణమ్ మణ్ణకణాయ
ణెనయ్యూణ్ మరుందేనా! మాయోనే!

లుణ్డాయులడేలా మున్నమే లుమిళుస్ను మూయ్మైయాల్ పుక్కు,
లుణ్డాయ్ వెణ్డ్రోయ్ శిలు మనిశర్ లువల్లేయా క్కేత్తి నిల్లేయియ్ది,
మణ్ కాన్ శోర్స్ద దుణ్డ్రేలు మా మునిశర్ క్కాలుమా పిర్, శిలిదుమా
అణ్డా వణ్ణమా మణ్ కర్ణేయ నోయ్యూణో మరున్దోనే! మాయోనే!

లుణ్డాయ్ ఉణ్ణాడాయు = లుండవనే, లులద్దు మీలూ ఉలుకు ర్రాళ్ళ = మీళ్లు లోకళ్ళన్నూ, మున్న మీ మూణ్ణా రెం = మొదలల్లయే (ఇందే ఇందుకాలదల్లయే), లుమిలూన్దు ఉరిష్టిన్రుకు = (అదన్న మళ్ళీ) హోరళ్ళే డాకిదవనే, మాయ్వైయూల్ మాణ్ణాయుయాల్ = కవిచ్చిందే (మాయిసి మోళ్లోయ్ వెణ్ణాణాయ్ చిల్లిమున్న లిందే), పుక్కు ఓకుకు = హోక్కు, లుణ్డాయ్/ఉణ్ణాడాయు = లుండవనే, శిలుం మనిశర్ కీఱు మణీకూర్ = అల్ప మానవర, లువల్లే ఉవిలు = హీయవాద (కుచ్ఛవాద), ఆళ్ళే ఆకాణాక = దేవదద, సిల్లే ఎయ్దా న్రిలు లాయుక్కి = సిద్ధిసియన్న పడేదు, మణ్ కాన్ మణ్ కాణాన్ = మణ్ణిల్లే, కోర్న్దదు కూర్న్రుకు = ఇంహోలుచ్చదు (హోరబిడు వుదు?), లుణ్డేలుమా ఉణ్ణాడెలుం = లుండాగ్గా దేద, మనిశర్ క్కు మణీకూర్కుకు = మనుష్యరిగే, ఆద్రుమా ఆకుం = లుంటామవ, పీర్ట్రూర్ = అంజిహీయు, శిలోదుమా కీఱ్ఱికుం = స్వల్పవూ, అణ్ణా వణ్ణమా అణ్ణాటా ఉణ్ణాణం = అంచదే ఇరువదాగే, మణ్ మణ్ణా = మణ్ణూ, కళ్ళేయ కణాటు = కరగి హోలుచుద కళ్ళిగ, నేయ్ లూ లో న్రిలు ఉలాణ్ణ = కుబ్బిద శిసిదు (కుబ్బిద లుణిసు), మరునేగే మరున్రుకూగా = క్షీష్ఠిగియే, ~~మాయేలే~~ మూయేలనే మాణ్ణాయాణ్ణ = మూయంచియే! (ఆశ్చర్యకారియే!)

ఇందే ప్రారంభదల్లయే మళ్లు లోకళ్ళన్నూ లుండవనే; (అదన్న మళ్ళీ) హోర డాకిదవనే; (మళ్ళీ), మూయలిందే ఈ లోకవన్న ప్రేళిసి-(అవ్యాళ్ళల్లా ప్రేళిసి)దవనే, అల్లాద మానవర హీయవాద (కుచ్ఛవాద) దేవదద సిద్ధియన్న పడేదు చిల్లో లిసున్నుండవనే; లుండాగ్గా దేద మణ్ణిల్లనే ఇంహోలుచ్చువుదు? మనుష్యరిగే లుంటాగువ అంజిహీయు స్వల్పవాదరూ లుంటామవ (అంచదే) ఇరువదాగే, మణ్ణు కరగి హోలుచువుదక్కింత, కుబ్బిద లుణిసు (అదక్కే) క్షీష్ఠిగియే? ఆశ్చర్యకారియే! (8)

ఆల్వారరు హేళ్తారే: ఛగవంత, 'మూయేలనే' నీను! - వీరమాశ్చర్యకారి! నిన్న ఇందిందు కేలవరూ ఆశ్చర్యభరిత వాదద్దు! ఇందే, ప్రేళయకాల వ్యోదగి బందాగ, నిన్న రక్షణెగే ఒళపడిసిద్ద మళ్లు లోకళ్ళన్నూ నీను లుండే. అవ్యాళ్ళల్లా నిన్న హొట్టేయల్లిట్టు కొండు కాపాడిదే. మళ్ళీ, సృష్టియ నిమయ

బందాగ, అవెల్లవన్ను మళ్ళీ క్రోరడాశిదే. అష్టే అల్ల.
అవ్వనళ్ళ సిందోందు వస్తువినల్లూ - నీలను అంకయూన్ మి
యూగి హోలశిసుంతే. ఇదెల్లవూ నిన్న మూయియే అల్లవే?
అనంతర, ఎల్ల రీతియల్లూ అల్పరాద మూనవర హోలయాద
(షుద్రనాద) దోడ్డవన్న ధరిసి, భూమియు మేలే శ్రోష్ఠన
నాను అవతరిసిదే. బేకల్లవయన్నసుతే. 'లుండడ్డు మీనే ఆనకాలు,
అదు క్రోట్టేయింద జారి క్రోరబీళ్ళువుదు మణ్ణినే అల్లవే?'
ఎందు అల్పమతిగళాద మూనవరంతే శోలతసువుదశ్టుళే?
అథవా, 'ఇవను మణ్ణిన సింద! ఇవనగసి మీనాగువుదేనే?'
ఎంబ నామూన్యవాద మనుష్యర అంజళియన్ను నీనిదు
వుదక్కాగియే, నీను ముందే లుండిద్ద మణ్ణు కరగిహోగువుదు
దక్కే ఇదుశక్తమద్దు ఎందూ, నీను కువ్వవన్ను మిసి మిళిసి
లుండడ్డు?

೧. మాడయోం క్రోయ బలబిలప్
పెరుమాబంక్రుపప్ పెయ్ బోయ,
క్రూయక్రుళ్ళియాయ్ బిడప్పాలమూదా
అముదుశయ్ క్రిట్ట
మాయన్, బాలరుణర్ కాణిక్కే కైలబణ్
మలరాగళ్ రమనంకాణ్ రవ్వబయిర్క్కుం
క్రూడయాన్, కుంమా రెణణ్ణ మాన్
అంమాలూర్క్కే క్రీణియ ఈశూరన్నుదిక్.

మూయోమా శీయవలవల్లే బ్లేరు మూవంజ బ్లేయ్ బీయ,
కూయశులిబియూయ్ బిడబ్లాలముదా అముదుశోయ్దిట్ట మూ
మూయన్, మానోహర్ శనిక్కల్లేవన మలరాళు మ్లేన్దన బెవ్వయిర్క్కే
శాయోన, శివమ్మనేన్నమ్మన అమ్మా మూర్శింయ్ బిచ్చార్ నేదే.

మూయోమా మాడయోం = నావు కాళ్ళానువుదిల్ల! శీయ క్రోయ = బలు
కేట్ట. అలవల్లే అలబిలు = మిరిమీరి మాడువ, పేమ్మ బెరుగు = కొడ్డ,
బలదొడ్డ, వంజమూ బంక్రూం = వంచనేయా, బేయ్ బెయ్ =
కాషిసియు, బీయ బోయ = మరణోదువంతే, కూయ క్రూయ = విరుద్ధ
వాద (వేను అరియదంతే), కులబి ఆయ్ క్రుళ్ళియి ఆయ్ = శీతు
వాగి, విషమ బాల్ బిడుం బాలు = విషద కాలన్ను, అముదు ఆ

అమృతు ప్రా = అమృతంలో, అముదు శేయ్యిద్ద అమృతంతు
ఉ క్కొట్ట = కుడిదుళిద్ద, [redacted] మాయిన్ మాటుణ్ = ఆశ్చర్య
కారియున్న, వాసుంగర్ ఎంగిరార్ = సిశ్చయంగిరవళ్ళ, కని కాణ్గి =
కాణియిల్లద, కల్పవన్ కొయివుణ్ = ఒడేయనన్న, మలర్ ఆళ్ మలర్
శ్రీ ఆళ్వార్ = శ్రీమలద ళ్వావినల్లి పుట్టిదవళ్ళ, మైన్దన్ ణమస్కరిక్కుణ్ = గండన
న్న, ఎవ్వయిర్క్కుమ్ తాయ్ తగప్పయిర్ కుగుం = యావ జీవరాశిగళిగూ
(ఎల్లా జీవరాశిగళిగూ), శాయుంపోలె కాగాయుగాణ్ = శాయుయుంతే
ఇరువవనన్న, శమ్మాన్ కుం మాణ్ = శనగే కానే భ్రామియాదవన
నన్న, ఎన్ అమ్మాన్ తాణ్ అం మాణ్ = నన్న (నినగే) భ్రామియన్న,
అమ్మా మూర్ఖియల్లి అం మాఆర్ క్కొణ్ణు = సుందరవాద కాటి
యిల్లద, మంగళ మూరిగియన్న, శార్న్దే తారున్ణిక్కె = శమీపిస
లియే (బేరియే).

బలు కెట్టవళూ మిరిమీరి మాళ నాడువవళూ బలుదొడ్డ
వంచకళూ ఆద రాక్షసియు మరణిసువంతే మీనూ అరియద (బీరి
శుద్ధవాది) శిశువాగి, (అవళ) విష్ణుద కాలన్న అమృతదంతే కూడిదు
బిట్ట ఆశ్చర్యకారియన్న, నిశ్చయిసిరువళ్ళ కాణియిల్లద ఒడేయ
నన్న, శమలద ళ్వావినల్లి పుట్టిదవళ్ళ దండనన్న, ఎల్లా జీవరాశిగళిగూ
శాయుయాదవనన్న, శనగే కానే భ్రామియాదవనన్న, నన్న భ్రామియ
న్న, కాటియిల్లద సుందరవాద మంగళ మూరిగియన్న బేరియే, నావు
కాణ్బుదు వ్యర్థవల్ల. (శబ్దకోటుద్ధారగళన్నుళ్ళుక్కోవే.) (9)

ఇంతిన వాక్యారదల్లి ఆళ్వారరు శ్రీనివంతిన ఆశ్చర్యకార
శక్తియన్న తిళిసి కొడలు ప్రయత్నిసిదరు. మీళులోకదవరన్ను శరబళిసి
బిడువుదూ, మత్తే అవుగళన్ను ధ్వంసమాడువుదూ ఆశ్చర్యకరవాద
విషయ: సామాన్య మానవనాగి అవతరిసి, అల్లరిగే మీరిదవరన్ను
భేద్యవన్ను కడువిట్టవన్ను తిందు ఎల్లవనూ అరగిసిబిట్టవుదల్లవే?
ఇదూ కూడ నంబలార్దవల్లి ఆశ్చర్యవే అల్లవే? ఇంతహ శ్రీనివం
శన అతిశయవాద గుణవన్ను కొనియాడిదరు.

ఈ కాకూరదల్లి అదన్నే ఇన్నొందు భయంకరవాద
నిదర్శనదింద కొలియకొడలుత్తారె: కాలు, మోసరు, బేన్ను, కుబ్బి
ఇవుగళన్ను యారాదరూ సామాన్యవాగి తిన్న బల్లదు, కుడియుబల్లదు,
జీరణిసికొళ్ళలూ బల్లదు. విష్ణుద కాలన్నల్లే? అదరల్లి,

కడు క్రూరయు వంచకియు ఆద రాక్షసయు కపటాంద బందు
భీరనుకోల్లు లుండుదురో? ఆ క్రూరరాక్షసి దాలన్ను కుటిలయు
వుదో? కుటిలు బదుకర్లు దాక్కొనే? ఆలుబ్బారు దోళ్లు
క్కారి, చినూ అయుద దనుకుంటాద భగవంతను, అదన్ను
యూరు అవనన్ను వంచనచబంద్లకోలే అవళ ప్రాణవన్ను
డాలుకుటాయువ నేవిదల్లే ఉంటి, అవళన్ను కోందుబిట్టనంతే.
సోటిద నందనోలకులద జనక్కే 'ఇదేనాచ్చయ్? ఈరాక్ష
సి ఇల్లదేనేదిక్కళు? ముకువాద క్రష్ణను ఆనంద్దింద ఆడు
శిద్దానల్ల! అవనే అవళన్ను కోందిరబద్దుదో? మనద్దుశవిదా?
ఎందు దిగ్భ్రాంతరాదరంతే. — ఇదు భోశనీ నిండారదంతే.

ఆలుబ్బారు దోళ్లుక్కారే: భగులోంతే రాపినళిగే విరమ
శ్చయద్ కారకనాగి, విరమవిదనాసనళాద నిశ్చయిసుదనళ్ల ఒడే
యువనాగి, విరమదింద అయుద త్రోదనేయు బరియుగా, ఎల్ల
క్కూ ఆదికారణనాగి, ఎల్ల ఘటనెగళ్ల కాయియుగి, విశ్వమం
గళ బీర్డనాగి తోరిసిదువ నిత్యనల్లంతే శ్రీకృష్ణనన్ను ఆశ్రయి
సువుదరింద నావు ఎందిగూ దాళ్దామువుదిల్ల. ఉదాహరణెగాగి
కేళి.

10. కార్ంద వురువల్లి నెరుం కరిక్కు
మాయప్పట్రరుక్కు,
తోర్ంద్రు తన్ పాల్ మనం వైక్క కక్కిరుక్కి
వీడు తిరుక్కువాణ్,
ఆర్ంద్రు ఞాన చ్చుడరాగి
అకలం కోట్ట మెలవెయిర్ంద్రు,
నెర్ంద వురువాయ వురువాగుం
తివట్రిణ్ణుయిరాగం నెడుమాలె.

శార్ంద విరువల్ పిన్నేడల్లుమ శంక్కు ముయాప్ప చ్రుట్టుక్కు,
కీర్ంద్ర కన్ పాల్ మనమ మేల్ళ్ళ కిరుక్కి వీడు తిరుక్కువాన్,
ఇర్ంద్ర ఞాన చ్చుడరాగి అకలమ కీలుం మేలల్లవెయిర్ంద్ర,
నేర్ంద వురువాయ వురువాగుమ ఇవట్రిన్నుయిరాగమ నీడుమాలే.

శార్న్ద ఈగర్నక్త = కూడికొండిరువ, ఇరు తిరు = ఎరడు, వల్ ఎం = బలవ్మాద, విన్నైద్ద్రుమా యిర్ణా కర్మం = కర్మంగళన్ను, శంక్తు ఈగిక్తు = కడిదుడాకి, మూయమా మాయం = అజ్ఞానం బంధవాద, వీట్రు పట్రు = బంధనవన్న, అఱుక్తు అఱుక్తు = కడిదుడాకి, తీర్న్ద కోర్నక్తు = విక్షమాడి, (ఎల్లవన్నా మూగిన్న) విషయదల్లి, మనమా మాణం = మనస్సిన్న, మైక్క ణిక్క = ఇంద్రియంగళ, శిరుక్తి కొరుక్తి = నంబిడిసి, వీడు యోడు = బిడువడెయన్న, శిరుక్తు మాన్ కొరుక్తు ఎణ్ణా = కిడ్డుచుదక్కాగి, (మేల్ట్ట చారణేగాగి), ఆర్న్ద ఆర్నక్త = కుంబిద, ఇనానమా చుడర్ ఆగి రూపణం ఈడర్ ఆగి = జ్ఞాన దీవట్టికెయింద, అడలమా, కీళ్, మేల్, ఆకాలం, కోట్టి, ఓరం = అగలదల్లి (ముక్కమూలా), కీళ్గే, మేలే ఎంబ, అళవు ఇలాన్ద అగా [redacted] ఇరక్తు = అళవే ఇల్లదంతే (అళవియల్లాదంతే) నేర్న్ద ఓరర్నక్త = వ్యాపిసువ (కొండికొండిరువ), లురు ఆయ్ ఒరు ఆయ్ = అచేతనవాగి (అచిత్తాగి), ఉం = చేతనవాగి (చిత్తాగి), ఇవుగళ, లయిర్ ఆమా ఒయిర్ ఆం = ప్రాణవూ (ఆత్మనూ) ఇవు వవనూ, నేరు మాలే ఓరు మాఱలి = నవోఢ్భవరనే.

కూడికొండు బందిరువ ఎరడు బలవ్మాద కర్మంగళన్ను కడిదుడాకి, అజ్ఞాన సంబంధవాద బంధనవన్న కత్తరిసి, ఎల్లవన్నూ ముగిసి విక్షమాడి, కన్న కడలే మనస్సిన్న ఇంద్రియంతే నంబిడిసి (తద్వి బిడువడెయ మేల్ట్ట చారణేగాగి కుంబిద (విరిభూతవాద) జ్ఞానదీవట్టికెయింద, అగలదల్లి, (ముక్కమూలా), కీళ్గే, మేలే ఎంబ అళవేయిల్లదంతే వ్యాపిసి కొండికొండిరువ అచేతనవాగి (అచిత్తాగి), చేతనవాగి (చిత్తాగి) ఇరువవనూ, ఇవుగళ ఆత్మనూ (ప్రాణవు) నవోఢ్భవరనే. (10)

"కూడికొండు . . . . . కడిదుడాకి" — మనుష్యను మరణ కువాగ, అవన్నుమాడిద పాప, పుణ్య గళెంబ ఎరడు కర్మంగళూ నాశవాగొందదే, అవన ముందిన జన్మకొండనే కూడికొండు బరుత్తవే ఎన్నలాగి. అవను ఎష్టే జన్మగళన్న ఎత్తియిత్తానో, అవుగళ ఒందొందు జన్మదల్లియూ మాడిద అవన పాప పుణ్యగళు కూడి కొళ్ళుత్తలే బరువుదరింద అవెరడూ బలవ్మాగి జీవిదు సల్లుత్తవే

ఈ బావి భీర్యాదళ్లు మనుష్యునికి అంటి కొనుండిరువ వరకూ అవనికి ~~జన్మ పరిణామ~~ బంధనదింద బిడుగడేయిల్ల. భగవత్కృప బేయుం టాదరే మాత్రవే, అవ్యవస్థ బంధనవూ కొలసి, అవను బిడు గడదే, అయోఽవస్థెనాగువుదు.

"అజ్ఞానసంబంధవాద ..... కర్తవ్యం" — భగవంతనన్ను ఆశ్రయిసబేకెందు ఆశ్రయిసదిద్దరగే ళ్ళబేకెందు అరితుకొళ్ళ ద అజ్ఞానదింద లోకరెల్లరన్నూ బంధనదల్లి సిక్కి బీళ్ళువను. ధర్మ - కామగళ మిశ్రణదింద ఎంబ బంధనదల్లి సిక్కి బీళ్ళువుదక్కె అవన మనస్సు ఇంద్రియగళిగే వశవాగి, విషయనిమిత్తదల్లి మత్తనాగి, బావనెయన్ను మూడుక్త ళోగదంతిరుదరిందా కారణ.

"ఎల్లవన్ను మరెసి, నిశ్చలమాడి" — ఇంద్రియ భావిల్ల వన్ను, విషయలంపటక్కవన్ను, అవ్యవస్థెయింద బరువ నానా రీతియ దుఃఖవిరుద్ధక్కెయన్ను మనస్సినింద దూరమాడి, మన స్సన్ను శుద్ధగొళిసి, నిర్మలమాడుత్తదే.

ఆత్మోద్ధారదల్లి తొడగిరువవరు: భగవంతన కృపా కారుణ్యవన్ను ఎష్టేష్టు ళోగళిగె తిళిదరూ కీరదు. జన్మ జన్మగళల్లియూ నన్నన్ను బేన్నట్టి కొండిరుత్తిద అనాదివాద బావి, భీర్యా ఎంబ ఎరడు బలిష్ఠకర్మగళ బంధనవన్ను కడిదుదాకే, అవ్యవస్థెయింద నన్నన్ను ముక్తనన్నాగిసదను. అజ్ఞానసంబంధవాద యా చోందు భగవత్కృపెయిల్లదంతే నన్న మనస్సిన్ను శుద్ధగొళిసదను. భగవ ద్గీతెయ లోకవంతే అదన్ను కడదగొళిసదను. నోన్న మనస్సిన్ను శిథిలగొళిసి నన్నడెగే అదన్ను శిరూపిసికొండను. విరమిత బిడుగడెయ (చిడుగడెయ) చోల్ల ఆకారదింద, విరియోగిద్వారా కుంబి దద (చిడుగడెయ) చోల్ల ఆకారదింద, అతిసూక్ష్మవాద అవకాశవ బేళగువ జ్ఞానదీపికెయింద, అతిసూక్ష్మవాద అవకాశవ నన్ను చిడదంతే, ఎల్లరల్లియూ వ్యాపిసి, లోకందిసికొండిరువ, ఎల్లా చేతన అచేతనవస్తుగళల్లూ ఆవరిసువ, అవ్యవస్థెయ ఆత్మవు ఆగిరువవనే ఆత్మవోద్ధారగైదిరువరు!

11. மாலை மாயப்பிற மாணை
மா மாயனை யன்றிமற் றில்லை,
மாலையே நினை மானுரு வாகிய
மன்னு நேமி நெடுமுடி நாயகன்,

పాలెయ్ కమిళ్ళరిణైచ్ చాగార్
పక్కదర్ పారువ మాయిరక్కిణ్ణ,
పాలెపట్ట ఇరువ పక్కమ్
వెల్లార్ క్కు ఇల్లెల పరివదిక్క.

మూలే మూయప్పేరుమానే మూమూయనే యిన్నలోనాయి,
మూలేయిలి మూలరుళాల్ మన్న కురుడ్రూర్ శ్రీకడ్రోవిన్,
పాలేయ్ శమిలుళిశ్రే కార్ర్ వీశ్తర్ వీరవ్ము యిరశ్తిన్,
పాలేవిట్ట ఇవ్వే పక్కమూ ఇరువ వల్లార్ క్కు ఇల్లెల పిరివదే.

మూలే = బహాద్ధిక, మూయ = పేరుమానే = మాయం
పెరుమాణె = కండూ శాణదంకిరువ స్వామియే, మూమూయనే మా
యాణె = మడదాశ్చర్యద్భేభావదవనే, ఎన్నయి ఎన్నుణాణ్ = భూమి
ణాణ్ = ఎందు బగే బగెయూ హేళుత్తా, మూలే మాతె = భూమియన్నే,
పళి రాగి = దక్కిసికొండు, మూల్ అరుళాల్ మాల్ అరుణాల్ = భూవ
రాహనక్కేయింద, మన్న మణ్ణు = స్థిరచిత్తనాగి కురుడ్రూర్ క్షేత్రదల్లి
బిద్దిరువ కూర్ = శిరుక్కురుడ్రూరిన శేత్రవన్నే, చుట్టువ
వాల్ వియ్ పాల్ రాయ్ = డాంబరంకే విరుద్ధభావ, శమిలర్ = భిన్నభావద
ర్ = శమిళరు, ఇళైకార్ర్ = సంగీతకారరు, వీశ్తర్
పక్కదర్ = భక్తరు, వీరవ్ము = పాడి హొగళువ, ఆయిర
క్కిన్ = ఆయిరక్కిణ్ = ఒందు దావిరదల్లి (కాలుశతళల్లి), పాలేవిట్ట
పాడలపట్ట = ఒందు భూవనే ఆగిరువ, ఇవ్వే పక్కమూ = ఇవుగళాద భక్తన్నూ,
పక్కదుం = ఇవుగళాద భక్తన్నూ, వల్లార్ క్కు = బల్ల
వరిగే, పరివదే ఇల్లెల పరివదిక్క = దుఃఖవేంబుదే
ఇల్ల.

బహాద్ధిక నే, కండూ శాణదంకిరువ స్వామియే, మడదాశ్చర్యద్
భేభావదవనే, ఎందు బగే బగెయూ హేళుత్తా, భూమియన్నే దక్కి
కొండు, భూవనక్కేయింద స్థిరచిత్తనాగిరువ శిరుక్కురుడ్రూరిన
శేత్రవన్నే, డాంబరంకే విరుద్ధభేభావదవరాద శమిళరు, దిండి
శాగారరు, భక్తరు డాడి హొగళువ ఒందు దావిరదల్లి ఒందు భూవనే
ఆగిరువ ఈ భక్తన్నూ బల్లవరిగే దుఃఖవేంబుదే ఇల్ల. (11)

భూవంకద దివ్యవాద నామగళన్నూ, ఆ మూలక బహోద్ధిశ్రీన
బాంధవ్యవిల్లద గుణ భేభావగళన్నూ లుక్కిసిద్దంకే బగెబగెయూ
డాడి హొగళువ శిరుక్కురుడ్రూరిన శేత్రవన్నే భూవనక్కేయిందలే

ఒక్కొక్కభాష్యమన్న పేరిదను. శరణాలయమును రక్షించి పాడిన పిందు భాషా పాశురగళల్లి ఈ శిరువాయ్ మొలియు ఒక్కొ పాశురగళు పిందు భిన్న పాగినే. పాశురగళన్న శుద్ధవాద మత్తు సరళవాద కన్నడదల్లి కొడువ ప్రయత్నవాగిదే. పాలనంతే స్వచ్ఛవూ, పవిత్రవూ, నిశ్చలవూ, దోషరహితవూ ఆద సాత్వికభావవుళ్ళ కన్నడగరిగూ, పాడుగా రంగూ మత్తు భక్తరిగూ మధురవాద ఈ పాశురగళు అత్యంత భోగ్యవాగువే. ఇవుగళన్న అరిసుకొండవరు ఎల్లరూ నాందాంత దుఃఖగళిందలూ బిడుగడే పొందుత్తారే. ఎందరే, ఈ పాశురగళల్లి పేళిరువ భగవద్విషయగళన్న అరిసు అనుసరిసువుదరింద, అవరు పీనజన్మద సంకటదింద బారదే, అమరరాగి, పరమపదవాసవన్ను భగవత్సాన్నిధ్యద, సేవెయ, పరమానంద వన్నూ శాశ్వతవాగి పడెదుకొళ్ళుత్తారే. బలవాదే, ఈ శిరువాయ్ మొలియ పిళలక్కురి!

———— o ————

Garani Srinivasan

తిరువాయ్ మేలి — మొదలదశక - ఆరనేయ తిరువాయ్ మొళి.
తిరువాయ్ మొళి - మూన్ఱాంపత్తు - ఆఱునూఱ్ఱుతిరువాయ్ మొళి.

6. పిఱవియిలీశనై - పరివుతీర్కిలీకిఱినీ

1. పరివుతీర్కిలీకిఱినీప్పాడి, విరివుఱు మెయ్యుఱువీర్,
పిరివిలీకయిన్ఱిరున్ఱీర్కూయ్, పరివుమం పుణర్కిన్ఱ పూవై.

పిఱవియిలీశనై పాడి, విఱివుఱు మేవలుఱువీర్,
పిఱవిక్కేయినోయ్ నన్నీర్కూయ్, విఱివుఱుమం పుణర్కిన్ఱ పూవై.

విఱివు ఇల్ పరివు తీర్కిలీకిఱినీ = క్లేశగళల్లద, ఈశనై గా.క
పాడి = స్తుతిసి, విఱివు విరివు = నవేఢశ్వరనన్ను, మేవల్ మెయ్ = విషయం చేకొంబు,
ఉఱువీర్ ఉఱువోర్ = ఆసక్తియుళ్ళవరే, పిఱవిక్కేయినోయ్ = (నవేఢశ్వరనన్ను) అనుభవ బళియన్ను
తీర్కిలీకిఱినీ = ఇల్లదంతెయే, నల్ నీర్ నంబీర్ = ఉత్తమవాద శీలగుణవన్ను,
కూయ్ = నమపిసి, విఱివుఱుమం = పరుపాయ నమపిణ్ణిరక్కుద్ది, పుణర్కిన్ఱ పూవై = ధూపవు

క్లేశగళల్లద నవేఢశ్వరనన్ను స్తుతిసి ప్రీతి విషయవన్ను విషయం చేకొంబ ఆసక్తియుళ్ళవరే, నవేఢశ్వరనన్ను అనుభవ
ఈశియల్లదంతెయే ఉత్తమవాద శీలగుణవన్ను నమపిసి. అదర
పరువాయ (సాటి) నమపిణ్ణిరక్కుద్ది ధూపవ ముక్తి ధూపవన్నే. (1)

ఆళ్వారరు పేళ్దుక్కారే: నవేఢశ్వరనాద భగవంతను స్తవిసి
ణాదను. ఆనందభరిసిదను. అవనిగే యావ బళియు క్లేశవూ ఇల్ల.
ఆ ప్రాప్తియన్ను వీడదే శేళ్ళువుదు, ముక్తి అవనన్నగలదంతే.
అవన పాదమూలదల్లియే ఇద్దుకొండు, అవన సేవెయల్లి తొడగువుదు
నిత్యశత్రునిగే ఇరబేకాద ముఖ్యవూ. ఈ నుడియన్ను నాత్మసి కొళ్ళు
వుదక్కే భగవంతన్నే బాశ్రయిసబేకు. అదక్కే భగవంతనన్ను
ధ్యానిసబేకు. ఇదు శాస్త్రద కేలవే అల్ల, భగవంతను అభ్యంత
దుల భవను. భక్తి ఆదరగళింద, ప్రీతియింద విశుద్ధవాద శీలగుణ-

పన్న భమబిడ్డ, ఆ శరీరం లాయ, ధూప వస్త్రాన్ని, పుష్ప వస్త్రాన్ని అవిర్భవించి సదరీ భాశు. ఇష్యీంద లోనే భగవంశను ధ్యానిస్తూనే. భక్తి తో అనుగ్రహించుశ్తానే. భక్తను శబ్దిదేలు దాక్షరాలూ శ్లోకాశ్తానే.

2. మధువార్ కణ్ణణ్ణుక్కు ప్పూయాణ్,
మూదువేదనై మూళ్వినై యుక్కు,
ఏదువేదనై తీర్ పణి యెణ్ణ
కేదువే ఆట్చెయ్యు మీడే.

మధురవాక్శబ్దాన్నులూంయున్, ముదురేద ముదల్ వసుక్కు,
ఎదువేదనా చీణియేన్న దదువే ఆట్చేయ్యు విడే.

మధు ఇర మధు ఆర్ = జేను కుంబిరువ, శేషో కణ్ణ = రంవాద,
అమ అం = హొబిన, శులూయాన్ ప్పూయాణ్ణ = కులసియు
డారవన్న ధరిసిదవనాద, ముదు మూదు = పురాశనవాద (అనాదియూద)
వేదమా వెకం = వేదగళ, ముదల్ వసుక్కు మూలపుంబు
క్కు = ఆదియూగిరువ భవేద్ శ్వరనే, ఎదు ఏదు = యావుదు, యీదు
ఏదు = పరక్కే? డేనే?, ఎన్నెదు ఏణ్ణదు = ఎన్నవే, అదువే
అదువె = ~~అనాదియే~~, (ఎన్నెదదువే ఏణ్ణదు కేదువె = ఎన్నవే
ఇరువుదే), ఆళ్వో శెయ్యుమా ఆళ్ ఏచెయ్యుం = మేలే మాడువు
దక్కే, ఈడే ఈ ఆట = భంభమనాదదు.

రంవాద, జేను కుంబిద హొబిన కులసియు డారవన్న ధరిసి-
రువ, అనాదియూద వేదగళ్ల మూలకారణనాద భవేద్ శ్వరనే
యావుదు? యీదే? డేనే? ఎన్నదే ఇరువుదే (యావుదు ఆనువు
దేనో అదన్నే) నేవేనే భంభమవెన్నశక్కదు. (2)

భగవంశన శరీరల్లి ~~హొబిన~~, రంవాద, మధురవాద, వీరి
మళ్ళిన, ఎందెందిగూ బాడదిరువ సుందరవాద కులసియు డారబెరుశ్తదే.
అనాదియూద వేదగళ్ళే మూలకారణనాదవను, అవుగళ్ళింద ప్రీశి
బాధిశనాగువవనూ ఆ భవేద్ శ్వరనే. ఆదరే, భగవంశను అశ్యంశ
సులభను. అవనన్ను బడల్ల సులభవాగి శృష్టి బడిదబల్లదు. భక్తి
యింద స్మావిగే మనస్సు చేశాదరూ భవ విరిదబల్లదు. సందుగూ,
స్వల్పసీరు, అథవా, సిందు స్వల్ప ధూప – ఇవుగళ్ళింద లోనే స్మావిగే

కృష్ణ్ణి యుంటానుకదే. (ఇదు మొదలు పాశురాద విషయం)

ఇన్ను చేవేయు విషయం. భగవంతనే యూవ బగేయ చేవేయన్ను నడగబేకు? అదన్నేకే నడగబారదు? అదక్కే యూవ క్రమవన్ను అనుసరిసబేకు? ఈ ఈశియల్లి యుగళ చింతనే మాత్ర కాలకళేయుబారదు. భగవంతనే యూవ సోకేయున్నాదరూ నడగబహుదు. నాప్తిశరదాగి, ఇదే విషయవన్ను యోజిసుత్తా, ఎల్లవన్ను బిక్కి అవిరతిల్లగళేయుత్తే, నమ్మన్నే ఇట్టరూనిడ (శటగోపి ఈశియల్లి ఇదరూనిడ), అదు భగవంతనిగే సాజవాగి తిళ్గబహుదాద నడేనుకే సంతోషవు ఎందు భావిసబహుదు.

ఈ పాశుర రచనేయు విషయు హొందిదే. తిరుప్పావై మత్తు దివ్యవాద 'అంశాది' ఈశియల్లి రచిసిరువాదరియుత్తే. ముందిన పాశుర శబ్దవు విదనే ఈ పాశురద ప్రారంభద విదవాగబేకు శబ్దవు. ఈ శబ్దవు బొడు ఇల్లి భిన్న వాదంతే శంకర, అర్థవన్ను కొట్టే. ఈ శబ్దవన్ను విశ్లేషిసిదరే, 'అంశాది' యు రచనేయల్లియూ ఇల్లియూ ఇదే ఎన్నబహుదు.

3. ఈడు మేడు ప్పమిళీశన్, మూడువిడాదే మనమే,
పాడుమెన్న వవన పాడల్, ఆడుమెనళ్గ మణాళ్నే.

ఈడుమా ఈడు = భూతియు, ఎడుప్పమా ఈడుప్పు = దూర వాగువుదు, ఇల్లిల్ల = ఇల్లద, ఈశన్ ఈశ = నమోఁశ్వరనిగే, మూడు మాడు = సాష్టాంగ ప్రణామ మూడు (అడ్డబీళ్వు), విడాదు విడాక్కు = బిడబేడ, ఎనమనమే ఈణ్ మణవు = నన్న మనస్సే, పాడుమా పాడుం = హాడుత్తదే, ఎన్న నా ఈణ్ణా = నన్న నాలగే, అవన్ అవణ్ = అవన, పాడల్ పాడల్ = స్తుతియన్ను ఆడుమా ఆడుం = ఆడుత్తదే (కుణిదాడుత్తదే, శేగనాడుత్తదే), ఎన్న అళ్గమా ఈణ్ ఆళ్గళం = నన్న అంగళల్లవూ (మైయల్లా), అణిళ్నే ఆణాళ్గళే = ధరిసువంతే.

చోళేశనసాంద

నన్న మనస్సే, దేవేంద్రుడు కూడా యిల్లదవసు. / దూరవాసు
వవనల్లు. అవనస్సు విడబోడ. అవనికే అడ్డబీళ్లు. నన్న నాలగే
అవనస్సు స్తుతిసి డాడుత్తదే (స్తుతిసుత్తదే). నన్న అంగనళల్లూ
(మ్యాయిల్లూ) దేవాదేశగళుంటు కుణిదాడుత్తదే. (3)

ఆల్మూరరు హేళ్తారే: నన్న మనస్సే, భవవంతను నీవా
రిశను. గుణగళల్లూ వైభవదల్లూ అవనిగే కూడియూ ఇల్ల,
అవను చోళేశనసాంద ఎందిగూ దూరనిరలియువుదిల్ల, అంతయూ
మియూ అయే ఇద్దానే. లోకేల్యాబి ళ్ళ కల్యాణ గుణ వీరి
భూనాథనాద ఈ దేవేంద్రనన్న బిడదే ఆశ్రయిసి. అవనిగే
అడ్డబీళ్లు. ఎల్లపద్దదల్లూ అవనిగే శరణాను. నోడు, నన్న
నాలగే ఎడెబిడదే భవవంతన గుణగాన మాడుత్తిదే. నన్న
అంగాంగగళల్లూ ఆదేశగళుంటు కుణిదాడుత్తిదే. నీనూ
హాగే అవున్న కొండిగే నడక్కలు.

భవవంతనన్న మేలే, ఇంద్రియగళు, మనస్సు - ఎల్ల
వూ ఒమ్మొమ్మనాగి వశీకరిసికొడగదిరే చోళేశనన్నలుదాహరణం
శేయుత్తే.

4. అణ్ణుకణ వాడుమణ్ణుకం,
వణ్ణుకివళ్ళి పడుమీశన్,
పిణ్ణుకియమరర్ పిదట్టుమం,
కుణ్ణుకళుకొళ్ళుయినానే.

అణ్ణు ఎన అణ్ణుకు ణ = ఆదేశన్నే ఎంబంతే, ఆడుమ
ాడుం = ఆడుత్తదే, ఎన అణ్ణుమ ణ్ అణ్ణుకం = నన్న మైమ,
వణ్ణు వణ్ణుకి = నమస్కరిసి, వళి బిడుమ ళ్ళి పడుం =
మోజిసువంథ, ఈశన్ = ఈశనన్ను, పిణ్ణు ళ్ళి ణ్ణుకి =
(పరస్పర) వాదవివాదమాడుత్త (~~కాసుకొండు~~), అమరర్ = అమరర
అమరరు (నిత్యసూరిగళు), పిదట్టుమ ళ్ళి కైళ్ళుం = వటను-
ట్టువంథ

కుణమూ కుణాం = కల్యాణగుణాగళింద, కేలు ంకు = జోలెబిప్పువ
కేళ్వుదే ನಾನೇ ಕಾಣ್ಣಾಣಕುವಿರುಣೋ = సిద్ధాంతగళుక్కువసే.

ఆవేశవోఁ ఎంబంశే ఆడుక్కదే నన్న మైత్రి నమస్కరిసి భోజ
నవంద్ర ఈశను, వీరప్పర వాద వివాదవూ డుత్తా వటగుట్టుశిల
వంద్ర కల్యాణగుణాగళింద జోలెబిప్పువ సిద్ధాంతగళుల్లవనే. (4)

ಆಲ್ಬೂರರు ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಚಿನ್ನವಂಶನ ಗುಣಾ ಬ್ಬೆ ಭಾವನೆಗಳ ಅನು
భవవల్ల నన్న మైత్రియుంబు బందిదేయోఁ ఎంబంశే నన్న మైత్రి ఆడుక్కదే.
నమ్మ నివేదిశ్వరను వికల కల్యాణగుణ వరిపూర్ణను. ఈ గుణగళ
విషయదల్లయోఁ నిత్యసిద్ధాంతగళల్లి వీరప్పర వాద వివాద నడెయు
త్తదే. చిన్నవంశన వీర్యగుణగళు దొడ్డవే, భూలభ్య గుణగళు
దొడ్డవే ఎంబుదే అవర వాదవాగిద్దు. ధర్మదియ సిందసుందు గుణవ
న్న ఎత్తి తోరిసిదరు, అదర బగెగే ఎంథవరూ కండుకేళిదిల్ల,
కొనగె డాడువవరల్లి నిత్యసిద్ధాంతగళు నాను కానందు ముందెబం
దుత్తా, కమ్మ కమ్మ దొడ్డ గాత్రవన్న తోరిసుత్తిద్దవు. కాలక్రమే
యిత్తారప్పా, ಚಿಗುణ వివరిసిదాద చిన్న వంశనిగే కన్న ఆత్మీయ
రన్న లుద్ధరిసువుదే ముఖ్య సిద్ధాంత, కంఠీయా!

5. ಕಾಣ್ಣಾಣಕ ಕಾಣಾಣಮ ಬಿಲಾತ್ತಾಣ್,
ತಳ್ಳಕಬಿರಾಕ ಮಿಲಾತ್ತಾಣ್,
ಬಿಳ್ಳಾಣಕ ಬಿಳ್ಳಾಣಮ ವಿರುಂಬಿ,
ಉಳ್ಳ ಕಲನ್ತಾರ್ಕ್ ಕೋರಮುತ್ತೆ.

ಕೊಳ್ಳುವೆ ಕೊಳ್ಳಾಮ್ಮೆ ಯಿಲಾದಾನ್, ಎಳ್ಳಡಲಾರದಮಿಲಾದಾನ್,
ವಿಳ್ಳುವೆ ವಿಳ್ಳಾಮ್ಮೆ ವಿರುವಿಚ್ಚೆ, ಉಳ್ಳಕಲನ್ದರ್ಕ್ಕೋರಮುದೇ.

ಕೊಳ್ಳುವೆ ಕಾಣ್ಣಾಣಕ = ಬರಮೂಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಕೊಳ್ಳಾಮ್ಮೆ ಕಾಣ್ಣಾಣಮ = ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಿರುವುದೂ, ಇಲಾದಾನ್ ಬಿಲಾತ್ತಾಣ್ = ಇಲ್ಲದವನೂ, ಎಳ್ಳಡಲ್ ತಳ್ಳಕಬು = ದ್ವೇಷಾನಲ, ಇರಾಡಮ ಬಿರಾಕಂ = ರಾಗವನ್ನಾಗಲಿ, ಇಲಾದಾನ್ ಬಿಲಾತ್ತಾಣ್ = ಇಲ್ಲದವನೂ, ವಿಳ್ಳುವೆ ವಿಳ್ಳಕ = ಅಗಲಿಕೆಯಾಗಲ, ವಿಳ್ಳಾಮ್ಮೆ ವಿಳ್ಳಾಣಾಣಮ = ಅಗಲದಿರುವುದಾಗಲಿ, ಇಲ್ಲದ, ವಿರುವಿಚ್ಚೆ ವಿರುಂಬಿ = ಆಶೆಯಿಂದ, ಉಳ್ಳ ಕಲನ್ದರ್ಕ್ಕೆ ಉಳ್ಳ ಕಲನ್ತಾರ್ಕ್ಕು = ತಿಳಿದವರಿಗೆ (ಕನ್ನಡದ ಕೊಡುಗೆ) ಕೋರಮುತ್ತೆ = ದಾಚಿಯಿಲ್ಲದೆ

అమృతస్వరూపినే.

బరమండికోళ్ళువుదూ, స్వీకరించిదిరువుదూ ఇల్లదవస్తూ, (అశేషయూ)
ద్వేషవానల రాగవాగల ఇల్లదవనూ, (బ్రశేషవూ) అనలంకరియుగ అగలదారు
వుదూ ఇల్లద, ఆశేయింద ఆంకరంగికళాగి కన్నన్న కూడికొండరువవ (5)
రిగే బాటియిల్లద అమృతస్వరూపినే.

ఆల్వారరు హేళ్తుత్తారే: మనస్సే, భగవంతనన్న ఏనెందు అరిదు
కొండిరువే? స్వామియు ఎల్ల రీతియల్లూ బహుదూరవను. అవనిగే
యావ బగెయు వీష్టకాశవూ ఇల్ల. కన్నన్న కూడువ భక్తరిగే
గుణగళిగెయే, జాతి రీతి సాధనగళియే ఇల్లవేందు హేళిదే
దుచ్చుబిల్ల. గుణవిరువవనన్న కన్నల్లిగే బరమండికొళ్ళువుదాగలి ఇల్ల. భక్తన
గుణవిల్లదవనన్న కన్నింద దూరమాడువుదాగలి ఇల్ల. భక్తన
న్న కురితు అవనిగే రాగవూ (ఆశేయూ) ఇల్ల; ద్వేషవూ ఇల్ల.
యారన్నూ స్వామియు అలక్షిసువుదిల్ల. యారన్నూ అశేషయవాద
ఆదక్కియింద లక్షిసువుదిల్ల. భగవంతనిగే (ఇష్ట మూర్తియే — యా
రు అశ్రయిసిద్ద కన్నన్నే ఆశ్రయిసుత్తానో, యారు ఆంకరంగిక
వాగి కన్నన్న కూడికొండరబేకెందు అపేక్షిసుత్తానో, ఆ భక్తో
నిగే మూర్తియే భగవంతను దాటియిల్లద అమృతదంతే విరమ
ణీయనాగిరుత్తానే.

భక్తనాదవను విరమ ప్రయోజనకాగియూద భగవంతనూ
బేరన్నల్లద, అల్ప ప్రయోజనకాగియూద బేరే యారన్నూ ఆశ్ర
యిసబారదు. ఆగలే అవన్న భక్తిగే తక్క ప్రశిష్టవాద విరమ
వేద వాక్యవన్ను, నిత్యనైమిత్తికాదిగళన్ను భగవంతను దయిసిడువుదు.

6. అముక్రమమరర్ కట్టోన్ద, నిమిర్ కూడరాళ్వి రైమాల్,
అముక్రిత్తు మాట్రు విణియన, నిమిర్ క్రిణారోల్ కడలాణ.

అముదమమరర్కట్మోన్ద, నిమిర్ శుడరాలి నేడుమాల్,
అముదిటు మాట్రు వినియన, నిమిర్ శిల్ల నోళ్ కడలానే.

అముదమూ అముక్తం = అమృతవన్ను, అమరర్కట్మో అము
ద్రగకూటక్ = అమరరంగే (దేవశేనళిగే), ఈన్ద ఎ.న్రక్ర = కొట్టవన్ను,

నిమిర్ స్రిమిర్ = బెళ్ళెదు విస్తరిసువ, శుడర్ కూడర్ = శిలష్టనాద కేజిహ్వే మయినాద, ఆటు ఆళ్ళి = ఒక్రాయుద్ధవన్ను పిడిదవను, నేడు మూల్ స్రిడుమాల్ = దేవేశ్వరనాదవను, అముదిలుమా అం కెయ్యుం = అమృతక్కెంకలూ, ఆత్ర ఆస్రల్ల = అధికనాద, ఇనియన్ తిణియన్ = శుంభ్యనాదవను, నిమిర్ శిశై స్రిమిర్ ర్ కెయిర = విశ్వరనాద అళ్ళెగళుళ్ళ, నిళళో స్రోల్ల = విస్తారనాద, శడలాన్నే కడలుగణ = శడలల్లిరువవన్నే.

అమృతవన్ను అమరరిగే (దేవతెగళిగే) బిదసి బెళ్ళెదు బరడువ శిలష్టనాద శిజిహ్వే మయినాద ఒక్రాయుద్ధవన్ను పిడిదవను, దేవేశ్వరనాదవను, అమృతక్కెంకలూ అధికవాగి శుంభ్యనాదవను, విశ్వరనాద అలగళుళ్ళ విస్తారవాద శడలల్లిరువవన్నే. (6)

ఆలిప్పీరరు హేళుత్తారే: మనస్సే, నీను దృఢవాగి ఆశ్రయిసి బేకాద భగవంతనన్ను కూరికు ఇన్ను స్పష్టవాగి హేళుత్తీనే, కేళు. భగవంతన విరమిసదిరి. దానవరింద సంకటక్కొళగాగి, భగవంతనల్లి మొరెహోక్క దేవతెగళన్నే, పాల్గడలన్నే శడెదు, అమృతవన్నుండు మాడి, అవరిగే ఉణిసి, అవరన్ను అమరరన్నాగిసిదను. అవన కైయల్లి అద్భుతవాద శిజిహ్వే మయినాద, విశిష్టనాద, విదురాళియన్ను కరిందు బాకువంత ఒక్రాయుద్ధవిదే. అవనే దేవేశ్వర. అవనన్ను ఆశ్రయిసువుదు, అవన శిజిహ్వెయల్లి నెలెసువుదు అఖండవాద ఆనందవన్నుంటు మాడువుదరింద లూ, అమరత్వవన్ను కొరతిసి కొడువుదరింద లూ, అవను అమృతక్కెంకలూ మధురవాగి, శుంభ్యనాగిరుత్తానే, కండిరయా!

భగవంతను విరమలుదారి. పరమోదారి. విరమిసదిరువుదే దేవేశ్వర. అత్యంత శుంభ్య. అవనన్ను ఆశ్రయిసి ఉదారగళాగలే బేకు.

7. స్రోల్ల కడల్దు స్రీలనుణకడకాణ్,
కడాల్ల కల్ల కాలి కుణిదెయ్దు కాణ్,
కాల్ల కల్ల కాలిలిల్ల ణుణుకి,
స్రాల్ల కడలి క్క స్రీ మిడణ.

ನೀಳ್ಗಾಡಲ್ ಶೂಲಿಲಜ್ಗೈ ಕೋನ್, ಕೋಳ್ಗೂಡಳ್ಗಾಲ್ಗೈ ಕುಣಿಶೆಯ್ದಾನ್,
ಕೌಳ್ಗೂಡಳ್ಗಾಲ್ಗೈಯಿಲ್ ವಣಾಜ್ಗೈ, ನಾಳ್ಗಾಡಲ್ಗೈ ಕ್ಕಲಿಮಿನೇ.

ನೀಳ್ಗಾಡಲ್ ಶೂಲಿ ನ್ರೋಗ್ಗ ಕಡಲ್ ಸೂಟ್ಟ = ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಿಂದ
ನುಕ್ಕು ವಂದ, ಇಲಜ್ಗೈ ಕೋನ್ ಲಂಕೆಯು ಕಾಜನ, ಕೋಳ್ಗೂಡಳ್ ಗಾಲ್ಗಾಗ್ಗ = ಕೋಳ್ಗುನಳ್ಳನ್ನು, ಕಲ್ಗೈ
ಕ್ಕಿಲಿ = ಕಲೆಗಳನ್ನು, ಕುಣಿಶೆಯ್ದಾನ್ ಕ್ಕುಣಿ ಗಾಟ್ಟುಗಾಣ್ = ಕಕ್ಕಳಿಂ (ಕುಂಡಲಿಂ) ಧಾರಿದವನ, ಕೌಳ್ಗೂಡಳ್ ಗಾಲ್ಗಾಗ್ಗ = ಕಿರು
ವಡಿಗಳನ್ನ, ಕಲ್ಗೈಯಿಲ್ ವಣಾಜ್ಗೈ ಕ್ಕಿಲಿಯಿಲ್ ವಣಾಗ್ಗುಕ್ಕಿ = ಕಲೆ
ಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಂ, ನಾಳ್ಗಾಡಲ್ಗೈ ನ್ರಾಗ್ಗ ಕಡಲಿಲ = ಕಾಲವೆಂಬ
ಕಡಲನ್ನ, ಕಲಿಮಿನೇ ಕಟ್ಟ್ರಿಟ್ಟಿ ರಾಣ = ದಾಟಿರಿ.

ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ನುಕ್ಕು ವಂದ ಲಂಕೆಯು ರಾಜನ ಕೋಳ್
ಳ್ಗುನಳ್ಳನ್ನು ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಕುಂಡಲಿಂ ಧಾರಿದವನ ಕಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ (7)
ಕಲೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಂ ಕಾಲವೆಂಬ ಕಡಲನ್ನ ದಾಟಿರಿ.

ಇಂದಿನ ದಾಶರದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ವಿರಕ್ಷ ಪೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನ
ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಈಗ ನ್ವಾಮಿಯು ನಾಮರ್ಥ್ಯ ಪೌದಾಯಿಂ
ಗಳನ್ನ ಕೂಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದು.

ಭಗವಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಿ, ನಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಂತೆ
ಅವತರಿಸಿ, ಅಪ್ರತಿಮ ಶೂರನೆನಿಸಿದ ರಾವಣಾಸುರನ ದುಷ್ಟ ಕಲೆ
ಗಳನ್ನು ನಿವೃತ್ತಿ ಕೋಳ್ಗುನಳ್ಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳ
ಧಾಟಿಯಿಂದಲೇ ಕುಂಡಲಿಂ, ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಧಾರಿದನು.
ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟಾ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನ ನಡೆಸಿದನು.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ದುಕ್ಕೊಳ್: ಮನಸ್ಸೇ (ಭಕ್ತರೇ), ಅಕ್ಷಂತ
ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯ ಕಿರುವಡಿಗಳಿಗೆ ಮೊಲೆ
ತಲೆಯನ್ನಿಂಸಿ, ನಮಸ್ಕರಿಂಸಿ. ವಿರಮಲುದಾರಿಯಾದ ನ್ವಾಮಿಯು
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಲವೆಂಬ ಕಡಲಿನಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡಿ, ಅಮರರನ್ನಾ
ಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಕಾಲವೆಂಬ ಮಿಕಿಯಿಲ್ಲದ ಕಡಲನ್ನ ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲಪುರು
ಷನ (ನಮೋ ಕ್ಷೇರನ) ಕೃಪೌದಾಯಿಂವೇ ಬೇಕು.

Garani Srinivasan

8. ಕಳಿಮಿನ್ ಕಣ್ಣಾರ್ಕಳ್! ಕಳಿಕ್ಕು,
ಕೊಲುಮಿನವನ್ ಕ್ರಿಕ್ಕುಗಳ್,
ವಳಿನಿನ್ರ ವಲ್ವಿನೈ ಮಾಳ್ವಿಕ್ಕು,
ಅಳಿವಿನ್ರಿ ಯಾಕ್ಕಂದ್ರುಮೇ.

ಕಳಿವಿನ್ ಕೆಂಡ್ರೋರ್ಗಳ್! ಕಲಿಕ್ಕು, ಕೆಲುವಿನವನ್ ಕಲ್ಕೊಲುದಾಲ್,
ವಲಿನಿನಂ ವಲ್ವಿನೈ ಮಾಳ್ವಿಕ್ಕು, ಅಲಿವಿನ್ರಿ ಯಾಕ್ಕಂದ್ರುಮೇ.

ಕಳಿವಿನ್ ಕಳ್ವಿಮಿನ್ = (ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು) ಕಳೆದು ಬಿಡಿ,
ಕೆಂಡ್ರೋರ್ಗಳ್ ಕಣ್ಣಾರ್ಕಳ್ = ಭಕ್ತರೇ, ಕಲಿಕ್ಕು ಕಳ್ವಿಕ್ಕು = (ಆ ವಿಷಯಾಂಕರವಿಂಸಗಳನ್ನು) ಕಳೆದ (ಕೆಲಸವಿಸದ) ಬಳಿಕ್,
ಕೆಲುವಿನ್ ಕಣ್ಣಾರ್ವಿಮಿನ್ = ಪ್ರೀತಿಸಿ, ಅವನ್ಗಳ್ ಅವಿಣ = (ಕೃಪಾಳುವಾದ)
ಭಗವಂತನನ್ನು, ಕೊಲುಕ್ಕಾಲ್ ಕಣ್ಣಾರ್ಕ್ಕಾಗಳ್ = ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ
(ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಿದರೆ), ವಲಿನಿನಂ ವಳ್ವಿನ್ರಿ = ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ನಿಂತಿರುವ, ವಲ್ವಿನೈ ಕಳ್ವಿಮಿನ = ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು
ಮೂಲೋಪಿಕ್ಕು ಮಾಳ್ವಿಕ್ಕು = ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಅಲಿವು ಇನ್ರಿ
ಅಳಿವಿನ್ರಿ = ಶಾಶ್ವತವಾದ ಇರಕ್ಕ, ಆಕ್ಕಮುಂ ಆಕ್ಕ
ಂ = ನಿಂಬಿಕ್ಕನ್ನ, ಕರುಮೇ ಕ್ರುಮೆ = ಕಂದು ಕೊಡುವುದು (ಅಲ್ಲವೇ!).

ಭಕ್ತರೇ, ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಲಸಿ. ಆ ವಿಷಯಾಂ
ಕರವಿಂಸಗಳನ್ನು ಕೊಲಸಿದ ಬಳಿಕ್, ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ.
ಪ್ರೀತಿಸಿದರೆ, (ಇನ್ನಾದ) ದಾರಿಯಲ್ಲಿ (ಕಾದು) ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರಬಲವಾದ
ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಇರಕ್ಕ ನಂಬಿಕ್ಕನ್ನೇ
ಕಂದು ಕೊಡುವುದು. (8)

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿದಂಬಿಕ್ಕನ್ನು ಪರಮೇಶ್ವರನು ಪಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು
ವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೊದಲು
ಅವುಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಮನ
ಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಕೊಂಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ,
ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಲ್ಲೂ ಬಿಡಿಸಲಾರದಂತೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ
ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯೆಲ್ಲವೂ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.
ಮುಕ್ತಿ, ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಹಾಳಾಗದಂಥ, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಿಂ

ಬಹಳ ವಿಕ್ಕು ದೊಡ್ಡದಿಯು ವ್ಯಥೆ. ಮುಕ್ತಿ ಯಾವ ದೊಡ್ಡವಳು ಎಷ್ಟು ನಾರಿಳ!

9. ತಿರುಮಲಿರುಂ ಪಯನೈ,
ಶ್ರೀರುಮಕಳಾರ್ ತನಿಕ್ಕೇಳ್ವನ್,
ಪೆರುಮೈಯುಡೈಯ ಪಿರಾನಾರ್,
ತಿರುಮಲಿ ವಿನೈ ತೊಡಿವಾರೇ.

ತಿರುಮಲಿ ವರುಮ ಪಯನಾಯು, ತಿರುಮಡಿಳಾರ್ ತನಿ ಕೇಳ್ವನ್,
ಪೆರುಮ್ಮೈಯುಡೈಯ ಪಿರಾನಾರ್, ಇರುಮ್ಮೈ ವಿನ್ನೈ ಕಡಿವಾರೇ.

ತಿರುಮಲಿ ತಿರುಂ = ಹೊಡುಕ್ಕಾನೆ (ನೀಡುಕ್ಕಾನೆ), ಅ ಅರು ಪಯನ್ ಆಯ
ಅ ಅರು ಪಯನ್ ಆಯ = ಅಂಥ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಫಲವಾದದ್ದನ್ನು,
ತಿರುಮಡಿಳಾರ್ ಶ್ರೀರುಮಕಳಾರ್ = ಶ್ರೀದೇವಿಯ, ತನಿ ಕೇಳ್ವನ್
ತನಿ ತೊಡಿವನ್ = ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ವಿಭಿಯು, ಪೆರುಮ್ಮೈ ಉಡೈಯ
ಪಿರಾನಾರ್ = ಉನ್ನತ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಪಿರಾನಾರ್ ಪಿರಾಣ
ರ್ = ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ಇರುಮ್ಮೈ ತಿರುಮಲಿ = ಎರಡು ರೂಪಗಳುಳ್ಳ,
ವಿನ್ನೈ ವಿಣೆ = ಕರ್ಮಬಂಧವನ್ನ, ಕಡಿವಾರೇ ತೊಡಿವಾ ರ = ಕಡಿದು
ಹಾಕುಕ್ಕಾನೆ.

ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ವಿಭಿಯು ಅಂಥ ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ ಫಲ
ವಾದದ್ದನ್ನು ನೀಡುಕ್ಕಾನೆ. ಉನ್ನತ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಎರಡು (9)
ರೂಪಗಳುಳ್ಳ ಕರ್ಮಬಂಧವನ್ನ ಕಡಿದು ಹಾಕುಕ್ಕಾನೆ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುಕ್ಕಾರೆ:- ದಯಾಸ್ವರೂಪಳ್ಳೇ ಶ್ರೀದೇವಿ. ಆಕೆಗೆ
ಭಗವಂತನು ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದಂಥ ವಿಭಿಯುನಿದ್ದಾನೆ. ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಭಗವಂ
ತನು ವಿಭೂತಿನಾಥನಾದ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಯೇ! ಅವನನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವ
ರನ್ನ ಕರುಣಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಕೀರ್ತಿ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದದ್ದು. ಅವನು
ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ್ದರಿಂದ, ಆಶ್ರಿತರ್ಗಳಾದ, ಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ರೂಪಗಳ
ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುಕ್ಕಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅವಿಭಾಜ್ಯವಾದ
ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರುಣಿಸುಕ್ಕಾನೆ. ಇದಲ್ಲವೇ ಭಗವಂತನ
ಅಂಶವೆ!

10. ತೊಡಿವಾರ್ ತೋಯ ವಿಣೈಗಳ್,
ನೊಡಿಯಾ ತಿರುಮಲಿ ವಾಯಿಕ್ಕಣ್ಣ,
ಕೊಡಿಯಾ ಮಾಡ ಪುಳ್ಳುಯರ್ತ್ತ,
ವಡಿವಾರ್ ಮಾತವರೇ.

Garani Srinivasan

కడివార్ శీయ విస్పేడళ్, నోడియూరు మళ్ళమ్మైక్కణ్,
కొడియూ వడు వుళ్ళుయిర్క్క, వడివార్ మూదవనారే.

కడివార్ కడిఞార్ = కడిదుడాకుంట్టారే, శీయ క్రోధ = బలు క్రూరవాద, విస్పేడళ్ విచిత్ర కర్మ = పాపకళన్న, నోడి ఆరుమ అళమ్మైక్కణ్ ఞాగడి ఆగుం అణాయి కణ్ = ష్ణాపు పొకిన్ ఆనువుదర్ల్లయే, కొడి ఆ ఏకాగడి ఆ = ధ్వజవాగ, అడు అడు = శత్రునాశకవాద, వుళ్ళు ళ్ళ = నరుతవిష్యయన్న, లుయిర్క్క ఉయిర్క్కై = లున్నశరీరవిసిందరశరీరయూ ఆద, మూదవ ఞాడి ఆర్ = పరిపూర్ణనిందరశరీరయూ ఆద, మూదవనారే మాకాయణ్ణరో = శ్రీవిశియూదవరే.

బలు క్రూరవాద పాపకళన్న ష్ణాకాలదల్లియే నాశవాడువవనూ, శత్రునాశకవాద నరుతవన్న ధ్వజవాగ లున్నశరీరవనూ, పరిపూర్ణనిందరశరీరనూ ఆదవను శ్రీవిశియూద నవోఢ్భవరనే. (10)

ఆలువారరు హేళుత్తారే: ఆశ్రీకరన్న లుద్ధరిసువుదర్ల్లి ఛగవంశను ధ్వల్పవూ శరవుడువుదిల్ల, ఈడు క్రూరవాద అవర పాపకర్మశియన్నెల్ల ష్ణా మూర్తిదల్లే నినాద్ధమాడిసి వను. కన్న ఆశ్రీకరంగే శత్రుగళింద భయ కొండరోగళు బరదంతే శత్రుభయంకరవాద నరుతవన్నే కన్న ధ్వజవన్నాగ మాడికొండు ఎత్తరదల్లి కాదిరిసిద్దానే. ఛగవంశద రాజవాగి కరోగే పరిపూర్ణనిందర. ఇంథ విలక్షణ నిందరరాగిరువ స్నళ్ళవను లక్ష్మీదేవియే వివిధయూద మాధ్యమవనే! భక్తరోగే (మనుష్యరిగే), అభ్యాకృష్టకవాద ఆ ధ్వనియన్న దృష్టిసాగి ఆశ్రయిసి, లుద్ధారగొళ్ళలే బేకు.

11. మాకాయణ్ బాల్ కాట్టకొబణ్,
కోకువిణ్ణి యణైక్క,
ఏకమిలాయిరక్కిళ్ళక్కు,
ఓకువల్లార్ పిఱవారే.

మాధవస్య పాల్ శతక్రోధిస్య, కీరవమిస్యాయి యుశ్చైర్య,
పిదమిలాయిరత్తి ప్పెక్కు, శిదవల్లార్ పిలువారోం.

మాధవస్య పాల్ మాశ్వయుణ్ణ పాణ్ణు = లక్ష్మీనాథనాద
నవేఱ్ఱ్ఱైరనన్ను కుఱిక్కు, శతక్రోధిస్య కూడికాపణ్ణ =
శతక్రోధిను, శిదు క్రోక్కు = కేట్టదు, అవమా అయిం =
కేలనక్కే భారద్దు, ఇన్యొరి శిణ్ణ్రై = ఇల్లదంకే, ఉయ్యైక్క
ఉరైక్కుం = డోళ్ళద, పిదమా ర్ధాకుం = శబ్ద (నాశ), ఇల్
శిఱు = ఇల్లద, ఆయిరక్కు ఆయిరక్కుక్కు = ఒందు నూఱరదల్లి,
ఇరుక్కు శి పక్కుక్కు = ఈ డక్కన్ను, శిద వల్లార్ ధాక్ష యుం
లాగ్ర = అరిక్కుకొళ్ళ బల్లవరు, పిలువారోం చిరైయాగుగ.
ముక్తి) ధ్రుట్టువుదే ఇల్ల.

లక్ష్మీనాథనన్ను కుఱిక్కు శతక్రోధిను కేట్టదూ కేలనక్కే
భారద్దూ ఇల్లదంకే డోళ్ళద శబ్ద (నాశ) విల్లద ఒందు నూఱర
దల్లి ఈ డక్కన్ను అరిక్కుకొళ్ళ బల్లవరు (ముక్తి) ధ్రుట్టువుదే (11)
ఇల్లదవరాగుత్తారే.

శతక్రోధిను (నమ్మాళ్వారు) రచిసిరువ తిరువాయ్మొళి
ఒందు నూఱర పాశురగళుళ్ళదు. అవుగళల్లిల్లవూ లక్ష్మీనాథ
నాద నవేఱ్ఱ్ఱైరనన్ను కుఱిక్కవే. డోళ్ళాదువుదరల్లి స్వల్పవూ
దరూ లోకద దోషగళల్లి శిదురద మనస్సిన్ను కేడిసి
వయొందు విషయవాగలి, కేలవక్కే భారద శ్రీయఃపతి
ఇరువిల్లద విషయవాగలి ఈ నూఱర పాశురగళల్లి
ఇల్లవే ఇల్ల. ఇష్టే అల్లదే, ఇవు రచిసల్లదంకే నిజాన-
మొండవాదవు.

ఈ ఒందు నూఱర పాశురగళల్లి ఒందు భిన్నవాగిరువ
ఈ డక్కు పాశురగళన్ను ఒన్నూ శిది, అరిసు, మనన మాడి,
అనుదినవిళ్ళువరు ముక్తి ధ్రుట్టువుదిల్లవెన్నుత్తారే ఆళ్వా
రరు. ఎందరే, ఇదు అవర భిన్నజ్ఞానద వ్యంజనేయన్న

Garani Srinivasan

కడిదు డా కుర్కదే. అవరు అమరరాని, వీరమువిద మా సినళ్ళాని శాశ్వతానంద సుఖవన్ననుభవిసువవరాగుత్తారే. ఇంతహ ఈ శిరుమాంస మోలియ మీలు శ్రుతి.

ఈ మాతుగళల్లి మూరు విధగళన్ను, బహుముఖదింద ఇంథ అర్థ బరువంథ పుగళన్ను, బళకదిలాగదే చిన్నబహుదు.

'శీదు - క్రోధు' - ఎంబుదక్కే 'కప్పు', 'కేడుకు', 'కేడు' 'పంకట', 'కడే', 'పావ', 'మరణ', 'దోష' - ఎందు ముం కాగి అర్థవాగుత్తదే.

'అవమా - అహం' - ఎంబుదక్కే 'కప్పు', 'కేడుకు' (కోట్టదు), 'ప్రయోజనవిల్లదు', 'కేలసక్కే బారదు' - ఎందు అర్థవాగుత్తదే.

'విధమా - రాక్షస' - ఎంబుదక్కే, 'కప్పు', 'కేడు', 'నాశ', 'పంకట' - ఎందు అర్థవాగుత్తదే.

ఇవుగళల్లి యుక్త వాదదింద కోళింద డాగే, అర్థవన్ను తిరుతికొళ్ళలాగదే. ఇదర కప్పు-విప్పు, యుక్తాయుక్తకే సళ్లు ఓదుగర విమర్శగే బిట్టదు.

— o —

Garani Srinivasan

8.11.79

తిరువాయ్మొళి — మొదలదశక — పిళ్ళనోయా తిరువాయ్మొళి
తిరువాయ్మొళి — మూన్ఱామ్ పత్తు — ఏళామ్ తిరువాయ్మొళి

7. పిఱవిక్కుయరల్ - பிறவிக்குயரல்.

1. పిఱవిక్కుయరఱ ఞానక్కుళ్ నిన్ఱు,
తుఱవిచ్చూడర్ విళక్కమ్ తొలైప్పయ్వార్,
అఱవినై ఆళ్విప్పుణై యన్ఱెన్ఱే,
మఱవియై యిన్ఱి మనక్కుణైవిప్పారే.

పిఱవి = பிறவி = పునర్జన్మమ, కుయర్ తుయర్ = துயர் = దుఃఖమన్న, అఱ = నీఙ్గిపోవుటక్కాగి, ఞానక్కుళ్ = ஞானம் = జ్ఞానమనే గుండంలో, నిన్ఱు = నింబు, చుడర్ = శోభిస్తున్న, విళక్కమాగ్ = ప్రకాశమన్న, తొలైప్పయ్వార్ = తొలైప్పయ్వార్ = తొలగిపోవుటకు, అఱివినై = సకలపదార్థాలనీ తెలిసిన, ఆళ్విప్పుణై = ఆళ్వి = చక్రాయుధధారియైన, అన్ఱెన్ఱే = అందరికీ, మఱవియై = మరియదంలో, ఇన్ఱి = ఇవ్వకుండా, మనక్కు = మనస్సులో, వైప్పారే = ఉంచుకొంటారే.

పునర్జన్మ దుఃఖమన్న నీఙ్గిపోవుటక్కాగి జ్ఞానమనే గుండమన్న శోభిస్తున్న (ప్రకాశమన్న) తొలగిపోవుటకు సకలపదార్థాలనీ తెలిసిన చక్రాయుధధారియూ, వీరులకు రక్షకుడూ దయాపూర్ణుడూ వీరమక్కళ్ళుచూ ఆదిభగవంతుడన్న మరియదంగా మనసులో ఉంచుకొంటారే. (1)

జ్ఞానమనే గుండమన్న దాటిపోవుటకు భగవంతుడన్న ఉపాసించుటకే కాంచీపురం వాదవ (ప్రాపంచికవాద) మైన అన్నిటినీ విడిచిపెట్టి, శ్రేష్ఠ

Garani Srinivasan

గళ్లూ, ధన్యాసగళ్లూ ఇద్దరేకుండు, ఎడేబిడదే భగవంశన
సుణ భ్వభావాశీశయనళన్న కురిచు చింతిసుక్తా కాలళ్దోయి
చుదళే? భక్త, కర్మ మూనర్ధగళంశే జ్ఞాన మూనర్ధదిందలూ
ధన భగవంశనన్న శ్రీయిసి, బుధాసిసి, ధ్యానజన్నద దుంపి
దంశ్ట్రగళింద ముక్త రాగబేశందే అల్లవే? మూనర్ధయాళు
దే ఆగలి, భగవంశనన్న ఆశ్రయిసి, అవన కృపేయింద శ్రీకృష్ణ
జీవనవన్న లోకక్కే ప్రీక్ట మాళిసి, మూనర్ధదర్శకగళాగుత్తారే.
ధర్మ, ధన్యధనళన్న నిర్ణయిసువ శాస్త్రగళు అల్లవే. నిర్ణ
యిసు శన్న ప్రీచ్ఛేయన్ను ధరది, లోక వన్న ఓళ్ళిదువంశే,
ఇదువటికేయల్లి కొడదిరువంశే, శ్యాగ ధన్యధనళూ విపరీ
జీవనవన్న లోకక్కే ప్రీక్ట మాళిసి, మూనర్ధదర్శకగళాగుత్తారే.

2. ణవప్పాం మరున్తాం అడియార్ వల్వినక్కే,
కుప్పాం పులణున్తుం తుఞ్ఞక్కిడాణవన్,
ఎప్పాలుయవర్క్కుం నలక్తాలుయర్న్తుయర్న్తు,
అప్పాలవన్ ఎఙ్గళాయర్ కేళుణ్డే.

ప్పే ప్పే మా మరున్దామా అడియర్కళ్ వళ్వినైక్కే,
శ్కు ప్పామా పులనైన్దుమా తుంజకొళ్కిడానవనే,
ఎప్పాల్ యవర్క్కుమా నలశ్తాలుయర్న్దుయర్న్ద,
అప్పాలవన్ ఎఙ్గళాయర్ కేళుణ్డే.

ప్పే ప్పే ఆమా ణవప్పు ఆం = ధకళ్కైశ్వర్యసిరియుళి
రువవను, మరున్ద ఆమా మరున్తు ఆం = (భగవజ్ఞానవెంబ)
రుచవను, అడియుర్కళ్ అడియణార్ =
ఆశ్రితర్కళ్, వళ్వినైక్కే వళ్విణా = క్రూరకార్యగళిగే (కర్మ
గళళింబరోగక్కే), కుప్పు ఆమా కుప్పు ఆం = బలవాద
(దృఢవాద) ఆధారవాగిరువవను, పులన్ ఐన్దుమా పులణ్ ఐన్
కుం = పంచేంద్రియగళన్ను (ఇంద్రియగళు ఐదన్ను), కుంజ
కొడాన కుఞ్ఞక్కిడాణ్ = నిద్రిసలు (సోమరియాగలు)
అవశాశవేనుకువుదిల్ల, అవన్ అవణ్ = అవను, ఎప్పాల్ ఎప్
పాల్ =

: ఎల్లకడేనళ్లూ (ఎల్లల్లి నోడిదరూ), యవర్కూమగా ఉయిర
ఈకుం = యూరిగూ (ఎల్లరిగూ), నలక్తాల్ నాన ఈక్తాగు = స్థభావ
(ఇంపుయిందల);
దంద/లుయర్న్దు బుయర్న్దు ఉయిర్తెక్కు ఉయిరన్తు = అళ్యంత
బున్నెకేనూ, అప్టాల్ అబుబాగు = ఎబుంకదవనాగిద్దానే, అవన్
అయణ = అవను, ఎజ్జిళ్ళా ఏగుకంగా = నమ్మవరాద, ఆయుర్
ఆయుర్ = నోఁబాలర (నోఁబవళ్లర - నాళ్లర), కొలుబున్దేనిక్కా ఈ
నుంకా = మనువే!

నకల్తెబ్బెయిన్ నిధియాగిద్దానే. ఆశ్రితర క్రూర కమ్మనళ్గెంబ
రోఁగక్కే సిద్ధౌషధియాగిద్దానే. దృఢవాద ఆధారవాగిద్దానే.
ఇంద్రియనగళు ప్రిదన్ను నిద్రిసలు (నోఁమాడియూనగలు) అవకాశ
కొడువుదిల్ల. అవను కన్న కనివేయిందంద, గుణాత్మ భావనగళింద
ఎల్లకడేనళ్లూ రియూరిగూ బెబుంకదవనాగిద్దానే. ఆదరూ, ②
అవను నమ్మవరాద నోఁబవళ్లర మనువే!

ఇందిన దినదల్లి జ్ఞానమూఢత్వన్న తుంబిదవరూ నీడ
జ్ఞానవంతనన్న ఆశ్రయిసి, ఎడబిడదే ఒంతిసుక్తారే ఎందు డోళ్లలా
యిలు. అదక్కే కారణ వేనెందరే ఈ దినదల్లి నూఱక్కే నలాగుక్తదే.

భగవంతను కన్న విశిష్టవాద వీరశైవ గురుగళింద ఎంథ
జ్ఞానిగాదరూ నులభవాగి బుంకలాగదల్లి బున్నెకనాగిద్దానే.
ప్రియళ్ళిసదల్లి అవను ఇన్నల్లి దూరభయిసుక్తానే. ఇంథ తుంబిదు
యు భగవంతనిగే మళ్ళె కీలవు గుణాత్మభావగళిన్. ఆశ్రితర
విషయదల్లి అవన వాత్సల్యక్కే మితియిల్ల. అవర అశిక్రూరవాద
భావనళన్నెల్లా కొడదు దాకుక్తానే. దక్షల్తెబ్బెయిన నిధియాద్దరింద
ఆశ్రితర ఇష్టార్థగళెల్లవన్నూ నేరవేరిసుక్తానే. అవరిగే దృఢ
వాద ఆధారవాగిరుక్తానే. అవర ఇంద్రియనగళన్న ఒతురుకొసోళి
సి, అవరు ఆర్తనాదిగిరదక్కె ఒ అమితవంతే మూడుక్తానే. అవనెష్టు
నులభను! ఎష్టు సౌశీల్యవంతను! ఎష్టు లుదార! ఎంథ లుద
రిం! ఆద్దరిందలే, నమ్మవరే ఆద, ఎందరే, భాగ్యవంతరూ
ఆద, నోఁబవళ్ల మనెయి మనువాగి, ఎల్లరిగూ అత్యంత ప్రియనాగి
బాళిదవనల్లవే స్వామి!

3. ஆயர் கொழுந்தாய் அவராஸ் புடையுண்ணும்,
மாயப்பிராணை என் மாணிக்கக் கோதையை,
தூயவமுதைப் பருகிப்பருகி, என்,
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே.

ఆయర్ కొలుస్నాయ్ అవరాల్ పుడ్డెయుణ్ణుమా,
మాయప్పిరానే ఎన్ మాణిక్క చొక్కాటియల్లై,
కూయవముదై ప్పిరుది ప్పిరుది, ఎన్,
మాయప్పిఱవి మయర్వఱుత్తేనే.

ఆయర్ కొలుస్న ఆంస్ ఆయర్ కొగుంత్తు ఆయ్ = గోపవళర మనువాగి, అవరాల్ అవరాస్ = అవరింద, పుడ్డె ఉణ్ణుమా పుడ ఉణ్ణుం = ఓడిశవన్న తిన్నువ, మాయమా పిరానే నన్న, మాణిక్కమా మాణిక్కం = రత్నవన్న, చొక్కాటియల్లై కోతైయై = అమృతవన్న, కూయ కూయ = విరిశుద్ధవాద, అముదై అమృతై = అమృతవన్న, పరుది పరుది పరుకి పరుకి = కుడిదు కుడిదు (ఓన్నూ అనుభవిసి), ఎన్ మా మాయం = అజ్ఞానదింద బంద (భ్రాంతిరూపవాద), పిఱవి పిఱయ = పుట్టువెంబ, మయర్వు మయర్వ = మంకుతనవన్న, అఱుత్తేనే = కడిదుహాకిద్దేనే.

గోపవళర మనువాగి, అవరింద ఓడిశవన్నుణ్ణువ ఆశ్చర్యకారకనాద కృష్ణనియన్న, నన్న అనఘ్నర్ఘవన్న, జ్ఞానిగళ్ళిగె అమృతవాద నన్న, విరిశుద్ధవాద అమృతవన్న కుడిదు కుడిదు (ఓన్నూ అనుభవిసి), నన్న భ్రాంతిరూపవాద (అజ్ఞానదింద బంద) పుట్టు ఎంబ మంకుతనవన్న కడిదుహాకిద్దేనే. (3)

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: జ్ఞానమునగె మాత్ర సులభవాగి ఎటుకిదవనాద నిమ్నజాతియవనన్ను అత్యంత సులభవాగి వుళ్ళవనాద రీతియింద, సామాన్య మానవకులద గోపవళర మనవాగి, నందనింద మాత్రవే, సామాన్య మానవకులద గోపవళర మనవాగి, నందనింద మాత్రవే, కానుమాడిద విచిత్ర చేష్టెగళింద నన్న మొల్లెయుయిందలే ఎటుకిందనల్లవే? అశ్చర్యకారకనాద కృష్ణనియే అనఘ్నర్ఘవాద దివ్యప్రభేయుంతే జ్ఞానిగళిగాగి నాను బందేనే.

అవను ವಿಶುದ್ಧವಾದ ಅವ್ಯಕ್ತದಂಥೆ. ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಅವನನ್ನಾ
ತಿಳಿಯಗಳನ್ನ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಅನುಭವಿಸಿದರಿಂದ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ
ಉಂಟಾದ ಭ್ರಾಂತಿರೂಪವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನ ದೇಂಬ ಮಂಕುತನವನ್ನ
(ಮಂಯೆಂಬುದನ್ನ) ನಾನು ಕ್ಷೋಭಗಳಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಭವಬಂಧನನ್ನ ಅನನ್ಯವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಪಡೆಯುವುದು
ಎಂದರೆ ಅಮರತ್ವವನ್ನು. ಅದನ್ನ ನಾನು ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೀರಿ
ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ ಇಲ್ಲಿ.

4. ಮಯರ್ವುಱಲಯಣ್ ಮನಕ್ಕತ್ತೆ ಮಣ್ಣಿಱುಣ್ ಕಣ್ಣಿಣ,
ಉಯರ್ವಿಣೆಯೆ ತರುಂ ಒಣ್ಣಾ ಕೂಡರ್ಕ್ ಕಱ್ಱಾಱಾಯ,
ಅಯರ್ವಿಲಮರರ್ಕಳ್ ಆತಿಕ್ಕಂಕಳಾಗುನ್ನಾತ್ತ, ಎಣ್
ತಿಣಕವಿಣೆ ಎಣ್ ಕಾಱ್ಱಿಯಾಣ್ ವಿಡುವೇನೋ.

ಮಯರ್ವಱಲಿಯೆನ ಮನಕ್ಕೇ ಮಣ್ಣಿನಾನೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತೆ,
ಉಯರ್ವಿನ್ನೆಯೇ ಕರುಮಾ ಜಿನೋಕ್ತುದರ್-ಶಕ್ತ್ರೆಯೆತ್ತೆ,
ಅಯರ್ವಿಲಮರರ್ಕಳ್ಳಾ ಆದಿಕರ್ಮಗಳುತ್ತೆ, ಎನ್
ಇಶ್ಟೆವಿನ್ನೆ ಎನ ಶೊಲ್ಲಿಯಾನ್ ವಿಡುವೇನೋ.

ಮಯರ್ವು ಮಯರ್ವ = ಅಜ್ಞಾನವು, ಅಱ = ಶೂಲವಿದು
ವಂತೆ, ಎನ್ ಮನಕ್ಕೇ ಎಣ್ ಮಣಕ್ಕುಕ್ಕ = ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ, ಮಣ್ಣಿ
ನಾನ್ ಕಣ್ಣೆತ್ತೆ ಮಣ್ಣಿಱುಣ್ ಕಣ್ಣಿಣ = ನೆಲಸಿರುವವನಾಗಿ, ಉಯ
ರ್ವಿನ್ನೆಯೇ ಉಯರ್ ವಿಣೆಯೆ = ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ (ಮಹೋನ್ನತವಾದ)
ಕರುಮನಗಳನ್ನೇ, ಕರುಮಾ ತರುಂ = ಉಂಟು ಮಾಡುವ, ಜಿನೋಕ್ತುದರ್
ಕಶ್ಟ್ರೆಯೆತ್ತೆ ಒಣ್ಣಾ ಕೂಡರ್ ಕಱ್ಱಾಱಾಯ = ಧಾರಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕೇವಲೋ
ಕ್ತಿಯನ್ನ, ಅಯರ್ವು ಇಲ್ ಅಯರ್ವ ಅಱಿವು = ಮರೆವು ಎಂಬು
ದೇ ಇಲ್ಲದ, ಅಮರರ್ಕಳ್ಳಾ ಅಮರರ್ಕಳ್ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನ, ಆದಿ
ಕೊಲುನ್ನೆತ್ತೆ ಆತಿ ಕರ್ಮಗಳಾಗುನ್ನಾತ್ತ = (ಆದಿಕರ್ಮಗಳೆನಿಸಿದ)
ಎನ್ ಇಶ್ಟೆವಿನ್ನೆ ಎಣ್ ತಿಣಕವಿಣೆ = ನನಗೆ ಶಕ್ತ ಧಾಮರ್ಥ್ಯವಿ
ತ್ತವನನ್ನ, ಎನ್ ಶೊಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣಾಱಾಯಿ = ಯಾವ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ
ದೇಳ (ವಿನನ್ನದೇಳ), ಯಾನ್ ಯಾಣ್ = ನಾನು, ವಿಡುವೇನೋ
ವಿಡುವೆನೆ: ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಲ್ಲೆನೇ? (ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಿ!)

ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವು ಶೂಲನು ವಂತೆ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ
ನಾಗಿ, ಮಹೋನ್ನತವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಧಾರಣೆ
ಯಿಲ್ಲದ ಕೇವಲೋಕ್ತಿಯನ್ನ, ಮರೆವು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲದ ನಿತ್ಯಸೂರಿ

Ganesh Srinivasan

ನಳಿನೆ ಆದಿಕಾರಣನಾದ (ಮೂಲ) ಶಿಶುವನ್ನು, ನನಗೆ ಕಳ್ಳ ನಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತವನನ್ನು, ಮಿನನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಲಿ! (4)

"ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ ಕೊಲನು ವಂಶ ..... " — ಧೂರ್ತ ನಾಚುಗಳ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಪ್ರಾಣಿಜಂತುಗಳನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸುತ್ತಾ, ಮತ್ತೆ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಉಜ್ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವೇ ಶಿಕ್ಷಿಯಿದಂತೆ ತೋಳ ಲುತ್ತಿರುವುದೇ ಅಜ್ಞಾನ. ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆತಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಅಜ್ಞಾನ ಕೊಲನು ಬೃದು. ವಾಸ್ತವ ವಾಗಿ, ಭಗವಚ್ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸೇ ಉಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬುವುದೇ ಜ್ಞಾನ. ಇಂಥ ಭಗವಂತನನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧನ್ಯರಾದ ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಜ್ಞಾನ. ಇಂಥ ಭಗವಂತನನ್ನು ಉಪಾಸಿಸುವುದೇ ಭಕ್ತಿ.

"ಮಧ್ಯೋನ್ನತ ಕಳ್ಳ ಮ ..... ರಾಶಿಯನ್ನು" — ಭಗವಂತನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಅವನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳು ಉನ್ನತ (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ) ಕರ್ಮಗಳು. ಅವು ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳು. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಆಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲನಾಸಿ, ಭಗವಂತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇವು.

ಭಗವಂತನನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂಥ ತೇಜಸ್ಸಿನ ರಾಶಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

"ನನಗೆ ಕಳ್ಳ ನಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ..... " — ~~ಇಂದ್ರಿಯಾನಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ, ಅವನ ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಕೆಟ್ಟ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಲನಾಸಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಂತೆ, ~~ಮಾಡುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವ ಕೊಲನಾಶಿಯೇ ಅವನು~~ ಅವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಕಳ್ಳ ನಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವನು ಅವನೇ.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಶವಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಲನಾಸಿದುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಗವಂತನು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ. ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅದ್ಭುತ ಶೀಲಯುತವಾದ ತೇಜೋರಾಶಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಿರಮಿಸದೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನು ಮೂಲ ಕಾರಣನೇ. ಅವನನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವನ ನಿಶ್ಚಯೈಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಳ್ಳ ನಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು

Garani Srinivasan

ಧಾಮಧ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಮಧ್ಯೇವಿರಾಜಿಯಾದ ಆ ಭಗವಂತನ ಯಾವ ಕೊರಳಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲಿ? ನಾನು ಅವನ ಹಿಂಕಸಿಯನ್ನು ಮುಶಿಸಬಿಡಲಿ?

೮. ವಿಡುವೇನೋವೆನ ವಿಳಕ್ಕೈ ಎನ್ನ ವಿಂಯ್ಲೈ,
ನಡುವೇವನ್ದು ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್ನಾದನ್ನೈ,
ಕೆಡುವೇ ಶೆಯ್ದು ಇಳವಾಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ಕಣ್ಣಿನುಳ್,
ವಿಡವೇಶೆಯ್ದು ವಿಳಿಕ್ಕುಮ್ ಪಿರಾನ್ ಪೈಂಯೇ.

ವಿಡುವೇನೋ ವಿಡುವೆಣ್ = ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆನೋ?, ಎನ್ನ ವಿಳಕ್ಕೈ ಎನ್ ವಿಳಕ್ಕಾಕ = ನನ್ನ ದೀಪವನ್ನು, ಎನ ಆವಿಯೈ ಎಣ್ ಆವಿಯೆ = ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ನಡುವೇವನ್ದು ನಡುವೆ ವನ್ದು = ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದು, ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಳುಮ್ನಾದನ್ = ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ, ನಾದನೈ = ನಾಥನನ್ನು, ಕೆಡುವೇ ಶೆಯ್ದು ಇಳವಾಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ = ಕವಟವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಳ ಆಯ್ಚ್ಚಿಯರ್ ಕಣ್ಣಿನುಳ್ = ಎಳೆಯ ಯುವನದ ಗೋಪಿಯರ, ಕಣ್ಣಿನುಳ್ ಕಣ್ಣಾಣಿ ಮುಮ್ = ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ (ಎದುರಲ್ಲಿ), ವಿಡವೇ ಶೆಯ್ದು ವಿಡವೇಶೆಯ್ದು = ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ವಿಳಿಕ್ಕುಮ್ ವಿಳಿಕ್ಕುಮ್ = ಡಾಡಿಕರೆಯುವ, ಪಿರಾನ್ ಪೈಂಯೇ ಪಿರಾನೈ ಯೇ = ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ.

ನನ್ನ (ಜ್ಞಾನ) ದೀಪವನ್ನು, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ ನಾಥನನ್ನು, ಕವಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಳೆಯರು ಯುವತಿಯರಾದ ಗೋಪಿಯರ ಎದುರಲ್ಲಿ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಡಾಡಿ, ಕರೆಯುವ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆನೇ? (5)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ ಭಗವಂತ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಅವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೇ ನನ್ನ ಧ್ಯಾಮಿಯಾಗಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಲಿಸಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಿಂದೆ, ಅವನೇ ದಿವ್ಯ ಸುಂದರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ನಂದಗೋಕುಲದ ಎಳೆಯರು ಯುವತಿಯರಾದ ಗೋಪಿಯರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಂದೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಕಿಟಕಿದ ಆಟವನ್ನು

ఆడుకొన్న, మోడకవాడ కన్న కొళ్ళలనగానందిం అవళిల్లరూ మోడ
ముస్కరాడువంకి వుండిదనల్లవే! విశిష్టవాదసుధా ప్రపూర్ణ భవనళుళ్ళ
శ్రీ భవోద్భవేశ్వరనన్న నాను యీవ కారణందింద విట్టు దూరమాడ (5)
బల్లే?

6. పిరాన్ పరుసిలక్కొండవన్; పిన్నుమ,
విరాయ్ మలర్ కుళాయ్ వేయ్న్ద ముడియన్,
మరామరమెయ్ద మాయవన్, ఎన్నుళ్,
ఇరానెనిల్ పిన్నైయు నోట్టువేనో.

పిరాన్ పిరాన్ = భవోద్భవేశ్వరను, పేరుసిలమా పరుసిలం = విస్తారవాద భూమియన్న, కొండవన్ కొణ్డవన్ = గెడిదు మోల లక్కిదవను, పిన్నుమ పిన్నుం = అనంతర, (అల్లదే), విరాయ్ విరాయ్ = జొన్నెన అరళిరువ, మలర్ కుళాయ్ మలర్ కుళాయ్ బిరిదే శుళసియన్న వేయ్న్ద వెయ్న్ద = సుళ్కువంద, ముడియా నోముడియాణ్ = శలోనాదలుళ్ళవను, మరామరమా ఎయ్ద మరామరం రయ్ద = బిళు కొళ్ళే (డాలవృక్ష) మరగళన్న హోడెద, మాయవన్ మాయవణ్ = ఆశ్చర్యకారియు, ఎన్ లుళ్ రాణ్ = నన్న అంతరంగదల్లి, ఇరానో ఎనిల్ = ఇల్ల ఎందరే, పిన్నైయ పిన్నెన = ఆకూడలే, యూనో యాణ్ = నానే, ఒట్టువేనో ఒట్టువేనో = ఒప్పువేనో?

భవోద్భవేశ్వరను, విస్తారవాద భూమియన్న గెడిదు మోల లక్కిదవను, అల్లదే, ఇరానెన అరళి చంకిరువ (లతెయుళ్ళువ) కులసియ డారవన్న తలేయల్లి ధరిసిరువవను, బిళు కొళ్ళెయు మరగళన్న (డాలవృక్షగళన్న) హోడెద ఆశ్చర్యకారియు, నన్న అంతరంగదల్లి ఇల్ల ఎందరే, ఆకూడలే, నానే ఒప్పువేనే? (6)

"విస్తారవాద ..... మోలలక్కిదవను" — ఇదు భవవంతన మహావరాహావతారద తుంబే. దుర్దాంతపరాక్రమియాద హిరణ్యాక్షను భూమియన్న అతిహతనాగిసికొండు, కడలొళగే నుగ్గి, నీరినళ్ళి అడగిసికొండిదను. ఆగ భవోద్భవేశ్వరను మహావరాహనాగి అవతరిసి,

కడలోల్లకే నుగ్గా, దంరణ్యాష్టనన్న ధ్రుడుక శోందు, భృగు మియున్న శన్న కోలరీ కడల్లగల్లంద నిడిదు మోలక్కేక్తి అదరబ్దినదల్లంచిదను.

"మిళ్లు కాళ్లియు . . . . . ఆశ్చర్యకారి" — ఇదు భగవంశన త్రీ రామావతారద దంగమే. రందేయు మాశన్న వాలమువ్రతక్కాగి, వనవాసక్కే హోశిద రామ లష్మణరు సీశేయరు వింభవటియల్లరువాగ, రావణా యిశను సీశాదేవియన్న అపహరణంచుకొండు హోదాగ లంశేయల్లి ఆశే యన్న శోశేయల్లిట్టను. శళిదు హోదద సీశేయన్న ధ్రుడుకలిక్కే రామలష్మణరు కిష్కింధేగే బందరు. అల్లి, రామనంతే కొండశి యున్ను, రాజ్యవన్ను శళిదుకొండిద్ద సుగ్రీవనొడనే మిత్రత్వాయితు. సుగ్రీవన దంభిశనాగి, మదాశిరాశ్రమియాగిద్ద వాలియన్న కొల్లు వుదక్కే శక్క బామరిగే శన్నల్లిదేయిందు రామను శోళిందు మృతక్కాగి, ఇందే భూవన్ను ప్రీంయోగిసి, మిళ్లు కాళ్లియు మరగళన్ను రంద్రుమాడి, ఆశ్చర్యకారి ఎనిసి కొండను.

ఆలమ్మారరు హేళుత్తారే: నమ్మేశ్వరను ఎష్టు నమస్కరిసిదరూ అష్టే ఆశ్చర్యకారియూ హౌదు. ఇందే, గ్రామియు మదావరాడ నాగి అవరిగు, కడలల్లి ధ్రుడుగి హోగిద్ద భృగు మియున్న నిడిదేక్తి అదరబ్ధినదల్లి నిల్లిసి లవికారమాడిదను. మత్తే, త్రీరామనూ అవ శరు మిళ్లు కాళ్లియు మరగళన్నూ ఇందే బాణదిందలే రంద్రువాడిదను. విరుముళ్లే అరళి వరిమళ్లదింద కుంభరువ కులసియ దారవన్ను శలియుల్లి ధరిసువ దివ్యసుందరనాద ఆ వీరమోహవికారియూ నస్ను అంశరంశదల్లి నేలసిల్లవందరే, నాను ఒప్పువుదే ఇల్ల.

7. యానెట్టియన్నుళ్ల కిరుత్తువమణ్ణిలణ్ణ,
తానెట్టి వన్తు ణణ్ణ తణి నెరుణ్ణ చువుళిత్తు,
ఊనెట్టి నిణ్ణు ణణ్ణుయిరిల్ కలన్తు, కియల్
వానెట్టుమో కిణి యెణ్ణిణా నెరకిళిక్కవే.

యూనెట్టియెన్నుళ్ ఇరుత్తువమినలోలనో,
కాసెట్టి వన్ను ఎన్ కని నెంజి వంజిరు,
ఊనెట్టి నినోలు ~~ఎన్నయిరిల్ కలన్ను~~, ఇయల్
వానెట్టుమో ఇనియిన్నై నేమలార్క్కవే.

యూన్ = నాను, ఇట్టి కాట్టి = (ఆశ్రయు ఇడదంశే)
అంతిశెందు, ఎన్ లుళ్ ణణ్ ఉళ్ = నన్న ఒళగడెయలే, ఇరుత్తు-

వమ్మో/కిరుక్కుమ్ = ఇరిసికోళ్ళ చ్చేకేందు, ఇలన్ = ఇలుణ్ణ = ఇల్లు, కాన్ కాణ్ణ = కానే, ఓట్టి వన్దు ర్కొట్టి వెన్రుక్కు = నిమ్మకిసి బందు, ఎణ్ణ = నన్న, కని కాణి = ఇంటియూద, నెంజ్తై ఎన్రుర్ణాక = మనస్సున్న, వంజకత్తు వెర్రుళ్ళిక్కుత్తు = వంచిసి (వశపడిసికొండు) లూన్ ఓట్టి సినాట్ట ఉణ్ణ ర్కొట్టి క్రిణ్ణ = దేవదవన్ను ళ్ళొండికొం డిరువ, ఎన్ ఎణ్ణ = నన్న, ఉయిర్ = ఆళ్మా, కలన్దు కొలన్రుక్కు = కలోకు, ఇయల్వాన్ = ఇయలవాణ్ణ = నిడజ దద్దుణియూదవను, ఓట్టు మేల్ ర్కొట్టుదుమా = ఒప్పవనేల, ఇని = ఇన్న, ఎన్నై ఎణ్ణ = నన్నన్న, నేరిల్ళ్ళ = నేరుగా, ఎన్రుకొల్ = ఇరుకు, కొండు = కరుణోదదేయిల్ ఇరలు. (ఇంకోలాగలు).

నాను (భవేత్ ఖ్చేరన) ఆశ్రయు బిడదంకే అంటికొండు నన్న అంతరంగదల్లియే ఇరిసికోళ్ళ చ్చేకేందిల్ల. కానే నిమ్మకిసి బందు, నన్న ఇంటియూదల్ల మనస్సిన్న వంచిసి (వశపడిసికొండు), దేవదవన్ను కొండికొండిరువ నన్న ఆళ్మదొడనే కలోకు కొండిరువ నిడజ దద్దుణియూద అవను నన్నన్న కరుణోదదేయిల్ ఇంతిరలు ఒప్పవనేల? (7)

భగవంతన విరమోదాయ్ గుణవన్న ఇల్లి బలు స్పష్టవాగి వివరిసిదాసిదే. చోళనన్న ఉజ్జీవన మాళ్దిరువుదరింద భగవంతన కురి. దానే మూడలు, భగవంతనే ముందే బిద్దు జోళి మూడుత్తానేం బుదర బలు దొందర నిరాసక్తియన్న ఇల్లి కాణబహుదు.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: నాను నవభేత్ ఖ్చేరనాద భగవంతనన్న ఆశ్రయిసదవను, నిజ. అవనినే ఎడెబిడదే నాను అంటికొండిరబేకేందాగలి. అవనన్న బిడదే నన్న అంతరంగదల్లియే ఇరిసికొండిరబేకేందాగలి నాను భావిసువుదిల్ల. నన్న మనస్సు హేళిదే ఎల్లిందలూ ఒంటియూగియే వశదల్లి ఇచ్ఛిసుత్తదే. నన్న ఆళ్మవాద ళింద ఒంటియూగియే వశదల్లి ఇచ్ఛిసుత్తదే. నన్న ఆళ్మవాద కొండ దేవదక్కే అంటికొండిదే. ఎందరే, ప్రాపంచికవాద ఆళే అభి లాషెగళల్లి కొడగి, దేవకైంకరువుదరల్లియే శ్రద్ధెయిల్ల కొడుత్తా, శ్రద్ధె/దేవదక్కే సంబంధిసద కష్ట దుఃఖగళన్న అనుభవిసుత్తా. అదన్నే భవబంధవెందు భ్రాంతిసికొండిదే. ఆదరే, భగవంతన దయెయు యున్న కండిరా! అవనే ఇష్ట బిట్టు బందు నన్నల్లి హోరిసికొండ. నన్న పంచేంద్రియవాద మనస్సిన్న కన్న వశమాడికొండ. దేవదక్కే అంటి కొండిద్ద ఆళ్మనేయిందలే నాను కలోకుకొండ. దేవదమేల కైంకర్యవ

ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಲುಚ್ಚೀವನದ ವಿಳಾಸದಲ್ಲಿ ಕಿರುಚಿದ. ಪಡಜವಾದ್ಗಬಿದ್ದು ಕಾನಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆ ಭಗವಂತ! "ಅಂದ್ರೆ ಭಗವಂತನು ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನನ್ನಿಂದ ಧೋರಣೆ ಧೋರಣಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಪಡ, ವಿರಮಕರುಣಾಜಾಲಯೂ ಆ ಅವನು ನನ್ನಿಂದ ಅಗಲಿ ಧೋಲಾಟು ಚಿಪ್ಪವನೇ? ಏಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನೇ ಕೈಲಿಮುಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೀಕಿಯಲ್ಲೂ ಯುಕ್ತಿ ಹುಡುಕ್ತಾನಲ್ಲವೇ?

ದೇಹಾಕ್ಕೆ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಮನಸ್ಸಿನ್ನು ಭಗವಂತನತ್ತ ತಿರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಆಕ್ಕೋದಾರಕ್ಕೆ ಧಂಬಂಡಿ ಪಿದ್ದದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಒರುತ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಭಗವಂತ ಕೈಪಿಡಿದಾಯಿದನಲ್ಲವು ಬೇಕೇ ಬೇಕು ಎನ್ನಬಹುದಲ್ಲವೇ?

೪. ಎಣ್ಣಿಣ ಏನಕಿಷ್ಟಕ್ಕಿಲುಂ ಎಣ್ಣುಣಾಡನಾಣಂಣಾಣಂಗಾನ್ರ
ಕಾಣ್ಣಿಣ, ಅಕಲ್ಬಿಕ್ಕಕ್ಕಾನುಗ್ಗಿಲ್ಲಾಣಿ,
ಪಿಣ್ಣಿಣ ನೀಡುಂ ಬಿಣಾಕ್ಕೆಕಾಣ್ ಮಕಿಷ್ಟ ಪಿಡುಣಾಡ,
ಮುಣ್ಣಿಣ ಯಮರರ್ ಮುಳುಮುಕಲಾಣೇ.

ಎನ್ನೈ ನೇಂಲೂಕ್ಕಿಲುಮ್ ಎನ್ನುಡೈ ನನ್ನೆಂಜ
ನ್ತನ್ನೈ, ಅಡಲ್ವಿಕ್ಕಕ್ಕಾನುಗ್ಗಿಲ್ಲಾನಿ,
ಪನ್ನೈ ನೇಡುಮ್ ಪಿಣ್ಣೈಕ್ಕೋಳ್ ಮುಂಲೂ ಪೀಡುಡೈ,
ಮುನ್ನೈಯಮರರ್ ಮುಲು ಮುದಲಾನೇ.

ಎನ್ನೈ ಎಣ್ಣಿಣ = ನನ್ನನ್ನು, ನೇಂಲೂಕ್ಕಿಲುಮ್ = ಅನವದಿಸು, (ಜಾರಿದರು), ಎನ್ನುಡೈ ಎಣ್ಣುಣಾಡ = ನನ್ನ, ನಲ್ ನೆಂಜಮ್ ಎನ್ನೈ ನ್ತನ್ನಿಣ = ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ್ನು, ಅಡಲ್ವಿಕ್ಕ ಅಕಲ್ಬಿಕ್ಕಕ್ಕ = ಅಗಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕಾನುಮ್ ಕಾಣುಮ್ = (ಧರ್ಮಧಮಥ್ನನಾದ) ಕಾನೂನಡ, ಕಿಲ್ಲಾನೆ ಇನಿ ಕಿಲಲಾಣ್ ಪಿಣಿ = ಇನ್ನು ಧಮಥ್ನನಾಗಲಾರ, ಪನ್ನೈ ಪಿಣ್ಣಿಣ = ನೀಲ್ಲಾದೇವಿಯ (ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟಿಯ), ನೇಡು ಇನಡು = ಉದ್ದನಾದ, ಪಿನ್ನೈ ಪಿಣಾ = (ಬಿಡಿಬಿನಂತೆ) ಹರಳ್ಳಾದ, ಕೋಳ್ಳಾ ಕಾಣ್ = ಕೂದಲು ಗಳಿಂದ, ಮುಂಲೂ ಮಕಿಷ್ಟ = ಆನಂದದ, ಪೀಡು ಉಡೈ ಪಿಡಿ ಉಣಡ = ಮುದ್ದಾದ ಪಳ್ಳಿವನಾಗಿರುವ ಮುನ್ನೈ ಮುಣ್ಣಿಣ = ವಿರಾಕನಕಾಲದ, ಅಮರರ್ ಮೈ ಮರರ್ = ನಿರ್ಜೀವರಳ್ಳ, ಮುಲು ಮುದಲಾನೇ ಮುಳುಮುಕಲಾಣೇ. = ಆದಿಮೂಲನೇ. (ಆದಿಕಾರಣನೇ).

ನಪ್ಪಿನ್ನೈಪಿರಾಟಿಯ (ನೀಲ್ಲಾದೇವಿಯ) ಉದ್ದನಾದ ಹರಳ್ಳಾದ ಕೋಳ್ಳು

నళ ఆనందవస్థ మోదర్ధవవస్థల్యవనాద, పేరాశన శాలద (ఆదిశాలద) నిశ్యదీపంతళ ఆదికారణాన్నే, నన్నన్న [redacted] అగలందరూ, నన్న పిల్లేయి మనస్సిన్న అగలంపువ్రదక్కే భవద్భమథ్ధనాదకాసూ భద ఇన్ను భమథ్ధనాగలార. (8)

ఆల్వారరు పేల్యుక్కారే: ఇగవంకను నిలళాదేవియు పిడియనాగి ఆకెయ ప్రేమ లంపనద ఆనంద వస్థ, ఆకెయు పిడిదాద కోలళ కెళ్కెయు మోదర్ధవవస్థ అనుభవిసుత్తా, కానూ స్వల్పకాం ఆనంద స్వల్పవిసాగి అశ్యంత మ్యూదు స్వల్పవిసాగియూ ఇద్దానే. పండిన కాలద వీరమ బిదవాసగళ ఆదికారణానూ అవనే. అవను నన్నల్లి మరుళగొళ్ళదంకే, శరణాగి, నన్నల్లి నిలిసిరలారదే ధ్రోరటు ధ్రోరటు గుత్తానేందరూ పిడు, నన్న శుద్ధవాద పిల్లేయ మనస్సినల్లియే ఇరుత్తానే. అవను భవద్భమథ్ధను, బిట. ఆదరింద పిడ నన్న మనదింద అగలిధ్రోలువ్రదక్కే అవను భమథ్ధనాగలార. నన్న మనస్సినే అవనల్లి పండిసి పిడిదంకే ఇట్టుకొండిరుత్తదే.

೧- ಅಮರರ್ ಮುಲು ಮುದಲ್ ಆಂಯು ವಾದಿಯೈ,
ಅಮರರ್ಕ್ಕ ಮುದೀನ್ದ ಆಯರ್ ಕೊಲುನ್ದೈ,
ಅಮರವುಂಬ ಕುಟ್ಟಿ ಯಣ್ಣವಿ,
ಅಮರಕ್ತ ಪುವಿಯ್ರು ಇಣಿಯ ಕನ್ರು ಮೋ.

ಅಮರರ್ ಮುಲು ಮುದಲ್ ಆಂಯು ವಾದಿಯೈ,
ಅಮರರ್ಕ್ಕ ಮುದೀನ್ದ ಆಯರ್ ಕೊಲುನ್ದೈ,
ಅಮರವುಮ್ಮುವಿಕ್ಕು ಲುಂಬಿ ಯೆನ್ನವಿ,
ಅಮರತ್ತಲುವಿಟ್ರು ಇನಿಯಡಲುಮೋ.

ಅಮರರ್ ಅಮರ್ = ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ, ಮುಲು ಮುದಲ್ ಮುಳು ಮೂ ಕಾರಣನು, ಆಂಯು ಆಕ್ಕಿಯ = ಆದಿ ಕಾರಣ = ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣನು, ವಾದಿಯೈ ಆಕ್ಕಿಯ = ಆದಿಯನ್ನ (ಆದಿಕಾರಣನನ್ನ), ಅಮರರ್ಕ್ಕ ಅಮರರ್ಕ್ಕು = ಅಮರರಿಗೆ (ದೇವತೆಗಳಿಗೆ), ಅಮುದು ಅಮ್ಮುಕು = ಅಮೃತವನ್ನ, ಈನ್ದ ಈನ್ರುಕ್ಕ = ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು, ಆಯರ್ ಆಯರ್ = ಗೋವಳರ, ಕೊಲುನ್ದೈ ಕಾಕ್ಕುನ್ರುಕ್ಕ = ಮೂಲುವನನ್ನ, ಅಮರ ಅಮರ = ಆಶೆಪಟ್ಟುಂಡು, ಅಲುಮ್ಬ ಅಮ್ಬು = ಬಿಟ್ಟಾಸು, ಕುಟ್ಟಿ ಕುಟ್ಟಿ = ಕಲಕಿ, ಎನ್ ಆವಿ ಯಣ್ ಆವಿ = ನನ್ನ ಆತ್ಮನು, ಅಮರ ಅಮರ್ = ಇನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಭದ್ರವಾಗಿ), ತಲುವಿಟ್ರು ತಾಳ್ವಿಟ್ರು = (ಆಶೆಯಿಂದ) ಕುಡಿಕೊಂಡಿರು, ಇನಿ ಇಣಿ = ಇನ್ನು, ಅಡಲುಮೋ ಅಕನ್ರು ಡಮೋ = ಅಗಲುವುದೇ?

పంపొందినవాని నిశ్చయించుకున్న ఎల్లప్పుడు కారణమైనవి, ఆదియున్న, అమరులకే అమృతత్వమున్న (కందు) కొట్టలనన్న, మేలవర్ధమనువన్న, ఆశగొండ నన్న ఆత్మవు పంపొందినవాని కలకట్టబట్టు ఇన్ను చొన్నగా (భద్రమైన) ఆశలబట్టు కొండికొండిదే. ఇన్న అగలబల్లుదే? (9)

ఉండిన వాక్యంలో భవవంశనికే "నన్నన్నగల పోలగలు నాధ్యమానువుదిల్ల" ఎందు పోల్చలాయిలు. ఈ వాక్యంలో ఆ విషయమున్నే మనిష్యుండు లీలయల్లా ముందువంచలాముక్కిదే.

ఆల్వారులు పోల్చుకొన్నారే: నిశ్చయించుకున్న బ్రహ్మరుద్ర, ఇంద్ర, మొదలగు దేవతల్లకు మిగవంశనే మూలకారణము. దేవతలందరూ అమృతత్వమున్న పొందడానికోసమ్మ అవరన్న దానవులందు లుంటూడ భయం చెందుటనుండ వారు మూలిదను. నారాయణ మునులరాడ సహాయం వళ్ళలో మనువాని బ్రహ్మ ఆకులవన్నే లుద్ధరమొందిదను. బ్రహ్మాదేవకారణమూ శరణాగతరనూ వాక్సల్యభూషణనూ ఆదిభవంశను నన్న అంతరంగవన్న ప్రేమించి, నన్న మనస్సున్న ఇచ్చినవంశ కలకడాక, అదు అవనన్న ఆశయింద భద్రమైన ఆశ్రయించినవంశే మూలిదాను. నన్న ఆత్మ భూషణమైన అవనింద అగలలాకదు. ఇలసిరువల్లు, భవవంశన్న నన్నన్నగల పోలగలు వనే? ఎందున బాధ్యమిల్ల.

10. అకలిలకల్వుం అణుకిలణుకుం,
పుకల్వుమరియన్ రపారువల్లరణంమాన్,
నికరిలవణ్ పుకళ్ పాడి యిశ్రీనివాసిలం,
పకల్వుమిరవుం పడిన్రుకుడైన్రతే.

అకలిల్ అకలిల్ = అగలపోలదరే మాత్ర, అకలువ = అగలువను, అణుకిల్ అణుకిల్ = బిడదే ఆశ్రయిబదరే, అణుకుమ అణుకుం = ఒందాగ కూడికుత్తానే,

వుడలుమూ పకన్నుం = త్రోళికిదువుదక్కు (దక్షిణదోళువుదక్కు), అయిను అగ్రియణ్ = అనాధ్యను, పొరువు బాగువు = కడియూ, అల్లను అబలణ్ = ఆశ్రయిల్లదవను, ఎమ్మానా ఎమ్మాణ్ = నన్న భ్రాతియు, నిడర్ ఇలవను స్త్రీకర్ణిలవు ణ్ = సాటియిల్లదవన్ను (అద్వితీయున్ను), వుడలూ వాడి పకన్నుం = ఎడశియున్న కడా, ఇళ్ళై ప్పిలను త్రిభాప్పిలణ్ = భేదభావిల్లదవన్ను, వుడలూ ఇరవుమూ పకన్నుం ఇరవు = దనలూ రాత్రియు, వుడిస్సు పటిస్తకు = (అద్వితీయున్ను) అనుభవిసి, చుట్టే స్నేహ కుణడాస్తకై = మదిసియే.

నమ్మ భ్రాతియు అనలభ్రోదరే మాత్ర అనలవను. బిడదే ఆశ్రయిసిదరే సిందాగి కూడిరుత్తానే. దక్షిణదోళువుదక్కు అనాధ్య. నాగిదానే. యావకడే (అద్వి) యూ ఇల్లదవనాగిదానే. ఆ సాటియి ల్లదవన ఎడశియున్న దనలూ ఇరుళూ కడా, అద్వితీయున్ను, అనుభవిసి, మదిసియే, భేదభావిల్లదవనాగిద్దేనే. (10)

ఆప్తరారు హేళుత్తారే: భగవంతనన్ను కాణ్ణ అవనా ఆశ్రయిసువవరు, అల్పవిలవన్ను బిడిరి, బళిక అవసింద అనలహోగువుదరిందలే భగవంతను అవరింద అనల దూరవాగుత్తానే. భగవంతనన్ను బిడదే భద్రవాగి ఆశ్రయిసిరువ వాదవన్నే ఇల్లి భ్రాతియు సిదా కూడికొండిరుత్తానే. అవరింద అనలవుదన్ను బిడువుదక్కూ ఆగదంతే. అవరూ సహ అనాధ్యనూ ఆగిద్దానే. ఆదరే, అనుక్షణ అనళనే యావ బగేయు అద్వితీయ ఆకర్షకగళు బరదంతే, హొడి, అవరన్ను తన్న బళిగే సేరిసికొళ్ళుత్తానే. ఇంథ, అద్వితీయ చరిత్ర నాద భగవంతన ఎడశియున్న దనలు ఇరళు ఎన్నదే ఎడబిడదే బాడుత్తా, అవుగళన్ను అనుభవిసుత్తా, అవుగళ సంయమ వైశిష్ట్యగళన్ను కూరిసు మదిసుత్తా, విరవళనాగి, అద్వితీయవాగి, స్వల్పవూ భేదవిల్లదంతే కాలకళియుత్తిద్దేనే.

11. కుణడాస్తకు వణ్ణణ్ణుం కుళ్ళాప్ మూడియాగిణ్,
అణడాస్తతన్ కురు కూర్ చడగోపన్,
మిణడాస్త శాల్ తెన్నై ఆయిరత్తిప్పత్తు,
ఉణడాస్తు ఓరాయిరవిన్ ఇణ్ణిసైక్కుమే.

కుడ్డైన్ద వణ్ణద్దాన్ను మూ కులుగాయ్ ముడియాన్నే,
అడ్డైన్ద దేన్ కురుడ్రూర్ శ్చ్ఛడక్కోలవిన్,
మిడ్డైన్ద శోల్ కొడ్డే ఆయిరక్కి వ్బిక్కు,
లుడ్డైన్ద నోలయ్ డళ్ళే ళిడువిక్కు మేల్.

కుడ్డైన్ద క్రుణిడన్రక్కు = పిళ్ళకోక్కళ్, వణ్ణ వణ్ణగళ = దుంబిగళు, లుణ్ణుమూ ఉణ్ణుణ్ణుం = ప్రుధ్వన్నన్ను లుణ్ణువంధ, కులుగాయ్ క్రుష్ణాయ = కులసియన్ను, ముడియాన్నే ధరిసి యాగిణ = శలీయల్లి ధరిసిరువవనన్ను, అడ్డైన్ద = బిడేదుకొండ, దేన్ కురుడ్రూర్ = కృష్ణ కురుకూర్ = దుంద రవాద తిరుక్కురుడ్రూరిన, శతక్కోలవిన్ = శఠకోపన్ = శఠ కోలవిను, మిడ్డైన్ద = మ్రిణిడన్రక్తి = పిట్టుగొడ్దద, శోల్ కొడ్డై ళిగాళు = కృష్ణాణిడ = మూరిన కారయాగిరువ, ఆయిరక్కు = ఆయిర ళక్కు = ఒందు నూవిర వాశురగళల్లి, ఇవక్కు = ఈ ఇవక్కు వాశురగళు, లుడ్డైన్ద = లీద = ఒడేదు = దుంబి నాశనాగి, నోలయ్ డళ్ళే = నాయ్ కలా = దుంబిమ దం శటగళన్ను, ళిడువిక్కు మేల్ = ళిడిసి బిడు త్తవే.

దుంబిగళు పిళ్ళకోక్కళ మధ్యవన్ను ణ్ణువంధ కులసియు కారవన్ను శలీయల్లి ధరిసిరువవనన్ను బిడేదు కొండ నిందర కారవన్ను శలీయల్లి ధరిసిరువవనన్ను పిట్టు గొడిసిద మూరిన వాద తిరుక్కురుడ్రూరిన శఠకోలవిను పిట్టు గొడిసిద మూరిన కారవాగిరువ ఈ ఒందు నూవిర వాశురగళల్లి ఈ ఇవక్కు వాశుర గళు దుంబిమదంశటగళన్ను ఒడేదు ఇడుగు ఇల్లగాసి (11) ళిడిసి బిడుత్తవే.

ఇదు ఈ తిరువాయ్ మొళియ శతకోప వాశుర. భగవంతను వైభవగళిందలూ మధ్య విసిందలూ కొంబిరువ మళ్ళ దుంబిగళు ముఖాంతర, పిళ్ళకోక్కళ మధ్యకాన మూకుత్తిరువ నిందరవాద కులసియ కారవన్ను శలీయల్లి ధరిసిదానే. ఆ స్వామియు తిరువడి గళల్లే విసీతశనాగి బిరద, బిక్క పూర్ణవాగి అవనన్ను క్రోడిసి, అవనన్ను బిడేదుకొండవను దుష్ప్రసన్నకాద శోనకురుడ్రూరిన శఠగోపవిను. అవను భగవంతన దివ్యమంగళ రూపవన్ను కొండాడువ

ఈ తిరుపుదేల్లవన్ను పిట్టు మాడిసిదరే అవు ముందు నావు వాశుర గళ్ళ మూలోయూ నుక్కవే. అదరల్లి ఈ ఉడక్కు వాశుర గళ్లే నాళు. ఇవు భగవంతనన్ను పడేదుకొళ్ళ అవిచ్ఛేనవవరన్ను అడ్డి విడి తరళ్ళ ప్రాప్తి ప్రతిబంధకగళన్నెల్ల, ఎందరే, ఎల్ల బగెయు కొంచి దుఃఖ సంకటగళన్ను బిడిదు ఒళ్ళురు ఒళ్ళురు మూడి ఓడిసిబి డుక్కవే. మత్తు, భగవత్ప్రాప్తిగే అనుకూలవాగి మాడికొడుత్తవే. ఇంతిదే ఈ తిరువాయ్ మొళియ విశేషార్థ.

Garani Srinivasan

26-11-79

శిరువాయ్ మొళి - మొదల దశక - ఎంబెరుమాన్ శిరువాయ్ మొళి

తిరువాయ్మొళి - మూదర్పత్తు - నట్టాగ్ంతిరువాయ్మొళి

8. కడుమోపుళ్కోలి - కొడుం పుల్ తొళి

1. కొడుం పుల్ తొళి, కూడు కణ్ణు క్కాయ్,
నీడు నిన్ఱు ణైవు, ఆడు మమ్మాణే.

కడుమోపుళ్కోలి, శూడుగళ్ లూయ్,
నీడు నినైయే, ఆడు మమ్మానే.

కొడుం పుల్ తొళి = గరుడ విష్ణియన్నేరి, కడుమోపు కొడుం = ధావిసువవనూ, శణ్ణు కులూయ్ కణ్ణు క్కాయ్ = శంఖం ధరిసువవనూ, శూడుమా కూడుం = ముడియువవనూ, నీడు నిన్ఱు = శాశ్వతవాగి, నినైయ = ఇరువ, అవళ్ తాణాయ్ = అవరొడనే, ఆడుమా ఆడుం = సంకోచ విడువవను, అమ్మానే అం మాణే = దివ్యేశ్వరనే.

గరుడ విష్ణియన్నేరి ధావిసువవనూ, శంఖ ధరిసువవనూ, శాశ్వతవాగిరువ అవరొడనే ముడియువవనూ, సంకోచదింద విడరిసువవనూ, దివ్యేశ్వరనే. (1)

"గరుడ . . . . . నూ" — శన్న ఆశ్రితరింగే సంకట బోధగిదాగ, అవరు "స్వామీ, నీనేనకి, కాపాడు" ఎందు ఆర్తరాగి కూగిదరే, భక్తవంశను షేను మాత్రవూ రక్షణె మాడదంతే, గరుడనొన్నే కరెదూ

ఆలమ్వారరు డోల్లుక్తారే: ఛనవంశను కడుపినంకట్టుకొళ్ళ గాగిరువ ఆత్రిశేఖర నింకట్టవన్ను కూడలే డంపిక్తానే. శులసి యు డారవన్ను ధరిసిక్తానే. నిశ్చయింపిన్ల కల్యాణోత్సవన్ను స్వీకరిసిక్తా ఆనంద దింద అవరొడనే ఇరుక్తానే. ఆత్రిశేఖరక్షేత్రవ సూ శరూపా మయానూ నిత్యవి.

2. అమ్మానాయప్పిగిణ్ణుం, నమ్మానాణ్ణిమాణ్ణ, నివమ్మాణాయ్ కోణ్ణ. నిశమ్మాకణ్ణాణ.

అమ్మానాయ్ పిన్నమా, ఎమ్మాణ్ణిమానానో,
వేమ్మావాయ్ కీణ్ణి, శేమ్మాకణ్ణానే..

అమ్మానో ఆయ్ అమ్మమాణ్ణ ఆయు = నవనేత్రేశ్వరనాగి, పిన్నమ్మ గిణ్ణుం = అనంతర, ఎమ్మాణ్ణిమా ఆనానో నమ్మమాణ్ణగి ం ఆణ్ణ = నమ్మ శంద్రియూ ఆదవను, వేమ్మ నివమ్ = చూ రవాద, మూ ణిమా = కుదురేయు, వాయ్ కీణ్ణి నాయ కోణ్ణ = బాయన్ను సీళిద, శేమ్మ నిశమ్ = శంపాద, మూ ణిమా = విశాల వాద, కణ్ణనే కణ్ణాణ. ణ = కణ్ణుళ్ళవనే (శ్రీకృష్ణనే).

నవనేత్రేశ్వరనాదవను, నమ్మ ఆ శంద్రియూదవను, చూరవాద కుదురేయు బాయన్ను సీళిదవను శంపాద విశాలవాద కణ్ణుళ్ళ (2) శ్రీకృష్ణనే.

ఇందిన వాక్యదల్లి, ఛనవంశను నిశ్చయింపిన్ల కల్యాణోత్సవన్ను స్వీకరిసువసొందరాగిదె, అవను శన్న భక్తరు జీవిసిళ్ళ విషయే కృపేయిట్టుకొండు, అవర కష్ట నింకట్టవళన్ను నివారిసువుదర్ల్లి నిపుణనాగిరువనెందు హేళిల్లవాగిదె.

ఈ వాక్యదల్లి నవనేత్రేశ్వరనాద భక్తమియు శ్రీకృష్ణ వాసనళిగే శంద్రియూ నియు విజేయనాగియూ ఇద్దానెంబువన్ను నిరర్గళవాగి తోరిబరుత్తదే.

ఆలమ్వారరు హేళ్లుక్తారే: ఛనవంశను నవనేత్రేశ్వరనాగి భారమ్యదవాసనళ్ళ కోటేయున్ను విజేయుశ్రీద్దరాగిద శ్రీకృష్ణ వాసనళ్ళ లుద్ధారక్కాగి నందభర్తనే శక్తనంతే చోళచోళ అవతార గళన్ను కళ్ళెయువ కృపాళు ఆగిద్దానే. సుందరవూ విశాలవూ ఆద కణ్ణుగళుళ్ళ అక్కాకృష్ణనాద శ్రీకృష్ణనే అవను!

దుష్ట శంచనుండ ప్రేరితుడైనా, కేశి అంబ రాక్షసిను చూసు బాలకృష్ణునన్ను శిక్ష శేయాల్ను వ్యూహంతో బందను. శిన్న దాను డ్డి బాయి న్ను శిశేదిట్టుకొండు కృష్ణున మీలనూ బందను. కృష్ణను శిన్న ఎడ శికిలన్ను ఆకుమరియు బాయుల్లో కురుచుండను. అల్లి అదు దబ్బి దబ్బినాకుత్త చెల్లరియిరు. కుదురకే లుసిరాడలు ఆన దంకే మూడిచు. ఆ బిట్టిం, కృష్ణయిన్ను చుందర్శి శెల్లకుశెకొండు, అదర ఎరడు దవడేకన్ను పుటిదు అదర బాయున్ను సీల్చి, శెరుండు కూశ్చదను. ఇదు కేశి సంహార దశ్యి.

3. కణ్ణుఅవాగాణ ణ్ణుం, మణ్ణుణ్ణుర్ విణ్ణుణ్ణుర్ శిక్కు,
కణ్ణుణ్ణుర్ వెణ్ణు కుడ, విణ్ణుణ్ణుర్ రివణ్ణుప్పుడణా.

కణ్ణాల వానేనో అయుమూ, మణ్ణుర్ విణ్ణుర్ శిక్కు,
కణ్ణార్ వేల్గిట, విణ్ణుర్ వేలూ మీనే.

కణ్ అవాన కణ్ణు ఆవాణ్ = కృష్ణావతారనాయుక్తాన్, ఎనోయుమూ ణ్ణుం = యుూ వానలూ, (ఎల్లకాలక్కు), మణ్ణుర్క్కు మణ్ణుణ్ణుర్ శిక్కు = భూలోకవాసిగళిగా, విణ్ణుర్క్కు విణ్ణుణ్ణుర్ శిక్కు = మేలణ లోకదవరిగా, [redacted], శణ్ ఆర్ కణ్ణు ఆర్ = కంపు కుంబిరువ, వేల్గిడమూ వెణ్ణు కుడం = శిరుమొంకటవం బున్ను, విణ్ణుర్ విణ్ణుణ్ణుర్ = నిత్యసూరిగళ, వేలూ మీనే రివు ప్పుడణా = శిరుమల్పేయుళ్ళవనే.

భూలోకవాసిగళిగా మేలణ లోకదవరిగా యుూరు ఎల్ల కాలక్కూ కృపాధారనాగిరుక్కానో ఆ స్వామియుమే కంపు కుంబిరువ ~~శిరుమల్పేయిల్~~ శిరుమొంకటవంబ శిరుమలేయుల్లి నేలసిరువ నిత్య సూరిగళ్ళాగి! (3)

ఇదొందు ద్వారస్థానద బాశుర. భూలోకదల్లి శిరుమొంకటగిరియు అంతే యిల్లదే యిరువుదన్ను, భగవంతన దివ్యధామవన్నూ ఇదు శిళియుత్తదే.

అటుపార్శ్వదేళుత్తారే: కార్యమ్య భావనేయిల్ల. అవను విష్ణుపాశవమాడుచూడిల్ల. ఇవరు రిన్న గమిలదల్లిరువవరు, మీరిశుద్ధరాదవరు, మహావీరయంతరు, అమరరు, రిన్న నిత్యక్రైంకర్యదల్లియే శొండిరువవరు ఎందు పరమపద వాసిగళాద నిత్యసూరిగళ విషయదల్లి భగవంతనే మాత్సల్య పెచ్చిసువుదిల్ల. మానవరియే, ఇవరు మహిగళు, మర్త్య-మానవగళ సంబంధదల్లి బిద్దు శొళలువవరు, శేలళాదవరు ఎందు

ಭೂಲೋಕ ವಾಸಿಗಳಾದ ಮರ್ತ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಚೆಂದು
ವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.
ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತಾನಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಾ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿ
ದುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ತಂಪು ಕುಂಬಿರುವ ತಿರುವೆಂಕಟಗಿರಿ
ಯೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಚಕ್ರವಾಳ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ನಿತ್ಯವಾ
ಗಿಯೂ ಭಕ್ತರಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ತಾನಿರಬೇಕಾದ
ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು, ನೆಲಸಿದ್ದಾನೆ, ಕಂಡಿರಾ!

4. ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾಣ್ ಪಿರಾಟ್ಟಿಕ್ಕು, ಶಿಲ್ಪಕಮಿಗಳ್ ಪಿರಿಯ,
ನಿಲ್ಲಾತ ಮುಮ್ಮಾನ್ ಕೂರ್, ಕಲ್ಯಾಣ ವಯಿಪ್ಪೈಕಳೇ.

ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಪಿನ್ನಲು ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾ = ಚೆಲ್ವ ಪೊಂದನ್ನು,
ಎಲ್ಲುಕ್ಕು ಗಡಿಕ್ಕು = ಎಲ್ಲಿ ಇಡಿದು, ಶಿಲ್ಪಕಮಿಗ ಶಿಲ್ಪಕಂ = ಬಲದ
ಹೊರಕೆ, ಇನ್ನಲಿಯೇ ಪಿರಿಯ = ಇಲ್ಲದಂತೆಯೇ, ನಿಲ್ಲಾತ ಮುಮ್
ನಿಲ್ಲುಕುಂ = ನಿಂತ, (ನಿಲ್ಲುವ), ಅಮ್ಮಾನ್ ಅಂಮಾಣ್ = ಸ್ವಾಮಿಯ,
ಕೂರ್ ಹೋಗ್ = ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು, ಕಲ್ಯಾಣ ಕಲ್ಯಾಣ = ಶುಭಯು
ವೈಕೇನೆ, (ಹಂಬಿಕಿಮಲ್ಲೇನೆ), ವೈಪ್ಪೈಕಳೇ ಪಾಲ ಕಡಿಲು = ಯೂವಾನಲೂ.

ಚೆಲ್ವ ಪೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಇಡಿದು ಬಲದ ಹೊರಕೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿಲ್ಲುವ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. (4)

~~ಶೀವಲ್ಲಿ~~ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದಾಗ ನಡೆದ
ಅದ್ಭುತ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸುತ್ತಾ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ನಾಮಕರ್ಣ, ದಯೆ,
ರಕ್ಷಣೆ, ಪೋಷಣೆ, ಸಂವರ್ಧನೆಯಲ್ಲೇ ಮುಂತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳನ್ನು
~~ಪಾವರ್ಸಲಾಗಿದೆ~~. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗೋಪಕನ್ಯೆಯರು, ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಯಮುನಾ
ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ತನಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ
ಎಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವೇಂದ್ರನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು
ಇಡೀಯಾ ನಂದಗೋಕುಲವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಡುವುದಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ
ಮಿಕ್ಕುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಿರುಸಿನ ಮಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದನು. ಆಗ
(ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ) ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು, ತಮ್ಮೀವಿದಲ್ಲಿದ್ದ
ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯನ್ನೇ ಕೊಡೆಯಂತೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ
ಗೋವ್ರಜವನ್ನು ಗೋವಳರನ್ನು ಆ ಬಿರುಸಿನ ಮಳೆಯಿಂದ ಪಾರು-

మూడిదను.

ఎల్లోయు బాలకనకే బోట్ట చన్న బెళ్ళి మడియువ నామధ్యనే? బిళ్ళు దినగళ కాల కన్న కరు బోర్ళిన మేలే అదన్న నిల్లిసి కొండిరు వాగ అవన బల శుందలల్లవే? ఇంథ బలవారు స్త్రీక్షేగళు భగవం కన నాటియిల్లద నామధ్యవన్న గురుశిష్యు కోలియువుదు.

దేవేంద్రనిగే లుంచాద కోటి, దవిగళు బేలకిదే, అవనిగే ముఖ భంజనవాయింకష్టే. ఆగ, అవను బాలకృష్ణనన్న నమోర్ణిష్ట రసేందరిరు, అల్లిగే కన్న పరివార దొందిగే బందు, స్వామియు షమీ బోడిదనష్టే. ఆశ్రిత రన్న రక్షిసువుదు, ఆశ్రిత బిళిసికొండిగళన్న శిక్షిసువుదూ భగవంతన కేలస. ఆశ్రిత బిళిసికొండిరువ దేవేంద్రను బగవంతనల్లి షమే బేడిదరిందలో, అవను కృష్ణ మాడిదవనాదరిందలో, అదన్న లెక్కిసదే, అవనన్న మన్నిసువ నిర్ణయ బిట్టు భగవంతనదు. ఆద్దరింద అవనన్న భగవంతను షమిసిదను.

ఆశ్రితరు గోవిందనొందిగిరువుదు హేగె? మూరు లోకగళొడ గోవిందనల్లవే? ఎల్లరన్నూ రక్షిసువ కాయిద భగవంతనద ల్లవే? భగవంతనిగే గోవిందరిగింతలూ గోవిందనల్లవే వాస్తవ.

ఇదే, ముందు బ్రహ్మాండదల్లి భగవంతను కన్న అనేక కల్యాణ గుణ దివ్యభావగళన్న వ్యక్త విడిసిదను!

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: బాలకనాగి కండరూ కూడ, నీను భవద్ధనమూర్ధనెందు కొండిగిరువంతే దొడ్డ బోట్ట బన్నెత్తి నొడియుంతే ఇదు ఆశ్రితరాద గోవిందనన్నూ గోవిందరన్నూ కాపాడిదవల్లవే? ఆ స్వామియు కృపేయింద నాను అవన విశిష్ట కల్యాణ గుణగళన్న ఎడెబిడదే చింతిసుత్తేనే.

ప. వాయకన్నుం రవుణ రణాట్ట, రాకకలన్రక్కుణ్డాణ్,
పొయ్యకలవాదు, ఎన్ మెయ్య కలన్దానే.

మైదలుమ వాయకన్నుం = యూ పాదగళూ, వేన్గోయ్ రవు ణ రణాట్ట = బేన్గేయన్న, కైకలన్ద రాక కలన్రక్కు = కైత కుంబిగొండు, లుణ్డాన ఉణ్డాణ = లుండవనాద స్వామియు,

ಪ್ರೊಯ್ ಕಲವಾದು ರಿಬಾಯು ಕಲುವಾತ್ತು = ಮುಳ್ಳಿನಿ ಎಡರಿಲ್ಲದಂತೆ, ಎನ್ ರಣ್ = ನನ್ನ, ಮೆಯ್ ರಿಮಲು = ದೇಹದಲ್ಲಿ, ಕಲನ್ದಾನೇ ಕಾಲ ನ್ರುಕ್ಕಾಡಣ = ಕೂಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲ!

ಚಿನ್ನೆಯನ್ನ ಯೂವಾವಲೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಕೊಂಡು ಉಣ್ಣುವ ಪ್ರಾಮಿಯು, ಮುಳ್ಳಿನಿ (ಭ್ರಾಂತಿನಿ) ಎಡಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ನನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ (ಬಿಂದು) ಕೂಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲ! (5)

ಆಚ್ಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಫಲವಾಗಿ ನನಗೆ ಅಕ್ಯುಕ್ತವಾದ ಭಾಗ್ಯವು ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹಂದೆ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಾವರ್ಣಿಯನು ನಂದಗೋಕುಲದ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಚಿನ್ನೆಯನ್ನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಕೊಂಡು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಸಣಾಗವಾಗಿಯೇ, ಮುಲಭ್ಯವಾಗಿಯೇ, ಅವನು ನನ್ನ ದೇಹದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ನಿಳ್ಳಾಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಭಗವಂತನನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಂದು ವಿವರಿಸಿಯಲ್ಲಿಸಿ:

6. ಕಲುನ್ರುಕಾಣ್ ಅಯ್, ನ್ರಲಗುರಕಾಗಾಣ್ ನ್ರಾತ್ತಾನ್,
ಪುಲಾಣ್ರಕಾಗಾಣ್ ಮಾಯ್, ನ್ರಿಲಗುರಕಾಣ್ಣಾಡಾಡಣ.

ಕಲನ್ದೆನ್ನೆಮಿ, ನಲಜ್ಞೋಳ್ ನಾದನ್,
ಪುಲನ್ಕೊಳ್ ಮಾಣಾಂಯ್, ನಿಲಜ್ಞೋನ್ದಾನೇ.

ಕಲನ್ದು ಕೂಲುನ್ರತ್ತು = ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಎನ್ ಆವಿ ರಣ್ ಆಯಿ = ನನ್ನ ಆತ್ಮದೊಡನೆ, ನಲಮ್ ಕೊಳ್ಳ್ ನ್ರಲಂ ರಕಾಗಾಣ್ = ಕೇಶವ ವಂಕನಾದ, ನಾದನ್ ನ್ರಾತ್ತಾಣ = ನನ್ನ ನಾಥನು, ಪುಲನ್ಕೊಳ್ಳ್ ಪುಲಾಣ್ರಕಾಗಾಣ್ = ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಂಥ, ಮಾಯ್ ಆಯ್ ಮಾಣ್ ಆಯ್ = ವಾಮನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ, ನಿಲಮ್ ನ್ರಿಲಂ = ನೆಲವನ್ನ, ಕೆಂಡ್ರಾನೇ ರಕಾಗಾಣ್ಣಾಡಾಡಣ = (ದಾನವಾಗಿ) ಪಡೆದುಕೊಂಡವನೇ.

ನನ್ನ ಆತ್ಮದೊಡನೆ ಕಲೆತುಕೊಂಡು ಕೇಶವ ವಂಕನಾದ ನನ್ನ ನಾಥನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವಾಮನ ವಟುವಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲವನ್ನ ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡವನೇ. (6)

ಆಚ್ಚಾರ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ವಿರಮ ಸುಂದರನಾದ ವಾಮನ ವಟುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಯಾಗ ಶಾಲೆಯನ್ನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲರ ಎಲ್ಲ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡನು.

Garani Srinivasan

బల్లం, తన్న పెళ్ళియల్లి మూరు పెళ్ళే వళ్ష్ణు నేలవన్న తనగే దానవాడోం దు బలభద్రచరిత్రెయన్న యూ ఇంసి, అదన్న అవనింద పిడిదుకొండు. మహాదానియాద బలభద్రచరిత్రెయన్ను లుద్ఘంసిదను. రూపిదల్లి ఇశ్వనా ధి బంధవన ఓలగిద్ద విష్ణు అవతారవాగి బోళోయితు! ఆ స్వామియే నన్న నాథనాగి బందు, నన్నల్లి అభిమానగొండు, నన్న పూర్వవన్ను ప్రీతిసిదను. మత్తు నన్న ఆశ్రమదొందిగే ఇళిసికొండను. ఇదరింద నన్న పూర్వాశ్రమ బ్రహ్మంకియు నాశవాయితు. ఆశ్చర్యోద్గారవాయితు..బలభద్రచరిత్రెయంతే నాను కేళిదుదిల్లవే యవనల్లి. నన్నల్లి కేళిదలు ఏనూ ఇల్ల. అవన కల్యాణగుణగళన్న చింతిసుత్తిద్దద్దరిందలో, నన్నల్లి అవను అవతారవాద కారణవేనిరబహుదల్లవే!

7. ఏకాణ్ణ రాణ్ణ విణ, ఉణ్ణ రాణ్ణ ణయం,
కాణ్ణ మగ్గ ఈయ్దు, ణణ్ణ ణాణ్ణ కాణ అణ్ణ.

కొణ్ణనేలు విళ్ళే, లుణ్ణనేలు మళ్ళెయ మగ,
కణ్ణ మంజెయ్ద, ఎన్నేణ కానానే.

కొణ్ణన ఏకాణ్ణ రాణ = బిళ్ళసికొండను, విలు విళ్ళే ణ్ణ విణ = ఏళు గుళిగళన్న, లుణ్ణన ఉణ్ణ రాణ = లుండను (కబళిసిబిట్టను), విలు మళ్ళెయ మగ ణ్ణ ణయం = ఏళు లోకగళన్న, కణ్ణ కాణ = శంఖవ, కామగ కాగం = ప్రేళవన్న (ప్రేమియన్న), కెయ్ద ణ్ణ = లుంటుమాడి, ఎన్న ణణ్ణ = నన్న, ఎణ్ణ కాన ణణ్ణ కాణ = నన్న ఆలోచనెయంతే (మనస్సిల), ఆనానే ఆ అణ = ఆసిబిట్టనల్ల!

ఏళు లోకగళన్నూ ఏళు గుళిగళన్నూ బిళ్ళసికొండను. ఏళు లోకగళన్నూ కబళిసిబిట్టను. శంఖవ ప్రేళవన్న లుంటుమాడి, నన్న ఆలోచనెయంతే నాను ఆసిబిట్టనల్ల! (7)

ఆలువారు హేళుత్తారే: కృష్ణనంతే శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదాగ, తనగే ప్రీతికరవాద నప్పిన్నెయంతే ఆయన్న కళే బడిదుబిడువ దక్కాగియే, అవళ శుంది పాకవన్ను ఏళు గుళిగళన్నూ తానొబ్బనే ఇంతియాగి ఎదురిసి, బడిదు, బిళ్ళసిదను. ప్రీతియు కాల బందాగ స్వామియు తన్న శ్రేష్ఠియంతే తోద ఏళు లోకగళన్ను కబళిసి, తన్న హొట్టేయల్లిట్టు కొంబుగర్షిసిదను. ఇంతహ అవతారవన్ను లుద్ఘరిసి, అవరిగే శాశ్వతవాద నెలేయన్ను కొడువుదక్కాగియే ఆనందదింద నిర్వాద బీరమ విదవన్నే లుంటుమాడిదను. ఈతరెల్ల అద్భుత-

Gopal Srinivasan

ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ, ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು, ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು, ಕೃಪೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಭಗವಂತನು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಆಲೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೈಗಾಡಿಸಿದನಲ್ಲ!

"ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಕಾನಾಗಿಬಿಟ್ಟನಲ್ಲ" — ಇದಕ್ಕೆ ಆಲ್ವಾರರು ಜೀವಿಸಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಚ್ಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರು ಮರಣಿಸಿದಬಳಿಕ, ವಿರಮಿಸಿದವನ್ನೇ ಬೇಕಿ, ಭಗವಂತನ ನಿತ್ಯಚೇಷ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ~~ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದೂ~~ [illegible] ಆ 'ಆಲೋಚನೆ'ಗಳು ಇರಬಹುದೇ? ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

೮. ಆಣಅಅಅಯಣ್, ಬೀಡಅಡಣಮುಂ,
ಕಾಣಅಅಣಣಣ್ಣಿಲ್, ಕಾಣಅಯ ಈಞ್ಞಡಿಕ.

ಆನಾನಾನಾಯನ್, ಮೀನೋಡೀನ ಮುಮ್ಮ,
ಕಾನಾನಾನೆನ್ನಿಲ್, ಕಾನಾಯ ಶಞ್ಞೋ.

ಆನ್ ಆನಾನ್ ಆಯನ್ (= ಆನ್ ಆಯನ್ ಆನಾನ್) ಆಣ್ ಆಯಣ್ ಆಅಣ್ = ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಹೋವಾಲನಾದನು, ಮೀನೋಡಿ ಮಿನಮುಮ್ ಬೀಡಅಡ ಣಮುಂ = ಮೀನಾಕಿಯೂ, ವರಾಹನಾಕಿಯೂ, ಕಾನ್ ಆನಾನ್ ಕಾಣ್ ಆಅಣ್ = ಕಾನೇ ಆದನು, ಎನ್ನಿಲ್ ಣಣ್ಣಿಲ್ = ಏಂದರೆ, ಕಾನ್ ಕಾಣ್ = ಕಾನು, ಆಯ ಆಯ = ಆದದ್ದು ಶಞ್ಞೋ ಈಞ್ಞಡಿಕ = ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ರೂಪಗಳೇ.

ದನಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಹೋವಾಲನಾಕಿಯೂ, ಮೀನಾಕಿಯೂ, ವರಾಹನಾಕಿಯೂ ಕಾನೇ ಆದನು ಏಂದರೆ, ಕಾನು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ರೂಪಗಳೇ ಆದನು (ಆಗಿದ್ದಾನೆ). (೮)

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಭಗವಂತನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಳೆದನು. ಮೀನಾದನು, ವರಾಹನಾದನು, ಹೋವಾಲನಾದನು. ಇದೇ ಹೇಳಿದರೆ, ಭಗವಂತನು ಜಗದ್ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ತನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದನು ಎಂದರ್ಥ. ಮೀನಾಗಿ ಪ್ರಳಯದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನೂ, ಅದರ ಎಲ್ಲವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ವರಾಹನಾಗಿ ದುಷ್ಟ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದು, ಅವನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋದ ಭೂಮಿಯನ್ನು (ಭೂದೇವಿಯನ್ನು) ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಹೋವಾಲನಾಗಿ ಹೋವ್ಯಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ಅವ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಆದರೆ, ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆಂದಿಗೆ ತಳೆದ ಅವತಾರ

రూపిగళు ఇందే, ఎరడే, మూరే, ఇప్పత్తే? సందర్భక్కే తక్కంతే అవు లక్ష్మవిల్లదష్టు ఎందే హేళబేకాగుత్తదే.

9. శంఖు చక్రం, అంగుళకయిల్ ధరిసిరువుదు,
ఎంకుంఠనాథను, నమ్మల్లి నాదనే.

శఙ్ఖు చక్రమూ శంఖు చక్రం = శంఖ చక్రగళన్ను,
అమల కైయిల్ అం గుళకయిల్ = సుందరవాద కైగళల్లి,
కొండాను ధరిసిరువుదు = ధరిసిద్దాను, ఎల్లరూ ఎంకుంఠం:
ఎల్లెల్లియూ (ఎల్లెడెయల్లియూ), కాణ్ = కానే, ఆయు
ష్య = ఆయుష్యవను, నమ్మల్లి నంకుళగ = నమ్మ, నాదనే నారా
యణ = ఒడెయనే (రక్షకనాదవాగియే).

ఎల్లెడెయల్లియూ కానే ఆయుష్యవను నమ్మ రక్షకనాద
నమ్మ ఒడెయనే! అవను తన్న సుందరవాద కైగళల్లి శంఖ చక్ర (9)
గళన్ను ధరిసిద్దానే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: ఋనవంతను ఎల్ల కడెయల్లూ మ్యాటిం
కొండిద్దానే. తాను ఆరిసికొండుంతే లక్ష్మవిల్లదష్టు అవతారగళల్లి, ఎల్ల
రక్షణేగా ఇంద్రియగళిగా సూచరవాగియూ, తాను సృష్టిసిద
ఎల్ల వస్తుగళల్లి అంతర్యామియాగి ఇంద్రియగళిగే అగోచరవాగి
యూ వ్యాపిసికొండిద్దానే. అవను నమ్మ ఒడెయనాగి, నమ్మ రక్షం
నాగి, తన్న సుందరవాద కైగళల్లి శంఖ చక్రగళన్ను ఎడెదు నిద్దానే. ఆశ్రితరక్షణెయందరే ఋనవంతనిగే ఎష్టు వాక్యల్య!

10. నారాయణ శ్లోకగళు, పారాయణ అనుమాడు,
పాదం పోల్ కైగళు, వేదనీరనే.

నారాయణ ఎంబ శ్లోకగళన్ను, పారాయణ మాడువుదు,
పాదమ పోల్ కైగళు, వేదనీరనే.

నారాయణ నారాయణ = భవద్లోకనాథనూ, మూలమూ కేళు
శ్లోకం గళు = ఎల్లా లోకగళన్ను ఆళికొండిరువవనూ,
పారాయణ మాడువుదు = శిరువడిగళుళ్ళవనూ, ఎన్న అమ్మనే తంద
అనుమాడు = నన్న ఒడెయనూ, పాదమ పోల్ పాదం పారాయ =

కడలనడాగే, ఓల్గర్ క్రోణర్ = ఘోంఓషిసువ, వేదమూ ఔవక్తం = వేదగళ (వేదగళింద శిళియబేక్ళ), నీరసోల్ క్రోణా = నీడజభద్దుగాగళన్నుళ్ళవనే.

భవద్లోక నాథనాగి, ఎల్లా లోకగళన్నూ అళెదుకొళ్ళువంథ పాదగళన్నుళ్ళవనాగి, కడలనడాగే ఘోంఓషిసువ వేదగళింద శిళియబేక్ళవనాగి నీడజభద్దుగాగళన్నుళ్ళవనే. (10)

ఆల్వారరు హేళుత్తారే: భగవంతను భవద్లోక నాయకను. ఎల్లరన్నూ రక్షిసువ భారవన్ను వహిసికొండిద్దానే. ముందే, శ్రీవిక్రమనాగి ళెదు, ఎల్ల లోకగళన్నూ కిన్న ఎరడే హెజ్జెగళింద అళెదుకొండంథ శిరువడిగళున్నుళ్ళవను. కడలు ఎడెబిడదే ఘోంఓషిసువంతే, వేదగళు అవన మంమే మంమేగళన్ను కురిసు ఘోంఓషిసుత్తవే. వేదగళిందలే అవను శిళియబేక్కవను. అనంతవాద భగవంతన గుణగళన్ను నాను వివరిసి హేళబేకే హేళలా?

11. క్రోర్పుణ్ణ వణ్ణణ్, ఈర్కడ కాటవణ్,
నేర్నెంజినాయిరత్తు, ఇర్కలై యేయే.

నీర్ పుర్పై క్రోర్పుణ్ణ = కడలనడాగి, వణ్ణన్ వణ్ణణ్ణ = బణ్ణవుళ్ళవనన్ను కురిసు, శీర్ ఈర్ = (భక్తి) భంవిక్తన్నుళ్ళ, శదమ్ = నీడజనాగి (బ్రాహ్మణోత్తమనాగి)నుడిద, ఆయిరత్తు = సావిరదల్లి, ఇర్దల్ నెంజినాల్ = మరిశీలిసి శిళియబేక్ళవు, ఇప్పైయే = ఇవుగళల్లే.

కడలనడాగే బణ్ణవుళ్ళవనన్ను కురిసు, భక్తిభంవిక్తన్నుళ్ళ శతమ్ నీవను నీడజనాగి (బ్రాహ్మణోత్తమనాగి) నుడిద సుందు సావిరదల్లి మరిశీలిసి శిళియబేక్ళవు ఇవుగళల్లే. (11)

ఈ శిరువాయ్మొళి సుందిన శిరువాయ్మొళిగళంతే అల్ల. ఇదరల్లి హేళిరువ విషయవన్ను గంభీరవాగి, చెన్నాగి మనోజ్ఞిసి, మరిశీలిసబేక్ళద్దాగిదే. భగవంతనన్ను నమ్మి అంతరంగదల్లి దృఢవాగి ఇరిసికొండు, ఆరాధిసి, ముద్ధారగొళ్ళువుదు హేళే ఎంబుదన్ను ఇల్లి గుర్తిసుత్తిరుత్తదే. ఈ కారణాదిందలే "శతమ్ నీవను నీడజనాగి నుడిద

GaneshSrinivasan

ಎಂದು ಧಾವಿರದಲ್ಲಿ ವಿಂಶತಿಕಕ್ಕೆ ಇವೆ" ಎಂದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಶಿರುವಾಯ್ ಮೊಳಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ: ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಬಿಂದಿರುವನೋ ಅಷ್ಟೇ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಾಸಿಗಳಾದ ಆಳ್ವಾರರ ಮೇಲೂ ಇದೆ. ಆಳ್ವಾರರನ್ನು ರಷ್ಟಿಸಲು, ಅವರ ದುಃಖ ನಿವಾರಣೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಗವಂತನೇ ನಿತ್ಯ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆಳ್ವಾರರನ್ನೇ ಅವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಸದಾ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಗರುಡನನ್ನೇರಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈದು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಂತೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣ ಧರ್ಮಭಾವಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಪರಮ ನಿಮಗ್ನನಾದ ಅವನು ಪುಲ್ಕಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಚೇತನನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಕಲೆತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಚೇತನನು ತನ್ನ ದೇಹಾತ್ಮಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಭಗವಂತನು ಭಕ್ತನ (ಚೇತನನ) ಮೇಲೆ ಅಕಾರಣವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನೂ ಕೃಪೆಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚೇತನನ ಮನದಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮಿಂಚಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ, ಬಳಿಕ, ಪರಮಪದವನ್ನು ಸೇರಿ, ತನ್ನ ನಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಆನಂದಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಬರುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಭಗವತ್ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಎಂದೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಬಿಬರುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಭಗವತ್ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಎಂದೂ ಅನಂತರವಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತವೆ. ಚೇತನನು ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಗವಂತನು ಅನಂತವಾದ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ತಳೆದು, ನಿರ್ವಹ್ಯಾಪಿಯಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ತೋರಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ತಿರುಕ್ಕುರುಗೂರಿನ ಶಠಗೋಪನು ತಾನು ಭಗವಂತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹೇಗೆ ಅನುಭವಿಸಿದನೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಜಾಗಿ, ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ತಿರುಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ವಿಂಶತಿಸಿ, ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನರಿತುಕೊಂಡು, ಹಾಗೆಯೇ ಆಚರಿಸುತ್ತಾ, ಚೇತನರು ಉದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ತಿರುಮೊಳಿಯ ಫಲಶ್ರುತಿ!

———— ೦ ————

Garani Srinivasan

9.12.79

తిరువాయ్మొళి - మొదల దశం - సంబత్తినేయ్ తిరువాయ్మొళి.
తిరువాయ్మొళి - మూన్ఱ్ఱాం పత్తు - ఒన్బదాం తిరువాయ్మొళి.

9. ఇవ్వైయుమవ్వైయుమ - ఇణైయుమణైయుం.

1. ఇణైయుమణైయుమూణైయుం
ఇవరుమవరుమువరుమ,
ణైయుం యవరుం తన్నుళ్ళే
ఆకియుమాక్కియుంగాక్కుం,
అణైయుళ్ తణిమూతలుం మాల్
కణ్ణపిరాననన్నాముం,
ఊణైయుయిర్ తిరువిన్ మణాళన్
ఎన్నుడైక్కూడ్టువాడినే.

ఇవ్వైయుమవ్వైయుముమ్మైయుమా ఇవరుమవరుముమరుమా,
ఎవ్వైయుమా యవరుమా తన్నుళ్ళే ఆంయు మాక్కియుఙ్గాక్కుమా,
అవ్వైయుళ్ తనిముదలీమ్మాన్ కణ్ణపిరానెన్నముదమా,
ఉవ్వైయన్ తిరువిన్ మణాళన్ ఎన్నుడైక్కూడ్టువాడినే.

ఇవ్వైయుమా ఇణైయుం = భూమీవిదవస్తుగళన్నూ (ఇచ్చుగళన్నూ),
అవ్వైయుమా అణైయుం = దూరదవస్తుగళన్నూ (అచ్చుగళన్నూ),
ఉవ్వైయుమా ఉణైయుం = నడువణావస్తుగళన్నూ, ఇవరుమా
ఇవరుం = భూమీవిద చేతనరన్నూ (ఈ చేతనవస్తుగళన్నూ, ఇవర
న్నూ), అవరుమా అవరుం = దూరద చేతనవస్తుగళన్నూ (అవ
రన్నూ), ఉవరుమా ఉవరుం = నడువణా చేతన వస్తుగళన్నూ,
ఎవ్వైయుమా ణైయుం = యావుదేల్లవన్నూ, యావరుమా యవ
రుం = యారేల్లవన్నూ, తన్నుళ్ళే కుణ్ ఉళ్ళణా = తన్న ఉళ్ళే,
ఆంయుమా ఆకియుం = ఆగిసికొండు (ఇతిసకొండు), ఆక్క
యుమా ఆక్కియుం = ముక్కి లుంటుమాడియుమూ, కాక్కుమా
యుమా ఆక్కియుం = రక్షిసియుమూ, అవ్వై యుళ్ అణైయుళ్ = ఆ
చేతనాచేతనగళ ఉళ్ళగడేయుమూ ఇరువ, తని ~~మూలత్~~ కుణి
~~ఆకారం~~ = విరివ్వోడాన్నూ, ముదల్ మూకారం = ఆదియుమా (ఆ
దికారణమూ) ఆద, ఎమ్మాన్ ణంమాణ్ = నమ్మ స్వామియు,
కణ్ణపిరాన్ కణ్ణణపిరాణ్ = శ్రీకృష్ణావతారియాదవనూ,
ఎన్ అముదమా ణాణ్ ఆకారం = అమృతదంతినవగే ఇరుం

ಗ್ಯನಾದವನು, ಶುಮ್ಮೆಯಾನ್ ಕುಣವಿಯರ್ = ಮಧುರವಾದವನೂ (ರುಚಿಕರನು), ತಿರುವಿನ್ ಶ್ರೀರುಯಿರ್ = ಶ್ರೀದೇವಿಯ, ಮಣಾಳನ್ ಮಣವಾಳನ್ = ವಿಶಿಯೂ, ಎನ್ನುಡೈ ಎನ್ಬುಣಾ = ನನ್ನ, ಶುಲಲ್ ಕ್ರುತ್ತ = ಮುಕ್ತಮುಕ್ತಲೂ, ಉಳ್ಳಾನೇ ಉಗಾರಣ = ಇರಕಕ್ಕವನೇ.

ನಮೀಪದ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ದೂರದ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ನಡುವಣ ಅಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಯಾವೆಲ್ಲ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾನೆಯೋ, ಹತ್ತಿರದ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ದೂರದ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ನಡುವಣ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಡಗಿಸಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡವನೂ, ಮತ್ತೆ ಆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದವನೂ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುವವನೂ, ಆ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳೆಲ್ಲದರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುವವನೂ, ವಿಶ್ವೋದ್ಗಾರನೂ, ಆದಿಕಾರಣನೂ, ನಮ್ಮೆಜಮಾನಿಯಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನೂ, ನನಗೆ ಅಮೃತಸದೃಶವನೂ (ಅಮೃತಕೃಷ್ಣ ರಿಗೂ), ರುಚಿಕರನೂ, ಶ್ರೀದೇವಿಯ ವಿಶಿಯೂ ಆದವನು ನನ್ನ ಮುಕ್ತಮುಕ್ತಲೂ ಇರಕಕ್ಕವನೇ. (1)

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂತವಂಚಕನು ನಿಮಿತ್ತ ಚೇತನಾಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕ್ಕು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ನಿಮಯ ಬಂದಾಗ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವೆಲ್ಲ ಅವನದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆದಿಯಾಗಿ, ಆದಿಕಾರಣನಾಗಿ, ವಿಶ್ವೋದ್ಗಾರನಾಗಿ, ಅಕ್ಷಾಕೃಷ್ಣನೇ ಆಗಿ, ಶ್ರೀಯಃಪತಿ ವಿಶಿಯೂ ಆಗಿ, ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅಮೃತಕೃಷ್ಣನಾಗಿ, ರಸಿಕನಾಗಿ, ರುಚಿಕರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪರಮವಾತ್ಸಲ್ಯಸಾಗರವೂ, ಜನದ್ರುಷ್ಟನಾದ ಆಶ್ರಿತವಿಯೇ ನನ್ನ ಮುಕ್ತಮುಕ್ತ, ನನ್ನನ್ನು ~~ಬಲ್ಲನ್~~ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

2. ತೂಳ್ಪಲಪಲವಲ್ಲಾನ್
ತೊಗಾಸ್ಸಿಲೆಯಞ್ಞಾಲತ್ತುಲಗಿಕ,
ಕೇಳ್ವಲಾಣ್ಗುಹಿಯಿಡನ್ತ
ಕೇಶವನೆನ್ಬುಣಾಯಮ್ಮಾನ್,
ವೇಳ್ವುರುಪ್ಪೈರಾಗಿತ್ತಾನ್
ವಿಣ್ಣವರ್ಕರಸಣ್ಣಾಲರಿಯಾನ್,
ಆಳ್ನಿರುಞ್ಞಾಲಡಲ್ ಕೇರ್ನ್ತಾನ್
ಅವನೆನ್ನ ಗುರುವಿಲಾಗಣ.

Gurani Srinivasan

మూలిల్ పలపల వల్లానా కొల్లైయ భూలక్కు లడ్డై,
కేలులేనా లూరియుడన్న కేశవనన్న డ్రైయమ్మానో,
వేలుమరు ప్పైయో శిత్తాన్ విణ్ణవర్ క్కణిలయినో,
ఆలినేడు ఇడల్ శేర్న్దాన్ అవనన్నరుళ్వానే.

మూలిల్ కూట్టిల్ = అవకారనళ్ళు, పలపల బలప్పల = దలవారన్న, వల్లానా ఐల్లాణా = బల్లవను, కొల్లై ఏక్కాలత్తిల్ = వ్రాకశనాద, అమావాసై కాలత్తు అందకాలత్తిల్ = సూనబాద కాలదల్లి, లులడ్డై ఉలగాక = భూలోకవన్న, కేలులేనా ఒన్రుమిల్లా ఆల ఏకూట్టిల్ ఏత్తణ్ణు వైత్తాన్ = సకలదేవతెయరు తమ్మ వశదల్లి ఇట్టుకొండవను, కేశవనా = కేశవను, ఎన్నలుక్కాయి తణ్ణు ఉణ్ణడ = నన్న, అమ్మానా అందమాణా = మామియు, వేలుమా ఐయ్యుం = ఆనేయ, మరుప్పై మరుప్పాడ = కొంబేరదల్లన్న (దంతవన్న), శిత్తాన్ ఏక్కి = కీకాణా = మురిదు నాశపడిసదవను, విణ్ణవర్ క్కు ఇణ్ణాణావు, ఏకఏ = దేవతెయరిగె, ఎల్లాల్ తణ్ణాణా = యోచనేయే, అలయా = నోగ్గియాణా = అనాద్యనాదవను (మీరిదవను), ఆలిమా = ఆళవాద, నేడు ఏరుడ = విస్తారాద, కడల్ కడిసు = కడలల్లి, శేర్న్దాన్ ఏకఏరుక్కాణా = కూడికొండవను, (కడల్ శేర్న్దాన్ = కడలన్న కోలువవను), ఆద, అవన్ అవణా = ఆ దివ్యేశ్వర నను, ఎన్ అరుళాలనే తణ్ణ అరుకణిలాణా = నన్న మస్తకదల్లియే ఇద్దానే.

దలవారు అవకారనళ్ళన్న బల్లవను, వ్రాకశనవాద సూనబాద కాలదల్లి ~~[illegible]~~ ఎందు వరాహనా (అవతార) భూలోక వన్న నాను, కేశవను, నన్న మామియు, ఆనేయ కొంబేరదల్లన్న (దంతవన్న) మురిదు నాశపడిసదవను, దేవతెయరిగె యోచనేయే మీరిదవను, ఆళవాద మత్తు విస్తారవాద కడలన్న కోలువవను (కడలల్లి కూడికొండవను) ఆద ఆ దివ్యేశ్వర నను నన్న మస్తకదల్లియే ఇద్దానే. (2)

ఉందిన తిరువాయ్ మొళియల్లి 'భూనవంతనదు లోకవిల్లవల్లి అవకారనళు' ఎందు హేళలాగిత్తు. ఇల్లి హేళువ 'దలవారు అవతారనళ్ళన్న బల్లవను' ఎంబుదరల్లి ఆ అభిప్రాయవే బరుత్తదే. యావ దిందభూలక్కే ఎంథ అవతార తక్కుదు ఎందు గమనిసి, భూనవంతను మాత్ర అవతరిసుత్తానే ఎంబుదన్న ఇల్లిన 'బల్లను'

Garani Srinivasan

ఎంబ పద ప్రయోగిస్తుంది.

ఇదక్కి నిదర్శనమో ఎంబంతే భగవంతుని ముఖారవిందా
కారవస్తు ఇల్లి బళిసికొళ్ళలాగిదే. దుర్యోధనన ప్రేమిసిద శకుంతలా
దుష్యంతనను భేటి మండలవన్ను అవిధంసి, అదరింద తనే కడలల్లి
ముళుగి, ఎల్లియో ఈ అవిళు కళెందను. భగవంతను ముఖారవిందా
నాను అవళంసి, కడలల్లి నుగ్గి, అడగిసికొండిద్ద దుర్యోధనన్ను
దండసి, తన్న మోనబాద కేరెడల్లుగళింద భేటి మండలవన్ను
గిండసి, తన్న ముఖవిద్దిరువ అదర ప్రతిబింబవల్లి సెళ్ళిసిదను.

భగవంతను శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదాగ దుందరాగో
అక్రూరషడ్రచయ్యా ఆద కేశవాది (కేలవరుగాదలు) యన్ను కళ్ళవనాద్ది
రిందలూ, కేశి ఎంబ రాక్షసనన్ను కొందద్దరిందలూ అవను
'కేశవ' నెనిసికొండ.

అవన కడు శత్రువాద కంసను అవనన్ను కొల్లలిదలు
నడిసిద నానా ఉపాయ దంచక్కెగళల్లియూ విఫలవాగలు, భగవంతన
గద నేవిదల్లి అవనన్ను మధురేగే బరమూడిసికొండు, అల్లి అవన
న్ను కొలగాదరి మాడి శిలసి బిడబేకెందు శిలాగ్రంథసిదను. అం
తెయే కృష్ణనిగే ఆడ్డవాయితు. మధురెయ డొబ్బాగిలల్లే కుంవ
లయాపీడవెంబ మదగజనే అవనిగాగి కాదిత్తు. అదు కృష్ణనన్ను
బిడదు, కుళిదు కొల్లలు బేకెంబుదు నింతిత్తు. ఆనే కాదిత్తు. కృష్ణ
బంద. మాడ్రతను అదన్ను తొళెళసిద. ఆనేయన్నిగిత్తు. ఆగ
కృష్ణను అదన్నే దూరిసి, బుద్ధనాగి చెళ్ళిదిద్ద అదర బలవాద దంత
వన్ను పురిదు కొండన్ను, అదరిందలే ఆ ఆనేయన్ను కొందు ముగి
సిదను.

ఆళ్వాద విచారాద కడలు ప్రశాంతవాగి, గంభీరవాగి,
సౌందర్యపూర్ణవాగిరుత్తదే. దివ్యవాద నీలవర్ణద బణ్ణవన్ను
వ్యక్తపడిసుత్తా ఆకర్షకవాగిరుత్తదే. దూరదింద, భగవంతను.
ఆద్దరింద కడలన్ను నోడలుత్తానే. నీలమేఘశ్యామనాగి నీల
వర్ణద కడలల్లి నిలుత్తిరువనాగి వివరిసి, అవను కడలన్ను నోడి
కూడిరేకెందిరుత్తానే.

ఆల్బర్టరు హేళ్తారే: దుష్యంత శిష్టను, ఆశ్రిత రక్షణార్థవాగి

నందభద్రకే శక్తుంకే, నానా అవతారాల్లన్నిక్క బల్ల ఇతరునను, మహావరాహనాని భూలోకవన్న ద్ధరించినవనూ, దివ్యనిందర నూ, ~~[illegible]~~ క్రూరవాద ఆనేయ దంకవన్న మురిచుకొండు అదరించలోనే అదన్న నాశనంచేసినవనూ, దేవకోరల్లయోజన విస్తారవాద ఆల్మవాద నేనుభద్ర మూలభూనాని నిలుచినవనూ, విస్తారవాద ఆల్మవాద కడలనంకే గంభీరనాని, లుదా ~~[illegible]~~ యుని, దివిభ్రాజిగాని, అధారనాని, జనదాశ్రయునాని ఇరువ, నన్నస్వామియూద, ఆ జనదీశ్వరను నన్నల్లి కృపేమాడి, నన్న మనస్సల్లోల్లి, ననగే ఆశ్రయునాగిద్దానే.

3. అరుకిలిలాయ పెరుంజీర్
అమరర్కళాళ్కిముకిల్వణ్,
కరుకియనీలనిణ్ణమణి వణ్ణణ్ణన్
శెనుంకామరైక్కణ్ణన్,
పొరుపిణైప్పుళ్ళురువనుకెడుం
భూమకళార్కునిక్కెకల్వన్,
ఒరుకరియిన్ శువల్కన్నిట్టు
ఒలివిలనేన్నోడుకనే.

అరుకిల్ ఇల్ = అరుకళ్ అరుకిల్ = ఈరకేయిల్లదంతే ఆంయ్ల ఆయ = ఈరకేయిల్లదంతే ఆంయ్ల రువ, పెరుంజీర్ పెరుంజీర్ = బలదొడ్డ ఈశిన్ యుళ్ళవనూ, అమరర్కళ్ అమరర్కళ్ = అమరర (నిత్యసూరివళ్ళ), ఆదిముదల్వన్ ఆదిమూలనాని = ముఖ్యనివాడకనూ (ఒడేయనూ), కరుంబయ కరుకిల = కప్పినేయ, నీలమణి నీలమణియ, నల్నిరం = శ్రేష్ఠవాద, మేనివణ్ణన్ మణి వణ్ణణ్ణన్ = దేహకాంతియుళ్ళవనూ, శెనుంకామరైక్కణ్ణన్ = కేందామరెయంతే కణ్ణుళ్ళవనూ, పొరుపెరు = (వీరవ్రత) స్థిరనువ, శిలుల్లి కిణైప్ప =

Garani Srinivasan

శరీరకళలుళ్ళ, భీళా 4ల = విషయమన్న, లువన్ను ఒవస్రక్తు = లుబ్ధోడమం
డు, విలుమా రాజ్యము = మీరువంద్రవనూ, వ్యోమడళార్ పృమశ్రీలాగా
గ్ = శ్రీదేవియ, శన శ్రీణి = కాటియిల్లద, శీళావన్ శ్రీకంగోవణ్
= గండను, ఒరుశ్రీయిల్ రాక్షస శ్రీక్షిచిగా = ఒందు రీతియల్లి,
శుమ్మే ఈణాయి = మందుయిద్వన్ను (ఇంబన్న), శీన్దిట్టు శ్రీస్రక్కిట్టు
: లుంటు మాడిదవనూ, ఒలిళ్వు ఇలన్ రాక్షస త్రిణ = నాశ
విల్లదవను, ఎన్నోడనే రాణ్ ఒణ్ణుడ ఈణా = నన్నొడనే కూడి
రేమంబే.

కూరశేయిల్లదంతిరువ బలుదొడ్డ కీశిద్దయుళ్ళవను, అమ
రర (నిత్యసూరిగళ) ముఖ్య సామ్రాట్టశ్రీను (పతియను), శ్రమ్మనేయు
ఇంద్రనీలద మణియ శ్రేష్ఠవాద దేదీప్యకాంతియుళ్ళవను, శోంద
వరియంతే శ్రీజ్వలగళుళ్ళవను, వరన్బీర బ్రీతిర్ధనువ రశ్మేగళుళ్ళ
విషయవన్ను లుశ్రోడదింద్రీరువవను, శ్రీదేవియు కాటియిల్లద
గండనూ, ఒందు రీతియల్లి మూర్ధువయిద్వన్ను లాంఛన రందు కొం
ట్టవను, నాశవిల్లదవనూ, నన్నొడనే కూడికొండిద్దానే. (3)

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: ఎళ్ళిన్గూ కూరశేయిల్లదంత
పరిశుద్ధవాద విశిష్ట కల్యాణ గుణాగళన్నుళ్ళవనాద, ఆ గుణా
నుభవవన్నే శాశ్వత జీవనవన్నాగి మాడికొండిరువ నిత్యసూరి
గళ ఒడేయను అతి శ్రేష్ఠవాద ఇంద్రనీల మణియంతే దేదీప్య
కాంతియుళ్ళవనాద, శోంద వరియంతే విశాలవూ సుందరవూ
ఆద కణ్ణగళుళ్ళవనాద, నల్లబణ్ణదంతే, భీరవన్ను నివర్తిసు
వుదరిందలూ నాను శానందు వీరన్బీర బ్రీతిర్ధనువ దట్టవాద మృదు
వాద సుందరవాద రశ్మేగళుళ్ళ గరుడనన్నేరి లుశ్రోడదింద బాత్రి
రరష్టే నాను ధ్రువిసువవనాద, శ్రీదేవియు కాటియిల్లద గండనూ,
మాతినింద వర్ణనెగాగద ఒందు రీతియల్లి ఇంబన్న నన్నళలుతే
శక్యవాద, అళివిల్లదవనాద దివ్యదేవతెయను నన్నొడనే ఎడెబిడదే
కూడికొండిద్దానే.

ఈ వివరణెయల్లి భగవంతన కేలవు కాటియిల్ల మైలషే
ర్యగళు అడగిదే ఎన్న బహుదు: భగవంతన అత్యంత విరిశుద్ధ
వాద గుణ వరిపూర్ణతే, నిత్యసూరిగళన్న సామ్రాట్టశ్రేష్ఠ, వర్ణనెగాగ
ద సుందర దేదీప్యతాంతి, ఆకర్షకవాద సొంపిన కణ్ణగళు, గరుడ
వాహనత్వ, ఉత్సవరష్టే, శ్రీయఃపతిత్వ, వర్ణనెగాగదంత
రశాస్వభావవన్ను సిద్ధగొళ్ళుత్తదె.

Garani Srinivasan

4. உடனமர் காதல் மகளிர் திருமகள்
மண மகளாயர்,
மடமகள், என்றிவர் மூவராகும்
உலகமும் மூன்றே,
உடனவை யாக்கை விருங்கி
ஆனிலை உகுர்ந்த வணம்மாண்,
கூடல் மதி மாயப் பிரபுமாண்
கண்ணனை யொக்கு மிலையாமன்.

உடனமர் காதல் மடவர் திருமடவர் மனோ மடவாயர்
மடமடவர், எனலிவர் மூவராகுமு லுலகமுமூன்றோ,
உடனவையொக்க விலுஞ்சி யிலையே சேர்ந்தவனேமான்,
கூடல் மலி மாயப் பிரபுமான் கண்ணனை யொக்கு மிலையாமன்.

உடன் = ஒன்றியுள்ள (ஒன்றிய) அமர் = கூடிக்கொண்டு இருத்தல், காதல் = ஆசையுள்ள, மடவர் மகளிர் = பெண்கள், திருமடவர் = திருமகள், மனோ மடவாள் = மனோன்மணி, மண மகள் = பூமாதேவி, மடமடவர் = மடம் மகள் = சரஸ்வதி, ஆயர் = கோவலர், மூவராகும் = மூவர், உலகமும் மூன்றே = மூன்று உலகங்களும், உடனவை = ஒன்றாக இருப்பவை, ஆக்கை = உடல், விருங்கி = விரும்பி, ஆனிலை = அந்த நிலை, உகுர்ந்த = விட்டு, அணம் = அவ்வுருவத்தை, மாண் = மாட்சிமை, கூடல் மலி = கூடலில் நிறைந்த, மாயப் பிரபு = மாயப் பிரபு, கண்ணனை = கண்ணனை, ஒக்கும் இலையாமன் = ஒப்பாகாது.

திருமகள், மனோன்மணி, சரஸ்வதி என்ற மூவரும் ஒன்றாக இருப்பவை மூன்று உலகங்களும் மூன்றே. அவ்வுருவத்தை விட்டு விரும்பி ஆ நிலையை விட்டு நீங்கி மதுரையில் அவதரித்த மாயப் பிரபு கண்ணனை ஒப்பாகாது

దిగిదేవరల్లోల్లా శ్రీమన్నారాయణానే శనవే అనురాగి లేవాద వరసోందు
ఆంసి వరిసిదళ్లు. ఇదరింద, ఆశోచ్ఛగ వంశన ~~ఈ~~ వష్టే గ్లల మాని సియా
దళ్లు. ముళ్తే, బరణ్యాష్ను అవిడంసి శేసిండు భ్రోఁగద్ద భ్గాదేతియ్నా
ధ్వంసిద్దరింద, భ్గు దేవియూ భ్గనవంశేనన్ను వరిసిదళ్లు. భ్గనవంశను
శ్రీశ్రీశ్రీ శ్రీకృష్ణనూ అవశంసి దాన, గోఁలవళ్ళశులదల్లి శ్రీమంత్ శ్రీశ్రీశ్రీ
ద నప్పిన్నేత్తే దేవియన్ను శన్న మొయిద్ శాల్ళ మాళ శ్రీకృష్ణావశారియు
పడిదుశోండను. ఆతేయు తలదే నాళిద్ద మొళ్లు బలిష్ఠ నాగిన్నళన్ను
ఒబ్బనే ఎదురిసి, బిడిదు, మొల్లగిసిద్దు శ్రీకృష్ణన గాడ. ఆద్దరింద,
భ్గనవంశనగే దేవియరు మూవరు.

"ఒతేశన మూరు లోఁశగళు" — ఆలుఖారరు యూరు ~~మూరు~~
అధోఁలోఁశగళన్ను (పాతాళాది ఏళ్లు లోఁశగళన్ను) ఎణిశిదే
శేషదుశోండిల్లవేందు శాణుత్తదే. సామాన్యవాగి మూరు లోఁ
శగళు ఎందరే, భూగర్భ, మత్యర్త్య, పాతాళ లోఁశగళు. ఆలుఖార
రంతే భ్గనవంశను చిడతేశన సడిదు వ్యాస మహాభారత, భాగవత
లోఁశగళు మత్తు భ్గూలోఁశ, ఎందాగుత్తదే.

"అవ్యాళన్ను చిటిగే శబ్దిసి" — ఎందాగ, ఆలుఖారర మోఁ
లనా వివరణే కొట్టల్ల సోందలక్కే ఇట్టు శోళ్ళుత్తదే. మోఁలనా లోఁ
శనళు భ్గూలోఁశవూ బ్రహ్మాండదల్లి అడగువుదరింద/ ~~ఈ~~ భ్గనవంశన
కాయక్కే బిళ్ళవిడుత్తనే. బ్రహ్మాండక్కింత 'ఖర' వాద (ఆభోగివు) వీరభ
వీద వాదరూ నాశరహిత వాద్దు.

"ఆలదలేయన్ను సేరిందవనాగి" — ప్రళయ కాలదల్లి భ్గనవంశను
శన్న శ్రేష్ఠయల్లవన్ను — ఎందరే ఇడియ బ్రహ్మాండవన్ను — సిందే
గుక్కే శబ్దిసి చిడుత్తనే. ఆగ ఎల్లెల్లూ జలమయవాగిరుత్తదే.
ఆ అపార జలరాశియల్లి భ్గనవంశను ఆలదలేయ మోలే శ్రీకృష్ణ
మనువాగి, నిలర్వత్తేయింద, బళ్ళుదిల్ళుద్దకాల, ఎందరే, కల్పాంతరద
వరెగే, జీవవడిసిరుత్తనే.

"శతలనంతే దివ్యవృద్ధియాగి, ఆశ్చర్యకరవాగి, ..." — శతల
అపారవాదద్దు. లెక్కవిల్లదష్ట జీవరాశిగే ఆశ్రయవాగిదే. నవనిధిగ
ళన్నొళగొండిదే. ఎల్ల శతకోటళిందలూ నదిగళు ఎడతెరిదే సోరుత్త
రందు దివ్యవృద్ధియాగి కూరిసిదరూ నీరు, శతలు శన్న మట్టవన్ను మీరి,
ఎల్లెయన్ను దాటి బరువుదిల్ల. శతలన నీరు నీరా ఆవియాగుత్తా,
మేఘగళుగళాగి బీరుత్తా ఇద్దరూ అదర-ల్లి నీరు శతమయవాగదు
వుదిల్లం ఇవుగళల్లి ఎందూ ఎందూ ఆశ్చర్యకరవే ఎనిసుత్తదే.

ಹಾಗೆಂದೂ ಇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರದ ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳು! ಅವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ವಾಸ, ಅದ್ಭುತವಾಸ, ವಿಷ್ಣುನಿಷ್ಠೆ ಅನುಭವಿಸಿದರಿಂ ಕೃಷ್ಣ ತಾರದಂ
ಥವು.

ಆಲ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನು ನಾಯಕನೂ,
ಶ್ರೀ, ಭೂ, ನೀಳಾ (ನಪ್ಪಿನ್ನೈ ದೇವಿಯರ ಪತಿಯೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳ
ಕಾರಣವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾ ಅವತರಿಸಿದವನು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ
ಕಬಳಿಸಿ ಆಲದೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಲ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವವನೂ, ಆದ
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ನನ್ನ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ (ಎಲ್ಲರೂ ಮನುವಾಗಿ) ಬಂದು
ನೆಲೆಸಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ನಾನೆಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಂತೆ! ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೈಲೇನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಎಷ್ಟು ಅನಾದರವಾಗಿದೆ!

5. ಕಕ್ಕಲೈ ಣವಕ್ಕು ಮುಲೈಪ್ಪಾಲುಣ್ಣ ಣಣ್ಣು
ಕನ್ನಕ್ಕಿಡ ವಾಙ್ಗುಕ್ಕಿ,
ನಕ್ಕಕುಞ್ಞಿಕ ವಣ್ಣಮವಳ್ಪಾಲ್
ಉಯಿರ್ನಿಕ ವುಣ್ಣ ಪಿರಮಾನ್,
ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು ಅಯಲಮಿನ್ನಿರಮುಮ್ಮುಲಾಗ,
ಕಕ್ಕವುಂ ತೊಟ್ರಿಯ ಮೀಕನ್
ಮಾಯ ಣಣ್ಣ ನಿನ್ರುಕ್ಕಿಣ್ರಾನಾಗ ಣ.

ಒಕ್ಕಲೈ ಮೈಕ್ಕು ಮುಲೈಪ್ಪಾಲುಣ್ಣೆನಾಲು ಕನ್ನಿಡವಾಙ್ಗಿ,
ಚಿಕ್ಕೆಂಜಿಡವೆನಾಲು ಅವಳ್ ಪಾಲ್ಲುಯಿರ್ ಶೆಡವುಣ್ಣ ಪೆರುಮಾನ್,
ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು ಅಯಲು ಮಿನ್ನಿರನುಮ್ಮ ಮುಂದಲಾಗ,
ಒಕ್ಕವುಮ್ಮ ಕೋಲತ್ರಿಯು ವೀಳೆನ್ ಮೀಯನೆನ ನೆಂಜಿನುಳ್ಳಾನ್

ಒಕ್ಕಲೈ ಮೈಕ್ಕು ಕಕ್ಕಲೈ ಣವಕ್ಕು = ಶೆಂಬುದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂ
ಡು, ಮುಲೈ ಪ್ಪಾಲ್ ಲುಣ್ಣ ಎನ್ನಲು ಮೊಲೆಪ್ಪಾಲು ಉಣ್ಣ ಣಣ್ಣು
= ಮೊಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿ ಎಂದು, ಕನ್ನಿಡ ಕನ್ನಕ್ಕಿಡ = (ಮನುವಾದ ಅನ
ಪಾಯನ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಉಡಿಸಲು, ವಾಙ್ಗಿ ವಾಙ್ಗುಕ್ಕಿ = ಅವುಗಳ
ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಚಿಕ್ಕ ನಕ್ಕಕುಞ್ಞಿಕ = (ಅವಳ)ಮ
ಜನಿಯು (ಎಳೆಕೆಯು) (ಮೃಳುನ್ನೆ), ಶೆಡ ನಕ್ಕ = ನಾಶವನ್ನುವಂಥ, ಅನ್ಯ
ಅಣ್ಣು = ಆಸ, ಅವಳ್ ಪಾಲ್ ಅವಳ್ಪಾಲು = ಅವಳ ಭಾನ
ಲುಯಿರ್ ಶೆಡ ಉಯಿರ್ ನಕ್ಕ = ಪ್ರಾಣನಳ್ಳುವ (ಕೊಲ್ಲುವ) ಸ್ವಭಾವ
ಪೆರುಮಾನ್ ಉಣ್ಣ ನಪಿರಮಾಣ = ಲಂಕು ಮುಸಿದಂಥ ಸ್ವಾ
ಯುಗ (ಪರಿಪೂರ್ಣಯುಳ್ಳವನೂ), ನಕ್ಕ ಪಿರಾನೋಡು ನಿನ್ರುಕ್ಕಿಣ್ರಾನಾಗ

= దిగంబరనాదరుద్రను, అయనుమా ఆబ్జయోనిం = బ్రహ్మను, ఇన్ద్రరను మా ఆదిసకర్మోరగాద్యం = ఇంద్రను, ముదలాద లోక్ల లగాక = మేదలాద, ఒక్కచ్చమా ర్వాక్కథాప్తం = ఎల్లరన్ను, కోఁత్రియు ర్వాగాస్త్రోయ = ఖడ్గధర ఈశన గా ఈణ = భవోద్భవనాదవను, మాయనో మగాబణ = ఆశ్చర్యాద్భుత శక్తియు, ఎన సేంజల్ గణ ర్వాసుర్తు ఈలి = నన్నవున దల్లి, లుల్లానే ఇగాగ ణ = ఇద్దానల్ల! (ఇరుకవనో అల్లనో?)

నడువినల్లోశిశోండు, మోలోడాలన్నన్ను ఎందు, (అవనకొ రియుగ) మేలయూ డిదలు, అవ్వగళన్న శ్వేగళ్లో బడిదుకొం డు, అవళ ఎనోకియు నాశనాను వంశి, తన, అవళ భాగద ప్రాణనళ్లు. శిశు శ్వోఁడు వంశో లుండు మున సిదంద్ర బంలియు ళ్ళవను, దిగంబరనాద రుద్రను, బ్రహ్మను (అజను), ఇంద్ర నూ, మోదలాద ఎల్లరన్నూ ఖడ్గధవను, భవోద్భవనాదవను, అశ్చర్యాద్భుతశక్తియు నన్న మునదల్లి ఇరువవనో! (5)

ఇల్లి శ్రీకృష్ణావతారద ఒందు బంలియన్న ఎత్తిశోళ్ళలాగదే! భగవంతను దేవకి వసుదేవర ఎంటనేయి శిశువాగి, శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిదు. దేవకియ అద్భుతాద కంఠసినే మృత్యువాగియే! అశరీర వాణియింద ఈ బంధకియన్న శీఘ్ర శిక్షిసకూడలే కంస నను దేవకి వసుదేవరన్న సెరేయల్లరిసిదను. అవర మక్కళు ముళ్ళిద న్నూ కొందు డాకిదను. అవర ఎంటనేయి మనువిగాగి కొంచిం కొయ్యుత్తిద్దరిగా, అవరన్నూ శిక్షిసి, ఆమనువ (ఎందరే, శ్రీకృష్ణ ను) నందగోకులదల్లి చెళియుత్త బందు. కంసనినే బంద అన మానద బదలాగి, కూట్టిద ఎరడు శింగళొళ్ళగిన శిశువ ళ్లెవన్నూ కొందు బిడుందు, అవను విష్ణుని ఎంబవళనే ఆగిం యిత్తను. అంతెయే, విష్ణునియు రన్న కులనవన్న మాడుత్తా నందగోకులక్కూ బందళు. ఎల్లరియు మలక్కళ మృత్యువాగి బ ఆ విష్ణుని ఎల్లరియు మనువాద కృష్ణనన్నూ కండరు. యిళొదే రియంతే వేషగళిద్దరూ. మనువన్న ఎత్తిశోండరు. రన్న మోళరియన్నూ కరెసిదరు. గాయగన్న వాగి, మనువ రన్న రీతియ

మేఘలోయున్న ఉడిపు, అదరనేలోళ్నే ఆడిపుంత్తా, డాలుశుడి
యువంశోయిలు శ్రీఅశ్వత్థనాగ నాద, భ్రీశనింద మేఘలోయున్న
ఉడిపుశోండు, డాలన్న ఆశోయింద శుబియుంత్తా, అదర
భ్రీగశోయిల్లే అవళ దుష్ట ఎనోశోయిలూ, అవళ స్నేహిగళూ
నాశవాగువంశే, డాలన్న ఉళిసి, అవళన్న శోండుడాకిదను.

ఆలూరరు డోల్లుశ్తారే: వంశంసి శోల్లలు బంద భ్రీశసి
యు ఎనోశోయిన్న అవళ స్నేహిగళన్నూ నాశవిడిసిద ఉంటే
యుళ్ళవను, బ్రహ్మ, రుద్ర, ఇంద్ర మోదలాద అవర్ల్లరన్నూ మీరి
దవను, నమ్మేశ్వరను, ఆశ్చయాద్దుశశాలియు, నన్న
అంశరంగదల్లియే నిలసిద్దానల్ల!

6. మాయనెన్నంజిలుళ్ళాన్ మట్టుమా యువర్క్కుమడే,
మత్తుం యువర్క్కుం మంశెకు,
కాయముమా శీవనుమా కానే కాలు మేలియుమవనే,
కాయెమరియు మవనే,
శేయనణియన్ యువర్క్కుమా శెనే దేవర్క్కుమా కోలశరమల్లనో,
కూయన్ కుయక్కన్ మయక్కన్ ఎన్న దేవతెక్కోళళియా నే.

మాయన్ మాయన్ = అద్భుకార్యాశ్చర్యకరను, ఎన్ నెంజిల్ లుళ్ళా-
న్ ఎన్ నిరంజన్ ఇరువాన్ = నన్న మనదల్లి ఇరువవను,
మట్టుమా మత్తుం = ఇతర (బేరే), యువర్క్కుమా యువర్క్కుం-
= యారిగాదరూ (ఎల్లరిగూ), అదడే అంశెకు = అదే (ఆనువుదే?)
కాయముమా కాయుముం = దేవదేవ్వరు, శీవనుమా ఈవణ్ణుం:
ఈవదేవ్వరు, కానే కాగణ = కానే ఆగిరువవను, కాలుదేవ్వరు
కాణ్ణుం = వాయువూ, ఎణెయుమా ణియుం = అగ్నియూ,
అవనే అవగణ = అవను కానే ఆగిరువవను, శేయనుమా
ణెయణుం = బలదూరదల్లిరువవను, అణియన్ అణియం

బలదక్షిణదల్లరువవనూ, యవర్క్ష్మమూ యువగ్రక్రం = యుంగాదరూ (ఎష్టోజ్ఞానవుళ్ళవనినాదరూ), శిన్దవెక్ష్మమూ శిగ్రక్రం = ఎంద్రచింశనేనాదరూ, కోలశరమూ అల్లనూ రకాగ్రం అల్లంణ్ = గోలిశరవాసదవనూ, శూయనూ క్రూయుణ్ = వింశుద్ధనాదవనూ, శుయుక్ష్మనూ క్రుయుక్రకణ్ = నందోడవన్నుం టుమూడువవనూ, మయుక్ష్మనూ మయుక్రకణ్ = భ్రూంశికారకనూ, ఎన్నుత్తై గణ్ణుణాట = నన్ను, కోలళూ ఇణోయూనూ రక్షా గ్రం ఇరిణాయుగణా = కోలళూనళ్ళ కేళ్కెయుల్లరువవనే.

అద్భుశాశ్చర్యకరనూ, నన్న అంశరంనదల్లరువవనూ, భేరే యుంరినాదరూ అదే ఆనువవనూ, దోడవూ జీవవూ కానే ఆనరువవనూ, వాయువూ అగ్నియూ కానే ఆనరువవనూ, అశ్యాంశేదూరదల్లరువవనూ, అశ్యాంశనేమిలోదల్లరువవనూ, యుంరినూ ఎంద్ర చింశనేనూ గోలిశరనానదవనూ, వీరి కుద్దనూ, నందోడవన్నుంటు మూడువవనూ, భ్రూంశికారకనూ, నన్న కోలళూనళ్ళ కేళ్కెయుల్లరువవనే. (6)

భినవంశను బేరే బేరే అవతారగళన్ను కళ్ళదు, నడనిద కాయిగళు, ముందినందగూ, అద్భుశవూ ఆశ్చర్యకరవూ ఆదవు! నందభగవన్న శక్ష అవతార, అవతారక్కే శక్ష కొలగ! యీ ఒంద దృష్టి ఆశ్చర్యజనకవల్లవే!

తాను శ్రేష్ఠనద ఎల్ల వస్తుగళ దోడవూ కానాగి, అవు గళ జీవవూ కానాగి, అవరడనున్ను నివర్తనెయువ అంశరూపదల్లనూ కానే ఆగదిద్దానే! ఇదూ అద్భుశవల్లవే?

వాయు, అగ్ని మొదలాద పంచభూశగళూ అవనే. అవుగళ నియంత్రణదింద లుంటాదల్లవస్తుగళూ అవనే.

తాను శ్రేష్ఠనద వస్తుగళల్లక్కింశలూ ఆచే అవనిద్దానే. ఎల్లవుగళిందలూ భేరెర్పట్టు ఇద్దానే. యుంరిందలూ అవనన్ను భేరలు ఆగదంశిద్దానే. ఎంద్రజ్ఞానియాదరూ, అవన చింశనే ఎష్టు సాధ్యవాదరూ, ~~అద్భుశ~~ ఆ జ్ఞాన చింశనెగళింద భినవంశ నన్ను నిలుక్కలుబాచ్యవిల్ల. ఆదరే, అవనన్ను దృఢవాగి ఆశ్రయిసి రువ భక్తరింగే అవను అశ్యాంశ నిమిలవిదల్లిద్దానే.

ಅಂದರೆ, ಮೊದಲೇ ವಿರುದ್ಧಗಳಾಗಿರುವ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಂಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವೈದೃವನ್ನು ನಂಬುವುದು? ಯಾವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದು? ಎಂಬ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗುವುದು. ಆ ಸಂಶಯವೇ ಭಿನ್ನವಂಶ!

ಅವನನ್ನು ಕೂಡಲು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ವಿವೇಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಾಂಶಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬಲ್ಲದಲ್ಲ! ಅಂದರೆ, ಭಿನ್ನವಂಶವು ಸ್ವಾಂಶಿಕಾರಣವು.

ಆಲ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ವಿಂಚ ಭೂಶಯಲ್ಲಾಗಿ, ಚೋಳನಾಡಿನ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಅಂಶಯುಕ್ತವಿಯಾಗಿ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಅಸಹಕಾರನಾಗಿ, 'ವೀರ'ನಾಗಿ, ಅದುಚ್ಚಶಕ್ತಿಯಾಗಿ, ಸ್ವಾಂಶಿ ವಂಶವು ನನ್ನ ಶೈಲಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ! ನಾನೆಷ್ಟೇ ಪುಣ್ಯವಂತ!

7. ತೊಗಲಿಣೆ ಮೆಯ್ದುಂ ನುಣ್ ಮಾರ್ಪಿನ್
ಮೆಯ್ದುಂ ಸುಡರ್ ಮುಡಿ ಮೆಯ್ದುಂ,
ತೊಗಲಿಣೆ ಮೆಯ್ದುಂ ಪುಣರ್ತ್ತ
ತೊಣ್ಣಾನ್ತು ಪೊಟಿಪ್ಪುಣಿ ಯಮ್ಮಾನ್,
ಕೊಗಲಿಣೆ ಯಾನ್ಱು ಮಿಲಾತೊಗಾನ್
ಕೈಣರುಂ ಸುಡರಾಗಲಾರ್ತ್ತಿ,
ನಾಗಣಿಣಾನ್ರ ತೊಗಾನ್ಱು ಮಕಲಾನ್
ಗಣ್ಱುಣಿಡ ನಾಗವಿಣ್ಣುಲಾಗಣೆ.

ಕೋಳ್ಳಿನ್ಮೆ ಮೇಲುಮ ನನ್ ಮೂರ್ಚಿನ ಮೇಲುಮ ಸುಡರ್ಮುಡಿಮೇಲ್ಮೆ,
ಕಾಳ್ಳಿನ್ಮೆ ಮೇಲುಮ ವೈನ್ಮೆನ್ದ ಶಣ್ಣಾನ್ತ್ತ ಲುಂಯು ಕ್ಕೈಯುಮ್ಮಾನ್,
ಕೇಳ್ಳಿನ್ಮೆ ಯೊನ್ಱುಂ ಬಿಲಾದಾನ್ ಕೈಳರುಮ ಸುಡಶೊಳ್ಳ ಮುರ್ತ್ತಿ,
ನಾಳ್ಳಿನ್ಮೆ ನೋನ್ಱುಮ ಮಡಲಾನ್ ಎನ್ನಡಿಮೆ ನಾವಿನುಳ್ಳಾನೇ.

ಕೋಳ್ಳ ಇನ್ಮೆ ಮೇಲುಮ ತೊಗಾಗ್ಱ ತಿಣ ಮೆಯ್ದುಂ = ಎರಡು ಕೋಲ್ಮಿನಲ್ಲ ಮೇಲೂ, ನಲ್ ಮೂರ್ಚಿನ ಮೇಲುಮ ನುಸು ಮಾರ್ಪಿನ್ ಮೆಯ್ದುಂ = ಪಲಪ್ಪಣಾದ ಎಡೆಯ ಮೇಲೂ, ಶುಡರ್ ಮುಡಿ ಮೇಲುಮ ಸುಡರ್ ಮೂಡು ಮೆಯ್ದುಂ = ಪ್ರಕೃಯಿಂದ ಪ್ರಶುಂಬಿದ ತಲೆಯ ಮೇಲೂ, ತೋಳ್ ಇನ್ಮೆ ಮೇಲುಮ ತೊಗಾಗ್ಱ ತಿಣ ಮೆಯ್ದುಂ = ಎರಡು ತಿರುವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೇಲೂ, ವೈನ್ಮೆನ್ದ ಪುಣರ್ತ್ತ = ಅಲಂಕರಿಸಿದ, ಶಣ್ ಅಮೂ ರುಲುಂಯು ಲುಕ್ಕೈ

కాణ్ణ అమ్ కుళ్ళాయ్ ఒణ్ణ = కంవాద (మంకవాద) నిగ్గనదాద
కులసియింద కూడిద, అమ్మానా అమ్మణ్ణ = దివ్యేశ్వరను,
కేళ్ళా కెంగ్ = విముశ్ధనిగే, ఇణ్ణోల్ = ఇల్లోశేయూదద్దు,
సినాలుమా ర్తాణ్ణుం = యూవ్వోందూ (యూవ్వదరింద),
ఇలాదాన్ = ఇల్లదవను, కీళ్ళుమా = కిళగ
(క్రమ = కలక్కు, లుక్కు, బిరువ, కుడర్ = కళియూర్శి ఈడర్
క్కాగి = ప్రుళ్ళయింద ప్రుజ్వలిసువ శేజోమయూశిఖ
యూ, నాళ్ళా క్రాగ్ = యూవాగలూ (ఎడెబిడదంతి), అణ్ణోల్
= కూడికొండు, సినాలుమా ర్తాణ్ణుం
= స్వల్పవూ, అదలాన్ = అగలదవను, ఎన్న
ల్లే ణణ్ణుణ్ణ = నన్న, నాలిన లుళ్ళాసే క్రాగయిణ్ణ =
రాగదిణ = నాలగేయుల్లద్దనల్ల! (నాలగేయుల్లరువవనో).

ఎరడు కోశేళ్ళూకళ్ళ మేలూ, విలుషనావాద ఎదయ మేలూ, ప్రుళ్ళయింద కెంబిద కిల్లయ మేలూ, ఎరడు శిరువడి గళ్ళ మేలూ ~~ఆలంకళిసిదా~~, కంవాద (మంకవాద) నిగ్గనదాద కులసియింద అలంకళిసిరువ దివ్యేశ్వరను, విముశ్ధనిగే ఇల్లోశేయూదదు యూవ్వదరింద ఇలదవను, కలక లుక్కు బిరువ ప్రుళ్ళయింద ప్రుజ్వలిసువ శేజోమయూశిఖయూ, ~~ఈదకను~~ ఎడెబిడదంతి కూడికొండు స్వల్పవూ అగలదవను, నన్న నాలగేయుల్లరువవనో. (7)

ఈ శిరు మాయ్ మగలు యుల్లి ఇదువరెగే బంద దాశరథగళ్ళల్లి, శవర్వ్యపయూద భిన్న వంశను ఆళ్వారరన్న డోగే రన్న వశ మడిసికొండిదా నేం బిరుదన్న శ్రీమశ్రీమవాగి డేళ్ళలూగదే. ఆళ్వారరన్న దివ్యేశ్వరను కుశస్థవరిందు, దివిళిపిసి, చూన్ల లల్లి బందునింరు, ఆళంగిసికొండు, ఈగ అవర నాలగేయున్న ప్రవేశిసిద్దానే, అదన్న రన్న డశోఉత్తర కిళదుకొండితిద్దానే, ఎన్న క్రాగి ఆళ్వారరు. ఎల్లల్లియూ అవనే ఆగి, కాణిసువ చిత్రణా వర్ణనె వస్తుగళల్లవూ ఆగి, వంచభూతగళాగి, బిందల్ల బిందు రీతియల్లి ఆళ్వారరన్న దివిళిపిసి ఆళంగిసికొండిరువ భిన్న వంశన అతి చంయుక్తవాద వ్యైలక్షణ్యవన్న కురిసు, రమ్మ మేలే

ಅವನಿಸುರವ ಕೈನಾ ಕನಿಕರನಲ್ಲನ್ನ ಕುಲಕಿರು, ಅನರು ನ್ಲಾಮುಯುನ್ನ
ಖಾಯಿಲಾರ ಪ್ರೋವಳ್ಳಿ ಡಾಡರಿರಲು ನಾಧ್ಯನಾಲೀಕೇ?

ಧನೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ರಷ್ಟಿನೋಲ್ಲಿ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಮಧರ್ಮವನ್ನು
ಕೊಂಡಲ್ಲುನಳ್ಳಲ್ಲಿ ನಿಂಚಿಮುನ್ನದಕ್ಕೆಂದು ಶಿಂಡಲ್ಲುನಳ್ಳಾಗಿ,
ಅವನ ವಿಷಯುದಲ್ಲಿ ವಿರಿಪ್ರೋಣ್ಣನಾದ ಲಷ್ಮೀಕಟಾಷ್ಮ ಪ್ರೋಟೆಂದು
ನಿಂಚಿಮುವುದಕ್ಕೆಗಿ ಎದೆನಾ, ಪ್ರೀಭ್ರಿಪ್ರೋಣ್ಣನಾದ ಮಳ್ಳು ಅನುವಿಗಾ
ಪೌರಯಣವನ್ನ ನಿಂಚಿಮುವುದಕ್ಕೆಗಿ ತಲೆಯು ಮೋಲೂ, ಭಕ್ತನು
ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಅಚಂಡನಿಚೋತೆಂದು ನಿಂಚಿಮುವುದಕ್ಕೆಗಿ ಶಿರುವಡಿನಳ್ಳ
ನು ದಿವ್ಯಸುಂದರನಾದ ವಿರಮಿಳ್ಳಪ್ರೋಣ್ಣನಾದ ತುಲಸಿಯು ಡಾರ
ನಳ್ಳನ್ನ ಧರಿಸಿ, ಅಲಂಕರಿಸಿ ತೊಂಡಿದ್ದನೆ. ಮೋಲಾಗಿ, ಅವನು ವಿರ
ಮಶಿಖಾಲೀಮಯನೂ ಆತಷ್ಣಿದತನಾಗಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆ. ಅವನನ್ನ ಪಿಮ
ತೆಣಗೆ ಬಿಳ್ಳನು ಮಾಡುವಂಥ, ಅವನೊಡನೆ ಪ್ರೋಲಿಪಿಖಿಪ್ರಾದಂಥ
ವಸ್ತುಗಾಳು, ಲಭಿಮಾನಗಾಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾ ಮುಯುನಾವ
ಅವನೇ ಆಲ್ಮಾರ್ರ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿ
ದ್ದಾನೆ.

೮. ನಾವಿನುಳ್ ನಿನ್ರು ಮಲರುಂ
ಞಾನಕ್ಕಿಲು ಕರುಕ್ಕಲ್ಲಾಂ,
ಆವಿಯುಮಾಕ್ಕೈಯುಂ ತೂಗನೆ
ಆಳ್ಳಿಪ್ಪೋಡನಿಪ್ಪವನ್ ತೂಗನೆ,
ಪೂವಿಯಲ್ ನಾಲ್ ತೂಡರ್ತೋಳನ್
ಪೊರುಪಡೆಯಾಳ್ಳಿ ಶಂಗಂತುಂ,
ಕಾವಿನುನ್ ಮೇನಿಕ್ಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣನ್
ನಣ್ಣಿನುಳಾಗನೆ.

ನಾವಿನುಳ್ ನಿನ್ರು ನಾಲಗೆಯಿಂದ, ಮಲರುಮ ಮಲರುಂ = ಅರಳುವ, ಞಾನಮ ಕಲ್ಪಿಡಳ್ಳುಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾಮ ಞಾಣಂ. ಕಿಲು ಕರುಕ್ಕಲಾಂ = ಜ್ಞಾನದಾ ಧನನೆ ಕಕ್ಕ ಕಲೆಗಳಿಸಿಲ್ಲ, ಆವಿಯುಮ ಆವಿಯುಂ = ಪ್ರಾಣವೂ,

ఆత్మైయుమ్ = ఆత్మకు, కాణ్ = చూడు, కుమ్ = కూడా, కానే = చూసే, కాణ = చూసేది, అలివ్ = నాశనం, అళిప్పవన్ = నాశనం చేసేవాడు, అళివ్ఱవన్ = నాశనం చేయలేనివాడు, కానే = చూసే, కాణ = చూసేది, పోల్ = వంటి, ఇయల్ = సహజమైన, నాల్ = నాలుగు, కడక్కుమ్ = దాటడానికి, పోరు = యుద్ధం, పరి = గుర్రం, పడై = సైన్యం, తేర్ = రథం, ఆలి = సముద్రం, శఙ్గు = శంఖం, ఏన్దియుమ్ = ధరించి, కై = చేతులలో, ఆళి = చక్రాయుధం, శఙ్గు = శంఖం, ఏన్దియుమ్ = ధరించి, కార్ = మేఘం, ఎన్ఱు = అని, ఎణ్ణత్తగుమ్ = ఊహించదగిన, తడమ్ = పెద్ద, పుళ్ = పక్షి, కమలమ్ = కమలం, కణ్ = కన్ను, కమలత్తిల్ = కమలంలో, కణ్ = కన్ను, పుళ్ = పక్షి, కణ్ = కన్ను, ఇరణ్డు = రెండు, కణ్ = కన్ను, ఎన్ = నా, కణ్ణిల్ = కన్నులలో, ఇరుక్కిన్ఱనవే = ఉన్నాయి!

నాలగయింద అరళువ జ్ఞానవాదినగళ్ళ శలేగళిల్లి జీవవూ దేహవూ కానే ఆగరువవనూ; నాశమాడువవనూ నిత్యవాద ఆత్మను కానే ఆగరువవనూ, సుందరవూ నిజవూ ఆద నాల్కు దొడ్డ (దీఘ్రవాద) కోళిగళన్నుళ్ళవనూ, యుద్ధద ఆయుధగళాద చక్రాయుధవన్ను శంఖవన్ను ధరిసిరువవనూ, కమలదంతే కణ్ణుళ్ళవనూ, నన్న కణ్ణినల్లి ఇద్దానల్ల! (8)

భగవంతన్న శిష్యరు వ్యవస్థే. భగవద్విషయవాద జ్ఞాన ఇవ్వ 'నాద్యనగళు' ఎందరే, వేద, శాస్త్రగళు. భగవంతన బాయిం దలే బ్రహ్మనిందలూ వేదగళు. అవు విస్తరిసి వ్యవస్థిసిరువుదు మాత్రవల్ల - బాయింద బాయిగే. మాతినింద మాతిగే పరంపరాగతవాగి, ఇతర శాస్త్రగళూ. ఆదరిందలే అవ్వల్లవూ 'నాలగయింద అరళిద జ్ఞాన నాద్యనగళు' ఎన్నలాగదే. అవ్యక్తద అవతారదింద భగవంతన ప్రత్యక్ష నిత్యసాన్నిధ్యవగళు లభిసిరువుదరింద అవ్యక్తవన్ను "కల్లే" ఎన్నలాగదే.

వేద శాస్త్రగళు మాతుగళింద ఆగిదే. మాతుగళల్లే అర్థగళల్లి. మాతిన్న అదర అర్థదింద బిడిదు చేలగడిసలు సాధ్యవాగువుదిల్ల. అర్థవిల్లద మాతు జీవవిల్లద దేహదంతే

ಕೆಲವಿಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದು. ಮೂಕನನ್ನು ದೇಹದವಾಗಿಯೂ, ಅದರ ಅಧಿದೇವನ್ನ ಅದರ ಜೀವವಾಗಿಯೂ ಎಣಿಸಿರುವುದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ. ಭೃಗು ವಂಶವು ಕಾವ್ಯ-ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು (ಋಗ್)ಗಳಲ್ಲಾಗಿಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಾದ ಜ್ಞಾನಸಾಧನವಾದ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀಪತಿಯು ಸದಾ ಅವನು ಭೃಗುವಂಶಕ್ಕೇ. ಅವುಗಳನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನೂ ಅವನೇ. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನ ನಾಶಮಾಡುವವನೂ ಅವನೇ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮೂರ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಶ್ರೀಪತಿ ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಭೃಗುವಂಶದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಕೋಲ್ಮಿಂಚುಗಳು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಎರಡರಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟದಮನಕ್ಕೆ ಕಕ್ಕ ಶಂಖ ಚಕ್ರಗಳು ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತೆರಡು ಕೈಗಳು ಆಶ್ರಿತನ ಭಯವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಅವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸದಾ ವಾಸಿ.

ಭೃಗುವಂಶದ ದಿವ್ಯಸುಂದರವಾದ ಮೈಬಣ್ಣವನ್ನೂ, ದೇಹ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡಾಕೆಯೂ, ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಮಲದ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ, ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭೃಗುವಂಶವು ಆಳ್ವಾರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಂಡಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಕಣ್ಣಿನ ಮೂಲಕ ಶ್ರೀಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಲಿಯುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೃಗುವಂಶಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೃಗುವಂಶದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು, ಕರ್ತವ್ಯವಿಕಲ್ಪವನ್ನು, ನೋಡಿ, ಕಿಳಿದು, ನಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ!

೧. ಕಮಲಕ್ಕಣ್ಣನ ಎನ್ನಣ್ಣಿಲ್ಲಾನ್
ಕಾಣ್ಬಣವನ್ ಕಣ್ಕಳಾಗಲ,
ಅಮಲಪ್ಪಿರಾಕವಿಳ್ಳಿಕ್ಕುಂ
ಐಂಪುಲನ್ಮಿಮವನ್ ~~ಕಾಲ್~~ಪಾರ್ಕ್ಕಿಳಿ,
ಕಮಲಕ್ಕಯಲ್ ನಂಬಿ ಕನ್ನಿನಕ್
ಕಣ್ಣುಕ್ಕುಲಾಲ್ ಪಿರಂದುಂ ಕಾಣ್ಮಿನ್,
ಅಮಲಕ್ಕಿರಯ್ವಕ್ಕಿರಾಡುಲಕಮಾಕ್ಕಿ
ಎನ್ ನಿನ್ರುನ್ರಿಯ್ಯುಲಾಗುಮೆ.

కమలక్కణ్ణానేనా కణ్ణినుళ్ళాన్ కాణ్బనవన్ కణ్ణాళాలే,
అమలజ్ఞాళాద విత్తిక్కమగ ప్రిమ్ముబలన్నువన్ మూర్తి,
కమలక్తియున్ నమ్బి కన్నేల్ క్కణ్డుదలాన్ నేండుమగ శోఁకెత్రి,
అమలక్తియ్ వశ్యోడులడమూక్ ఎన్ నేత్రియుళ్ళానే.

కమలమా కణ్ణన్ కమలం కణ్ణాణాణ్ = కమలదంతే కణ్ణుళ్ళవను,
ఎన కణ్ణినుళ్ళాన్ ఎణ్ కణ్ణాణి ఇల్లాగాణ్ = నన్న కణ్ణినల్లి
ద్దానే, కాణ్బన్ కాణ్బాణ్ = (నాను అవనన్న) కాణుత్తిద్దేనే,
అవన్ కణ్ణాళాలే అవన్ కణ్ కాగాదు = అవన (కృష్ణ) దృ
ష్టియింద, అమలజ్ఞాళ్/అమలన్ కాగ ఎల్ల = (ఎల్లరూ) పరిశుద్ధ
రాగి, ఎలిక్కమా విత్తిక్కుం = కండుబరుత్తి, ప్రిమ్ముబలనుమూ
ఐంపులత్తుం = పంచేంద్రియగళు, అవన్ అయిణ్ = అవన,
మూర్తి ఆగ్ = క్తి = దేవ, కమలక్క అయిన్ కన్నేల = కమలద (కమలదల్లుట్టిద) అజనన్ను, నమ్బి
అయిణ్ కాణ్ణిణ = కమలద (కమలదల్లుట్టిద) అజనన్ను, నమ్బి
నుంబి = భృగవంశను (పరిభ్రోణ్ణనాదవను), కణ్ణనుదలాగుండుమూ
కణ్ణు కాలాగిరుడుం = రణ్ణోవణ్ణనన్ను, శోఁకెత్రి కెడాగిస్తిరి
= దృష్టిసి, అమలమా అమలం = శుద్ధరాద, దివ్యచక్షుదు
రిసువ క్కెడాగి = దేవళిగళింద కూడిద, ఉలకడమా అక్కి
ఉలకం ఆక్కి = ఉలకం ఆక్కి = లోకిగళన్న దృష్టిసి
(లుంటుమాడి), ఎన నేత్రి ఎణ్ ఇరుస్తిరి = నన్న నేత్రియల్లి,
ఉళ్ళానే ఉగాదణ = ఇద్దానల్ల!

కమలదంతే కణ్ణుళ్ళవను నన్న కణ్ణినల్లిద్దానే. నాను అవ
నన్ను కాణుత్తిద్దేనే. అవన (కృష్ణ) దృష్టియింద (ఎల్లరూ) పరిశుద్ధ
రాగి కండుబరుత్తిరే. పంచేంద్రియగళు అవనదే. పరిభ్రోణ
నాద అవను (భృగవంశను) కమలద అజనన్ను రణ్ణోవణ్ణనన్ను
దృష్టిసిదను. పరిశుద్ధరాద దేవళిగళింద కూడిద లోకిగళన్ను
లుంటుమాడిదను. అవను నన్న నేత్రియల్లి ద్దానల్ల! (9)

'కమలక్కణ్ణన్' - ఎందరే, కమలదంతే శోభిసువ కణ్ణు
గళుళ్ళవను. సంస్కృతదల్లి ఇదన్నే 'పుండరీకాక్ష' ఎన్నుత్తారే.
ఈ పాశురదల్లి, భృగవంశను ఆళ్వారర కణ్ణినల్లి నోడి
ద్దరింద ఆద అనుభవవన్ను హేళుత్తారే.

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: భృగవంశను నన్న కణ్ణినల్లి
నోడిదను. తన్న కృపాదృష్టియన్ను నన్నత్త బీరిదను. కూడలే

సామాన్య మానవ నాద నన్న దృష్టి మూవీడిచికు. నన్న 'అజ్ఞాన' నీడి
కు. [redacted] ద్రోణనిరీశిరు దృష్టియుంటాయిరు. భగవంతనన్న
నాను యుద్ధావస్థాన కండుశేష కళ్ళ వంతాయిరు. నాను నోడుత్తిర
ువుదల్లవూ ఆ విశ్వరూపద్వారన గొ కవేందరే కండుబంరు. ఎల్లి
నోడిదరూ, ఎల్లవూ శుద్ధవాగి కండిరు. [redacted] ఇంద్రి
యగళల్లవూ (జ్ఞానేంద్రియగళల్లవూ) అవన దేహదాదవు.
ఆద్దరింద, ఈ ద్రోణనోడబంద నాను భగవంతనన్ను కోట్లార
కండు నలయ కొండదిదే. భగవంతన దృష్టి, సిద్ధి, లయ కాయుత్
గళు దేహద నకేయువుదేందు శిళిదియిరు. అవను కమలదల్లి
ద్దాదిద మత్తు కమలాదినాద ఇతరుర్ధ బ్రహ్మనన్నూ, దణ్ణ
ద్దాద రుద్రనన్నూ దృష్టిసిదను. బళిక శుద్ధాద దేవతెగళ
భంరనాగి, ఎల్లలోకగళన్ను (ఎల్ల ఛోరనాఛోరన వస్తుగళ
న్నూ) దృష్టిసిదను. విశ్వరూపద్వారను భవద్భక్తనాగి విష్ణుభక్త
భగవంతను నన్న నేత్రియల్లి నోడిదాగల్ల!

10. నెన్రుత్రియుళ్ నిణ్రనిణ్ణాయారుం
నిరైమలర్ప్పాదంగళ్కూడి,
కన్రైత్తుళాయ్ మూడిక్కాలక్
కణ్ణాబిరానిన్రదాగువార్,
వెన్రైప్పిణైయణిన్దాణుం
నాన్ముగత్తు మిన్దిరనుం,
మన్రైయుమరుమిల్లామ
వన్దినదుచ్చియుళానే.

నేత్రియుళ్ నినలు నెన్రుత్రియుళ్ నిణ్ణు = నన్న నేత్రి
యల్లిద్దు-కొండు, ఎన్నై ఆళువ ఆరుం = నన్నన్న
నివర్తిసువ, నిరై మలర్ నిరైమలర్ పాదంగళ్ = కమ
లదంథ పాదగళన్ను, కూడి కూడి = శేరియ మేలే (ఇట్టు
కొండు) ధ్యానిసి, కన్రైత్తు కులూయ్ కన్రైత్తు = ఒత్తగి
కట్టిద కులసియ, ముడి మూడి = జటాజూటియన్న, శేరియల్లి ధ్యాన
సువ, వేలమ కాలం = సుందరనాద, కణ్ణాబిరానిన్రదాగ =

ಕಣ್ಣಾಪಿರಾಣ = ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯಾದ ನಮೋರ್ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನ, ತೊಳುವರ್ ಏತ್ತಾ ಪುಗಳ್ = ಎಲ್ಲಾ ಪೂಜಿಸುವವರು, ಪಿಟ್ರೈ ಪಿಲ್ಲೈ ಅಣಿನ್ದಾನುಮೂ ತಾಳ್ತಾಣ್ಣಾ ಪಿರಾಣ ಅಣಿ ನ್ರುಕ್ಕಾಣುಂ = ಬಂಚಿಯಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನ (ತಲೆಯಲ್ಲಿ) ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ನಾನ್ಮುಹನುಮೂ ನಾನ್ಗುಕ್ಕಾಣುಂ = ನಾಲ್ಮುಖನೂ, ಇನ್ದಿರನುಮೂ ಇನ್ನ್ರುಕ್ಕಾಣುಂ = ದೇವೇಂದ್ರನೂ, ಮತ್ರೈ ಮನ್ರಾರ್ = ಇತರ (ಉಳಿದವರಾದ) ಅಮರರುಮೂ ಎಲ್ಲಾಮೂ ಅಮರುಂ ಅಲ್ಲಾಗಂ = ಎಲ್ಲಾ ದೇವಕಳಾಗಳೂ, ವನ್ದು ಎನ್ನ್ತ್ತು = ಬಂದು, ಎನದು ಅಣಾಕ್ಕು = ನನ್ನ, ಉಚ್ಚಿ ಉಳ್ಳಾನೇ ಉಚ್ಚಿ ಉಳಾಗಣ = ನನ್ನ ನಡುನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ!

ನನ್ನ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ನಿವರ್ಣಿಂಪುವ (ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಡೆತನ ಮಾಡುವ) ಕಮಲದ ಪೂಮಿನಂಥ ಪಾದಗಳನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಶುಲಸಿಯ ದಂಡೆಯನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದಿರುವ ಸುಂದರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾವತಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನ ಎರಡೂ ಪೂಜಿಸುವವರು, ಎಂದರೆ, ಇಂಥಿಯಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನೂ, ನಾಲ್ಮುಖನೂ, ದೇವೇಂದ್ರನೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಕಳೂ. ಅಂಥ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಂದು ನನ್ನ ನಡುನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ! (10)

ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ 'ನೇತ್ರ' ಎಂಬುದನ್ನ 'ನೆತ್ತಿ' (ನಡುತಲೆ) ಎಂತಲೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 'ನೇತ್ರ-ಎನ್ರುನ್ರಾಲ್' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಕಣ್ಣೇ', 'ಮುಂಭಾಗ', 'ನಡುತಲೆ' ಎಂದು ಅರ್ಥೈಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ "ಉಚ್ಚಿ" ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿಲ್ಲಾಗಿದೆ. "ಉಚ್ಚಿ ಉಳ್ಳಾನೇ" ಎಂದರೆ 'ನಡುನೆತ್ತಿ'. ಬಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ನಡುನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ತನ್ನ ಕಿರುವಡಿಯಾನ್ನಿಟ್ಟು, ತಿವಲೆ ನನ್ನ ಉದ್ಧರಿಸಬೇಕೆಯೇ, ಇಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರವನ್ನ ಕೂರಿಸಿ ಮೊಳನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನ ತನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವವಿರಂಚಿಯ ಐದು ಮುಖದ ಬ್ರಹ್ಮನೂ, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನೇ ಎರಗುವವರೇ. ಅಪ್ಪಗಳನ್ನ ಪೂಜಿಸುವವರೇ. ಕಮಲಕೋಮಲವೂ ಅತಿಸುಂದರವೂ ಆದ ಆ ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನ

శమ్మ లుచ్చి మీద మేలే ముడిదు లుద్దారగోళ్ళుశ్రీరువాన, ఆల్లూ రరూ దానయిలే భావినువుదు నాద్దు హేదద్దే. అష్టుంటే ఆ దివ్వ శేరువడినళ్ళనే.

"నిళ్ళే మలర్ వాదమా - స్రీరా మలర్ పాకుం" - ఎంబుదళ్ళే - 'నిళ్ళే' ఎంబుదళ్ళే 'దళ్ళవాద', ఒవ్వేవాద, కురలాద, దరడిదువ' ఎంబ అర్థగళ్ళవే. ఆద్దరింద 'నిళ్ళే మలర్' ఎంబుదన్న 'కేవల్ల లష్ణగళ్ళు ఇరువ ల్లా - ఎందరే, 'కమలదల్లా' ఎందు అర్థ మాడలాగిదే. అంద్ద వాదమా - ఎందరే కమల శోమలవాద శేరు వడినళ్ళు.

"ఒట్రై పిలాల్లే అణిన్దాన్ - ఇర్రాణ పిణ్ణ అణిన్దిరువవను - ణ్" - ఒంటియాద (ఒందే ఒందు) బాల చంద్రనన్న ధరిసిరువవను - చంద్రశేఖరనాద శివను.

"కట్రై శులూంస్ ముడి శోలమా - కుర్రాణ కుళ్ళా యి ముడి కేకాలం" - శులసియన్న దళ్ళవాగా (బిళ్ళ) దుండకే దండేయు ల్లవిదల్లా సుందరవాగా కట్టి ముడియువంథాద్ద - ముడిదిరువవను శ్రీకృష్ణనే ఆకాయాద బాలవంశనే.

11. ఉళ్ళియుళ్ళ లోకస్రీర్కుం కేవకేవర్కు,
కణ్ణపిరాట్టు,
ఇళ్ళంశయుళ్ళ శెల్వముణర్త్తి
వణ్ కురుంగూర్ చ్చడగోపన్,
ఇళ్ళంశాన్న వాయిరత్తుళ్
ఇవ్వైయుం మేలిర్త్తిప్పిరాట్టు,
నిళ్ళలుమా విణ్ణప్పంశెయ్య శీళ్ళూర్కలిల్ శెన్ని పొరుమే.

లుచ్చియుళ్ళే నిలూకుమా శేవదేవలూకు కణ్ణపిరాలూకు,
ఇచ్చేయుళ్ళ శెల్వముణర్త్తి వణ్ కురుంగూర్ చ్చడగోపన్,
ఇళంశన్న వాయిరత్తుళ్ ఇవ్వైయుం మేలిర్త్తిప్పిరాలూకు,
నిచ్చలుమా విణ్ణప్పంశెయ్య శీళ్ళూర్కలిల్ శెన్ని పొరుమే.

లుచ్చి లుళ్ళే నిలూకుమా ఉళ్ళి ఉళ్ళ లోకస్రీర్కుం = లుచ్చియుళ్ళ నిల్లు (ఇరు) వవన్నే, శేవ శేవలూకు కేవ కేవ స్రీర్కు = దేవదేవన్నే, కణ్ణపిరాలూకు కణ్ణణపిరాట్టుకు =

శ్రీకృష్ణనాగ అవతరించిన భగవంతుడికి, ఇచ్ఛలు = ఆశయ సేవాభావనయన్ను, శ్రద్ధలు = ఆశయ సేవాభావనయన్ను, శ్రద్ధలు లుణార్థి రిచయలు ఉణార్ కళ్ళి = నడవబేకెందు రిళిదు, వణోశురుద్రూర్ శవడిగో వీన్ ఖుణ్ణ తిరు కూర్ కొడ కొగాబణ్ణ = సుందరవాద తీరుక్కు రుద్రూరిన శరగోవిను, ఇశున్న ఱి రిచాణ్ణ = పేళిద ఈ, ఆయిరక్కుళ్ ఆయిగక్కుగు = ఒందు నూవిరదల్లి, ఇవ్వేయు మూ ఱిణాయుం = ఇవుగళు, ఓర్ బిక్కు ఏర్ బక్కు = నూటి యిల్లద (ఒందు), ఎమ్మ పరాలోకు ఎం బిగాగ్రక్ = నమ్మ నూమి గాగి, నిచ్చలుమ్ తిరుత్తుం = ఎడేబిడదే (యుగాగలూ), విన్నప్పిమూ శేయ్య వేణ్ణుబడుం రిచాయ = విన్నపమూడి కొళ్ళువాగ, నీళ్ కలిల్ తోగా కట్టళై = విస్తారవాద మాదనళు, శేన్ని రిచాణ్ణి = కలియన్ను (లుచ్ఛయన్ను), పోరుమే రిబాగు దుమ = సేరుబుదల్ల!

లుచ్ఛయల్లి నింతిరువవనిగు, దేవదేవనిగు, శ్రీకృష్ణ నాగ అవతరించిద భగవంతనిగు ఆశేయ సేవాభావనయన్ను నడవబేకెందు అంకురకొండు సుందరవాద తిరుక్కురుద్రూరిన శర గోవిను పేళిద ఈ ఒందు నూవిరదల్లి, ఇవ్వుగళూ నూటియిల్లద కారణ ఎందు నమ్మ స్వామిగాగి ఎడేబిడదే (యుగాగలూ) విన్నప మూడికొళ్ళువాగ, స్వామియ విస్తారవాద తిరుచడిగళు (11) లుచ్ఛయన్ను బందు సేరుత్తిహయల్ల!

విచిత్రవాద 'ఆల్వార్ తిరునగరి' ఎందు ప్రసిద్ధవాద తిరు క్కురుద్రూరినల్లి వాసిసువ శరగోవినిగె/లుక్కచోదద ఖుణ్ణ యు వరిణామవాగి, భగవంతనే ఆశేయింద సేవిసిదల్లదే బేకేంబ దు, భగవత్ప్రాప్తియిందలే నిర్వహిసల్పడువ భక్తి ప్రోడ్డవాద బంధ వాశుర్గళన్ను రచిసి, పాడి, భగవంతనల్లి తన్న మనోభావవన్ను అరికెమూడికొండదనల్లి భగవంతన సాన్నిధ్యవు తనగే దొరేగే లభిసి కొంబ విషయవన్ను ఈ పద్యద వాశుర్గళల్లి వివరిసిదేళల్లాగిదే. అక్కంక లుస్సశస్థానవాద విరమవిదదల్లి నిత్యసూరిగళ సేవెయన్ను పేళికొండు ఇరువ నమ్మాళ్వారను, దేవదేవనాగ నమ్మన్న లీలారసవల్ల ఒడికెరసువన్ను మాడుత్తిద్దరల్లియే మునిదిదే. శ్రీకృష్ణనోడనే ముం కాద దివ్యావతారగళన్ను కళిదు భగవల్లీలా సహచరగళ లుద్ధారవన్ను

Garani Srinivasan

నడపిదను. అవన కారుణ్యవన్నే మేందు వనోడవుచ్చదు! ఆ
ఆ ధవేండ్శ్వరనే శోసిరువ అంతర్భాగ అశ్వబ్బన్నర స్నేళదింద ఇళిదు
బందు, భగవద్భాద మేలవళినాద శరగూలవినన్న మేలే మేలింద నోడి
కడనే అవన ఉబ్బెయన్న మేలి, అల్లి, అవనన్ను ఎడెబిడదంతే మాడి
కొండిరువనేంబుదన్న ఈ శిరువాయ్ మేలియ మాలె తోళ్తుత్తదే.

ఈ శిరువాయ్ మేలియ దత్తు వివరగళన్ను కలిసు,
మిన్నాగి అరితుకొండు, ఇచ్చుగళ మూలక ధవేండ్శ్వరనన్న
ఎడెబిడదే స్తుతిసుత్తిరువవనిగే, భగవంతను అభారవాద
కృపెయన్ను మాడిరువనుం బలు చిక్కి వళియన్న అనుగ్రహిసి
పునశ్చ ఆయిల్లి శ్రీవిశ్రమనాగి చెళ్ళదు, భగవల్లీలెయన్నెల్లా
మందే మోహియింద అల్లదుకొండ అద్భుతాశ్చర్యదింద
ఆ ధవేండ్శ్వరను, అవన ఉబ్బెయ మేలే శేషన్న విస్తారవాద
కృతాపూర్ణవాద శిరువడిగళన్నిట్టు, రచిసి, అవనన్నద్భుత
స్తుతిస్తానే. ఇంతి ఈ శిరువాయ్ మేలియ థిలత్రయి!

———— ం ————

23.12.79

తిరువాయ్‌మొళి - మొదల దశక - పత్తనేయా తిరువాయ్‌మొళి.
తిరువాయ్‌మొళి - మూదర్పత్తు - పత్తాగ్ తిరువాయ్‌మొళి.

10. పొరుమానీళ్ పడ్డై - పొరుమానీళ్ పడై.

1. పొరుమానీళ్ పడై ఆళిశంగక్కైదొడు,
తిరుమానీళ్ కళల్ ఏళులగుందగాళి,
ఒరుమాణిక్కుఱళాగి నిమిర్ందదు, అక్
కరుమాణిక్కమ్ ఎన్ కణ్ణుళ్ళదాగుమే.

పొరు పొరు = పోరాడబల్ల, మా మా = మదక్కరవాద (అవివేకియాన మందబుద్ధియుళ్ళ), నీళ్ నీర్ = శ్రేష్ఠమాన, పడ్డై పడై = ఆయుధగళాద, ఆళి శంగక్కైయు = చక్రాయుధ, శంఖగళుం కూడిన, తిరు తిరు = విచిత్రమాద, మా మా = మదక్కాద, నీళ్ కళల్ నీర్ = శ్రేష్ఠమాద తిరువడిగళన్న, పిళ్ళై ఏళులగుమ్ = పిళ్ళై లోకత్తిలుళ్ళ ఎల్లా జీవరాశిగళుక్కుం, ఒరు ఉరుగుం = అద్వితీయమాద, మాణ్ మాణి = బ్రహ్మచారియాన, కుళ్ళ ఱళాగి = వామనరూపత్తిల్, నిమిర్ందదు = ఎత్తరవాగి, అక్ కరుమాణిక్కమ్ = ఆ నీలమణి పోల్వరుమ, ఎన్ కణ్ణుళ్ళదాగుమే = నన్న కణ్ణుళ్ళదు ఆగుమే = నన్న కణ్ణుళ్ళదు ఆగుమే!

పోరాడబల్ల మదక్కరవాద (నాశమిల్లాద మందబుద్ధియుళ్ళ) శ్రేష్ఠవాద ఆయుధగళాద చక్రాయుధ శంఖగళోడనే కూడిన విచిత్రమాద మదక్కాద శ్రేష్ఠమాద తిరువడిగళన్న పిళ్ళై లోకగళుం మొత్తం అద్వితీయమాద బ్రహ్మచారి వామనరూపి, నిలమణి పోల్వరుమ నన్న కణ్ణుళ్ళదు ఆగుమే! (నన్న కణ్ణు పడదద్దు (ఉళ్ళద్దు) ఆగువుదే!)

Garani Srinivasan

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಭವವಂಶದ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ನಂಧ್ರ ಗುಣಾತ್ಮಕ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ:

ಮೊದಲನೆಯದು, ಅವನ ರಕ್ಷಕರ್ತೃ. ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ಕ್ಕಂಶಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬಲ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ, ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಗಳನ್ನು ಜಡಿದು ನಿದಾ ಭನ್ನದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೋಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳು. ಆಶ್ರಿತ ವಿರೋಧಿಗಳು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರಲಿ, ಅವರನ್ನು ಕೊಡಲೇ ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸಬಲ್ಲವು ಅವು.

ಎರಡನೆಯದು, ಅವನ ಅವಲಂಬನೀಯತ್ವ. ಅದು ಸೌಶೀಲ್ಯ, ಸೌಲಭ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುಂತಾದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಆಶ್ರಿತರೂ ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುಂತಾಗಲಿ, ಅವು ಬಿಲ್ಲರ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಿರುವಂತಾಗಲಿ ಎಂಬ ಮೈತ್ರಿಯಲ್ಲಿ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಭವವಂಶವು ವಾಮನವಟುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದದ್ದು. ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಡಿಜ್ಜಿಯಷ್ಟು ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ್ದು. ಅವನಿಂದ ತನಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಅದು ಲಭಿಸಿದೊಡನೆ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಶ್ರೀಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಪರ್ವತಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತದ್ದು. ಒಂದು ಡಿಜ್ಜಿಯಿಂದ ಇಡೀ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಅಳೆದದ್ದು. ಮತ್ತೊಂದರಿಂದ ಮೇಲಣ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದದ್ದು. ಈ ನೆಲೆಯಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲ ಲೋಕವನ್ನೂ ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ಶಿರುವಡಿಯ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದು. ಭವವಂಶದ ಮೂರನೆಯ ಡಿಜ್ಜಿಯನ್ನು ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಅನುಸ್ಯೂತ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಅವನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಳೆದದ್ದು.

ಮೂರನೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ, ಭವವಂಶದ ಪೂರ್ವಜರು ಯಾವುದೋ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿಯ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು! ಪೂರ್ವಜರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಆಕರ್ಷಿಸುವುದು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳೇ ಇಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಅವನತ್ತ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರಳಿಬರದಂತೆ ಇರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವೂ ಆಶ್ರಿತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಅದೇ ಭವವಂಶದ ನಿಲುವು. ಅದೇ ಅವನ ನುಡಿ.

2. ಕಣ್ಣನುಳ್ಳವರಿಗೆ ನ್ಪಿನ್ರುಕುಂ ಕಾಕ್ಕಣ್ಣಮಯಾಲ್ ಕಾಕ್ಕಾಡಿಗ್
ಕಣ್ಣಿಲ್ಲುಂ ಬಿರುಂ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲವರ್ಗಿಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣುಡೆವನ್?,

ಮಣ್ಣುಂ ನೀರುಂ ತಗ್ಗಿಯ ನಲ್ವಾಯುವುಂ,
ವಿಣ್ಣುಮಾಯ್ ವಿಗ್ಗಿಯಂ ತಂಬಿರಾಗಿಣಯೆ.

ಕಣ್ಣುಳ್ಳೇ ನಿಲಾರುಮಾ ಕಾದನ್ಮೈಯುಂ ಕೊಲ್ಲೊಲ್,
ಎಣ್ಣೆಲುಮಾ ವರುಮಾ ಎನ್ನಿನ ವೇಣ್ಡುವನ್ಗೆ,
ಮಣ್ಣುಮಾ ನೀರುಮಾ ವಿಯಿಯುನಲ್ ವಾಯುವುಮಾ,
ವಿಣ್ಣುಮಾಯ್ ವಿಗಿಯುಮಾ ಎಬಿಬ್ಬರಾನ್ಮೈಯೇ.

ಕಣ್ಣುಳ್ಳೇ ನಿಲಾರುಮಾ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರೆಲ್ಲರೂ ನೀರಿನ್ಕೆಳಗಿರುವ = ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಲ್ಲವಳೇ (ಕಾಣುವಂತಿಯೇ) ಇರುತ್ತಾನೆ, ಕಾದನ್ಮೈಯುಂ ಕಾಗಕಾಣ್ಣಿಲ್ = ಎರಗಿ, ಹೊಜಿಸಿ, ಣಮಿಯಾಗಲು = ಚಕ್ಕಿಯಿಂದ, ಕೊಲ್ಲೊಲ್ ಕಾಕ್ಕಾಚ್ಚಿಲ್ = ಎರಗಿ, ಹೊಜಿಸಿ, ಶೇವೆಮಾಡಿದರೆ, ಎಣ್ಣೆಲುಮಾ ವರುಮಾ ಕಣ್ಣಾಣಿಯುಂ ಬರುಂ = ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಂಕನೆಯಲ್ಲಾಯೂ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಎನ ಇನಿ ವೇಣ್ಡುವನ್ ಕಣ್ ಕಾಣಾ ಕಣ್ಣಾಡುವಣ್ = ಇನ್ನು ಮೇಲೆ (ನಾನು) ಬಿನನ್ನ (ಬಿಕ್ಕಿಗೆ) ಚೇಡಲಿ? ಮಣ್ಣುಮಾ ಮಣ್ಣಾಯುಂ = ನೆಲವೂ, ನೀರುಮಾ ನೀರುಂ = ನೀರೂ, ವಿಯಿಯುಮಾ ಕಗ್ಗಿಯಂ = ಚಿಂಕಂಯೂ, ನಲ್ ನೈಯು = ಬಿಳ್ಳೆಯ, ವಾಯುವುಮಾ ವಾಯುವುಂ = ಗಾಳಿಯೂ, ವಿಣ್ಣುಮಾ ವಿಗಿಣ್ಣಾಯುಂ = ಆಕಾಶವೂ, ಆಯ್ ನ್ದಿಯು = ಆಗಿ, ವಿಯಿಯುಮಾ ವಿಗ್ಗಿಯಂ = (ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ) ಪರಪರುವನು, ಎಬ್ಬಿರುಮಾನ್ಮೈಯೇ ನಂ ಪಿರಾಗಿಣಯೆ = ನಮ್ಮೇಶ್ವರನ್ನೇ.

ನೆಲವೂ, ನೀರೂ, ಚಿಂಕಂಯೂ, ಬಿಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿಯೂ, ಆಕಾಶವೂ, ಕಾನೇ ಆಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಕ್ಕಿಯಿಂದ ಎರಗಿ, ಹೊಜಿಸಿ, ಶೇವೆಮಾಡಿದರೆ, (ಅವನು) ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಲ್ಲವನಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಚಂಕನೆಯಲ್ಲಾಯೂ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಚೇಡಲಿ? (2)

ನೆಲ, ನೀರು, ಚಿಂಕ, ಗಾಳಿ, ಬಾನು – ಇವು ಪಂಚಭೂತಗಳು. ಭೂತವಂಕನೇ ಶ್ವೇತಕೇಶಿ. ಈ ಭೂತಗಳಾಗಿ, ಇವರೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು, ಈ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದನ್ನು, ಈ ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನೂ ಮೂಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಕಿಳ್ಳದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪಂಚಭೂತಶ್ವೇತಕೇಶಿಯಾದ ನಮ್ಮೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವುದರಿಂದ, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಂಡಾರ್ಕೊಂಡು ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಭಕ್ತವಂಕನ ಶೀಲಚ್ಚಣುಗಾಮೇ ಇದು! ನಿದಾ ಭಕ್ತರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚೆಳ್ಳಕಾಗಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತಿಸು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಭಕ್ತವಂಕನೇ! ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅವನು ಅಂತರ್ಮುಖನಾದರೆ, ಇವರು ಭಕ್ತವಂಕನು ಅವನ ಹೃಂಕನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

Garani Srinivasan

* ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನು ಬೇಡುವುದಾದರು ಏನನ್ನು? ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ನೋಡುತ್ತಲೂ ನಲಿಯುತ್ತಲೂ ಇರಬೇಕೆಂದಲ್ಲವೇ? ಭಗವಂತನು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಭಕ್ತನಲ್ಲುಟ್ಟಾದ ಈ ಆಶೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸದನೆಂದರೆ, ಅದರ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಏನಿದೆ? ಬೇರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೇಡಬೇಕು? — ಏನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರರು.

3. ಎಂಬಿರಾನೇ ಎನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪಕ್ಕುಂ,
ಕಂಬಿರಾನೇ, ಕಣ್ಣಾಡಾ ಮಾಯ ಕ್ಕಕಣ್ಣಾನೇ,
ಕಾಂಬಾರಾವು ನುಣ್ಣೇರಿಡೈ ಮಾರ್ಬನೇ,
ಎಂಬಿರಾನೇ ಕೊಲಾಯ್ ಮಡ ನೆಂಜಮೇ.

ಎಮ್ಮಿರಾನೇ ಎಂಬಿರಾನೇ = ನಮ್ಮನ್ನು ಒಡೆಯನನ್ನು, ಎನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪಕ್ಕುಂ ಎನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪ ಕನ್ನಪ್ಪಕ್ಕುಂ = ನನ್ನ ತಂದೆಯು, ಅವರ ತಂದೆಯು, ಕಂಬಿರಾನೇ = ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣಾಡಾ ಕಣ್ಣಾ = ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಮಾಯ ಕ್ಕಕಣ್ಣಾನೇ = ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನು, ಕಾಂಬಾರಾವು = ಕಾವರೆಯಂತೆ, ಕಣ್ಣನೇ ಮಾರ್ಬನೇ = ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನು, ಕೊಮ್ಮೈ ಕಾಂಬಂ = ಚಕ್ಕದ, ಅರಾವು ಅರಾಮ = ನಿರ್ದಿಷ್ಟ, ನುಣ್ಣೇರಿಡೈ = ನುಣುಪಾದ ನೇರ್ ಒನ್ರ = ಹೋಲುವ, ಇಡೈ = ನಡುವುಳ್ಳವಳನ್ನು, ಮಾರ್ಬನ್ ಮಾರ್ಬಣ್ = ಎದೆಯುಳ್ಳವನನ್ನು, ಎಮ್ಮಿರಾನೇ ಎಂಬಿರಾನೇ = ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನನ್ನು, ಕೊಲಾಯ್ ಕಾಲಾಯ್ = ಎಳಸು, ಪ್ರಾಜದು, ಮಡ ನೆಂಜೇ ಮಡ ನೆಂಜೇ = ನೆರೆಳ್ವಾದ (ಮುಗ್ಧ), ಪಿನ್ನಾ ಅರಿಯ ಮನಸ್ಸೇ!

ನೆರೆಳ್ವಾದ, ಪಿನ್ನಾ ಅರಿಯುದ ಮನಸ್ಸೇ, ನಮ್ಮನ್ನು ಒಡೆಯನನ್ನು, ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಅವರ ತಂದೆಯು ಒಡೆಯನನ್ನು, ಶಂಖ ಚಕ್ರವೆಂಬ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನನ್ನು, ಚೆಕ್ಕದಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನುಣುಪುಳ್ಳ ನಡುವನ್ನುಳ್ಳವಳನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವನನ್ನು, ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಎಳಸು, ಪ್ರಾಜಸ, ಶೋಭೆಯಾಗಿದೆ.

Garani Srinivasan

ఆలిప్పూరరు డేల్లుక్కారే: రెళ్ళవళ్ళకెయిల్లద, నిర్ళవాద మనస్సే, నమగే, నమ్మ కందేగే, అవర కందేగే - ఇంథ నమ్మ వంశక్కే, మూనవ కులక్కే కందెయూ బిడెయాను ఆదవనూ, కావరియు ఎనిశ్చిన డాగే విశాలవూ సుందరవూ ఆద కణ్ణుళ్ళవను, బేళ్తదడాగే నెట్టగే నుణుంబాగి, డాబినడాగే బళ్ళుకువ నడుచూళ్ళు శ్రీవత్స విరువన్న శన్న ఎదెయల్లిరిసికొండిరువవను ఆద నిమేషక్క రసిగే ఎరగు. అవనన్న భ్రోజిసు. అవనల్లే లేయల్లి కొడగు.

4. నెరుగుళమే! నుసుళి నుసుళి ఉణ్ణిణ బెపరుగ్రొల్, ణణ్ణ కయ్యోణం?, ఇణియన్న కూణరవిణం, ణిమిసక్కిణ మలరాళ్ మణివాళన్నే, కుంజుమ పోదుమ విడాదు కొడర్ కణ్ణాయ్.

నెంజమే! నల్లెళె నల్లెళె ఉన్నెళె బేట్రాల్,
ఎన్న కేయ్యోణమా?, ఇనియున్న కులుళెవినమూ?
మైనదనే మలరాళ్ మణివాళన్నే,
కుంజుమ పోదుమ విడాదు కొడర్ కణ్ణాయ్.

నెంజమే = మనస్సే, నల్లెళె నల్లెళె = ఒళ్ళెయదు ఒళ్ళెయదు ఎందు, ఉన్నెళె ఉణ్ణిణ = సిన్నన్న, బేట్రాల్ బెపరుగ్రొల్ = కుడిదరే! ఎన్న కేయ్యోణమా ణణ్ణ కయ్యుయోణం = ఏను మాడోణా? ఇనియిణి = ఇన్ను, ఎన్న ణణ్ణ = ఏను, కులుళెవి నమ్మ కూరవిణం = కొరళెయుళ్ళవరు (నావు)? మైనదనే ణిమిసక్కిణ = పరమపదమధ్యదల్లిన్న (నిత్యయిసువనన్న), మలరాళ్ మలరాళ్ = పూవినల్లి పుట్టిదవళ, మణివాళన్నే మణివాళ = కంఠవన్న, కుంజుమ పోదుమ విడాదు కుళ్ళుం బేణ = షణకాలవూ బిడదే, కొడర్ కణ్ణాయ్ = కరుణిసికొండిరు), కణ్ణాయ్ = కందెయా!

మనస్సే, నీవను ఒళ్ళెయాదు ఒళ్ళెయాదు ఎందు సిన్నన్ను బిడిదరే! ఏను మాడోణా? నమగే ఇన్ను ఏను కొరళెయిదే? పరమపదధ్యదల్లిన్న (నిత్యసూరిగళన్న) పూవినల్లి పుట్టిదవళ కంఠవన్న, షణకాలవూ బిడదే కరుణిసికొండిరు, కందెయా! (4)

ఆలిప్పూరరు డేల్లుక్కారే: మనస్సే, సిన్నన్ను నాను ఒలు ఒళ్ళెయదు ఎందే హుబిసిదేనే. ఒళ్ళెయ (నాస్తిక్యభావద) సిన్నన్ను బిడదు కొం తద్దళ్ళే నన్నే ప్రియోలజనవాగ ఇరోక్కల్లవే? ఈగ నావు మూరు

కొడద్దేలను? సినవే అదుకిక్కిదదేయలే? ఇన్ను నమ్మల్లి యూవ కుందు కొరళేనళ్ళవే? అవుగళన్న సావు గంపిడిసి కొళ్ళుచోడవే? నవగే సీలను సాజవాద లుక్కాంయిసినిగళుచోకొందరే, వీరమ గమధ్యనా నిశ్చయోవనవిందరనూ, కమలదల్లి ధృఢిదవళ్ళూవ శ్రీదేవియా మొకియూ ఆద భవేఢ్శ్వరనన్న షోడశాలచూ బిడదంతే కూడికొం డురు. ఇదరిందలే సినవనూ నవనూ లుద్ధార. కండెయూ?

"ఇన్ను నమ్మల్లి యూవ కుందు కొరళేనళ్ళవే?" — ఎంబల్లి. భవవంశనన్న ఎడెబిడదంతే ఆశ్రయిసుచుదక్కే బరువ అడ్డి లకంక గళన్న నూచింగలాగిదే. మనస్సు ఇంద్రియగళ వశవాగిబిడుతే. అదు మనుష్యనన్న అధోలగకిళే ఎళెదు హాకుత్తదే. ఆకే, ద్వేష, కోప దగళల్లి అవనన్న ముళుగిసుత్తదే. భవవచ్ఛంతనే గిం బంధిసద కాయగళల్లి కొడవసువుదక్కే ఇదు అడ్డియాగుత్తదే. ఈ విషయవన్నరిదుకొండు మొదలు మనస్సన్న భవవచ్ఛంతనెయ కడెగే ఒలిసికొళ్ళబేకు. ఆద్దరిందలే ఆలూరరు తమ్మ మనస్సనే యుక్తవాద ప్రశ్నెయన్ను హాకిదారే.

ఈ కుందు కొరళేగళన్న సీలగిసువుదాదరూ హేగే? అదక్కే లుత్తరవాగి, భవవద్దు హోగిసువుదు ఎడెబిడదే మనస్సన్న సల్లి కొరళేగళల్లి సీలగళన్ను దలు యుక్తిసుత్తా బరువుదరింద, సీలగళల్లి మనస్సను నిలువుం టాగుత్తదే — ఎన్నుత్తరే ఆలూరరు.

"కుంజు - కురుళు" — ఎంబుదక్కే "సిద్ధ, యోగిగళంతన, యోగ రగు, సావు, కుగుసగళే, ఇరుగళే, కొగాడుగళే" ఎందర్థవా గుత్తదే. ఇవుగళల్లి కక్కిద్దన్న హొందిసికొండు జల్లే అర్థ మాడబల్ దనిసుత్తదే.

5. కణ్ణాడాయె రంగనే! కరుమంగళ వాయ్క్కిన్ ఐ, ఓర్,
ణణ్ణాణు మిన్నియె వంద్రియను మాయు,
ఉణ్ణాణ ఉలగళు మోర్ మూవరి,
రెకాణ్ణాణ, కణ్ణు రెకాణ్ణాణ నోయుమే.

కణ్ణాయే నెంజే! కరుమంగళ వాయ్క్కినోలు, ఓర్,
ఎణ్ణాను మినోలియే వస్తియలు మూలు,
లుణ్ణానే లులదేళలు మోర్ మూవరి,
రెణ్ణానే, కణ్ణు రెణ్ణానే నీయుమూ.
కణ్ణాయే నెంజే కణ్ణాడాయె రంగనే: నోడిదేయా

మనస్సే, కరుమబ్బిళ్ళా కరుమంకుకాల = కాయ్యగళ్ళు, వాయ్ళినాయి ఖాయ్ ఈ కిణ్ణు = ~~నీజవాగా~~ భీలనిరువుదు నిజవేందు, ఓర్ ఎంతో శానుమా ధైర్యగణ్ణ కాణుత్తిం = స్వల్పవూ భీతింకినిదదంతేయలే (యా వంతేయూ ఇల్లదంతే), వన్ను ఇయిలుమా ఆలు ఎన్న కుచ్చి ళ్ళుత్తం = బిందు నడియువాగ, నడియువుదన్ను, ఉడాన్నే ఒణ్ణ డాగిణ = ఉండువగన్న, మత్తా ఉబ్బుమా రాట్టి ఒణ్ణుత్తం = మళ్ళు తోరకన్నిసుత్త, ఓర్ మూ అడి ధైర్యవూ అత్తి = అద్వితీయవాద మూరు డేజ్ఞెగళన్న, కొండాన్నే ఎకాణ్ణ డాగిణ = పిడిదుకొండవ నన్ను, కణ్ముచ్చొండాన్నే ఎకాణ్ణ డాగిణ = కండుకొండిరువ యిల్లవే, నీయుమా క్రోయుం = నీనూ నీడ?

మనస్సే, కాయ్యగళు శాశ్వత భీలనిరువుదు నిజవేందు, ~~జీవిత~~ యూవ్వయోచనేయూ ఇల్లదంతే నీడజవాగి బందు నడెయువదన్ను మీతు లోకగళన్ను లుండవనన్ను అద్వితీయవాద మూరు డేజ్ఞెగళన్ను పిడిదుకొండవనన్ను నీను కండుకొండిరువెయల్లవే? (5)

ఆల్టూరరు డేళ్ళుత్తారే: మనస్సే, కేలవక్కే కక్ష భీలవుంటు అదు భీలనిలు మేగదలాయిసిత్తందరే, శాశ్వతవాయిసి భూగర్భదల్లవన్ను కొట్టిడే కొడువుదు. ఇదు నిజ. యూవబనేయు యోచనేయూ ఇల్లదంతే కాయ్యక్కే కక్ష భీల నీడజవాగియే బందొదగువుదు ఈ నిత్యాంశవన్ను కండుకొండెయా? మత్తు, బ్రీళ్వయు కాల బంద నివర్తనాశవాగువుదన్ను కప్పెనిలు ధనవంతరను మళ్ళు లోకగళన్ను లుండు, కన్న కొట్టెయల్లి సుఖకొండు, సంతోషదల్లవే మత్తొందు కాలదల్లి, ధనవంతరను వామనవటువాగి అవశ్యవాద బలిచక్రవర్తియింద పాతాళవల్లదంథ మూరే మూరు డేజ్ఞెగళ నేలవన్ను దానవాగి పిడిదుకొండరు. శ్రీవిక్రమనాగి విష్ణువు, కన్న ఎరడే డేజ్ఞెగళింద ఎల్ల లోకగళన్ను అళెదుకొండు, మూరనేయ డేజ్ఞెయన్ను బలియ మేలే ముంకాద క్షణక్కే ఎల్ల అనుగ్రహిసువుదక్కాగి, అవర కలేయ మేలే ఇంథదనల్లవే? మనస్సే, ఇదర నిత్యాంశవన్ను కండుకోళే. క్షణవంశనన్ను అనన్యవాగి విష్ణునింద ఆశ్రయిసి. ఈ సిన్న కాయ్యద భీల వన్ను, నీను యూవ రీతియల్లూ ఇంథదే క్రోధదల్లి నీడ, నీడజవాగియే పిడియువె. క్షణవంశన కిరువడిగళ ఆశ్రయ సిగదే శాశ్వతవాగి లభిసువుదు.

6. நீயும் நானும் இந்நேர் நிற்கில், மேல் மற்றோர்
நோயுஞ்சார்கிகாடான் நெஞ்சமே கொன்னேன்,
தாயுந் தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில்,
வாயு மீசன் மணிவண்ணனெந்தாய்.

நீயுமா நானுமா இந்நேர் நிலாக்கல், மேல்மற்றோர்,
நோயுஞ்சார்கிகாடான் நெஞ்சமே கொன்னேன்,
தாயுந்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில்,
வாயு மீசன் மணிவண்ணனெந்தாய்.

நீயுமா நானுமா நீயும் நானும் = நீனும் நானு, இ-
நேர் இ நேர் = ஈ நேலேயல்லி, நிலாக்கல் நிற்கில் = நிலுக
ல், மேல் மேல் = இன்ன மேலல், மற்றுமோர் நோயும =
மற்று ஒர் நோயும் = இன்னே யும் ஒந்து நிலுவனன்னு,
சார்கிகாடான் சார்கிகாடான் = நம்மன்ன கூடுவುದಿಲ್ಲ,
நெஞ்சமே நெஞ்சமே = மனஸ್ಸೇ, கொன்னேன் கொன்
ನೆನ್ = கொலெயபட்டே (கொல்லபடுவನು), தாயுமா
தாய் தந்தையும் ஆய் = தாயு யும தந்தெயுமா
ಆಗಿ, இவுலகினில் இ-உலகினில் = ஈ லோகதல்லி, வாயு
மா வாயும் = அவசரிசுவ (அக்ஷಂಶ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೇವತೆಯಲ್ಲಿಯ
கொಂಡಿರುವ (வ்யாபிசுவ)), ஈசன் ஈசன் = நிவேதிஶ்வರನು,
மணிவண்ணன் மணிவண்ணன் = இந்த்ரநீலத மணிய
யிருவவನು, எந்தாய் எந்தாய் = நன்ன தாயே,
(நன்ன ஸ்வாமியே).

மனஸ்ஸே, கேளுகொன்னே கேளு: நீனும் நானு ஈ நேலேயல்லி
நாவு நம்மன்ன நாவு நம்மன்ன, இன்ன மேலே கூடுவುದಿಲ್ಲ

ತ್ತನೆ. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಥಾಂತ್ ಆಕರ್ಷಕ ಸುಂದರನು ಅವನು! ದಿವ್ಯವಾದ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಹಾಗೆ ಅವನ ದೇಹಕಾಂತಿ. ನನಗೂ ಅವನೇ ತಂದೆಯೂ ಆಗಿ, ಒಡೆಯನಾಗಿ, ರಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀನೂ ನಾನೂ ಅವನ ದಿವ್ಯ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸೋಣ. ನಮ್ಮ ಭ್ರೂಭಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡೋಣ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಫಲವುಂಟೇ ಎಂದು ನಾವು ಯೋಚಿಸಿ ಕೆಲಸ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ಖಂಡಿತ ಬರುವುದು. ಇದು ನಿಶ್ಚಯ. ಹೀಗೆ, ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿ, ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡೆವಾದರೆ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ನಮ್ಮ ಭಂಗಿಟನಳ್ಳುವನನ್ನು ಕೊಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಂಕಟಗಳೂ ಬಂದೊದಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ನಮ್ಮೀ ನಿಲುವನ್ನು ನಾವು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಿಡದು, ನಿಂತು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ, ಉದ್ಧಾರಗೊಳ್ಳೋಣ.

7. ಎನ್ನಾತನೆಯೆಂಱುಂ ಎಂಪೆರುಮಾನೆಂಱುಂ,
ಮಿನ್ನಾತನಾಳ್ ನಾವಲ್ಪಣ್ ತೆಳಿಂದುವಣ್ ಪಾಡಿಯೆಣ್,
ಎನ್ನಾತನಮ್ ಪೆರುಮಾನೆಂಱು ವಾನವರ್,
ಮಿನ್ನಾತನಾಳ್ ನಾಯ್ತ್ತು, ತೆಳಿಂದುಮ್ ತೆಳಿವಿನೈಯೇ.

ಎನ್ನೆಯೇ ಎನ್ನುಮ ಎಮ್ಬೆರುಮಾನೇ ಎನ್ನುಮ,
ಮಿನ್ನೆಯುಳ್ ನೈವೆನ್ ಶೆಲ್ವಮೇ ಪೋಲಿಯೇನ್,
ಎನ್ನೆಯುಮ್ಬೆರುಮಾನೇ ಎನ್ನುಮ ವಾನವರ್,
ಮಿನ್ನೆಯುಳ್ ನೈಕ್ಕ, ಶೆಲ್ವಮ ಶೆಲ್ವನ್ನೈಯೇ.

ಎನ್ನೆಯೇ ಎನ್ನುಮ ಎನ್ನಾತನೆಯೆಂಱುಂ = (ನನ್ನ) ತಂದೆಯೇ, ತಂದೆ, ಎಮ್ಬೆರುಮಾನ್ ಎನ್ನುಮ ಎಂಪೆರುಮಾನ್ ಎಂಱುಂ = ಎಂದೂ, ಮಿನ್ನೆಯುಳ್ ನಿನ್ನಾತನಾಳ್ = ಪಂಕನೆಯಲ್ಲಿ, ನೈವೆನ್ ಶೆಲ್ವಮೆನ್ ಪೋಲಿಯೇನ್ = ಇಡುಕ್ಕೇನೆ, ಶೆಲ್ವಮೆನ್ ತೆಳಿಂದುವಣ್ = ಹೇಳುಕ್ಕೇನೆ, ಪಾವಿಯೇನ್ ಪಾಡಿಯೆಣ್ = ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು, ಎನ್ನೆ ಎಮ್ಬೆರುಮಾನ್ ಎನ್ನಾತನ ಎಂಪೆರುಮಾನ್ = ತಂದೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಎನ್ನುಮ ಎಂಱು = ಎಂದು, ವಾನವರ್ ವಾನವರ್ = ದೇವಕೆಗಳು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು, ಮಿನ್ನೆಯುಳ್ ನೈಕ್ಕ = (ಕಮ್ಮಕಮ್ಮ) ಪಂಕನೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ಶೆಲ್ವಮ ತೆಳಿಂದುಮ್ = ಹೇಳುವ, ಶೆಲ್ವನ್ನೈಯೇ ತೆಳಿವಿನೈಯೇ = ನಶಿಲ್ಪೆಶ್ವರ್ಯವಿಂಬಿನನನ್ನೇ.

ದೇವಕೆಗಳು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು ಯಾರನ್ನು "ತಂದೆ, ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು

అవరవర ఇంకవే యుల్లమ్ము కొండు, మనం మీ వారకారాని డొంకళి
డాడుకొన్నారేం ఆ నిశ్చలాత్మకుడ్యం బంచిన్న నన్నేనాసూ నిద్ర" నన్న శబ్దమే
యే, నన్న స్థాపియిలే" ఎందు ఒంకి నుంకోనే. డాగేయిలే డేళ్ళుకొన్ని (7)
రుకొన్నే.

ఆలోచారు డేళ్ళుకొన్నారే: భగవంతన ఇంచియే యేష్టేందు డేళ్ళువుదు? స్థాపియు నిశ్చలనిద్రుణ నిచంచిన్న, నిశ్చలాత్మకుడ్యం నిచంచిన్న. దేవతేశళిగూ నిశ్చలనిద్రుణళిగూ కందేయుంశేయిలే అవను. కందేయుగూ అవనే, స్థాపియూ అవను. నానుకడుపాటి. యూవబనేయనిద్రుణవూ ఇల్లద వను. ఇంతే అల్పనాద నాను మహామహిమనాద భగవంతన రీతి వడిగళన్న ఉత్పాదిసిదేనే. నిశ్చలాత్మకుడ్యదాగేయిలే నానూ నిద్ర భగవంతనన్న "కందే, స్థాపి" ఎందు కరేయుత్తేనే. దాగేయిలే భావిసిదేనే. అవనన్న నన్న ఇంతేనేయల్లుట్టుకొండు ఎడెబిడదే స్మరిసుత్తా కాలకళేయుత్తేనే.

೪. ಶಿಕಂಬುವನ್ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಶೆಲ್ವಮಗಳ್ ಕೆಟ್ಟಲುಮ್,
ಮಲ್ಗುಮಂ ಕಣ್ಪಣಿ ನಾಡುವಂ ಮಾಯಮೇ,
ಅಲ್ಲುನಂ ಪಕಲುಮ್ ಇಣೆ ಪೆಡಿನ್ರಿ,
ನಲ್ಲಿಯೆನ್ನೈವಿಡಾನ್ ನಂಬಿ ನಂಬಿಯೇ.

ಶೆಲ್ವಮ ನಾರಣನ್ ಶಿಕಂಬುವಂ ನಾರಾಯಣ = ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀ ಮನ್ನಾರಾಯಣ (ಶಿಕಲುವನಾರಾಯಣ), ಎನ್ನುಮ ಎಂಬ = ಎಂಬ, ಶೆಲ್ವಂ ಶಿಕಂ = ಮಗಳನ್ನು, ಕೆಟ್ಟಲುಮ ಕೆಟ್ಟಲುಮ್ = ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ, ಮಲ್ಗುಮ ಮಲ್ಗುಮ್ = ಕುಂಬುವುದು, ಕಣ್ಪಣಿ ಕಣ್ಪಣಿ = ಕಣ್ಣಿನೇ ರು, ನಾಡುವನ್ ನಾಡುವನ್ = (ಶಿಷ್ಟಾಪಿಯನ್ನು) ಹೂಡುಕುಂಶೇನೆ, ಮಾಯಮೇ ಮಾಯಮೇ = ಮೀನಾಶ್ಚರ್ಯವೋ, ಅಲ್ಲುಮ ಅಲ್ಲುಮ್ = ರಾತ್ರಿಯೂ, ನಲ್ ವಿಡಲುಮ ನಿಲ್ಕುಮ್ = ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನೂ, ಇಣೆ ಪೆಡಿನ್ರಿ = ಜೊತೆ ಪಡೆದು ಇಲ್ಲದೆ ಪಡೆಬಿಡದೆ, ಪಿಣಿ ಪೋಡಿನ್ರಿ = ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ (ಎಡೆಬಿಡದೆ), ನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಕಿ = ಕ್ಷಣಿಕಾದೀತಿ, ಎನ್ನೈವಿಡಾನ್ ಎನ್ನೈ ವಿಡಾನ್ = ನನ್ನ ಕೈಬಿಡನು, ನಂಬಿ ನಂಬಿ = ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹನಾದ, ನಂಬಿಯೇ ನಂಬಿಯೇ = ನಮ್ಮೇಶ್ವರನೇ.

ಭಂಬದ್ಯಕ್ಕನಾದ ನಾರಾಯಣಾ (ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ, ಚಲುವ ನಾರಾಯಣಾ) ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣ ಕೂಡಲೇ ಕರ್ಣೋತ್ಪಲ ಕುಂಬುವುದು (ಉಕ್ಕಿ ಬರುವುದು). ಆ ನ್ಯಾಮಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವೋ? ರಾತ್ರಿಗೂ ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದಲ್ಲವೆ? ಅಲ್ಲವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೈಬೀಸಿಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ವೀರಭೋಜ್ಯನಾದ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬಿಡನು. (8)

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಭಗವನ್ನಾಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಅದರ ಫಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಕ್ತನಾದವನಿಗೆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಅಂತಃಕರಣ ಕಲಕಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮೈನವಿರೇಳುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಉಕ್ಕಿ, ಕುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕಂಠ ಬಿಗಿಯುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭಗವನ್ನಾಮದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಶಕ್ತಿ! ಅಷ್ಟು ಆದರ! ಭಗವನ್ನಾಮದಲ್ಲಿ ಹೀಗು ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯೋ! ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯ!!

ಭಕ್ತನು ಹಿಮ್ಮನದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿದನೆಂದರೆ, ವೀರಮುಷ್ಟಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲನಲ್ಲಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನೆಂದಿಗೂ ಭಕ್ತನ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: - ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಬಂದ 'ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ, ಚಲುವನಾರಾಯಣಾ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ್ದಾಕ್ಷಣವೆನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಉಕ್ಕಿ ಕುಂಬುವುದು. ನನ್ನ ನ್ಯಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದು? ಇದೇನು ಮಾಯೆ? ಕೈಬೀಸಿಕರೆಯುವ ಭಗವಂತನು, ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ವೀರಭೋಜ್ಯನು ನನ್ನನ್ನೆಂದಿಗೂ ಕೈಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

೧. நம்பியைக் கதன் குறுங்குடி நின்ற, அச்
சம்பொனே கிகழும் கிருமர்க்கிணை,
உம்பர் வானவர் ஆகியுற்சாகிணை,
எம்பிரானை யென் சிகாலில் மறப்பதே.

நம்பியைக் கைதன் குலுங்குடி நின்றலி, அ
ச்சே மொனே சிகழலுமா சிரு மூர்த்தியை.

ఉమాభర్ మానవర్ ఆదియుంజోడియ్యే,
ఎమ్బిరాన్నే యేనా శోల్లి మురిప్పినోడే.

నకిబియ్యే క్రమంబిగాయ = నకిల కల్యాణ గుణ విరాజమాన, కేసరిత్తణ = సుందరవాద, కుళుంబ్రుడి నినాయి తిరుక్కుదుంబుడి షేత్రత్తిల్ నేలసిరువనన్న, అ-కేమూ-మోన్నే-తిరుక్కుదుంబుడి షేత్రత్తిల్ నేలసిరువనన్న, ఈరం బిరాణ్డణ = ఈ శుద్ధవాద (కొంచెనేయి) చిన్న వన్నే, కిడాంబిన్యే క్రుతకృత్యం = (మీలియురంకే) డ్రోళ్కియువ, శిరు మూర్తియే క్రీగృష్ణర్ క్రీగాయ = విచిత్రనాద మురళిగాయన్ను (సుందర ధ్వనివన్ను), ఉమాభర్ ఉంబర్ = మేలణ లోకదవర్ (దేవతెగళన్ను), మానవర్ ఖాణాబర్ = నిత్యసూరిగళన్ను, ఆది ఆగ్ని = ముందిరువ కారణనన్ను, అమూ శోడియ్యే అం తోగాగ్ని = నుండి రవాద ఝోంకారవన్ను, ఎమ్మ బిరానే ఏం బ్రిగాణ = నమ్మల్లర బిడేయన్ను, ఎన్ శోల్లి ఏణ్ణ రాగాంశగళు = మనసు మరు (యువకారణవన్ను కొట్టు), మురిప్పినోడే మర్రుప్పడణ = మళెయువేనో?

నకిల కల్యాణ గుణ విరాజమాన సుందరవాద శిరుక్కుదుంబుడి షేత్రత్తిల్ నేలసిరువనన్న, ఆ శుద్ధవాద డ్రోంబ్రుచెన్న క్కే మూలా డ్రోళ్కియువ సుందర ధ్వనియన్ను, మేలణ లోకదవర నిత్యసూరిగళ ఆదికారణనూ, సుందరవాద ఝోంకారవన్ను, మనసు మరు (యువకారణవన్ను కొట్టు) మళెయువేనో? (9)

ఆళ్వారరు హేళుత్తారే: నమ్మ కందేరియూ బిడోంయినల్లి ఆగి రువ ఇనవంశవన్ను

ನಿಬ್ರಾಹಿದನಾದ ನಮ್ಮೊಡೆಯನನ್ನು ನಾನು ಮನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಯೂವರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಮರೆಯಲಾಬೀಕು? ಮೇನು ಮಡಿದರೂ, ಅವನನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯಲಾರೆ. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ.

10. ಮಱಪ್ಪುಮ್ ನಾಣುಮ್ ನಾನೆಣ್ಱುಣರ್ನ್ತಿಲನ್,
ಮಱಕ್ಕುಮೆನ್ಱು ನೆಞ್ಞಾಮಱೈ ಕಣ್ಣಾಲಿ,
ಮಱಪ್ಪಱೈವೆನ್ಱುಳ್ಳೇ ಮನ್ನಿರೈನ್ ಕೂನ್ಗಿ,
ಮಱಪ್ಪಱೈಕಿನ್ಱಿಯಾನೆನ್ ಮಣಿಯಲ್ಲವೇ.

ಮಱಪ್ಪುಮ್ = ಮರೆವನ್ನು, ನಾಣುಮ್ = ಜ್ಞಾನ (ಶಿಕ್ಷಣವಳಿಕೆ)ವನ್ನು, ನಾನ್ ನಾಣ್ = ನಾನು, ಉಣರ್ನ್ತು = ಯೂವುದನ್ನು, ಉಣರ್ನ್ತಿಲನ್ = ಶಿಕ್ಷಿದವನಲ್ಲ (ಶಿಕ್ಷಿದಿಲ್ಲ), ಮಱಕ್ಕುಮೆನ್ಱು = (ಇವನು) ಮರೆಕುಬಿಟ್ಟಾನು ಎಂದು, ನೆಞ್ಞಾಮಱೈ = ಕೆಂದಾವರೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳೆಂದಾಡಿ, ಮಱಪ್ಪು ಮಱೈ ಕಣ್ಣಿಱ್ಱು = ಕೆಂದಾವರೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳೆಂದಾಡಿ, ಮಱಪ್ಪು ಅಱ = ಮರೆವು (ಇನ್ನು) ನಾಶ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ, ಎನ್ ಉಳ್ಳೇ ಎನ್ ಉಗಂ = ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ, ಮನ್ನಿರೈನ್ ಕೂನ್ಗಿ = ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದವನನ್ನು, ಮಱಪ್ಪು ನೀಂ ಇನಿ ಮಱಪ್ಪಱೈ ಕಿನ್ಱಿ = ಇನ್ನು ನೀನು ಮರೆಯಬೇಡವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ, ಯಾನ್ ಯಾರ್ = ನಾನು, ಎನ್ ಮಣಿಯಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಮಣಿಯು = ನನ್ನ ರತ್ನವಲ್ಲವೇ.

ಮರೆವನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಿಕ್ಷಿದವನಲ್ಲ; (ಇವನು ನನ್ನನ್ನು) ಮರೆಕುಬಿಟ್ಟಾನು ಎಂದು ಕೆಂದಾವರೆಯಕಣ್ಣುಳ್ಳವಳೆಂದಾಡಿ, ಇನ್ನು ಮರೆವು ನಾಶ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ, ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದವನನ್ನು, ನನ್ನ ರತ್ನವಲ್ಲವೇ, ಇನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯುವೆನೋ? (10)

ಈ ವಾಕ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಂತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವನ್ನು, ವಾಕ್ಸಲ್ಯವನ್ನು, ಕೃಲೆಯನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕವನವು ಕಪ್ಪುದಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಕವಿತೆಯ ಅವನನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ:

ತಾಯಿಯಾರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವನಾಗಿದ್ದೆ. ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆ

వ్యవహారదల్లి, సామాన్యనింతాగిరువంతే, నడెదు కొళ్ళుత్తిద్దే. నన్న మనస్సిన్న ఇంద్రియాగళు వశమాడికొండిద్దవు. యావుదన్న నేనపిడబేకు యావుదన్న మరెసు బిడబేకు ఎంబుదే ననగే తిళిదిరలిల్ల. మరే యావుదన్న మరెసు బిడబేకు ఎంబుదే ననగే తిళిదిరలిల్ల. మరే యావుదే బేకాద విషయగళు నన్న నేనపినల్లిరుత్తిద్దవు. నేనపిట్టు కొళ్ళలే బేకాద విషయగళు నేనపిరుత్తిరలిల్ల. మరెసుబేకాగిరుత్తిద్దవు. అరివు మరెవుగళు సిజవాగి యావుదు ఎందు ననగే తిళిదిరలిల్ల. భగవంతను నన్నన్న కరుణిసిదను. 'ఈ అజ్ఞానియు నన్నన్న మరెసబిట్టాను' ఎందు యోచిసిద. కృపాపూర్ణనాద కన్న కందావరెయ, కణ్ణుగళన్న నన్న మేలి ఇసిద. అవుగళ దిందలే నన్నన్న ఆకర్షిసిద. నన్న అంతరంగవన్న ప్రవేశిసిద. అల్లియే శాశ్వతవాగి నెలసిద. చెలువిక్కింత అద్భుతవాద కళ్ళవాగి అవను నన్న ఒళగే నెలసిరువాగ, ఆ సుందరవాద కణ్ణుగళింద నన్నన్న నోడుత్తలే ఇరువాగ, ఆ వాత్సల్యజలధియాద నన్న తందెయన్న, నన్న ఒడెయనన్న, నానన్న మరెయలారదే? మరెయువనేనే?

భగవంతను నమ్మ అంతరంగదల్లి శాశ్వతవాగి నెలసిద్దనే. నమ్మ ఎల్ల కేలసగళన్న, నాటగళన్న, కణ్మరెదు నోడుత్తిరుత్తానే. వాత్సల్యపూర్ణనాగి, ఎడెబిడదే అవన నేనపిన్న నమగే మూడిసుత్తా, నమ్మన్న ఉద్ధరిసుత్తానే. ఈ విషయగళన్న మనమట్టవంతే, అత్యంత సరళవాగి, నమగే తిళియుడోలువ భాషెయల్లి హేళిదను.

11. మణియై వాణవర్ కణ్ణాగిన కణ్ణనైయ్,
రణియై, తెన్ కురుంగూర్ నిన్ఱ పిరానై, అరుళ్
పణిమొళియాయిరత్తుళ్ ఇవైపత్తుడన్,
కణివిరైన్ కఱ్పవరేల్ కలి వాయుమే.

మణియై మణియాయ = (అక్యుక్తవాద) రత్నవన్న, వానవర్ కణ్ణాగిన కణ్ణనై వాణవర్ కణ్ణాగిన = నిత్యసూరిగళ నాథనన్న,

ಕನ್ನಡು ಕೃಣ್ಣಾತ್ತು = ಕನ್ನಡೇ ಆದ, ಪುರ್ ಅಣಿಯಿಲ್ಲ ಪೈರ್ ಅಣಿ ಣಾಯ = ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಆಭರಣವನ್ನು, ಕೆನ್ ಕುರುಪ್ಪೂರ್ ನಿಕ್ಕಣ್ ಕುರುಕ್ಕೂರ್ = ಬೆಂಬಿಸಿನ ಕಿರುಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು, ಶಡಪ್ಪೋಲನ್ ಕೊಟಾಪನ್ = ಶರಗೋಲವನ್ನು, ಶೂಲ್ ನಿಕ್ಕಾಲ್ = ಮೂಕುನಳ್ಳಂಬ, ಪಣಿಶೆಯ್ಯ ಪಣ್ಣಿ ನಿಕ್ಕಟ್ಟು = ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡಿ, ಆಯಿರತ್ತುಳ್ಳ = ಒಂದು ನಾಮಪದಲ್ಲಿ, ಇವ್ವೆ ಪಕ್ಕುಲ್ = ಈ ಪಕ್ಕಗಳು, ಕೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ = ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದ, ಕಲುಂಬರ್ ಮಿಲ್ ಕಲ್ಪಟ್ರಾಲ್ = ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುವವರಾದರೆ, ಕಲ್ಟ ಕರುಮಿ = ಜ್ಞಾನವು, ಮಾಯುಮೇವಾ = ಕುಂಬುವುದು. (ಧರ್ಮಪ್ರಚಿಸುವುದು).

ಅಕ್ಯುಕ್ತಮವಾದ ರತ್ನವನ್ನು, ನಿಕ್ಯಾಸಿಂಗಳ ನಾಥನನ್ನು, ಕನ್ನಡೇ ಆದ ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಆಭರಣವನ್ನು, ಬೆಂಬಿಸಿನ ಕಿರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶರಗೋಲವನ್ನ ಮೂಕುನಳ್ಳಂಬ ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡಿವಾದ ಒಂದು ನಾಮಪದಲ್ಲಿ ಈ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನೆ ಕೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಲಿತು ಕೊಳ್ಳುವವರಾದರೆ, ಜ್ಞಾನವು ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಯುವುದು. (11)

ಈ ಕರುವಾಯ್ ಮೇಲಿಯ ಕಡೆಯಿ ಪಾಶುರ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಲನಿದ್ದಾನಾ ನಂಬಿನ್ನನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಕಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಕಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬರುವಲಾಭವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಭಗವಂತನು ಅಕ್ಯುಕ್ತಮರತ್ನದಂತೆ ಗುಣಶ್ರೇಷ್ಠನು. ಬಲು ಶ್ರೀಮಾನದವನಾದ್ದರಿಂದ ನಿಧಾನಿಸಿನ್ನನು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪಾಪ. ನಮ್ಮನ್ನು ಶನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಡಬೇಕಾದ ಪದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು. ಅವನ ಪರಂಪರೆ. ನಿಕ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವನೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಆನಂದವನ್ನು ಪೂಗಲೋಚನಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಂಚೆ ಪೂಗಶಕ್ತಿಗಳನ್ನಾ, ಪರವ್ಯೂಹವಿಭವಾರ್ಚಾ, ಪೂಕ್ತ ಈರ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವ್ಯಾಹುಂದರನಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪೂಕ್ತನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪೂಕವಂತನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಶಂದೆಯಾಗಿ ಸಿಡೆಯನಾಗಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕಿರುವಡಿ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂಕವಂತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಪೂಕವದ್ಗುಣಾನುಪೂವವನ್ನು ಮಿಡೆಯಬೇಕು. ಅವನ ಕಿರುನಾಮವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದಂತೆ ಉಚ್ಚರಿಸಬೇಕು.

ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ನಿಕ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಬಿಡೆಯುನಾಗಿ, ನಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ರತ್ನನಾಗಿ, ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ ದಿವ್ಯಾಭರಣದಂತೆ, ಧನ್ಯ

ಡಿಮ್ಮೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭವದಂತೆಗನ್ನು ಕೊರೆಯು ಬಂದು ನಾವಿರ ಪಾಕುರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಳಿ ಡಾಡಿರುವವನು ನಿಂಬಿನ ಕಿರುಕ್ಕುರುಡ್ಡಾರಿನ
ಶರಗೋಲಿನು. ಅವ್ಯಾಳಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಕ್ತು ಪಾತುರಗಳನ್ನೇ ತಲಿಯು
ಅವ್ಯಾಳ ಅಧ್ಯಯವನ್ನು ಆಜ್ಞಾಧಿಸುತ್ತಾ ತಣಿವುಗೊಳ್ಳುದಂಥ ಭಕ್ತಿಗೆ
ಭವವಕ್ಷಂ ಬಂಧವಾದ ಜ್ಞಾನವು ನಿಮ್ಮದ್ದಾಗಿ ಚಿಲ್ಲಿರಿಯುವುದು.
ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಜ್ಞಾನದ ನಿಕ್ಷಲವೂ ನಿಲಭ್ಯವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು. ಹೀ
ನಿದೆ ಈ ಕಿರುವಾಯ್ ಮೊಲಿ ಯು ಫೀಲಶ್ರುತಿ!

28.12.79

—— o ——

Garani Srinivasan

అనంత = నాశమిల్లదవను, విశ్వవ్యాపక = వ్యాపిసిరువ, సర్వలోక
మహేశ్వర = (ప్రళయ) కల్యాణ గుణగళింద కూడిదవను
పురుష = గాటియిల్లదవను - అవనన్ను, నామే
నారాయణ = నామే, నరాణాం నమూనాయ = భమిగె పద్దేవ

ఆదర్లల్లి (అవను) ఇల్ల, ఆదర్లల్లి ఇద్దానే ఎంబుదన్ను
ఇంతిసిదలు అభాద్య నాదవనన్ను, నేలదల్లి (భూలోక మున్నాద
కేళల్లోకగళల్లి) మత్తు ఆకాశదల్లి (మేలిన లోకగళల్లి)
ఇరువ అచేతన వస్తుగళల్లియూ, రూపవిల్లద చేతనవస్తు
గళల్లియూ ఇరువవనన్ను, ఇంద్రియగళ విషయగళాగియూ
విషయుగళాగదేయూ ఇరువవనన్ను, నాశవిల్లదవనన్ను, వ్యాపి
సిరువ ఆ కల్యాణగుణగళింద కూడిదవనన్ను, గాటియిల్లద (3)
వనన్ను నామే భమిగె పసిద్దేవే.

ఇంతిన వాక్యదల్లి భగవంతన 'విశ్వ' వన్ను హేళలాయితు.
ఈ వాక్యదల్లి భగవంతన 'భగవ్యాపిత్వ' మున్నాద ఇన్ను కేలవు
విశిష్ట గుణగళన్ను వివరిసలాగువుదు.

భగవంతనల్లిద్దానే? ఇల్లిలే? అల్లిలే? ఈ వస్తు విన
ల్లిలే? ఆ వస్తు వినల్లిలే? అవను ఎల్లి ఇల్ల? ఈ బగెయు
అవకాశ కొడదిద్దానే భగవంతను ఎల్లెల్లియూ ఎల్ల వస్తుగళల్లి
హుడుకువుదు బేక్కిదు ఎన్నదే, చేతన అచేతన ఎన్నదే, మేలిన లోక
దళు, భూలోకదళు, కేళగిన లోకగళళు ఎన్నదే - ఎల్ల వస్తుగ
ళల్లియూ తుంబికొండిద్దానే.

రూపవిరువ వస్తుగళు అచేతనగళు. అవు బగెబగెయ
రూపగళన్ను బదలిసువుదు ప్రకృతియల్లిరబేకల్ల. కణ్ణిగే కాణిసికొళ్ళ
చేతన వస్తుగళింద కూడిరువ చైతన్యవన్ను హొందిరువ మనుష్య
మత్తు బగెబగెయ ప్రాణిగళు. అవు ఆశె అపేక్షెగళు, కోలవి
ఆశె, కోపవు, ద్వేషగళన్ను హొందివె. ఈ చేతన వస్తుగళిగింతలూ
బిట్ట. ఆదరే, ఈ వస్తుగళల్లిద్దుకొండు అవుగళింద చైతన్యవన్ನು
కేళడబేక్కు జీవాత్మనిగే రూపవిల్ల. ఆదుదరింద 'రూపవిరువ' 'రూಪ
విల్లద' వస్తుగళన్ను మండిసిరువుదు తుంబా ఎనిసుత్తదే.

ఇంద్రియగళన్ను ప్రకృతియల్లిరువ వస్తుగళన్ను అరితుకొళ్ళు

వంశ ఎందల్లు. దొలబ్ధ ఎన్నువుదు అవన నిజజ్ఞానభావనల్లి బం
ఎందరే, కేట్టనను, బిళ్ళేయవను ఎన్నదే, ఆశ్రిత, ప్రియ, విశ్వ
ఎందేన్నదే - యావు రీతన్న (భువనవంశన) ఆభరణయన్ను కొండువరొ
అవరన్ను కష్టదే లుబ్ధయిసుత్తానే భువనవంశ. అల్లదే. సౌశీల్య,
వాత్సల్య, కారుణ్య, క్షోదాయద, ధైర్య, ఐశ్వర్య, ముంతాద
అనంఖ్యాత గుణ (లెక్కవిల్లదష్టు) కల్యాణ గుణగళన్ను ధరిసి
తోరిసికొడుత్తానే భూమి.

భువనవంశనిగే నేలయూ ఇల్ల, మనెయూ ఇల్ల. బేళ్లిద్దాన
భువనవంశ? ఎంబ ప్రశ్నేగే ఉత్తర విచిత్రవాగిదే. ఇదు. అవను ఇంద్రనిష్ట
దల్లే ఇద్దానే, ఇంద్రనిసృష్టిళదల్లి ఇల్ల ఎందు హేళలు అశక్యవిల్లదం
ఎల్లల్లూ ఇద్దానే. యారే బేకేందరే బానే ఆగిరబల్లు. అణువినల్లి
అణువాగి భేదిసబల్లు. మడకిత్తినల్లి మడకొగి కొయ్యబల్లు.

భువనవంశనిగే ఎందు రూపవిదే? ఎందు ఆకృతియే? రూపయు నీం
భూదగళిగే తక్కంతే అవను తన్న రూపవన్ను అల్లవడిసికొళ్ళబల్లు.
జిలచరవాగి, భూచరవాగి, వాయుచరవాగి, సరమృగవాగి,
నరనాగి, దేవమానవనాగి, దేవదేవనే ఆగి, మూయనే ఆగి
నానా రూపగళల్లి అవతరిసి, తన్న లీలెయన్ను తోరిసి, శిక్షిసువనాగి
బందవే భువనవంశ.

భువనవంశనిగే మొదలూ ఇల్ల, కొనెయూ ఇల్ల, నాశవూ ఇల్ల.
అవను అనాది. అనంత. అవినాశి.

భూమి - నాభ్రుగళ బంధన బిడుగడే తోరిందుబరువ
తోటకనన్ను అరియబహుదరే, ఆ మరియలే భువనవంశ. అదన్ను బిడిసిద
కొడువ సాధనవూ భువనవంశనే.

భువనవంశను బరిపూర్ణ జ్ఞానస్వరూపి. ఎల్లవన్ను తళ
అంతరంగదల్లిట్టుకొండు, అవుగళల్లి తన్న బగగే జ్ఞానవన్నుంటు
మాడుత్తానే. ఎల్లవన్ను తళదల్లింద తోరగే (బహిరంగవాగి) నవరత్నాభి
యూ నడుసుతిరుతాంతు, ఎల్లవన్ను రక్షిసుత్తా, ఎల్లరిగూ మోక్ష జ్ఞానవన్ను
కరుణిసి, అదక్కాగి అవు శ్రమపడువంతే మాడువ కార్యవాళు భువనవంశ

ఆలిసువోరు హేళుత్తారే: ఎల్లెల్లియూ వ్యాపిసి, ఎల్లవన్ను